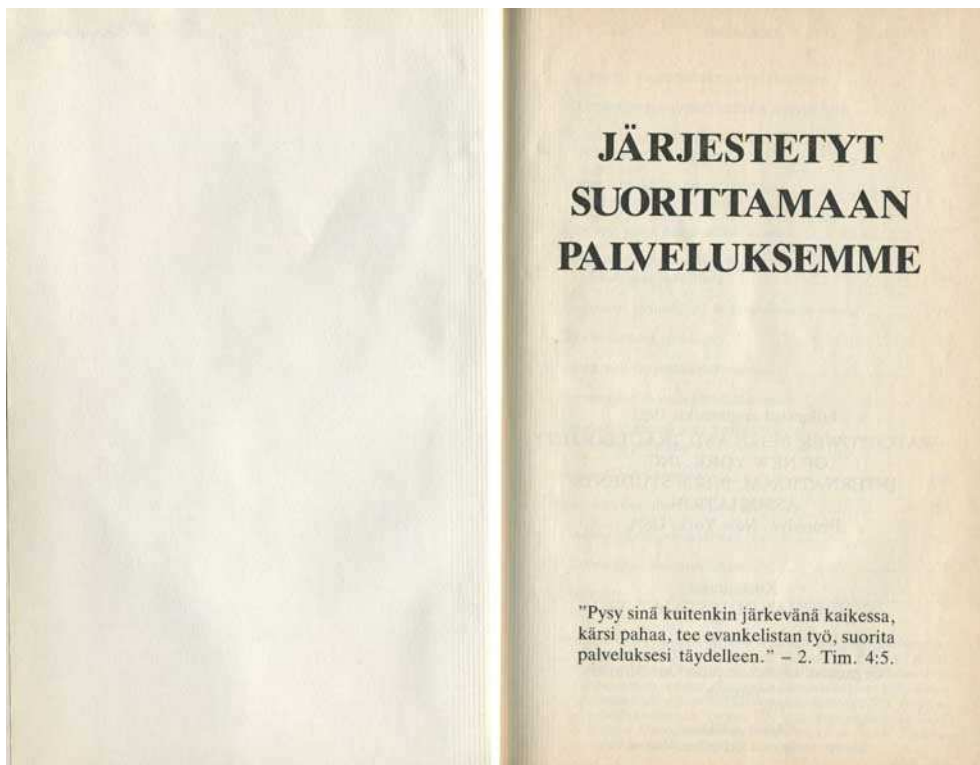
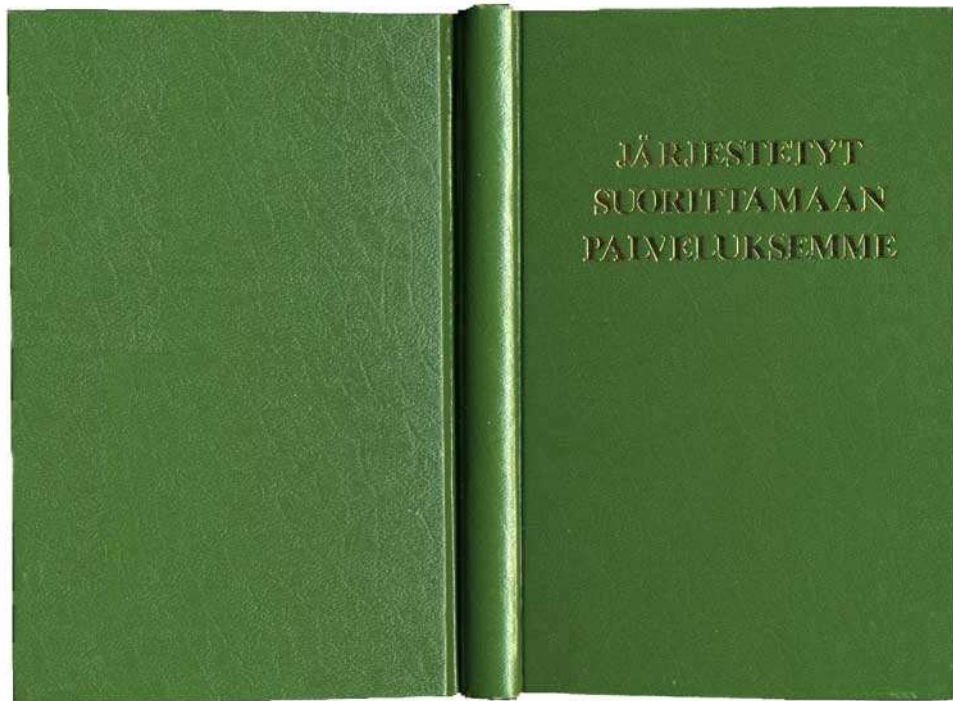

Järjestetyt
suorittamaan
Palveluksemme
(1983)

Julkaissut englanniksi 1983
WATCHTOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
OF NEW YORK, INC. INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS
ASSOCIATION Brooklyn, New York, USA

Kustantaja:
JEHOVAN TODISTAJAT, 1983

Organized to Accomplish Our Ministry
Finnish

Made in Finland
Jehovan todistajain kirjapaino, Vantaa, 1983

PDF–kirjan esipuhe	1
1. LUKU JÄRJESTETTYT SUORITTAMAAN PALVELUKSEMME	3
HEIDÄN TYÖNSÄ JUMALAN PALVELIJOINA	4
PALVELUS KIIREELLISEMPÄÄ NYT	5
ASENNE PALVELUSTA KOHTAAN	5
JÄRJESTETTYT PALVELUKSEEN NYKYÄÄN	6
2. LUKU TEOKRAATTISESTA ALAMAISUUDESTA HYÖTYMINEN	7
ELÄMÄNALAT JOILLA SAAMME HYÖTYÄ	8
3. LUKU KRISTUKSEN OSAN TUNNUSTAMINEN JUMALAN JÄRJESTELYSSÄ	9
MIKÄ KRISTUKSEN OSA ON	9
MITÄ HÄNEN OSANSA TUNNUSTAMINEN MERKITSEE	10
VOITTAMATON JOHTAJA	11
4. LUKU MITEN SEURAKUNTA ON JÄRJESTETTY JA MITEN SITÄ HALLITAAN	11
JÄRJESTETTY TEOKRAATTISESTI	12
NYKYINEN SEURAKUNTA NOUDATTAA APOSTOLISTA MALLIA	13
USKONNOLLISTEN YHDISTYSTEN KÄYTTÖ	14
RAKENNE HAARATOIMISTON ALAISUUDESSA	14
5. LUKU VALVOJAT JOTKA PAIMENTAVAT LAUMAA	15
VALVOJIEN PÄTEVYYSVAATIMUKSET	16
HENGEN HEDELMÄ	19
TAVOITTELEMINEN	20
HENKILÖKOHTAISET OLOSUHTEET VOIVAT MUUTTUA	20
VASTUUASEMAT	21
SEURAKUNNAN PALVELUSKOMITEA	21
MUITA VANHINTEN VASTUITA	22
SEURAKUNNAN KIRJANTUTKISTELUNJOHTAJA	22
YKSILÖIDEN SAAMA HYÖTY	23
KAUPUNGINV ALVOJA	23
KIERROSV ALVOJA	23
PIIRIVALVOJA	25
HAARATOIMISTOKOMITEA	26
VYÖHYKEV ALVOJA	26
RAKKAUDELLINEN VALVONTA	27
6. LUKU AVUSTAVAT PALVELIJAT SUORITTAVAT ARVOKASTA PALVELUSTA	27
AVUSTAVIEN PALVELIJOIDEN RAAMATULLISET VAATIMUKSET	28
MITEN HEITÄ KÄYTETÄÄN	28
7. LUKU JÄRJESTELYT SÄÄNNÖLLISTÄ KOKOONTUMISTA VARTEN	30
VALTAKUNNANSALI	30
SEURAKUNNAN KOKOUKSET	32
VARTIOTORNIN TUTKISTELU	32
YLEISÖKOKOUS	33
PALVELUSKOKOUS	34
TEOKRAATTINEN PALVELUSKOULU	36
SEURAKUNNAN KIRJANTUTKISTELU	37
UUDET TAI PIENET SEURAKUNNAT	38
KIERROSKONVENTIT	38
PIIRIKONVENTIT	39

<u>HERRAN ILLALLINEN</u>	39
<u>8. LUKU HYVÄN UUTISEN PALVELIJAT</u>	40
<u>SAARNAAMINEN TALOSTA TALOON</u>	41
<u>TODISTAMINEN LIIKKEESTÄ LIIKKEESEEN JA KADUILLA</u>	43
<u>UUSINTAKÄYNTIEN TEKEMINEN</u>	43
<u>RAAMATUN KOTITUTKISTELUT</u>	44
<u>OHJAA KIINNOSTUNEITA JEHOVAN JÄRJESTÖÖN</u>	44
<u>RAAMATULLISEN KIRJALLISUUDEN KÄYTTÖ</u>	45
<u>SATUNNAINEN TODISTAMINEN</u>	45
<u>ALUE JOKA ANNETAAN TEHOKASTA TODISTAMISTA VARTEN</u>	46
<u>JOUKOLLA TODISTAMINEN</u>	47
<u>UUDET JULISTAJAT</u>	47
<u>VAATIMUSTEN TÄYTTÄMINEN</u>	48
<u>PALVELUKSEN EDISTYMISEN RAPORTOINTI</u>	49
<u>HENKILÖKOHTAINEN KENTTÄPALVELUSRAPORTTISI</u>	50
<u>SEURAKUNNAN JULISTAJAKORTISTO</u>	51
<u>MIKSI ME RAPORTOIMME KENTTÄPALVELUKSEMME</u>	51
<u>HENKILÖKOHTAISTEN TAVOITTEIDEN ASETTAMINEN</u>	53
<u>OSALLISTU LOPULLISEEN RAPORTOIMISEEN</u>	53
<u>9. LUKU MITEN VOIT LAAJENTAA PALVELUSTASI</u>	53
<u>PALVELEMINEN SEURAKUNNANJULISTAJANA</u>	54
<u>PALVELEMINEN SIELLÄ MISSÄ TARVE ON SUUREMPI</u>	55
<u>OSA-AIKAISEN, VAKITUISEN JA ERIKOISTIENRAIVAAMAN PALVELUS</u>	55
<u>LÄHETYSPALVELUS</u>	56
<u>BEETEL-PALVELUS</u>	56
<u>MITKÄ OVAT HENGELLISET TULEVAISTJUDENTAVOITTEESI?</u>	57
<u>10. LUKU PALVELUKSEN TALOUDELLINEN TUKEMINEN</u>	58
<u>PAIKALLISTEN SEURAKUNTIEN TARPEISTA HUOLEHTIMINEN</u>	59
<u>KÖYHISTÄ HUOLEHTIMINEN</u>	59
<u>KIRJALLISUUDEN LEVITTÄMISEN RAHOITUS</u>	60
<u>KIERROSKONVENTTIEMME RAHOITTAMINEN</u>	61
<u>RUUMILLINEN PUHTAUS TUOTTAÄ KUNNIAA JEHOVALLE</u>	62
<u>VIRKISTÄYTYMINEN</u>	63
<u>TOIMINTA KOULUSSA</u>	63
<u>ANSIOTYÖ JA LIIKEASIA</u>	64
<u>"TEHKÄÄ KAIKKI JUMALAN KUNNIAKSI"</u>	64
<u>KRISTILLISESSÄ YKSEYDESSÄ ELÄMINEN</u>	65
<u>12. LUKU KUN VAIKEUKSIA SYNTYY</u>	65
<u>HENKILÖKOHTAISET VAIKEUDET</u>	66
<u>VANHINTEN VASTUU</u>	67
<u>SIVUUTTAMATTA VAKAVIA VÄÄRINTEKOJA</u>	68
<u>MUIDEN OIKEUDELLISTEN ASIOIDEN KÄSITTELY</u>	69
<u>JOS PÄÄTÖKSENÄ ON EROTTAMINEN</u>	70
<u>ILMOITUS EROTTAMISESTA</u>	70
<u>SEURAKUNNAN YHTEYDESSÄ OLEVAT KASTAMATTOMAT</u>	
<u>VÄÄRINTEKIJÄT</u>	71
<u>TAKAISIN OTTAMINEN</u>	71
<u>EROAMINEN</u>	72
<u>ALAIKÄISIÄ KOSKEVAT TAPAUKSET</u>	72
<u>HÄIRITSEVIEN MERKITSEMINEN</u>	72

<u>JEHOVA SIUNAA YKSIMIELISTÄ PUHDASTA PALVONTAA</u>	73
<u>13. LUKU MAAILMANLAAJUINEN VELJESSEURA</u>	73
<u>TARKISTUKSIA AJATTELUSSA</u>	74
<u>KANSAINVÄLISEN YKSEYTEMME SÄILYTTÄMINEN</u>	74
<u>HUOLI TOISISTAMME</u>	75
<u>ERILLEEN OTETUT JEHOVAN TAHDON TEKEMISTÄ VARTEN</u>	76
<u>14. LUKU KESTÄEN ELÄMÄ PÄÄMÄÄRÄNÄ</u>	77
<u>MIKSI KOETTELEMUKSET OVAT LISÄÄNTYMÄSSÄ</u>	77
<u>KESTÄVYYDEN KEHITTÄMINEN</u>	78
<u>ERILAISTEN KOETTELEMUSTEN KESTÄMINEN</u>	80
<u>VAKAINA PALVELUKSEMME SUORITTAMISESSA</u>	81
<u>LIITE</u>	81
<u>KYSYMYKSIÄ KASTETTA HALUAVILLE</u>	83
<u>1. OSA RAAMATUN PERUSOPETUKSET – Hepr. 5:11–6:3</u>	83
<u>Tosi Jumala</u>	84
<u>Jeesus Kristus ja lunastus</u>	85
<u>Pyhän hengen toiminta</u>	86
<u>Rukous</u>	86
<u>Jumalan valtakunta</u>	87
<u>Saatana ja demonit</u>	88
<u>Sielu, synty ja kuolema</u>	89
<u>Ylösnousemus</u>	89
<u>Avioliitto ja avioero</u>	90
<u>Elämän pyhyys</u>	91
<u>2. OSA JEHOVAN VANHURSKAAT VAATIMUKSET – Miika 6:8</u>	92
<u>Kristillinen laki</u>	92
<u>Henkilökohtaiset suhteet toisiin</u>	92
<u>Korkea kristillinen moraali</u>	93
<u>Epäjumalanpalvelus</u>	95
<u>Erossa maailmasta</u>	95
<u>Ekumenia</u>	96
<u>Pyhäpäivät ja juhlat</u>	97
<u>Kaste</u>	97
<u>3. OSA JEHOVAN JÄRJESTELYIHIN ALISTUMINEN</u>	98
<u>Alamaisuus seurakuntajärjestelyssä</u>	98
<u>Alamaisuus kristillisessä perhe-elämässä</u>	99
<u>Alamaisuus esivalloille</u>	100
<u>4. OSA TEOT JOTKA NÄYTTÄVÄT TOTEEN KRISTILLISEN USKON – Jaak. 2:18</u>	100
<u>Tekojen ja uskon välinen suhde</u>	101
<u>Kristilliset kokoukset</u>	101
<u>Valtakunnan palveluksemme</u>	102
<u>Vihkiytyminen ja kaste</u>	103
<u>LOPPUKYSYMYKSET KESKUSTELTAVAKSI</u>	103
<u>ASIAHAKEMISTO</u>	104

PDF-kirjan esipuhe

Tätä osuutta ei ole alkuperäisessä kirjassa. Toim. huom.

Järjestö nimeltään *Jehovan todistajat* (ts. *Vartiotorniseura*) on toiminut aktiivisesti Suomessa jo useita kymmeniä vuosia. Seurakuntalaisten toimintaan kuuluu aktiivinen kenttäpalvelus todistamalla kiinnostuneille ihmisille "Valtakunnan hyvästä uutisesta". Tämän talosta-taloon-todistustyön tarkoituksena on löytää Raamatusta ja uskosta kiinnostuneita henkilöitä.

Miten tarkalleen järjestö on organisoitunut ja mitä järjestöön liittyvän henkilön odotetaan toimivan? Tämä käsissäsi oleva kirja valaisee USA:sta käsin toimivan hallintoelimen ohjeistusta ja sen antamaa uskon elämän "suorittamisen" mallia.

Mitä on sanottava kirjan sisällöstä?

Tämä kirja annetaan järjestön "**sisäpiirin**" jäsenelle vasta hänen lähestyessä kastetta ja ottavansa vastaan "edun" kuulua Jehovan valtakuntaa julistavaan organisaatioon. Vuonna 2005 kirjasta julkaistiin uudistettu painos nimellä "*Järjestetyt tekemään Jehovan tahto*". Kirjassa järjestöön liittyneelle henkilölle kerrotaan nk. "eduista", joita järjestön palvelukseen astuminen tuo tullessaan. Tarjolla on moninaisia tehtäviä, joissa voi "edistyä" oman *tavoitteellisesti* hengellisen elämän kanssa. Mikään ei kirjassa ei kerro omakohtaisesta uskosta, vaan *uskon ulkoisesta suorittamisesta* ja sen näyttämisestä tekojen avulla. Tehtävien suorittamisen järjestö kertoo olevan Jehova Jumalan suunnitelma ja tahto, mutta tosiasiaa nämä vaatimukset ovat järjestön omaa, jonka se on asettanut seurakuntalaistensa kannettavaksi. Raamattu kertoo toisenlaisesta uskovien elämästä: vapaudesta (Gal. 5:1) ja kevyestä hengellisestä olotilasta (Joh. 8:36), johon meidät kutsuu Jeesus Kristus itse. Vartiotorniseura esittää tässä kirjassa kutsun tekemään jatkuvia toisiansa seuraavia uskon tekojen velvoitteita "Jehovan järjestön" sisälle.

Lukijan kannattaa kiinnittää huomiota kirjassa käytettyyn kieleen. Ei jää epäselväksi, että järjestön ja Jehovan kerrotaan *vaativan* tiettyjä asioita. Ohjeita tulee *noudattaa* ja henkilön tulee *jatkuvalla työllä* aikaansaada itselleen "jumalista elämää". Jatkuvan työn tekemiseen liitetään velvoite käydä säännöllisesti valtakunnansalien kokouksissa. Poissaolotapauksissa henkilön katsotaan olevan "hengellisesti heikko" ja tarvitsevan mahdollisesti vahvistusta esim. muiden seurakuntalaisten tai vanhimpien kotikäyntien muodossa.

Kirjan Uuden maailman käännöksen lainaukset

Kirja käyttää järjestön julkaisemaa Uuden maailman raamatunkäännöstä (UM). Lainatut jakeet ovat siten hyvin "sopuoinnussa" kirjassa kuvatus oppijärjestelmän kanssa. Valitettavasti on osoittautunut, että UM käännöksen jakeiden käännöstyössä on piirteitä, jotka näyttävät tukemaan enemmän järjestön omaa oppijärjestelmää, sen sijasta, että Jumalan sanan kääntämistä huolellisesti olisi pidetty ensisijaisena. Esimerkiksi järjestön yksi suurimmista perusteluista UM käännökselle on ollut väite Jumalan nimen, *Jehovan* (tai oikeammin "Jahve"), palauttamisesta oikeille paikoilleen. Todellisuudessa asiasta on annettu järjestelmällisesti väärää tietoa. *Ei ole nimittäin olemassa yhtäkään Uuden testamentin käsikirjoitusta, niiden yli 5000:n tunnetun joukossa, joissa JHVH-tetragrammi esiintyisi.* Vartiotorniseura on useita vuosikymmeniä järjestelmällisesti jakanut väärää tietoa ja toivonut, että kukaan ei huomaisi Jehova-sanan käytön olevan puhtaasti järjestön omia tarkoituksperiä palveleva. UM käännöksen painamisen tarkoitus lienee ollut saattaa viimeinenkin tietolähde, Raamattu itse, järjestön oman kontrollin piiriin. Näin kaikkea tarjottua informaatiota voidaan ohjailla ja väitteiden tueksi on mahdollista lainata seuran omaa

UM käännöstä. Tarkasti lukien Raamattu ei julista Jehova-nimestä, vaan se kertoo Herran Jeesuksen Kristuksen nimen olevan ainoa, jossa ihminen voi pelastua (**Apt. 4:12**; Apt. 9:20, 21; Room. 10:9, 10, 12; 1. Kor. 1:2).

Lisätietoja

Tämän kirja, kuten muu Vartiotorniseuran kirjallisuus, on vapaasti jokaisen saatavilla sitä pyydetessä paikalliselta Valtakunnansalilta tai ottamalla yhteyttä Jehovan todistajat uskonnollinen yhdyskunta ry:n toimipisteeseen. Siitä toimitettu digitaalinen muoto toivon mukaan lisää tietoutta järjestön toiminnasta ja edesauttaa lukijoita hahmottamaan paremmin *miten järjestö on rakentunut ja miten se on organisoinut toimintaansa seurakuntien sisällä*. Järjestön terminologissa sanat "edut" ja "järjestön alamaisuudesta hyötyminen" (esimerkiksi kirjantutkiskelujohtana palveleminen) tulevat tämän kirjan kautta lukijalle selvitettyiksi. Lisätietoja Vartiotorniseurasta kriittisestä nökökulmasta löytyy verkosta. Lukijaa kannustetaan tutustumaan kaikkeen saatavilla olevaan aineistoon, ennen johtopäätösten tekemistä.

Huom. Kirjan siirtämisessä digitaaliseen muotoon on pyritty säilyttämään kirjan rakenne ja typografiset asetelut sellaisenaan. Siirrossa on saattanut siirtyä kirjoitusvirheitä eikä PDF-muotoa ole pyritty systemaattisesti oikolukemaan. Sivunumerointi poikkeaa alkuperäisestä. Jotkin jaevitteet ovat saattaneet siirtyä epäselvästi: esim. numero 1 on saattanut muuttua l-kirjaimeksi tms. Epätarkkuudet toivon mukaan eivät vaikuta merkittävästi luettavuuteen. Mikäli lukija haluaa tarkistaa jonkin kohdan ehdottoman tarkasti, voi hän pyytää kirjaa lähimmältä valtakunnansalilta tai Suomen Jehovan todistajat ry:n haaratoimistosta.

Rakkaat Palvelijatoverit

Järjestetyt suorittamaan palveluksemme on julkaistu Jehovan todistajia varten. Se kiinnittää huomion raamatullisiin perusvastuusiimme. Lukemalla sen saat yleiskuvan siitä, miten kristillinen seurakunta toimii nykyään. Kirjan neuvot ja ohjeet auttavat meitä pysymään ykseydessä veljiemme kanssa kaikkialla heidän ahkerasti 'osallistuessaan Jumalan hyvän uutisen pyhään työhön'. –Room. 15:16.

Valtakunnan hyvän uutisen maailmanlaajuisen saarnaamisen lisäksi me pyrimme auttamaan niitä tuhansia ihmisiä, jotka äskettäin ovat liittyneet meihin. Monet heistä haluavat täyttää Raamatun vaatimukset tullakseen vihkiytyneiksi ja kastetuiksi Jehovan todistajiksi. Heidänkin on tarpeen tutustua Jehovan järjestöön ja siihen, miten Valtakunnan hyvää uutista voidaan viedä toisille. Siksi tässä kirjassa on myös tietoja, jotka ovat erityisen hyödyllisiä heille.

Tässä julkaisussa on lisäksi yleisiä tietoja vanhinten ja avustavien palvelijoiden velvollisuuksista, oikeudellisista toimista ja seurakuntajärjestön eri piirteistä. Näitä asioita tarkastellaan yksityiskohtaisesti aika ajoin *Vartiotornissa*, *Valtakunnan Palveluksessamme* ja muissa Seuran julkaisuissa.

Rukouksemme on, että tämän julkaisun aineiston lukeminen ja soveltaminen tuo mukanaan Jehovan siunauksen ja että se tärkeältä osaltaan auttaa meitä kaikkia olemaan teokraattisesti järjestettyjä 'suorittamaan palveluksemme täydelleen'. – 2. Tim. 4:5.

- Julkaisijat

HUOM. Ellei toisin mainita, tässä kirjassa käytetyt raamatunlainaukset ovat Heprealaisien kirjoitusten (ns. Vanhan testamentin) osalta vuoden 1938 *Kirkkoraamatusta* ja Kreikkalaisten kirjoitusten (ns. Uuden testamentin) osalta *Raamatun kreikkalaisten kirjoitusten Uuden maailman käännöksen* tarkistetusta laitoksesta (1979). Heprealaisien kirjoitusten viitteissä lyhenne UM tarkoittaa englanninkielistä Pyhän Raamatun Uuden maailman käännöstä (*New World Translation of the Holy Scriptures*, 1981).

1. LUKU JÄRJESTETYT SUORITTAMAAN PALVELUKSEMME

SUURENA tarkoituksen Jumalana Jehova toteuttaa parhaillaan jotakin hyvää häntä rakastaville. Hän kokoaa ja opettaa vihkiytyneiden, puhdistettujen ihmisten suurta monikansallista joukkoa palvomaan ja palvelemaan häntä. (Jes. 2:2, 3) Etkö olekin onnellinen siitä, että olet yksi heistä ja että iloisena odotteinesi on säilyä nykyisen jumalattoman asiainjärjestelmän lähestyvässä lopussa elämään vanhurskaassa uudessa järjestyksessä? (2. Piet. 3:13) Olet varmasti ja erityisesti siksi, että tämä ainutlaatuinen kokoamistyö etenee vastustamattomasti kohti menestyksellistä päätöstään! – Jes. 55:10, 11.

Sen mitä Jumala suorittaa kirkastetun Poikansa Jeesuksen Kristuksen välityksellä, tulisi kiinnostaa meitä jokaista. Miksi? Koska nykyinen hengellinen turvallisuutemme ja ikuinen tulevaisuutemme ovat kysymyksessä. Ihmishallitusten alaisuudessa toimiva hallinto vaikuttaa nykyään haitallisesti ihmiskuntaan. Jumalan tapa hallita tai hoitaa asioita on paljon ylempänä sitä tapaa, jolla epätäydelliset ihmiset ovat hallinneet tuhansia vuosia. Onneksi Jehovalla on viisaudessaan ja armossaan tarkoituksena "hallinto – – nimittäin kaiken kokoaminen jälleen yhteen Kristuksessa, sen mitä on taivaissa ja mitä on maan päällä". (Ef. 1:9, 10) Tämän järjestelyn avulla tottelevaisia ihmisiä sovitetaan Jumalan kanssa yksimieliseksi perheeksi. –2. Kor. 5:18, 19.

Tämä Jumalan suorittama yhdistämistoiminta alkoi helluntaina vuonna 33, kun pyhä henki vuodatettiin noin 120:een Jeesuksen Kristuksen opetuslapsen. Kolmisen

vuotta myöhemmin se ulotettiin ympärileikkaamattomiin pakanoihin. (Apt. 10:1[^]-8) Nykyisinä aikoina on koottu jäännös Kristuksen perijätovereita, joiden on määrä yhdistyä häneen taivaallisessa perinnössä. Nämä muodostavat osan "pienestä laumasta", joka Jehovan hyväksymänä saisi osuuden taivaalliseen Valtakuntaan, kuten Jeesus osoitti. (Luuk. 12:32) Mutta noin puolen vuosisadan ajan on myös 'koottu sitä, mitä on maan päällä' eli mikä on maata varten, "muiden lampaitten" "suurta joukkoa", jonka odotteena on ikuinen elämä maallisessa paratiisissa. Jumalan tarkoitus Kristuksen alaisuudessa olevasta yhdestä yhdistetystä laumasta vaikuttaa totisesti terveellisellä, hengellisellä ja kohottavalla tavalla yhä lisääntyvään ihmisjoukkoon. – Ilm. 7:9, 10; Joh. 10:16.

HEIDÄN TYÖNSÄ JUMALAN PALVELIJOINA

Kaikilla näillä Jeesuksen Kristuksen vihkiytyneillä ja kastetuilla seuraajilla on mitä tärkein työ tehtävänä. Voideltu jäännös palvelee 'lähettiläinä Kristuksen sijasta'. He kehottavat toisia: "Tulkaa sovitetuiksi Jumalan kanssa." (2. Kor. 5:20) Heidän uskolliset toverinsa, "muut lampaat", tukevat heitä heidän sovituspalveluksessaan, ja kaikki työskentelevät yhtenä yhdistettynä järjestönä. -2. Kor. 6:1.

Näiden Jumalan palvelijoiden työ käsittää hänen käskynsä mukaisesti Valtakunnan hyvän uutisen saarnaamista kaikessa maassa ja opetuslasten tekemistä kaikkien kansojen ihmisistä. (Matt. 24:14; 28:19, 20) Tähän toimintaan sisältyy myös Jumalan varoituksen kaiuttamista lähestyvistä "Jumalan, Kaikkivaltiaan, suuresta päivästä". (Ilm. 16:14-16; Hes. 33:6-9) Puitteiltaan maailmanlaajuisena tämä työ on todella merkittävää. Sen tärkeyttä lisää se, että sen on päätyttävä pian.

Ihmiskunnan nykyinen asiointi muistuttaa meitä voimakkaasti apostoli Paavalin sanoista (1. Kor. 7:29, 31), joiden mukaan "jäljellä oleva aika on supistunut" ja "tämän maailman näyttämö on vaihtumassa". Sen vuoksi herää kysymys: saadaanko tämä tärkeä työ päätökseen Jumalan sille määräämänä aikana? Jehovan ansaitsemattomasta hyvyydestä se saadaan.

Me muistamme, miten Jeesus itse selitti uskonnollisille vastustajilleen, että jos hänen opetuslapsensa pysyisivät vaiti hänen kuninkuudestaan, niin kivet huutaisivat. (Luuk. 19:40) Uskomme Jehovaan ja hänen Sanaansa vakuuttaa meille, että kokoamistyö saadaan menestykselliseen päätökseen. – Vrt. Jes. 14:24, 27.

Jehova on Poikansa välityksellä varustanut meidät hyvin sillä, mitä me tarvitsemme. (Hepr. 13:20, 21) Meille on ennen kaikkea annettu Hänen henkeytetty sanansa ja pyhä henkensä. Valtakunnan sanoman julkaisemiseksi ja levittämiseksi on saatavilla erilaisia välineitä. Järjestyksen Jumalana Jehova on pitänyt huolen siitä, että meidät on järjestetty voidaksemme 'suorittaa palveluksemme täydelleen'. (2. Tim. 4:5; 1. Kor. 14:33) On ilmeistä, että Jehova ja hänen Poikansa ovat kanssamme. Työ etenee siksi jatkuvasti kohti suurta huippukohtaansa, jossa Jehovan nimi ja sana saatetaan pian kunniaan.

PALVELUS KIIREELLISEMPÄÄ NYT

Jumalan valtakunnan perustaminen näkymättömissä taivaissa vuonna 1914 johti väistämättä nykyisen asiainjärjestelmän ennustettuihin "viimeisiin päiviinsä". (2. Tim. 3:1–5; Ilm. 11:15, 18) Pian ensimmäisen maailmansodan jälkeen Jumalan henki elvytti uudelleen Jehovan kansan erikoisponnistuksiin hyvän uutisen julistamisessa. Siitä pitäen on annettu valtava todistus, joka on jakanut ihmiset. Tänä aikana Jeesus Kristus on pyhien enkeleittensä kanssa erotellut vanhurskautta rakastavia niistä, jotka suhtautuvat välinpitämättömästi totuuteen tai suorastaan vastustavat sitä. Tämä erottelu – eli jakamistyö ennustettiin Jeesuksen vertauksessa lampaista ja vuohista. (Matt. 25:31–46) Jumalan perustetulla valtakunnalla on siis kiistatta syvälinen vaikutus tämän maailman ihmisiin ja kansoihin.

Olemme nyt lähestymässä nykyisen jumalattoman maailman loppua. (2. Piet. 3:7,11,12) Palveluksesta on tullut kiireellisen tärkeätä enemmän kuin koskaan aiemmin. (Joh. 9:4) Tämä vaatii uskollisia kristittyjä olemaan täynnä intoa. He eivät voi vitkastella Jumalan määräämässä työssään eivätkä suhtautua välinpitämättömästi sen täydelleen suorittamiseen. (Room. 12:11) Heidän ei ole nyt aika ajatella riippumattomasti eikä toimia ristiriitaisesti. Valtakunnan perillisten jäännös sekä sen kanssa yhä kasvava "muiden lampaisten" joukko ovat enemmän kuin koskaan aikaisemmin päättäneet työskennellä yhdessä yksimielisinä. He seuraavat Kristuksen johtoa yhtenä järjestettynä laumana viedäkseen siten päätökseen maailmanlaajuisen todistuksen antamisen ennen "suuren ahdistuksen" puhkeamista. – Joh. 10:14–16; Matt. 24:14, 21.

ASENNE PALVELUSTA KOHTAAN

Mitä Jeesus teki maan päällä sen jälkeen, kun hänet oli kastettu Jordanissa? Raamatun kertomus osoittaa selvästi, että hän alkoi saarnata ja opettaa Jumalan valtakunnasta. (Matt. 4:17; Luuk. 4:43) Tämä toiminta toteutettiin määrätietoisesti ja rajoitetussa ajassa. Jeesuksen oli välttämätöntä päättää tämä Isänsä hänelle antama työ, ennen kuin hän alistui kidutuspäällyssä tapahtuneeseen uhrikuolemaansa. Hän veikin uskollisesti päätökseen maallisen tehtävänsä. (Joh. 17:4) Meitä kehoitetaan seuraamaan tarkoin hänen askeleitaan ja hankkimaan sama asenne, jota hän rakkaudellisesti ilmaisi. – 1. Piet. 2:21; 4:1, 2.

Valittuna apostolina, jolle Herra Jeesus oli antanut tehtäväksi suorittaa palveluksen kansojen keskuudessa, Paavali seurasi tarkoin Kristuksen askeleita. Siksi hän kehotti työtovereitaan tulemaan hänen jäljittelijöikseen. (1. Kor. 11:1) Miten hän suhtautui palvelukseen?

Kertoessaan kokemuksiaan palveluksensa iloista ja vaikeuksista Paavali sanoi kokoon kutsutuille Efesoksen valvojille: "En kuitenkaan pidä sieluani mistään syystä itselleni kalliina, jos vain voin viedä päätökseen juoksuni ja sen palveluksen, jonka sain Herralta Jeesukselta: perusteellisen todistuksen antamisen Jumalan ansaitsemattoman hyvyyden hyvästä uutisesta." (Apt. 20:24) Hän tunsikaiken aikaa Jehovan edessä syvää vastuuta saarnata hyvää uutista kaikille jotka kuulisivat. Näetkö, että sinun "täytyy" tehdä samoin? – 1. Kor. 9:16.

Paavali ei ollut helppo suorittaa hänelle määrättyä palvelusta. Ulkonaisten vaarojen ja vastustajien käsissä kokemiensa kärsimysten lisäksi hänellä oli myös omat lihalliset heikkoutensa ja rajoituksensa, kuten hän tunnusti. (Room. 7:18) Mutta saiko tämä hänet kehittämään kielteistä asennetta? Päinvastoin. Hän tuli ymmärtämään, miksi hänen oli luotettava täysin Jehovaan. (Fil. 4:13) Hän oli varma Jehovan tarkoituksen toteutumisesta ja säilytti jatkuvasti arvostuksensa Jehovan ansaitsemattomasta hyvyydestä kohtaan, kun tämä oli määrännyt hänet palvelukseen. (Ef.

3:7–9) Tämä arvostus ilmeni siinä, ettei hän lannistunut missään olosuhteissa. Hän tiesi, että Jehova antaisi varmasti hänelle tarvittavan tuen koettelemusten aikana, niin kauan kuin hän uskollisesti huolehtisi palvelusaarteestaan. (2. Kor. 4:7–9, 16) Jäljittelemmekö me hänen huomattavaa esimerkkiään?

Luotuaan itse näin hyvän elämänuran Paavali saattoi kirjoittaa työtoverilleen Timoteukselle: "Velvoitan sinua vakavasti Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, jonka on määrä tuomita elävät ja kuolleet, ja hänen ilmeiseksi tulonsa ja valtakuntansa kautta: saarnaa sanaa, – tee evankelistan työ, suorita palveluksesi täydelleen." (2. Tim. 4:1–5) Tämä velvoitus Timoteukselle, joka myös oli kristitty valvoja ja lähetystyöntekijä, sisälsi useita sekä uskovien seurakunnan sisä- että ulkopuolisia vastuita. Huomaa, että evankelioimistyön korostetaan olevan olennainen osa Timoteuksen palvelusta. Hänen esimerkillä ja sanalla tapahtuva opettamisensa johtaisi sekä hänen itsensä että kaikkien häntä kuuntelevien pelastumiseen. – 1. Tim. 4:11–16.

Muidenkin ensimmäisen vuosisadan kristittyjen opetuslasten työ tarjoaa meille erinomaisia esimerkkejä. (Apt. 1:8) Samarian asukkaat tulivat uskoviksi ja heidät kastettiin Filippuksen saarnaamisen vaikutuksesta. He saivat voimaa, kun he olivat saaneet pyhää henkeä apostolien ja vanhinten muodostaman hallintoelimen edustajien välityksellä, jotka vierailivat heidän luonaan Jerusalemissa käsin. (Apt. 8:9–17) Myöhemmin pyhä henki ohjasi Filippuksen puhumaan erälle etiopialaiselle käännynnäiselle, joka hyväksyi hyvän uutisen ja joka kastettiin. (Apt. 8:26–38) Huomattava esimerkki siitä, miten Jehova toimii kristillisen järjestönsä välityksellä laajentaakseen hyvän uutisen saarnaamista, kerrotaan Apostolien tekojen 10. luvussa. Se kertoo meille Korneliuksesta ja hänen perheestään, jotka saivat apua apostoli Pietarin palveluksen välityksellä. Heistä tuli ensimmäisiä ympärileikkaamattomia pakanoita, jotka kääntyivät kristilliseen uskoon. – Apt. 10:1⁸.

Jehova siunasi noita yksilöitä ja ihmisryhmiä, jotka tulivat hänen käyttämänsä järjestön yhteyteen. Kristilliset seurakunnat jatkoivat kasvuaan, kun ne noudattivat sitä raamatullista ja järjestöä koskevaa ohjausta, jota apostolit ja Jerusalemin vanhimmisto antoivat. Luukas kiinnittää huomiomme tähän, kun hän kirjoittaa: "Kun he sitten kulkivat edelleen kaupunkien halki, he antoivat niissä oleville noudatettaviksi ne säädökset, jotka apostolit ja vanhimmat, jotka olivat Jerusalemissa, olivat päättäneet. Sen tähden seurakunnat lujittuivatkin jatkuvasti uskossa ja kasvoivat lukumääräisesti päivä päivältä." (Apt. 16:4, 5) Entä mitä on sanottava niistä, jotka ovat Jumalan järjestön yhteydessä nykyään? Eivätkö he havaitse kasvun tapahtuvan samalla tavalla?

JÄRJESTETTY PALVELUKSEEN NYKYÄÄN

Noudattamalla Jeesuksen Kristuksen ja hänen varhaisten opetuslastensa esimerkkejä me voimme saada hämmästyttäviä tuloksia. Se voidaan nähdä niiden saamasta hyödystä, joista on tullut nykyajan Jehovan todistajia, järjestettyjä palvelusta varten. Lupauksensa mukaisesti Jeesus Kristus on asettanut ja tunnistanut "uskollisen ja ymmärtäväisen orjan", jonka hän on pannut "kaiken omaisuutensa hoitajaksi". (Matt. 24:45–47) Tämä 'uskollinen orja' on jakanut Jumalan huonekunnalle runsaasti hengellistä ravintoa, niin että miljoonat muut ahdistetusta ihmiskunnasta voivat kuulla hyvän uutisen ja oppia Jumalan valtakunnasta ja lopulta osallistua Jumalan palvelemiseen. Jehovan uskollinen järjestö rohkaisee ja ohjaa meitä jatkuvasti, kun me yksilöinä ja yhdessä pyrimme täyttämään tehtävämme hyvän uutisen tunnetuksi tekemisessä.

Suuri enemmistö Jehovan järjestön yhteydessä nykyään olevista on vihkiytyneitä

ja kastettuja. Sinä saatat kuitenkin kuulua niihin, jotka ovat vasta alkaneet olla säännöllisesti Jehovan kansan seurakunnan yhteydessä ja jotka harkitsevat vihkiytymis- ja kasteaskeleita. Miten asia lieneekin, seuraavat sivut kiinnittävät huomiosi siihen tapaan, jolla Jehovan hengen ohjaama järjestö toimii nykyään. Tämä auttaa sinua osallistumaan siihen hämmästyttävään työhön, jota sen avulla suoritetaan. Sitä mukaa kuin pyrit työskentelemään yksimielisesti Jehovan kansan kanssa, Valtakunnasta todistamisen sekä Jumalan hengen hedelmää alkaa ilmetä elämässäsi. Sinua autetaan näkemään, miten "käyttäytyä Jumalan huonekunnassa". (1. Tim. 3:15; Matt. 13:23; Joh. 15:8; Gal. 5:22, 23) Muista etsiä kaikki mainitut raamatunkohdat ja pane merkille, miten ne soveltuvat, koska nekin lisäävät arvostustasi. Auttakoon tämä kirja meitä kaikkia työskentelemään läheisesti Jehovan järjestön kanssa ja käyttämään jäljellä olevan ajan viisaasti suorittaessamme palveluksemme täydelleen.

2. LUKU TEOKRAATTISESTA ALAMAISUUDESTA HYÖTYMINEN

ALAMAISUUS Jumalalle, Kaikkeuden Suvereenille, on välttämätöntä, mikäli aiomme suorittaa palveluksemme täydelleen. Välttämätöntä on myös tunnustaa Pojan johtoasema kristillisen seurakunnan yläpuolella. Ja on tärkeää huomata, että alamaisuusperiaate pätee suhteellisessa merkityksessä muillakin elämänaloilla. Sellainen teokraattinen alamaisuus hyödyttää jokaista osapuolta.

Osoittaaksemme tällaista alamaisuutta oikein meidän on tarpeen tunnustaa se johtoasemaa koskeva periaate, jonka apostoli esitti hyvin yksinkertaisesti 1. Korinttolaiskirjeen 11:3:ssa: "Mutta tahdon teidän tietävän, että Kristus on jokaisen miehen pää, mutta mies on naisen pää, kun taas Jumala on Kristuksen pää." Tämä siis osoittaa, että Jehovaa lukuun ottamatta jokainen persoona on tässä yleisjärjestelyssä pään eli johtoasemassa olevan alainen. Useimmat ihmiset eivät nykyään tunnusta tai noudata näitä periaatteita. Miksi? Vaikeudet alkoivat Eedenissä, kun ihmisperheen vanhemmat tahallaan erottautuivat Jumalan suvereenin johtoaseman alaisuudesta. (1. Moos. 3:4, 5) Tämän tapahduttua he eivät saavuttaneet suurempaa vapautta. He joutuivat sen sijaan jumalattoman henkiluomuksen, Saatana Panettelijan, vaikutuksen alaisuuteen. Tämä ensimmäinen kapina vieraannutti ihmiskunnan Jumalasta. (Kor. 1:21) Seurauksena on ollut, että vielä nykyäänkin ihmiskunnan enemmistö on paholaisen vallassa. – 1. Joh. 5:19.

Oppimalla Jumalan sanan totuuden ja toimimalla sen mukaan me olemme tulleet pois Saatanan vaikutuksen alaisuudesta. Emmekö me vihkiytyneinä, kastettuina todistajina hyväksykin Jehovan elämämme Suvereeniksi? Emmekö olekin samaa mieltä uskollisen kuningas Daavidin kanssa, joka tunnusti Jehovan "kaiken pääksi"? (1. Aikak. 29:11) Varmasti! Me tunnustamme nöyrästi, että Jehova "on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat." (Ps. 100:3) Tunnustaessamme Jehovan suuruuden ja tarpeen olla täysin alamaisia hänelle me otamme huomioon hänen arvollisuutensa ja syyt siihen, miksi hän loi kaikki. (Ilm. 4:11) Tosi Jumalan palvelijoina me seuraamme Jeesusta Kristusta, joka on täydellinen esimerkki Jumalan alaisuuteen alistumisesta.

Mitä Jeesus oppi siitä, mitä hän kärsi maan päällä ollessaan? Tottelevaisuuden Jumalan tahdolle vastoinkäymistenkin alaisena. (Hepr. 5:8) Lisäksi Jeesus ei puhunut mitään omasta aloitteestaan; hän ei puhunut omiaan eikä etsinyt omaa kunniaansa. (Joh. 5:19, 30; 6:38; 7:16–18) Hän sai palveluksensa aikana mielihyvää Isänsä tahdon tekemisestä, vaikka hän saikin sen johdosta osakseen vastustusta ja vainoa. (Joh.

15:20) Siitä huolimatta hän osoitti alamaisuutta Jumalalle 'nöyryyttämällä itsensä aina kidutuspaalussa kuolemaan saakka'. (Fil. 2:5–8) Hänen täydellisen alamaisuutensa tulos oli monin tavoin antoisa: ikuinen pelastus ihmiskunnalle, korotus ja täydelliseksi tekeminen hänelle itselleen ja kunnia hänen Isälleen. – Hepr. 5:9; Fil. 2:9–11.

ELÄMÄNALAT JOILLA SAAMME HYÖTYÄ

Alamaisuus Jumalalle on tosiaan erittäin hyödyllistä. Kun vähänkin ajattelemme omaa jokapäiväistä elämäämme Jehovan vihkiytyneinä palvojina, sen pitäisi olla itsestään selvää. Panemalla Jumalan ensimmäiseksi elämässämme ja tekemällä hänen tahtonsa me ohjaudumme oikealle tielle. (Vrt. Jer. 10:23.) Me vältymme monilta huolilta ja pettymyksiltä, jotka yllättävät ne, jotka kieltäytyvät alistumasta Jehovan suvereenisuuteen. Vastustajamme Panetteli yrittää jatkuvasti saada meidät ansaan ja nielaista meidät. Me rukoilemme vapautusta tuosta paholaisesta ja myös saamme sen, mikäli asennoidumme häntä vastaan ja nöyryymme Jehovan edessä halukkaasti alamaisina hänelle. – Matt. 6:13; 1. Piet. 5:6–8.

Jumalalle alistumisemme hyöty ulottuu myös ihmissuhteisiimme. Ne paranevat huomattavasti, mikä säästää meidät tämän maailman riippumattomuuden henkeä heijastavia vaivaavilta pulmilta. Kiitos Jehova Jumalan me voimme nauttia onnellisesta avioliitosta ja perhe-elämästä sekä paremmista suhteista työtovereihin ja työnantajiin, ja me voimme käyttäytyä lainmukaisesti sekä hyvin omintunnon maailmallisia hallituksia ja viranomaisia kohtaan. Meillä voi myös olla parasta seuraa kristittyjen veljiemme yhteydessä.

Avioliitto- ja perhejärjestelyssä aviomiehille on määrätty johtoasema, koska "mies on naisen pää". Samalla miesten tulee olla alamaisia Kristukselle, kun taas Jumala on Kristuksen pää. (1. Kor. 11:3) Vaimojen tulee olla alamaisia aviomiehelleen ja lasten vanhemmilleen. (Ef. 5:22–24; 6:1) Kun jokainen perhe noudattaa johtoaseman periaatetta, niin tuloksena on rauhaa hedelmää.

Tämän ehtona on, että aviomiehet käyttävät johtoasemaansa rakkaudellisella tavalla, Kristusta jäljitellen. (Ef. 5:25–29) Kun he eivät käytä johtoasemaansa väärin eivätkä luovu sen käytöstä, niin vaimo ja muu perhe osoittaa alamaisuutta mielellään. Vaimolla on auttajan eli täydentäjän osa. (1. Moos. 2:18) Kun hän kärsivällisesti tukee ja kunnioittaa aviomiestään, hän saa mieheltään suosiota ja Jumalalta ylistystä. (1. Piet. 3:1–4) Kun aviomiehet ja vaimot noudattavat Raamatun neuvoa johtoasemasta, he antavat siten lapsille esimerkin siitä, miten Jumalalle tulee osoittaa alamaisuutta.

Alamaisuus Jumalalle vaikuttaa myös suhtautumiseemme maailmallisiin hallituksiin, "esivaltoihin", jotka ovat "suhteellisissa asemissaan Jumalan asettamina". (Room. 13:1–7) Lainkuuliaisina kansalaisina kristityt maksavat veroja; he maksavat takaisin "keisarille, mikä on keisarin, mutta Jumalalle, mikä on Jumalan". (Matt. 22:21) Olemalla alistuvaisia ja tottelevaisia yläpuolellemme oleville asianmukaisesti nimitetyille viranomaisille kaikessa, mikä ei ole ristiriidassa Jehovan vanhurskaan lain kanssa, me voimme suunnata ponnistelumme ja kohdistaa tarmomme Jumalan perustetun valtakunnan hyvän uutisen saarnaamisen tärkeään työhön. – Apt. 5:29; Mark. 13:10.

Pitämällä kiinni Raamatun periaatteista kristityt voivat parantaa työntekijän ja työnantajan välisiä suhteitaan. Jumalan palvelijat yrittävät olla rauhassa kaikkien ihmisten kanssa, vaikka se saattaakin toisinaan olla vaikeata. He palvelevat ansiotyössään rehellisesti ja luotettavasti. (Room. 12:18; 1. Piet. 2:18) Siten he eivät sekaannu ahdistaviin riitoihin eivätkä loukkaa Raamatun valmentamaa omaatuntoaan.

Kristillisessä seurakunnassa alamaisuus Jumalalle heijastuu tottelevaisuudesta

hänen Sanaansa kohtaan kaikessa mitä sanomme ja teemme. Tämä käsittää palveluksemme, läsnäolomme kokouksissa ja niihin osallistumisemme, suhteemme vanhimpiin ja yhteistoimintamme järjestö toimenpiteiden kanssa. Niin, se käsittää keskustelumme, asenteemme ja käytöksemme. Tämän julkaisun seuraavat luvut auttavat sinua tutustumaan paremmin niihin Raamattuun perustuviin periaatteisiin ja sääntöihin, joita kaikkia "Jumalan huonekunnassa" olevia kehoitetaan noudattamaan. – 1. Tim. 3:15.

Alistumisemme Jumalan alaisuuteen sallii meidän nauttia todella teokraattisen järjestyksen rauhaisasta turvallisuudesta. Sellainen teokraattinen järjestys ei ole sortavaa. (1. Joh. 5:3) Jumalisten alamaisten sopusointuinen yhteiskunta heijastaa Jehovan jumalallisia ominaisuuksia. (1. Kor. 14:33, 40) Omat huomiomme ja kokemuksemme Jehovan järjestön yhteydessä nykyään ovat johtaneet meidät ilmaisemaan samanlaisia tunteita kuin Jumalan palvelija Daavid. Todettuaan Jehovan palvelijoiden ja omasta vallastaan ja rikkaudestaan kerskailevien jumalattomien välisen vastakohtaisuuden hän huudahti iloiten: "Onnellinen on se kansa, jonka Jumala on Jehova!" – Ps. 144:15, *UM*.

Teokraattinen alamaisuus vaikuttaa elämämme kaikkiin puoliin. Se hyödyttää meitä nyt siinä, että olemme järjestetyt suorittamaan palveluksemme täydelleen. Me näemme uskossa sen päivän, jolloin kaikki tottelevaiset ihmiset saatetaan Jehova Jumalan alaisuuteen. Tämä toteutetaan Kristuksen Jeesuksen suosiollisella myötävaikutuksella. (Hepr. 2:7, 8; 1. Kor. 15:27, 28) On välttämätöntä, että me tunnustamme hänen osansa Jumalan järjestelyissä, koska alamaisuus Kristukselle kuuluu yhtenä osana siihen, että olemme alamaisia Jumalalle.

3. LUKU KRISTUKSEN OSAN TUNNUSTAMINEN JUMALAN JÄRJESTELYSSÄ

EEDENIN kapina katkaisi tilapäisesti ihmiskunnan suhteen Jumalaan. Jehovan tarkoitus maan ja ihmiskunnan suhteen pysyi kuitenkin muuttumattomana. Samalla kun Jumala julisti rangaistustuomion niille, jotka kapinoivat hänen suvereenisuuttaan vastaan, hänen sanansa lupasivat vapautuksen Aadamin jälkeläisille. Tosi palvonta ennallistettaisiin, ja Jumala tuhoaisi paholaisen kaikkine pahoine töineen. – 1. Moos. 3:15. Tämän hän suorittaisi Poikansa Jeesuksen Kristuksen välityksellä. (1. Joh. 3:8b) Sen tähden kaikkien, jotka toivovat saavansa hyödyn, joka tulee alamaisuudesta Jumalalle, on tunnustettava Kristuksen osa Jumalan järjestelyssä. – Apt. 4:12; Fil. 2:9, 11.

MIKÄ KRISTUKSEN OSA ON

Kristuksen maallisen palveluksen aikana kävi ilmi, mikä tämä osa oikeastaan olisi. Tottelevaisten ihmisten sovitus Jumalan kanssa toteutettaisiin hänen välityksellään. (Joh. 14:6) Hän antoi itsensä lunnaina monien korvaukseksi, heidän pelastukseksi. (Matt. 20:28) Kaikki valta taivaassa ja maan päällä annettiin hänelle. (Matt. 28:18) Jeesuksen oli siis palveltava tärkeämmässä osassa kuin vain jumalisen käytöksen esimerkkinä. Hänestä tuli avainhahmo Jehovan tarkoituksessa, joka hänellä on ihmiskunnan suhteen. Vain Jeesuksen avulla me voimme päästä takaisin Jumalan suosioon. – Apt. 5:31; 2. Kor. 5:18, 19.

Ensimmäisessä kirjeessään korinttolaisille Paavali selitti Jeesuksen Kristuksen osaa seuraavin sanoin: "Sillä hänen täytyy hallita kuninkaana, kunnes Jumala on pannut kaikki viholliset hänen jalkojensa alle. Mutta kun kaikki on alistettu hänen alaisuuteensa, silloin Poika itsekkin alistuu Hänen alaisuuteensa, joka alisti hänen

alaisuuteensa kaiken, jotta Jumala olisi kaikki jokaiselle." (1. Kor. 15:25, 28) Henkeytetystä Heprealaiskirjeestä luemme Jeesuksesta lisäksi seuraavaa: "Sinä teit hänet vähän enkeleitä alhaisemmaksi; kirkkaudella ja kunnialla sinä kruunasit hänet ja asetit hänet huolehtimaan kättesi teoista. Kaiken sinä alistit hänen jalkojensa alle.' Sillä alistaessaan kaiken hänen alaisuuteensa Jumala ei jättänyt mitään hänen alaisuuteensa alistamatta. Emme nyt kuitenkaan vielä näe kaikkea hänen alaisuuteensa alistettuna." – Hepr. 2:7, 8.

Meille vakuutetaan, että Jeesus Kristus herätettiin kuolleista henkiluomukseksi ja että hänet palkittiin kuolemattomuudella. (1. Piet. 3:18) Hänet korotettiin Jumalan oikealle puolelle hallitsemaan tämän maan päällä olevia alamaisiaan. (Apt. 2:32–36) Koska hän on elossa taivaissa, hän ei ole tarvinnut perättäisten sijaisten sarjaa palvelemaan maan päällä ruumiillisen poissaolonsa aikana. Taivaallisesta asemastaan Kristus on voinut henkilökohtaisesti valvoa seurakuntaa. Hän on pitänyt sen päänsä siitä valppaasti huolta ja täyttänyt siten lupauksensa: "Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikkina päivinä asiainjärjestelmän päättymiseen asti." – Matt. 28:20.

MITÄ HÄNEN OSANSA TUNNUSTAMINEN MERKITSEE

Jeesuksen seuraajat tunnustivat ensimmäisellä vuosisadalla täysin Kristuksen osan Jumalan järjestelyssä. He eivät pitäneet johtajanaan ketään ihmistä. He työskentelivät yksimielisesti Kristuksen johdon alaisuudessa alistuen hänen pyhän hengen ja henkeytettyjen Kirjoitusten välityksellä ilmaistuun johtoonsa. (Apt. 15:12–21; Ilm. 1:1) Apostoli Paavali esitti selvästi kristillisen seurakunnan senaikaisen käsityksen kirjoittaessaan: "Kasvakaamme totuutta puhuen rakkauden välityksellä kaikessa häneen, joka on pää, Kristus. Hänestä koko ruumis, kun se on sopusointuisesti liitetty yhteen ja saatettu yhteistoimintaan jokaisen tarkoitustaan vastaavan nivelen välityksellä, kunkin eri jäsenen toimiessa sille määrättyllä tavalla, myötävaikuttaa ruumiin kasvuun rakentuakseen rakkaudessa." – Ef. 4:15, 16.

Kirjeessään Kolossan seurakunnalle hän kirjoitti lisäksi Kristuksesta: "Hän on ruumiin, seurakunnan, pää. Hän on alku, esikoinen kuolleista, jotta hänestä tulisi se, joka on kaikessa ensimmäinen, sillä Jumala näki hyväksi kaiken täyteyden asua hänessä ja hänen välityksellään sovittaa kanssaan kaiken muun, olkoonpa se maan päällä olevaa tai taivaissa olevaa, tekemällä rauhan hänen kidutuspaalussa vuodattamansa veren kautta." – Kor. 1:18–20.

Kristuksen hallitessa seurakuntaa hänen voideltujen seuraajiensa jäljellä olevat on saatettu ykseyteen hänen kanssaan näinä viimeisinä päivinä. (Matt. 24:31) Hän on lisäksi valvonut sen "muiden lampaitten" suuren joukon kokoamista, joka yhdessä voidellun jäännöksen kanssa muodostaa yhden lauman Hyvän Paimenen alaisuudessa. – Matt. 25:31¹⁶; Joh. 10:16.

Taivaallisesta asemastaan Jeesus Kristus jakaa Ylimmäisenä Pappinamme sovitusuhrinsa hyötyä täällä maan päällä olevien vihkiytyneitten seuraajiensa hyväksi. (Hepr. 4:14–16; 1. Joh. 2:2) Tällä tavoin hän antaa heille tarvittavaa apua ottaen huomioon heidän perityt inhimilliset heikkoutensa. Apostoli Paavali selitti: "Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi suhtautua myötätuntoisesti heikkouksiimme, vaan sellainen, joka on koeteltu kaikissa suhteissa samoin kuin mekin, mutta ilman syntiä." (Hepr. 4:15) Hän rohkaisee sitten uskovia käyttämään täysin määrin hyväkseen tätä Jumalan järjestelyä sanomalla jakeessa 16: "Lähestykäämme sen tähden vapaasti puhuen ansaitsemattoman hyvyiden valtaistuinta – – avuksi oikeaan aikaan."

VOITTAMATON JOHTAJA

Samoin kuin kristillinen seurakunta ensimmäisellä vuosisadalla, mekään emme nykyään tarvitse ketään ihmis johtajaa. Jeesus, joka elää taivaissa, palvelee rakkaudellisesti seurakunnan Päänä tällä 1900-luvulla. Hän ohjaa yhä pyhän hengen ja Pyhästä Raamatusta saatavan valistuksen välityksellä sekä käyttämällä päteviä ali-paimenia, jotka ovat tilivelvollisia hänelle ja hänen taivaalliselle Isälleen huolehtiessaan Jumalan laumasta. (1. Piet. 5:2, 3; Hepr. 13:17) Puhuen profeettallisesti Kristuksesta Jesaja kirjoitti: "Katso, hänet minä asetin kansoille todistajaksi, kansojen ruhtinaaksi [johtajaksi, UM] ja käskijäksi." (Jes. 55:4) Jeesus vahvisti tämän profetian täyttyneen itsessään, kun hän käski opetuslapsiaan: "Älköön teitä liioin kutsuttako 'johtajiksi', sillä yksi on teidän Johtajanne, Kristus." – Matt. 23:10.

Esimerkkinä Jeesuksen asenteesta ja halukkuudesta auttaa meitä heikkouksissamme on se kehotus, jonka Jeesus aikanaan esitti häntä kuunteleville: "Tulkaa minun luokseni kaikki, jotka uurastatte ja olette kuormitettuja, niin minä virvoitan teidät. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja tulkaa minun opetuslapsikseni, sillä minä olen lempeämielinen ja nöyrä sydämeltä, niin te saatte virvoituksen sielullenne. Sillä minun ikeeni on miellyttävä ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:28–30) Hallitsemalla kristillistä seurakuntaa lempeästi ja virvoittaen ja voimistaen sieluamme Jeesus Kristus on osoittautunut taivaallisen Isänsä Jehova Jumalan kaltaiseksi. – Jes. 40:11.

Raamatun profetian täyttävät maailman tapahtumat todistavat kiistattomasti, että Valtakunnan valta on uskottu Jeesukselle Kristukselle vuodesta 1914 lähtien. Hän hallitsee nyt vihollistensa keskellä. (Ps. 110:1, 2; 2:1–12) Mitä tämä tietää niille, jotka nyt elävät maan päällä? Hänen vihollisensa saavat voimallisen todistuksen hänen osastaan kuningasten Kuninkaana ja herrain Herrana, kun hän panee täytäntöön jumalallisen tuomion heitä vastaan. (Ilm. 11:15; 12:10; 19:16) Jehovan vapautuslupaus, joka ilmaistiin ihmisen kapinan alussa, täyttyy pian hänen suosionsa oikealla puolella oleville. (Room. 16:20) Miten onnellisia me olemmekaan, kun olemme tunnustaneet Kristuksen osan Jumalan järjestelyssä ja kun meidät on järjestetty suorittamaan maailmanlaajuisesta palvelusta hänen johtonsa alaisuudessa näinä viimeisinä päivinä!

4. LUKU MITEN SEURAKUNTA ON JÄRJESTETTY JA MITEN SITÄ HALLITAAN

APOSTOLI Paavali ilmaisi tärkeän perustotuuden Jumalasta kirjoittaessaan ensimmäisessä Korinttolaiskirjeessään: "Sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala." Puhuessaan edelleen seurakunnan kokouksista hän sanoi sitten: "Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestelyn mukaan." – 1. Kor. 14:33, 40.

Saman kirjeensä alussa apostoli antoi varoittavan neuvon erimielisyyksistä, joita hänelle oli kerrottu ilmenneen Korinton seurakunnassa. Paavali kehotti sikäläisiä veljiä puhumaan "yhtäpitävästi" ja olemaan "sopeutuvasti yhteen liittyneitä samanmielisinä ja samassa ajatussuunnassa". (1. Kor. 1:10, 11) Hän ryhtyi sitten antamaan neuvoja erilaisista seurakunnan ykseyteen vaikuttavista asioista. Käyttäen kuvausta täydellisestä ihmisruumiista hän osoitti selvästi ykseyden ja yhteistoiminnan tarpeen. Siksi kaikkia kristilliseen seurakuntaan kuuluvia kehoitetaan heidän asemastaan riippumatta pitämään toisistaan rakkaudellista huolta. (1. Kor. 12:12–26) Tällainen sopusointuinen yhteistoiminta seurakunnan eri jäsenten kesken viittaa järjestykseen – järjestöön.

Mutta miten kristillinen seurakunta oli määrä järjestää? Kuka sen järjestäisi?

Millainen järjestö rakenne sillä olisi, ja ketkä olisivat johdossa? Ydinajatus, joka suojelee meitä nykyään samoin kuin se suojeli ensimmäisenkin vuosisadan kristittyjä Korintossa, on se minkä apostoli esitti 1. Korinttolaiskirjeen 4:6:ssa. Siinä hän antoi säännön: "Älä mene yli sen, mikä on kirjoitettu." Antamalla Raamatun olla oppaanamme me voimme saada selvät vastaukset ky symyksiimme.

JÄRJESTETTY TEOKRAATTISESTI

Kristillinen seurakunta perustettiin vuonna 33 juutalaisten juhlapäivänä helluntaina. Se järjestettiin ja sitä hallittiin teokraattisesti, toisin sanoen Jumalan (*theos*) vallan (*kratos*) alaisuudessa. Henkeytetty kertomus siitä, mitä Jerusalemissa tapahtui lähes 2000 vuotta sitten, osoittaa kiistattomasti, että voideltujen seurakunnan perustajana oli Jumala. (Apt. 2:1–47) Se oli hänen rakennuksensa, hänen huonekuntansa. (1. Kor. 3:9; Ef. 2:19) Meidän on tärkeätä oppia mitä suinkin voimme silloisesta seurakunnasta, koska t nykyinen kristillinen Jumalan seurakunta, johon on nyt lisätty "suuri joukko", pitää kiinni samasta järjestö- ja toimintamallista, joka vakiintui ensimmäisellä vuosisadalla. – Ilm. 7:9, 10.

Tässä varhaisseurakunnassa oli alkujaan noin 120 jäsentä. Pyhä henki vuodatettiin ensiksi heihin Joheelin 2:28, 29:n täyttymykseksi. (Apt. 2:16–18) Mutta tuona samana päivänä 3000 muuta kastettiin vedessä ja tuotiin hengestä sinneeseen seurakuntaan. He olivat omaksuneet Kristusta koskevan sanan ja "omistautuivat jatkuvasti apostolien opetukseen". Sen jälkeen "Jehova liitti jatkuvasti heinin pelastuvia päivittäin". – Apt. 2:41, 42, 47.

Jerusaleminkin voideltu seurakunta kasvoi niin, että juutalainen ylimmäinen pappi syytti opetuslasten täyttäneen Jerusaleminkin opetuksellaan. Jerusaleminkin uusiin opetuslapsiin liittyi monia juutalaisia pappeja, joista tuli osa seurakuntaa. – Apt. 5:28; 6:7.

Jeesus oli sanonut: "Te tulette olemaan todistajiani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin asti." (Apt. 1:8) Ja niin kävi, että kun Jerusalemissa nousi Stefanuksen kuoltua suuri vaino, siellä asuneet opetuslapset hajaantuivat kaikkialle Juudeaan ja Samariaan. Mutta minne he menivätkin, he jatkoivat hyvän uutisen julistamista ja tekivät yhä lisää opetuslapsia, joihin kuului myös muutamia samarialaisia. (Apt. 8:1–13) Vielä myöhemmin hyvää uutista alettiin saarnata hyvällä menestyksellä ympärileikkaamattomien ei-juutalaisten kansojen keskuudessa. (Apt. 10:1⁴⁸) Kaikki tämä saarnaamistoiminta ja uusien opetuslasten tekeminen johti uusien kristillisten seurakuntien muodostamiseen Jerusaleminkin ulkopuolelle. – Apt. 11:19–21; 14:21–23.

Jokainen vastaperustettu seurakunta järjestettiin ja sitä hallittiin Jumalan tavalla, siis teokraattisesti. Tähän sisältyi se, että vanhimpia nimitettiin huolehtimaan laumasta. Paavali ja Barnabas nimittivät heitä seurakuntiin, jotka järjestettiin heidän ensimmäisellä lähetysmatkallaan. (Apt. 14:23) Apostolien tekojen 20. luku kertoo siitä, miten apostoli Paavali tapasi Efesoksen seurakunnan vanhimmat. Paavali sanoi heille: "Kiinnittäkää huomiota itseenne ja koko laumaan, jonka keskuuteen pyhä henki on nimittänyt teidät valvojiksi, paimentamaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän osti omansa verellä." (Apt. 20:28) Nämä olivat hengellisessä mielessä vanhimpia, jotka hengellisten edellytystensä vuoksi olivat päteviä nimitettäväksi. (1. Tim. 3:1–7) Paavalin työtoveri Tiitus valtuutettiin nimittämään vanhimpia Kreetan seurakuntiin. – Tiit. 1:5.

Kun useampia seurakuntia muodostettiin, apostolit ja Jerusaleminkin seurakunnan vanhimmat palvelivat edelleen ensimmäisen vuosisadan laajentuneen kansainvälisen seurakunnan päävalvojina. Jerusaleminkin seurakunnassa olevasta asemastaan he

palvelivat koko kristillisen seurakunnan hallintoelimenä. Heidän vastuunaan oli harkita asioita, jotka vaikuttivat kristittyihin kaikkialla. He lähettivät kirjeitä ja säädöksiä, jotka kaikki vahvistivat seurakuntia ja tekivät opetuslapsille yhtenäisen ajattelun ja toiminnan säilyttämisen mahdolliseksi. Seurakunnat noudattivat hallintoelimen ohjausta, ja sen johdosta ne saivat Jehovan siunauksen ja menestyivät. – Apt. 8:1, 14, 15; 15:1, 2, 22–31; 16:4, 5.

Kirjoittaessaan Efesoksen seurakunnalle apostoli Paavali selitti, että kristillisen seurakunnan ykseys säilytettäisiin pitämällä kiinni Jeesuksen Kristuksen johtoasemasta ja pyhän hengen toiminnan avulla. Hän kehotti sikäläisiä kristittyjä kehittämään nöyryyttä ja säilyttämään hengen ykseyden rauhallisessa yhteistoiminnassa seurakunnan kaikkien jäsenten keskuudessa. (Ef. 4:1–6) Sitten hän lainasi Psalmia 68:19 ja sovelsi sen hengellisesti päteviin miehiin, jotka Jehova oli antanut palvelemaan seurakunnan tarpeita apostoleina, profeettoina, evankelistoina, paimenina ja opettajina. Sellaiset miehet rakentaisivat Jehovan lahjoina koko seurakunnan Jumalaa miellyttävään hengelliseen täyteyteen. – Ef. 4:7–16.

NYKYINEN SEURAKUNTANOUDATTAA APOSTOLISTA MALLIA

Samanlaista järjestömallia noudatetaan nykyään kaikissa Jehovan todistajien seurakunnissa. Ne yhdessä muodostavat yhdistyneen maailmanlaajuisen seurakunnan, joka rakentuu hengellä voideltujen muodostaman ytimen ympärille. (Sak. 8:23) Tämä on mahdollista siksi, että Jeesus Kristus lupauksensa mukaisesti pysyy uskollisesti voideltujen opetuslastensa kanssa "kaikkina päivinä asiainjärjestelmän päättymiseen asti". (Matt. 28:20) He vihkivät elämänsä varauksitta Jehova Jumalalle ja tekevät uskollisesti hänen tahtonsa. Ne jotka saatetaan tähän kasvavaan seurakuntaan nykyään, omaksuvat Jumalan hyvän uutisen, ja heidät kastetaan Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina. (Mark. 1:14; Apt. 2:41) He tunnustavat Jeesuksen Kristuksen johtoaseman eivät ainoastaan seurakunnan voideltuihin jäseniin vaan myös koko laumaan nähden, joka sisältää "muut lampaat". – Joh. 10:16; Ef. 1:22,23.

Ykseys säilytetään tunnustamalla uskollisesti Kristuksen johtoasema ja myös alistumalla järjestökanavan, "uskollisen ja ymmärtäväisen orjan", alaisuuteen. Mitä Herra on asettanut tämän "orjan" tekemään? Jeesus vastasi, että "orjan" oli määrä antaa hengellistä ravintoa oikeaan aikaan ja huolehtia hänen kaikesta "omaisuudestaan" eli Valtakunnan eduista maan päällä. (Matt. 24:45–47; Luuk. 12:42–44) Nykyajan 'uskollinen orja' ei ole yksityinen kristitty, vaan pikemminkin Kristuksen voideltujen seuraajien yhdistetyn joukon yhä maan päällä elävä jäännös. Nämä ; jäljellä olevat ovat osa hengellistä Israelia, Jumalan voideltua seurakuntaa. (Gal. 6:16; vrt. Jes. 43:10.) Tämä jäännös hoitaa uskollisesti "orjan" vastuuta tänä l lopun aikana ottamalla johdon "tämän valtakunnan hyvän uutisen" saarnaamisessa kautta koko maapallon ja antamalla hengellistä ravintoa uskon huonekunnalle oikeaan aikaan. – Matt. 24:14.

USKONNOLLISTEN YHDISTYSTEN KÄYTTÖ I

Näinä nykyisen jumalattoman asiainjärjestelmän viimeisinä päivinä on Herran "omaisuus" lisääntynyt runsaasti kautta maan. Tämä on antanut 'uskolliselle l orjalle' raskaan vastuun. Huolehtiessaan vastuustaan hengellisen ravinnon antamiseksi oikeaan aikaan ja saadakseen Valtakunnan hyvän uutisen saarnatuksi ennen lopun tuloa maan päällä oleva jäännös "uskollisena ja ymmärtäväisenä orja" –luokkana on muodostanut eräitä elimiä eli juridisia yhteisöjä. Se että 'uskollinen orja' on järjestänyt erilaisia yhdistyksiä, jotka eri maiden lait tunnustavat, on osoittautunut viisaaksi menettelyksi. Nämä uskonnolliset yhdistykset omistavat ja käyttävät kirjapainoja, jotka tuottavat ja jakavat Raamattuja ja raamatullista kirjallisuutta käytettäväksi Valtakunnan palveluksessa maailmanlaajuisesti.

Ensimmäinen ja huomattavin tällä tavoin käytetty yhdistys on Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania (Pennsylvaniassa rekisteröity Vartiotornin Raamattu- ja Traktaattiseura). Tämä vuonna 1884 rekisteröity ei-kaupallinen uskonnollinen yhdistys koostuu vihkiytyneistä, kastetuista kristityistä ja on omistettu yksinomaan tosi palveluksen etujen edistämiseen maan päällä. Vartiotorni-seura on ulottanut toimintansa maailmanlaajuisesti perustamalla haaratoimistoja useisiin maihin. Myös joukko muita uskonnollisia yhdistyksiä on muodostettu paikallisten lakien mukaisesti, kuten Watchtower Bible and Tract Society of New York, Inc. (1909) ja Lontoossa 1914 rekisteröity International Bible Students Association (Kansainvälinen Raamatuntutkijain Seura). Kaikki nämä lailliset välikappaleet ovat yhteistoiminnassa toistensa kanssa. Nykyinen Jehovan todistajien hallintoelin käyttää näitä ja muita laillisia yhdistyksiä helpottaakseen hyvän uutisen maailmanlaajuisesta saarnaamisesta ja huolehtiakseen koko Jumalan seurakunnan hengellisistä tarpeista kaikissa osissa maailmaa.

RAKENNE HAARATOIMISTON ALAISUUDESSA

Kun haaratoimisto perustetaan, niin kolmen tai useamman vanhimman muodostama haaratoimistokomitea nimitetään huolehtimaan erilaisista vastuutehtävistä, jotka liittyvät tuon nimenomaisen haaratoimiston alaisuudessa olevan yhden tai useamman maan työstä huolehtimiseen. Yksi komitean jäsen palvelee haaratoimistokomitean koordinaattorina.

Kunkin haaratoimiston alaisuudessa olevat paikalliset seurakunnat järjestetään kierroksiin, ja joukko kierroksia muodostaa piirin. Kierrokset ja piirit voivat maantieteellisten ja kieliolojen vuoksi olla erisuuruisia samoin kuin haaratoimistolle määrättyllä alueella toimivat lukuisat seurakunnatkin. Kunkin kierroksen seurakuntia nimitetään palvelemaan kierrosvalvoja. Piirivalvojat vierailevat eri kierroksissa, palvelevat kierroskonventteja ja käyttävät jonkin verran aikaa seurakuntien palvelemiseen, tavallisesti kierrosvalvojan läsnäollessa. Matkavalvojien velvollisuuksia käsitellään aika ajoin *Valtakunnan Palveluksessamme* sekä Seuran heille lähettämässä kirjeissä.

Kaikki järjestössä olevat tunnustavat Jumalan teokraattisen valvontatavan. Seurakunnat tunnustavat hallintoelimen ohjauksen ja mukautuvat siihen, kun se esittää järjestelyjä kaikkien hyödyksi. He hyväksyvät haaratoimistoja, piirejä, kierroksia ja seurakuntia valvomaan määrättyjen vanhinten nimitykset. He odottavat "uskolliselta ja ymmärtäväiseltä orjalta" hengellistä ravintoa oikeaan aikaan. (Matt. 24:45–47) 'Uskollinen orja' –jäännös ja sen hallintoelin pitävät vuorostaan tiukasti kiinni Kristuksen johtasemasta, noudattavat Raamatun periaatteita ja alistuvat pyhän hengen ohjaukseen. Kun kaikki työskentelevät ykseydessä, niin he saavat samanlaisia tuloksia kuin ensimmäisen vuosisadan seurakunnat. Meille sanotaan Apostolien

tekojen 16:5:ssä: "Sen tähden seurakunnat lujittuivatkin jatkuvasti uskossa ja kasvoivat lukumääräisesti päivä päivältä."

5. LUKU VALVOJAT JOTKA PAIMENTAVAT LAUMAA

MAANPÄÄLLISEN palveluksensa aikana Jeesus osoittautui Hyväksi Paimeneksi. (Joh. 10:11) Meille kerrotaan, että kun hän kerran katseli häntä seuraavia ihmisjoukkoja, "hän tunsu sääliä näitä ihmisiä kohtaan, koska he olivat kiusattuja ja sysittyjä niin kuin lampaat ilman paimenta". (Matt. 9:36) Pietari ja muut apostolit kiinnittivät tarkoin huomiota hänen rakkaudelliseen huolenpitoonsa. Miten erilainen hän olikaan kuin Israelin väärät paimenet, jotka laiminlöivät laumaa siinä määrin, että lampaat olivat hajallaan ja näkivät hengellistä nälkää! (Hes. 34:7, 8) Tarkkailemalla Jeesuksen erinomaista esimerkkiä, jonka hän antoi lampaiden opettamisessa ja heistä huolehtimisessa, mikä meni jopa niin pitkälle, että hän antoi elämänsä heidän puolestaan, apostolit oppivat miten auttaa uskovia palaamaan Jehovan, heidän sielunsa Paimenen ja Valvojan, luo. – 1. Piet. 2:25.

Jeesus korosti käskyillään ja esimerkkillään sitä, että lampaista huolehtiminen on vakava vastuu. Tämän vastuun hän oli antanut apostoleilleen. He eivät koskaan kadottaneet sitä näkyvistä. Eräässä tilaisuudessa Jeesus painoi hyvin voimakkaasti Pietarin mieleen ja sydämeen, kuinka tärkeää on ruokkia ja paimentaa lampaita. (Joh. 21:15–17) Pietari oli tästä syvästi liikuttunut, mikä ilmenee myöhemmin hänen vanhimmille antamastaan kehotuksesta. Ensimmäisessä henkeytetyssä kirjeessään hän sanoi: "Sen tähden – Paimentakaa huolenpidossanne olevaa Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan halukkaasti, eikä epärehellisen voiton rakkaudesta, vaan alttiisti, eikä herroina halliten niitä, jotka ovat Jumalan perintö, vaan tulemalla laumalle esimerkeiksi." – 1. Piet. 5:1–3.

Pietarin sanat soveltuvat yhtäläisellä voimalla seurakunnan valvojiin nykyään. Valvojia tarvitaan seurakunnissa nykyään samaan tarkoitukseen kuin ensimmäiselläkin vuosisadalla: paimentamaan Jumalan laumaa. Pietari korosti kirjeessään oikeaa asennetta, joka valvojilla pitäisi olla huolehtiessaan sellaisesta vastuusta. Heidän tulisi Jeesusta jäljitellen palvella halukkaasti, alttiisti ja laumalle esimerkkeinä, ottaen johdon Jehovan palveluksessa.

Voimme todella olla kiitollisia siitä, että meillä on nykyään hengen nimittämiä valvojia seurakunnassa. Saamamme hyöty on moninainen. Valvojat antavat esimerkiksi hengellistä rohkaisua ja kiinnittävät henkilökohtaista huomiota seurakunnan yksityisten jäsenten tarpeisiin. Joka viikko he johtavat tosissaan seurakunnan kokouksissa, joissa kaikkia ravitaan uskossa. (Room. 12:8) Kun he ponnistelevat suojatakseen laumaa vahingollisilta aineksilta ja jumalattomilta, se edistää hengellistä turvallisuuttamme. (Jes. 32:2; Tiit. 1:9–11) Lisäksi heidän esimerkinsä ja johtonsa kenttäpalveluksessa kannustavat meitä pysymään toimeliaina hyvän uutisen säännöllisessä saarnaamisessa joka kuukausi. (Fil. 3:16, 17; Hepr. 13:15–17) Näiden 'ihmislahjojen' avulla Jehova on pitänyt hyvää huolta seurakunnan rakentamisesta. – Ef. 4:8, 11, 12.

VALVOJIEN PÄTEVYYSVAATIMUKSET

Jotta asianmukainen huolenpito seurakunnasta varmistettaisiin, on valvojiksi nimitettyjen miesten täytettävä Jumalan sanassa esitetyt vaatimukset. Heidän voitaisiin sanoa olevan pyhän hengen nimittämiä vain silloin, jos he ovat todella päteviä. (Apt. 20:28) On myönnettävä, että Raamattu asettaa kristityille valvojille korkeat vaatimukset. Se on sopivaa, koska näiden miesten vakavana vastuuna on ottaa johto Jehovan palvonnassa ja olla esimerkillisiä kristillisessä käytöksessä. (1. Kor. 11:1; Hepr. 13:7; 1. Piet. 5:3) Mutta vaatimukset eivät ole niin korkeat, etteivät kristityt miehet, jotka todella rakastavat Jehovaa ja haluavat hänen käyttävän heitä, voisi täyttää niitä. Korkeat vaatimukset ovat takeena siitä, että vanhimmiksi nimitetyt ovat hyviä esimerkkejä seurakunnassa. Kaikille tulisi olla ilmeistä, että valvojat ovat sellaisia, jotka soveltavat Raamatusta saatavia neuvoja kaikissa elämän asioissa.

Apostoli Paavali kirjoitti valvojen raamatulliset perusvaatimukset ensimmäiseen Timoteukselle lähettämäänsä kirjeeseen ja Tiitukselle lähettämäänsä kirjeeseen. 1. Timoteuksen kirjeen 3:1–7:ssä hän kirjoitti: "Jos joku tavoittelee valvojan virkaa, niin hän haluaa hyvää työtä. Valvojan tulee sen tähden olla nuhteeton, yhden vaimon mies, kohtuullinen tavoissaan, tervemielinen, järjestystä noudattava, vieraanvarainen, pätevä opettamaan, ei juoppo rähisijä, ei tappelija, vaan järkevä, ei sotaista, ei rahaa rakastava, mies, joka johtaa hyvin omaa huonekuntaansa ja jonka lapset ovat alamaisia kaikella vakavuudella (jos tosiaan joku ei osaa johtaa omaa huonekuntaansa, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?); ei äsken kääntynyt, jottei hän pöyhistyisi ylpeydestä ja joutuisi Panettelijalle langetettuun tuomioon. Sitä paitsi hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolisilta, jottei hän joutuisi soimauksen kohteeksi ja Panettelijan ansaan."

Paavalin sanat Tiitukselle kuuluvat: "Jätin sinut Kreetaan siitä syystä, että oikaisisit sen, mikä oli puutteellista, ja nimittäisit vanhimmat kaupunki kaupungilta, niin kuin minä sinulle määräsin, jos on joku, joka on vapaa syytöksestä, yhden vaimon mies, jolla on uskovat lapset, jotka eivät ole irstailusta syytettyjä eivätkä niskoittelevia. Sillä valvojan täytyy olla Jumalan taloudenhoitajana vapaa syytöksestä, ei omapäinen, ei altis vihastumaan, ei juoppo rähisijä, ei tappelija, ei epärehellistä voittoa ahnehtiva, vaan vieraanvarainen, hyvyttä rakastava, tervemielinen, vanhurskas, uskollinen, itsensä hillitsevä, opetustaidoltaan lujasti luotettavassa sanassa pysyvä, jotta hän kykenisi sekä kehottamaan terveellisellä opetuksella että ojentamaan niitä, jotka väittävät vastaan." (Tiit. 1:5–9) Paavalin edellä lainatut neuvot korostavat sitä, miten tarpeellista valvojen on säilyttää oikea asenne vastuittensa hoitamista kohtaan olemalla halukkaita ja alttiita, johdon ottavia. Muut raamatunkirjoittajat tuovat epäsuorasti myös esille, mitä kristityiltä miehiltä vaaditaan, jotta he olisivat päteviä saamaan nimityksen seurakunnan valvojiksi eli paimeniksi. – Jaak. 3:13, 17, 18.

Vaikka Raamatun vaatimukset saattavat ensi näkemältä vaikuttaa miltei ylivoimaisilta, kristityillä miehillä ei pitäisi olla mitään syytä säikähtää ja kieltäytyä haluamasta valvojan virkaan liittyvää hyvää työtä. Todellisuudessa kaikkien vihkiytyneitten kristittyjen tulisi pyrkiä täyttämään nämä korkeat vaatimukset. Kun valvojat ottavat johdon hyvien kristillisten ominaisuuksien ilmaisemisessa, he rohkaisevat muitakin seurakunnan jäseniä samaan. Tämä ilmenee siitä, mitä apostoli Paavali kirjoitti kuvaillessaan, miten "lahjoja ihmisinä" on annettu "pitäen silmällä pyhien palauttamista kohdalleen, palvelustyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, *kunnes me kaikki pääsemme ykseyteen uskossa ja Jumalan Pojan täsmällisessä tuntemuksessa, täysikasvuisen miehen tasolle, sen mitan määrään, joka kuuluu Kristuksen täyteyteen*". (Ef. 4:8, 12, 13) Koska kaikkien kristittyjen tulee pyrkiä

kristillisen kypsyyden saavuttamiseen, vaaditaan niitä, jotka seisovat seurakunnan edessä nimitettyinä valvojina, olemaan esimerkillisiä johdon ottamisessa.

Kuten ilmenee siitä, mitä Paavali kirjoitti Timoteukselle ja Tiitukselle, valvojat valittaisiin seurakunnan *vanhempien miesten* keskuudesta. He eivät olisi pelkästään poikasia tai *vasta kääntyneitä* miehiä vaan sellaisia, joilla on kokemusta kristillisestä elämäntavasta, laaja Raamatun tuntemus ja sen syvä ymmärrys sekä aito rakkaus seurakuntaa kohtaan. Heillä olisi rohkeutta puhua, kun väärintekemistä esiintyy, ja

rohkeutta ryhtyä tarvittaviin toimiin sen oikaisemiseksi ja siten suojella laumaa kaikilta, jotka itsekkäästi riistäisivät sitä. (Jes. 32:2) Kaikkien seurakunnassa olisi helppo tuntea heidät hengellisesti kypsiksi miehiksi, jotka olisivat aidosti kiinnostuneita Jumalan lauman hyvinvoinnista. Heidän koko elämäntapansa osoittaisi tämän.

Miehillä, jotka olisivat päteviä saamaan nimityksen Jumalan lauman valvojiksi, olisi elämäkokemusta, ja he olisivat osoittaneet käytännöllistä viisautta omien asioittensa hoitamisessa. Jos he olisivat naimisissa, he pitäisivät kiinni kristillisestä avioliittovaatimuksesta eli olisivat *yhden vaimon miehiä* ja olisivat osoittaneet pystyvänsä *johtamaan hyvin omaa huonekuntaansa*. Koska heillä *on uskovat lapset, jotka eivät ole irstailusta syytettyjä eivätkä niskoittelevia*, vaan jotka ovat *alamaisia kaikella vakavuudella*, muut seurakunnan jäsenet voisivat luottavaisesti lähestyä valvojia saadakseen neuvoja kristilliseen elämään liittyvien henkilökohtaisten asioitten laajalta alueelta. Koska nämä miehet olisivat käyttäytyneet asianmukaisesti perhejärjestelyssä samoin kuin yhdyskunnassa yleensäkin, he olisivat myös *nuhteettomia, vapaita syytöksestä* ja heillä olisi *hyvä todistus jopa ulkopuolisilta*. Heitä vastaan ei voitaisi esittää mitään pätevää syytöstä väärästä käytöksestä, mikä tahraisi seurakunnan mainetta. Heitä ei olisi äskettäin ojennettu vakavasta väärinteosta. Muut seurakunnassa tuntisivat halua jäljitellä heidän hyvää esimerkkiään ja uskoa hengellisen elämänsä heidän huostaansa. – 1. Kor. 11:1; 16:15, 16; Fil. 2:25, 29; Hepr. 13:7.

Sellaiset pätevät miehet kykenisivät palvelemaan kristillistä seurakuntaa samanlaisessa osassa kuin Israelin vanhimmat, joiden kuvailtiin olleen "viisaita ja ymmärtäväisiä ja kokeneita". (5. Moos. 1:13, *UM*) He eivät olisi synnittömiä. (Room. 3:23) Mutta heidät tunnettaisiin seurakunnassa ja yhdyskunnassa rehteinä ja Jumalaa pelkäävinä, miehinä jotka ovat jo jonkin aikaa osoittaneet, että he ohjaavat elämäänsä täysin Jumalan periaatteiden mukaisesti. Heidän moitteettomuutensa sallisi heidän puhua vapaasti toisten edessä seurakunnassa.

Miehet, jotka olisivat päteviä saamaan nimityksen valvojiksi, ilmaisisivat *kohtuullisuutta henkilökohtaisissa tavoissaan* ja toisten kohtelemisessa. He eivät olisi fanaatikkoja, vaan heidän elämäntavalleen olisi ominaista se, että he ovat tasapainoisia, *järjestystä noudattavia* ja *itsensä hillitseviä*. Kohtuullisuus ilmenisi muun muassa syömisessä, juomisessa, virkistäytymisessä, harrastuksissa ja huvituksissa. He eivät olisi *paljon viiniä nauttivia* vaan kohtuullisia alkoholijuomien käytössä, jotta heitä ei voitaisi syyttää juoppoudesta eikä siitä, että he olisivat *juoppoja rähisijöitä*. Sellainen, jonka aistit ovat turtuneet päihdyttävästä juomasta, menettää helposti itsehillintänsä eikä siksi pysty valvomaan seurakunnan hengellisiä etuja.

Seurakunnan asioiden valvonta vaatii vanhinta olemaan *järjestystä noudattava*, olemaan järjestelmällinen elämässään, tavoissaan ja työssään. Tähän sisältyy hänen henkilökohtainen ulkonäkönsä, hänen kotinsa ja hänen toimintansa. Sellainen välttää vitkastelua, pystyy näkemään mitä vaaditaan ja suunnittelee sen mukaisesti. Hän noudattaa teokraattista järjestystä. Tätä kaikkea tarkoitetaan sillä, että joku on

kohtuullinen tavoissaan ja itsensä hillitsevä.

Valvojan täytyy olla *järkevä*. Hänen täytyy pystyä työskentelemään ykseydessä ja yhteistoiminnassa toisten vanhimmistoon kuuluvien kanssa, joille on uskottu seurakunnan valvonta. Hänellä pitäisi olla oikea näkemys itsestään suhteessa toisiin sekä seurakunnan sisä- että ulkopuolella oleviin. Järkevänä ihmisenä valvoja ei olisi jyrkkä, hän ei pitäisi omia näkemyksiään ja mielipiteitään aina parempina kuin toisten vanhinten. Toiset voivat olla häntä parempia ominaisuuksissa tai kyvyissä, joita häneltä saattaa puuttua. Järkevyys seuraa siitä, että perustaa johtopäätöksensä lujasti Raamattuun ja pyrkii jäljittelemään Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä. (Fil. 2:2–8) Osoittamalla asianmukaista kunnioitusta toisia kohtaan ja pitämällä toisia itseään parempina vanhin *ei tulisi sotaitsaksi eikä tappelijaksi*, joka löisi toisia joko ruumiillisesti tai pahoin sanoin. Hän *ei* olisi *omapäinen*, sellainen joka aina pitäisi kiinni omasta tavastaan tai siitä, että hänen näkökantansa on hyväksyttävä parhaana. Hän *ei* olisi *altis vihastumaan* vaan rauhaa rakentava ollessaan tekemisissä toisten kanssa.

Sen, joka on pätevä palvelemaan valvojana seurakunnassa, tulisi myös olla *tervemiellinen*. Tämä merkitsee sitä, että hänen pitäisi käsittää hyvin Jehovan periaatteet ja niiden soveltaminen. Hänen tulisi olla maltillinen, ei hätäinen arvostelussaan. Hänen tulisi ottaa halukkaasti vastaan neuvoja ja ohjeita. Hän ei saisi olla vilpillinen tai ulkokultainen eikä fanaattinen.

Apostoli muistutti Tiitusta siitä, että valvojan tulisi myös olla *hyvyyttä rakastava*. Hänen tulisi olla *vanhurskas ja uskollinen*. Nämä ominaisuudet heijastuisivat hänen kanssakäymisestään toisten kanssa ja hänen lujasta asenteestaan sen puolesta, mikä on oikeaa ja hyvää. Hänet tunnettaisiin sellaisena, joka on horjumaton antaumuksessaan Jehovalle ja joka ratkaisuja tehdessään pitää johdonmukaisesti kiinni vanhurskaista periaatteista. Hän pystyisi pitämään luottamukselliset asiat omana tietonaan.

Tervemielisenä hän ei tietenkään olisi liian vaativa siinä mitä hän odottaa muilta. Valvoja ei myöskään olisi liian kiinnostunut aineellisista eduistaan, hän *ei olisi epärehellistä voittoa ahnehtiva, rahaa rakastava*. Hän ei käyttäisi virkaansa saadakseen aineellista hyötyä huolenpidossaan olevilta veljiltä, eivätkä kohtuulliset aineelliset uhraukset, joita häneltä saatettaisiin vaatia, saisi häntä pidättymään antamasta auliisti aikaansa seurakunnan tarpeista huolehtimiseen. Hänen rakkautensa veljiä samoin kuin vieraitakin kohtaan ja hänen uhrautuvat pyrkimyksensä heidän puolestaan tekisivät hänestä sellaisen joka on aidosti *vieraanvarainen*, sellaisen joka auliisti antaa itseään ja omistamaansa toisten hyödyksi. – Apt. 20:33–35.

Suorittaakseen tehtävänsä tehokkaasti seurakunnan valvojaksi eli paimeneksi nimitetyn pitäisi olla *pätevä opettamaan*. Paavali sanoi Tiitukselle, että valvoja olisi *"opetustaidoltaan lujasti luotettavassa sanassa pysyvä, jotta hän kykenisi sekä kehottamaan terveellisellä opetuksella että ojentamaan niitä, jotka väittävät vastaan"*. (Tiit. 1:9) Valvojan opetustaidon tulisi ilmetä siten, että hän kykenee keskustelemaan perustelua käyttäen toisten kanssa, esittämään todisteita, voittamaan vastaväitteitä ja tuomaan Raamatun opetuksen selvästi esille sillä tavoin, että muut tulisivat vakuuttuneiksi ja heidän uskonsa vahvistuisi. Valvojan olisi tarpeen käyttää tällaista opetuskykyä sekä suotuisissa että epäsuotuisissa olosuhteissa. (2. Tim. 4:2) Hänellä pitäisi olla kärsivällisyyttä, jotta hän voisi lempeästi ojentaa erehtynyttä tai saada epäilijän vakuuttuneeksi ja saada hänet ryhtymään uskon perusteella hyödyllisiin tekoihin. Jos hän on pätevä opettamaan joko yleisön edessä tai kahdenkeskisessä keskustelussa, se todistaisi hänen täyttävän tämän tärkeän vaatimuksen.

Apostoli Pietari kirjoitti, että edustusasemassa palvelevien seurakunnan

vanhinten tulisi palvella *halukkaasti* ja *alttiisti*, ei pakosta eikä vastahakoisesti. Heidän tulisi olla innostuneita ponnisteluissaan. Heidän pitäisi *ottaa johto tulemalla laumalle esimerkeiksi*. – Hepr. 13:17; 1. Piet. 5:2, 3.

Kaikesta tästä voisi saada sellaisen kuvan, että valvojana palvelevalta odotetaan todella paljon. Varmasti kukaan ei täyttäisi täydellisesti tässä hahmoteltuja Raamatun esittämiä korkeita vaatimuksia, mutta kenenkään seurakuntaan nimitetyn vanhimman ei pitäisi olla niin merkittävän puutteellinen missään näistä ominaisuuksista, että tätä puutetta voitaisiin pitää vakavana vikana. Jotkut vanhimmat ovat huomattavampia jossain ominaisuudessa kuin toisessa, kun taas toiset vanhimmistosta ovat parempia niissä ominaisuuksissa, joissa jotkut voivat olla heikkoja. Seurauksena siten on, että vanhimmistossa kokonaisuudessaan on yleensä kaikki ne hyvät ominaisuudet, jotka ovat tarpeellisia Jumalan seurakunnan asianmukaista valvontaa varten.

Suositellessaan miehiä valvojiksi vanhimmisto haluaa pitää mielessään oman asemansa Jehovan edessä ja suhteensa kristittyihin tovereihinsa. Roomalaiskirjeen 12:3 neuvoo, ettei kenenkään tulisi millään tavoin "ajatella itsestään enempää kuin on tarpeellista ajatella, vaan ajatella tervemielisesti, niin kuin Jumala on kullekin uskonmäärän jakanut". Jokaisen tulisi pitää itseään toisia vähäisempänä. Kukaan ei saisi olla "kovin vanhurskas" tarkastellessaan toisen ominaisuuksia. (Saarn. 7:17) Kun vanhimmilla on Raamatun heille esittämät vaatimukset selvinä mielessään, he haluaisivat ratkaista, täyttääkö se, jota ajatellaan vanhimmaksi, nuo vaatimukset kohtuullisessa määrässä vai ei, vai onko hän niin vakavasti puutteellinen yhdessä tai useammassa raamatullisessa vaatimuksessa, ettei hän olisi pätevä palvelemaan. Nimitetyt vanhimmat esittävät sitten suosituksensa ottaen huomioon inhimilliset epätäydellisyydet ja vailla puolueellisia asenteita ja ulkokultaisuutta osoittamalla asianmukaista kunnioitusta Jehovan vanhurskaita vaatimuksia ja seurakunnan parasta kohtaan. Niin kuin Timoteuksen ja Tiituksen, vanhinten on nykyäänkin tarpeen harkita rukoillen jokaista suositusta ja noudattaa pyhän hengen ohjausta. Tämä on yksi niistä vakavista vastuista, joita heillä on kannettavanaan, ja heidän on kannettava se Paavalin vakavan neuvon mukaisesti 'panematta koskaan käsiään hätäisesti kenenkään päälle'. – 1. Tim. 5:21, 22.

Miehet, jotka täyttävät nämä korkeat kristilliset vaatimukset, pystyvät suojelemaan seurakuntaa hengellisiltä vaaroilta, ja he palvelevat kristillisen käytöksen hyvinä esimerkkeinä, joita kaikki voivat jäljitellä. He voivat puhua vapaasti, mikä tekee heille mahdolliseksi antaa rohkeasti tarvittavia neuvoja seurakunnassa oleville sekä olla innokkaita hyvän uutisen julistamisessa kenttäpalveluksessa. – Hepr. 10:19–23, 35; Apt. 4:29; 1. Tim. 3:13.

HENGEN HEDELMÄ

Tällaiset hengellisesti pätevät miehet antaisivat elämässään todisteen siitä, että pyhä henki on ohjannut heitä. He tuottaisivat Galatalaiskirjeen 5:22, 23:ssa kuvailtua hengen hedelmää: "rakkautta, iloa, rauhaa, pitkämielisyyttä, huomaavaisuutta, hyvyttä, uskoa, lempeyttä, itsehillintää". Heidän valvontansa seurakunnassa olisi veljille virkistävää ja yhdistäisi seurakuntaa pyhässä palveluksessa. Heidän käytöksensä ja

heidän vaivannäkönsä hedelmät antaisivat todisteen siitä, että he ovat pyhän hengen nimittämiä. (Apt. 20:28) Koska valvojien ja paimenten hengelliset vaatimukset on esitetty niin täsmällisesti henkeytetyssä Raamatussa, se on tehnyt mahdolliseksi sen, että meillä on päteviä nimitettyjä valvojia paimentamassa laumaa nykyään.

TAVOITTELEMINEN

Kypsien kristittyjen miesten tulisi haluta valvojan virkaa. (1. Tim. 3:1) Nimitys merkitsee kuitenkin työtä, uhrautumista ja veljien tarpeiden halukasta palvelemista ja heidän hengellisistä eduistaan huolehtimista. Tämän viran tavoittelemisen merkitsee sitä, että pyrkii täyttämään Raamatussa esitetyt pätevyysvaatimukset. Seurakunnan valvojilla on suuri vastuu samoin kuin tilivelvollisuus heidän huostaansa uskottujen sielujen suhteen. Seurakunnan jäsenille sanotaan: "Olkaa tottelevaisia niille, jotka ottavat johdon teidän keskuudessanne, ja olkaa alistuvaisia, sillä he valvovat teidän sielujanne sellaisina, jotka tulevat tekemään tilin, jotta he voisivat tehdä sitä iloiten eikä huokaillen, sillä tämä olisi teille vahingollista." (Hepr. 13:17) Vaikka valvojat ovatkin epätäydellisiä miehiä, ei kenenkään seurakunnassa ole tarpeen pidäytyä olemasta alamainen, sillä kyseessä on Jehovan järjestely ja hän pitää valvojia vastuullisina toimistaan. He edustavat häntä ja hänen teokraattista hallintoaan. Hän poistaa virastaan ne valvojat, jotka eivät ilmaise hengen hedelmää ja joiden elämäntapa ei täytä Raamatun vaatimuksia.

Valvojien itsensä on myös suhtauduttava hyvin vakavasti siihen, mitä Heparalaiskirjeen 13:17:ssä sanotaan. Heitä sanotaan sellaisiksi, "jotka ottavat johdon", jotka "valvovat" veljien sieluja ja "jotka tulevat tekemään tilin". Valvojien täytyy olla erityisen tarkkoja siinä, etteivät 'hallitse herroina' Jumalan laumaa, etteivät käytä vastuuasemaansa itsekkääksi edukseen eivätkä myöskään palvele siksi, että heidän on mielestään pakko palvella. Valvojien on osoitettava olevansa Jumalan lauman rakkaudellisia paimenia. –1. Piet. 5:2, 3; Sanani. 27:23.

Emmekö arvostakin seurakunnan valvojien kovaa työtä ja hyvää esimerkkiä? Kirjoittaessaan Tessalonikan seurakunnalle Paavali neuvoi veljiä: "Mutta me pyydämme teitä, veljet, pitämään arvossa niitä, jotka työskentelevät kovasti teidän keskuudessanne ja johtavat teitä Herrassa ja vakavasti neuvovat teitä, ja osoittamaan heille aivan poikkeuksellista huomaavaisuutta rakkaudessa heidän työnsä vuoksi." (1. Tess. 5:12, 13) Suuri osa seurakunnan valvojien kovasta työstä auttaa meitä tekemään Jumalan palvelemisemme helpommaksi ja nauttimaan siitä enemmän. Myös ensimmäisessä kirjeessään Timoteukselle Paavali mainitsee siitä asenteesta, jota seurakunnan jäsenten tulisi kehittää valvojia kohtaan, sanomalla: "Laskettakoon vanhimmat, jotka johtavat hyvin, kaksinkertaisen kunnian arvoisiksi, varsinkin ne, jotka työskentelevät kovasti puhumisessa ja opettamisessa." – 1. Tim. 5:17.

HENKILÖKOHTAISET OLOSUHTEET VOIVAT MUUTTUA

Veli joka on palvellut uskollisesti jonkin aikaa, saattaa tietenkin tulla ruumiillisesti sairaaksi tai muuten kykenemättömäksi, kenties korkean iän vuoksi, eikä ehkä enää kykene huolehtimaan kaikista valvojan vastuista kuten aiemmin tai kuten muut valvojat. Siitä huolimatta häntä tulisi yhä pitää ja kunnioittaa vanhimpana niin kauan kuin hän on nimitettynä. Hänen ei olisi lainkaan tarpeen astua sivuun rajoitustensa vuoksi. Hän ansaitsee yhä sen kaksinkertaisen kunnian, joka annetaan kaikille kovasti työskenteleville vanhimille, jotka palvelevat parhaiten kykyjensä mukaan lauman paimentamisessa.

Mutta jos veljestä tuntuu, että hänen olisi parasta astua sivuun muuttuneiden henkilökohtaisten olosuhteittensa vuoksi, jotka rajoittavat hänen mahdollisuuksiaan palvella, hän voi tehdä niin. Häntä tulisi silti pitää arvossa, ja hänen tulisi voida tehdä paljon hyvää seurakunnassa, vaikkei hänellä enää olisikaan vanhimille annettuja tehtäviä ja velvollisuuksia.

VASTUUASEMAT

Tavallisesti paikallinen vanhimmistto suosittelee niitä, jotka on tarkoitus nimittää valvojiksi. Tämä tehdään kierrosvalvojan säännöllisten vierailujen aikana. Hallintoelin voi kuitenkin nimittää päteviä miehiä valvojiksi mihin tahansa ja milloin hyvänsä. Hallintoelintä eivät sido minkään paikallisen ryhmän suositukset. Sellaiset suositukset ovat vain ohjeellisia, ja ne voidaan jopa hylätä syistä, jotka ovat hallintoelimen hyvin tuntemia. Toisinaan hallintoelin voi myös valtuuttaa joitakuuta edustajiaan nimittämään valvojia. – 1. Tim. 1:3; Tiit. 1:5.

Jokaisessa seurakunnassa on esivalvoja, joka palvelee epämääräisen ajan. Sama pitää paikkansa sihteeristä, palvelusvalvojasta, *Vartiotornin* tutkistelun johtajasta ja teokraattisen palveluskoulun valvojasta. Vanhimmat eivät palvele näissä asemissa vuorottelujärjestelyn mukaisesti. Tietenkin jos joku näissä asemissa oleva veli muuttaa, jos hän ei terveyssyistä enää pysty huolehtimaan velvollisuuksistaan tai jos hän tulee epäpäteväksi, koska hän ei täytä raamatullisia vaatimuksia, niin tehtävään valitaan toinen vanhin. Jos seurakunnassa on valvojia vähän, niin yhden valvojan saattaa olla tarpeen hoitaa useampaa kuin yhtä tehtävää, kunnes muita veljiä pätevyitty saamaan nimityksen vanhimmiksi.

Esivalvoja palvelee vanhimmiston kokousten puheenjohtajana. Yhteydenpidosta ja seurakunnan tärkeistä asiapapereista huolehtii sihteerä, joka välittää vanhimmille tärkeät tiedonannot. Kenttäpalvelusjärjestelyt ja muut palvelukseen liittyvät asiat ovat palvelusvalvojan johdossa. Näiden veljien sekä *Vartiotornin* tutkistelun johtajan, teokraattisen palveluskoulun valvojan ja muiden vanhimmistoon kuuluvien erikoisvelvollisuuksia käsitellään aika ajoin *Valtakunnan Palveluksessamme* ja Seuralta tulevissa kirjeissä. Kun tapahtuu valvojien ja avustavien palvelijoiden nimityksiä, poistoja tai muutoksia, niin seurakunnalle tehdään asianmukaiset ilmoitukset. Tämä auttaa kaikkia asianomaisia tietämään, ketkä parhaillaan palvelevat paikallisessa seurakunnassa, ja he voivat siten toimia voimassa olevan järjestelyn mukaisesti.

Kunkin seurakunnan vanhimmiston ehdotetaan kokoontuvan säännöllisin väliajoin keskustelemaan seurakunnan hengelliseen edistymiseen liittyvistä asioista. Kaksi sellaista kokousta pidetään joka vuosi kierrosvalvojan säännöllisten vierailujen yhteydessä. Lisäksi voidaan järjestää kokous noin kolme kuukautta kierrosvalvojan kunkin vierailun jälkeen. Nämä neljä kokousta vuodessa riittäisivät varsin todennäköisesti kaikista sellaisista asioista päättämiseksi, jotka vaativat koko vanhimmiston huomiota. Vanhimmat voivat tietenkin kokoontua milloin tahansa olosuhteet niin vaativat. Mutta jos kukin kiinnittää asianmukaista huomiota hänelle annettuihin velvollisuuksiin ja jos esivalvoja riittävästi valvoo ja koordinoi vanhinten työtä, niin koko vanhimmiston käsittävien kokousten luku voidaan pitää mahdollisimman vähäisenä. Lisäksi kaikki kierroksen vanhimmat kokoontuvat kierros- ja piirivalvojan kanssa puolivuositain viikolla, jolla pidetään kierroskonventti.

SEURAKUNNAN PALVELUSKOMITEA

On eräitä velvollisuuksia, joista huolehtii seurakunnan palveluskomitea, jonka muodostavat esivalvoja, palvelusvalvoja ja sihteerä. Tämän komitean jäsenille kuuluu erilaisten lomakkeiden käsitteleminen ja allekirjoitus, esimerkiksi niiden joita käytetään kirjallisuusinventaarien, tilausten, kenttäpalvelusraporttien sekä valvojia, avustavia palvelijoita tai vakituksia tienraivaajia koskevien nimitys- tai poistosuositusten yhteydessä. Aika ajoin Seura pyytää seurakunnan palveluskomiteaa suorittamaan muitakin tehtäviä.

MUITA VANHINTEN VASTUITA

Esivalvoja on vastuussa palveluskokouksen valvomisesta. Määräajoin hän voi kuitenkin pyytää jotakuta toista vanhinta huolehtimaan tästä tehtävästä jossakin kuussa. Saatavilla olevien vanhinten lukumäärän ja heidän yksilöllisten kykyjensä mukaan useat eri vanhimmat huolehtivat tehtävistä muiden seurakunnan kokousten yhteydessä joka viikko. Nämä kokoukset suunnitellaan, hahmotellaan ja valmistellaan etukäteen, niin että ne ovat opettavia ja hengellisesti rakentavia. Vanhinten vastuuna on pitää opettavia esitelmiä. Näidenkin valmistaminen vaatii paljon aikaa. Paitsi seurakunnassa tapahtuvaa opettamista vanhimmat ottavat myös johdon kenttäpalveluksessa. He työskentelevät yhdessä julistajien kanssa antaen esimerkin. –Hepr. 13:17; 1. Piet. 5:3.

SEURAKUNNAN KIRJANTUTKISTELUNJOHTAJA

Yksi huomattavista eduista seurakunnassa on palvella seurakunnan kirjantutkistelunjohtajana. Sellaisella johtajalla on tilaisuus auttaa toisia monilla aloilla. Koska tämä vastuu on vakava, tulisi käyttää vanhimpia, mikäli heitä on saatavilla. Ellei, niin yksi vanhin voisi hoitaa useampaa kuin yhtä ryhmää eri aikoina viikosta. Tämä riippuisi kuitenkin hänen olosuhteistaan. Tai voitaisiin käyttää kyvykkäitä avustavia palvelijoita, kunnes vanhin voi alkaa huolehtia tehtävästä. Tämä asia on vanhinten ratkaistava. He päättäisivät myös, mihin ryhmään tutkistelunjohtaja määrättäisiin, l

Yksi seurakunnan kirjantutkistelunjohtajan päävastuista on opettaminen. Jotta opetus olisi riittävän hyvää, perusteellinen valmistautuminen on välttämätöntä. Hänen ei tulisi tietää ainoastaan vastauksia tutkistelukysymyksiin, vaan myös noiden vastausten takana olevat syyt sekä aineiston arvo. Hänen päämääränään tulisi olla auttaa ryhmään kuuluvia todella ymmärtämään tutkittava aineisto, niin että he voivat soveltaa oppimiaan totuuksia elämäänsä ja selittää niitä toisille. Tämä vaatisi häneltä todella tunnollista ponnistelua, kuten Paavali korosti Roomalaiskirjeen 12:7:ssä: "Joka opettaa, olkoon opettamisessaan."

Eräs toinen tärkeä piirre kirjantutkistelunjohtajan työssä on johdon ottaminen kenttäpalveluksessa. Säännöllisyys ja into, jota hän osoittaa kenttätoiminnassa, heijastuu julistajissa. Koska veljet arvostavat sitä rohkaisua ja apua, jota saadaan yhdessä olemisesta, niin tulisi laatia enemmistölle sopiva joukolla todistamisen aikataulu ja pitää siitä kiinni. (Luuk. 10:1–16) Tutkistelun johtajan tulee suunnitella niin, että aina on riittävästi aluetta millä työskennellä. Hän johtaa kenttäpalveluskokouksen ja järjestää julistajat sen päivän työhön. Kun hän ei voi olla paikalla, hän voi järjestää jonkun toisen vanhimman, avustavan palvelijan tai, jos kumpakaan ei ole saatavilla, jonkun toisen hyvämaineisen julistajan huolehtimaan näistä vastuista, niin että julistajat voivat nauttia hyvästä johdosta, jota he tarvitsevat.

Todellisenä apuna tutkistelunjohtajalle ja koko ryhmälle on palvelusvalvoja. Viisas tutkistelunjohtaja tekee suunnitelmia palvelusvalvojan vierailua varten ja pitää ryhmänsä tietoisena vierailun ajasta, niin että siihen kuuluvat osaavat odottaa vierailusta saatavaa hyötyä. Kun kaikki ryhmässä olevat pidetään täysin selvillä järjestelyistä ja he tukevat niitä innostuneesti, niin kenttätoiminta paranee vastaavasti.

Kukin tutkisteluryhmä pidetään tarkoituksellisesti pienenä. Tutkistelunjohtaja voi tämän ansiosta tutustua hyvin kaikkiin siihen määrättyihin. Rakkaudellisena paimenena hän on lämpimästi kiinnostunut jokaisesta ja yrittää antaa henkilökohtaista apua ja rohkaisua kenttäpalveluksen ja seurakunnan kokouksiin osallistumisen suhteen sekä kaikessa muussa, mikä on tarkoituksenmukaista jokaisen auttamiseksi pysymään hengellisesti vahvana. Jotkut hyötyvät henkilökohtaisesta käynnistä, kun

he ovat sairaita tai masentuneita. Rohkaiseva ehdotus tai neuvo saattaisi kannustaa jotakuta tavoittelemaan lisäetuja seurakunnassa ja olemaan siten suuremmaksi hyödyksi veljilleen. Vaikka suurin osa hänen ponnisteluistaan johdonmukaisesti kohdistuukin hänen omassa ryhmässään olevien auttamiseen, niin vanhimpana ja paimenena hän pitää koko seurakunnan mielessään. Hän on rakkaudellisesti kiinnostunut kaikkien seurakuntaan kuuluvien hyvinvoinnista ja auttaa auliisti muitakin, jotka apua tarvitsevat. – Apt. 20:17, 28.

YKSILOIDEN SAAMA HYÖTY

Valvojien kovaan työhön sisältyy monia piirteitä, jotka edistävät niin koko seurakunnan kuin sen yksityisten jäsentenkin hengellistä hyvinvointia. Nämä kypsät miehet käyttävät paljon aikaa myös veljien kodeissa käymiseen antaakseen hengellistä rohkaisua. Käydessään veljien luona yksityisesti heidän kotonaan tai puhuessaan heidän kanssaan henkilökohtaisesti valtakunnansalissa, kun kotikäynnit eivät oikein sovi tai eivät ole mahdollisia, vanhimmat voivat kiinnittää huomiota kunkin erityistarpeisiin, niin kuin rakkaudellinen paimenkin pitää huolta suuren lammasmaunsa kunkin yksityisen jäsenen tarpeista.

Toisinaan voi näyttää siltä, että valvojilla on niin kiire, etteivät he todellakaan ehdi kiinnittää sinuun sitä henkilökohtaista huomiota jota kaipaat. Tai saatat empiä lähestyä jotakuta vanhinta, koska et halua lisätä hänen taakkaansa. Vaikka vanhimmillä onkin monia vastuuta ja runsaasti tehtävää ei vain seurakunnan asioissa vaan myös oman perheensä ja henkilökohtaisten asioiden parissa, seurakunnan jäsenten pitäisi aina apua tarvitessaan tuntea voivansa vapaasti lähestyä heitä. On epäviisas antaa jonkin ongelman jäädä vaille huomiota, kunnes se kehittyy vakavaksi. Ei ole myöskään viisasta ajatella, että vanhimmat saavat kyllä tietää pulmasta itse, vaikka et kertoisikaan siitä heille. Jotkin häiritsevät asiat voidaan helpommin käsitellä varhaisessa vaiheessa, ennen kuin ne kasvavat suuriksi ongelmiksi.

KAUPUNGIN VALVOJA

Kaupunkieihin, joissa on enemmän kuin yksi seurakunta, nimitetään kaupunginvalvoja. Tavallisesti tämä nimitys tehdään kierrosvalvojan suosituksesta tai kierrosvalvojien, jos useampi kuin yksi palvelee sen kaupungin seurakuntia. Tämä ei ole joka vuosi vaihtuva nimitys. Kaupungin valvojalla ei ole valtaa missään muussa seurakunnassa kuin siinä, jossa hän palvelee

vanhimpana. Seuran haaratoimisto saattaa haluta ottaa häneen yhteyttä eri asioissa, jotka koskevat esimerkiksi päättäneitä tilauksia tai konventteja ja kursseja, jotka voidaan järjestää pidettäväksi hänen kaupungissaan. Haaratoimisto ottaa kuitenkin yhteyttä suoraan jokaiseen seurakuntaan, kun kyseessä ovat kirjalli-suuslähetykset, kuukausittaiset kenttäpalvelusraportit ja muut asiat.

KIERROSV ALVOJA

Hallintoelin nimittää päteviä vanhimpia palvelemaan kierrosvalvojina. Haaratoimisto määrää heidät vierailemaan säännöllisesti, tavallisesti kahdesti vuodessa, heidän kierrokseensa kuuluvissa seurakunnissa. He vierailevat määräjain myös vapaalla alueella palvelevien tienraivaajien, erikoistienraivaajien tai lähetystyöntekijöiden luona. He suunnittelevat kierrosohjelmansa ja ilmoittavat kullekin seurakunnalle vierailustaan riittävän ajoissa, jotta vierailusta olisi mahdollisimman suuri hyöty.

Esivalvoja ottaa johdon asioiden järjestämisessä niin, että vierailu koituu kaikille

hengellisesti virkistäväksi. (Room. 1:11, 12) Saatuaan ilmoituksen vierailusta ja tiedot siitä, mitä kierrosvalvoja ja hänen vaimonsa, jos hän on naimisissa, tarvitsevat, hän järjestää eri veljien avulla tarvittavan kirjallisuuden saannin, majoituksen ja muut tarpeelliset asiat. Hän pitää huolen siitä, että kaikki, kierrosvalvoja mukaan luettuna, saavat tiedon näistä järjestelyistä.

Kierrosvalvoja ottaa yhteyttä esivalvojaan kokousaikoja koskevassa asiassa, kenttäpalveluskokoukset mukaan luettuina. Nämä järjestetään *Valtakunnan Palveluksemme* ja haaratoimiston kirjeiden ohjeiden sekä paikallisten olosuhteiden ja kierrosvalvojan ehdotusten mukaisesti. Kaikkien tulee olla etukäteen selvillä seurakunnalle, tienraivaajille ja vanhimille ja avustaville palvelijoille pidettävien kokousten sekä kenttäpalveluskokousten ajoista ja paikoista. Tämä auttaa kaikkia järjestämään asiansa niin, että he voivat hyötyä koko viikon toiminnasta.

Koska kierrosvalvoja tarkastaa seurakunnan asiapaperit tiistai-iltapäivänä, niiden tulisi olla hyvässä järjestyksessä ja saatavilla ennen kuin hän saapuu. Esivalvoja pitää huolen siitä, että ne ovat siellä, missä ne tarkastetaan. On hyödyksi, jos esivalvoja tai sihteeri on saapuvilla antamassa mahdollisesti tarvittavaa apua. Kierrosvalvoja tarkastaa Seurakunnan julistajakortit, kuukausittaiset kenttäpalvelusraportit, kokousten läsnäolijamäärät, aluekortiston ja tilit. Tämä antaa hänelle jonkinlaisen käsityksen siitä, mitä seurakunta mahdollisesti tarvitsee ja miten hän voi olla avuksi niille, joiden vastuuna on huolehtia näistä asiapapereista.

Vierailunsa aikana kierrosvalvoja varaa mahdollisuuksiensa mukaan aikaa puhuakseen veljille yksityisesti kokouksissa, kenttäpalveluksessa ja nauttiessaan heidän vieraanvaraisuudestaan aterioilla ja muulloin. Lisäksi hän tapaa vanhimmat ja avustavat palvelijat ja antaa heille sopivia raamatullisia neuvoja, ehdotuksia ja rohkaisua, mikä auttaa heitä kantamaan vastuunsa huollossaan olevan lauman palvelemisessa ja paimentamisessa. (Sanani. 27:23; Apt. 20:26–32; 1. Tim. 4:11–16) Hän tapaa myös tienraivaajat rohkaistakseen heitä heidän työssään ja antaakseen henkilökohtaista apua kaikissa niissä pulmissa, joita he ovat saattaneet kohdata palveluksessaan.

Jos on huomiota tarvitsevia ongelmia, niin kierrosvalvoja joko käsittelee ne itse tai auttaa vanhimpia siinä määrin kuin voi sinä aikana, jolloin hän on seurakunnassa. Hän pyrkii auttamaan vanhimpia tai kyseessä olevia yksilöitä löytämään asiaan soveltuvat raamatulliset ohjeet. Jos on ollut vakavia väärintekoja ja vanhimmat tarvitsevat hänen apuaan niiden käsittelyssä, hän varaa aikaa tähän tarkoitukseen. Jos haaratoimiston on tarpeellista tehdä asiassa jotakin, niin hän ja vanhimmat lähettävät asiasta yksityiskohtaisen selonteon toimistoon.

Ollessaan seurakunnan parissa kierrosvalvoja on läsnä säännöllisissä seurakunnankokouksissa. Niitä voidaan muuttaa aika ajoin *Valtakunnan Palveluksemme* ohjeiden, haaratoimiston kirjeiden tai muiden Seuran ohjeiden mukaisesti. Hän pitää seurakunnalle useita puheita. Hänen tarkoituksenaan on rohkaista, vahvistaa ja kannustaa seurakuntaa. Hän pyrkii rakentamaan jokaisessa rakkautta ja arvostusta Jehovaa, Jeesusta Kristusta ja järjestöä kohtaan. Hän kannustaa osallistumaan innokkaasti kenttäpalvelukseen ja antaa käytännöllisiä ehdotuksia siitä, miten työtä voidaan tehdä tehokkaasti.

Yksi kierrosvalvojan vierailun päätarkoituksista on ottaa johto kenttäpalveluksessa. Monet seurakunnissa ovat voineet järjestää aikansa niin, että he voivat osallistua enemmän kenttäpalvelukseen sillä viikolla. Jotkut ovat voineet ryhtyä osa-ajan tienraivaajiksi siinä kuussa, jossa vierailu on. Voisitko sinä? Ne jotka haluavat työskennellä hänen tai hänen vaimonsa kanssa, voivat sopia siitä esivalvojan kanssa. Paljon hyvää on ollut tuloksena siitä, että kierrosvalvoja tai hänen vaimonsa

on viety raamatuntutkisteluihin tai uusintakäynneille. Toisinaan on tehtävä järjestelyjä, jotta tämä onnistuisi hänen vierailunsa aikana, mutta hyöty on sen arvoinen. Kierrosvalvojaa kehoitetaan järjestämään niin, että kenttäpalvelus aloitetaan varhain joka päivä, ja olemaan täysiä päiviä palveluksessa paikalliset olosuhteet huomioon ottaen. Ylimääräisiä ponnisteluja täyden tuen antamiseksi tälle vierailuviikon piirteelle arvostetaan syvästi. – Sananl. 27:17.

Joka kierroksessa järjestetään kahdesti vuodessa kierroskonventti. Kierrosvalvoja on vastuussa konventtijärjestön toiminnasta näissä tilaisuuksissa. Seura nimittää kierrosvalvojan suosituksesta konventin pysyvän henkilökunnan: konventinvalvojan, apulaiskonventinvalvojan ja uutisedustajan. Heidän tulee työskennellä läheisesti kierrosvalvojan kanssa konventtijärjestöstä huolehtimisessa. Tämä auttaa kierrosvalvojaa kiinnittämään päähuomionsa konventin ohjelmaan. Kierrosvalvoja määrää muita kyvykkäitä miehiä huolehtimaan eri osastoista. Hän järjestää myös kierroksen tilien tarkastuksen kunkin kierroskonventin jälkeen.

Kierrosvalvoja raportoi kenttäpalveluksensa kunkin kuun lopussa suoraan Seuralle. Hän antaa myös raportin eräistä välttämättömistä kuluistaan, kuten matka-, ruoka- ja majoituskuluista, elleivät seurakunnat peitä niitä. Seura antaa hänelle lisäksi pienen määrärahan henkilökohtaisia tarpeita varten, ja hän saa kirjallisuuden ja lehdet tienraivaajan ehdoilla. Nämä matkaedustajat luottavat Jeesuksen lupauksen mukaisesti siihen, että aineelliset tarpeet täytetään, jos he etsivät jatkuvasti Jehovan valtakunnan etuja. (Luuk. 12:31) Seurakunnat haluavat olla tietoisia edustaan osoittaa vieraanvaraisuutta näille innokkaille vanhimmille, jotka palvelevat heitä. – 3. Joh. 5–8.

PIIRIVALVOJA

Piirivalvoja on matkustava vanhin, jonka hallintoelin on myös nimittänyt ja jonka haaratoimisto on määrännyt palvelemaan useita kierroksia, jotka muodostavat piirin. Hän palvelee piirissään kierroskonventtiohjelmien puheenjohtajana ja pitää sellaisissa ohjelmissa yleisöesitelmän. Hän työskentelee kunkin viikon ensimmäisen osan jossakin palveltavan piirin isäntäseurakunnassa. Hän ottaa johdon joukolla todistamisessa ja pitää isäntäseurakunnalle rakentavan raamatullisen puheen.

Haaratoimisto määrää kullekin kierrokselle sen kierroskonventin ajankohdan, ja kun kierrosvalvoja on varmistanut konventtitilojen saannin näiksi päiviksi, hän ilmoittaa siitä haaratoimistoon. Haaratoimisto ilmoittaa tämän ajankohdan piirivalvojalle, joka liittää sen kierrosohjelmaansa noudatettavaksi. Julistajille koituvien matkojen ja konventtitilojen pienuuden vuoksi muutamat kierrokset on jaettu osiin, jolloin kierroskonventti pidetään kussakin osassa erikseen. Tästä ilmoitetaan piirivalvojalle, joka käyttää kierroksessa viikon kutakin kierroskonventtia kohti. Hän katsoo etukäteen kierrosvalvojan kanssa, mikä seurakunta voi sopivasti olla kulloisenkin kierroskonventin isäntäseurakuntana.

Piirivalvoja antaa kierrosvalvojalle ja hänen vaimolleen (jos hän on naimisissa) rohkaisua ja hyödyllisiä ehdotuksia auttaakseen heitä heidän työssään. Tämän hän tekee vierailunsa tiistai-iltapäivänä. Haaratoimisto lähettää aika ajoin jäsenyyksen kohdista, joista heidän voi olla hyödyllistä keskustella tässä kokouksessa. Kierrosvalvojalla ja hänen vaimollaan voi olla kysymyksiä, joissa he toivovat saavansa apua. (Sanani. 20:5) Piirivalvojalla voi myös olla joitakin kiinnostavia kohtia esitettävänä sen perusteella, mitä hän on oppinut kokemuksesta ja tekemällä huomioita. Yksityisesti kierrosvalvoja saattaa haluta keskustella kierroksen tarpeista ja kohdista, jotka piirivalvoja voi ehkä liittää puheisiinsa, jotka hän pitää kierroskonventin ohjelmassa tai kierroksen vanhinten kanssa pitämässään

kokouksessa.

Työskennellessään isäntäseurakunnan kanssa viikon alkupuoliskolla piirivalvoja pitää seurakunnalle puheen ja on läsnä lyhennetyssä seurakunnan kirjantutkistelussa tiistai-iltana. Jos vanhimmat tarvitsevat neuvoja tai apua joissakin seurakunnan asioissa, he voivat ilmoittaa hänelle tästä etukäteen, ja hän pitää heidän kanssaan kokouksen. Pääasiassa hän viikon aikana ottaa johdon joukolla todistamisessa. Hänellä ja hänen vaimollaan on täysi aikataulu kenttäpalvelusta varten. Myös kierrosvalvoja ja hänen vaimonsa antavat täyden tukensa kenttäpalvelustoiminnalle sillä viikolla. Esivalvoja pitää huolen siitä, että kaikki ovat selvillä kenttäpalveluskokousten järjestelyistä. Hän katsoo myös, että saatavilla on riittävästi aluetta, ja tekee sopimukset kaikkien niiden kanssa, jotka ovat pyytäneet saada työskennellä matkavalvojien kanssa.

Kierroskonventin (tai -konventtien) lopussa piirivalvoja lähettää haaratoimistoon raportin siitä, miten ohjelma esitettiin ja otettiin vastaan siinä kierroksessa. Hän raportoi myös kierroksen hengellisestä tilasta ja tarpeista. Kerran kuussa hän raportoi lisäksi kenttäpalveluksensa ja kulunsa. Hänen majoituksestaan ja kuluistaan huolehditaan samaan tapaan kuin kierrosvalvojankin.

HAARATOIMISTOKOMITEA

Jokaisessa Vartiotorni-seuran haaratoimistossa kautta maailman on haaratoimistokomitea, jossa palvelee vähintään kolme hengellisesti pätevää ja kypsää veljeä. Se valvoo saarnaamistyötä siinä maassa tai niissä maissa, jotka Seura on määrännyt sen alaisuuteen. Yksi komitean jäsenistä palvelee haaratoimistokomitean koordinaattorina.

Haaratoimistokomiteassa palvelevat käsittelevät asioita, jotka koskevat kaikkia heidän alueellaan olevia seurakuntia. He pitävät huolen siitä, että "uskollisen ja ymmärtäväisen orjan" tuottamia julkaisuja toimitetaan vahvistamaan kaikkia seurakuntien yhteydessä olevia. Heidän päätehtävänä on huolehtia siitä, että Valtakunnan hyvä uutinen saarnataan koko heille määrättyllä alueella ja että seurakunnat, kierrokset ja piirit järjestetään asianmukaisesti huolehtimaan kentän tarpeista. Haaratoimistokomitea kiinnittää myös huomiota lähetystyöntekijöihin ja erikoistienraivaajien, vakituisten ja osa-ajan tienraivaajien toimintaan. Kun pidetään konventeja, nämä veljet huolehtivat siitä, että järjestelyt tehdään ja tehtävät annetaan siten, että kaikki todella tapahtuu "säädyllisesti ja järjestelyn mukaan". – 1. Kor. 14:40.

Hallintoelin nimittää kaikki ne, jotka valitaan palvelemaan haaratoimistokomitean jäseninä eri puolilla maailmaa.

VYÖHYKEVALVOJA

Hallintoelin järjestää määrääjoin päteviä veljiä palvelemaan kutakin maailman haaratoimistoista. Tässä tehtävässä käytetyt veljet tunnetaan vyöhykevalvojina. Heidän päätehtävänä on auttaa haaratoimistokomiteaa niissä pulmissa ja kysymyksissä, joita se joutuu kohtaamaan huolehtiessaan saarnaamista ja opetuslasten tekemistä koskevasta työstä. Siellä missä on käytännöllistä, vyöhykevalvoja palvelee myös lähetystyöntekijöitä, jotka työskentelevät järjestön monien haaratoimistojen alaisuudessa kautta maailman. Hän puhuu heidän kanssaan heidän ongelmistaan ja tarpeistaan antaen tarvittavaa rohkaisua heidän mitä tärkeimmässä Valtakunnasta saarnaamisen työssään.

Vyöhykevalvoja tarkastaa myös ne monenlaiset asiapaperit, joita haaratoimiston toiminnassa käytetään. Erityisen kiinnostunut hän on siitä, mitä suoritetaan kentällä

Valtakunnasta saarnaamisen ja muun seurakuntatoiminnan yhteydessä. Jos haaratoimistoon kuuluu kirjapaino, maatila tai muita toimintahaaroja, hän tarkastaa kunkin niistä. Vieraillessaan haaratoimistoissa vyöhykevalvoja osallistuu myös mahdollisuuksiensa mukaan Valtakunnasta saarnaamiseen.

RAKKAUDELLINEN VALVONTA

Matkavalvojien vierailut antavat keskinäistä rohkaisua, ja siten seurakunnat vahvistuvat ja lujittuvat uskossa. (Room. 1:12; Ef. 4:3) Kaikki tulevat tietoisiksi keskinäisestä riippuvaisuudesta. Jokainen järjestössä palveleva toimii kaikkien yhteiseksi hyväksi ja Valtakunnan hyvän uutisen levittämiseksi. (1. Kor. 12:12–31) Me kaikki olemme varmasti hyötynneet suuresti näiden kypsien miesten kovasta työstä ja rakkaudellisesta huolenpidosta. Me hyödyimme vielä enemmän, kun me edelleenkin alistumme seurakuntien vanhinten ja muiden nimitettyjen valvojien alaisuuteen, joille on uskottu lauman paimentaminen ja työn valvonta. (1. Kor. 16:15–18; Fil. 2:25, 29) Kun me kaikki työskentelemme yhdessä, se johtaa meidät ykseyteen seurakunnan pään, Herramme Kristuksen Jeesuksen, kanssa, jonka Jehova on nimittänyt lampaiden Hyväksi Paimeneksi. (Ef. 1:22, 23) Näin Jumalan henki kyllästää seurakunnat kautta maailman ja hänen Sanansa ohjaa työn suorittamista ympäri maapallon. – Ps. 119:105.

6. LUKU AVUSTAVAT PALVELIJAT SUORITTAVAT ARVOKASTA PALVELUSTA

KIRJOITTAESSAAN Filippin seurakunnalle apostoli Paavali sanoi: "Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen orjat, kaikille Kristuksen Jeesuksen yhteydessä oleville pyhille, jotka ovat Filippissä, sekä valvojille ja avustaville palvelijoille." (Fil. 1:1) Huomaa, että hän mainitsi tervehdyksessään erikseen avustavat palvelijat. Näillä miehillä oli ilmeisesti tärkeä osa, kun he avustivat vanhimpia sikäläisessä seurakunnassa. Sama pitää paikkansa meidän ajastamme. Avustavat palvelijat suorittavat lukuisia palveluksia, jotka ovat mitä hyödyllisimpiä valvojille ja edistävät seurakunnan hyvää järjestystä.

Oletko tutustunut oman seurakuntasi avustaviin palvelijoihin? Oletko tietoinen niistä monista erinomaisista palveluksista, joita he suorittavat sinun hyödyksesi ja koko seurakunnan hyödyksi? Kenties et ole pitänyt heille määrättyjä velvollisuuksia kovin tärkeinä. Mutta apostoli mainitsee nimenomaan heidät ja sanoo, että "miehet, jotka palvelevat hyvin, hankkivat itselleen hyvän aseman ja kyvyn puhua hyvin vapaasti Kristukseen Jeesukseen liittyvässä uskossa". – 1. Tim. 3:13.

AVUSTAVIEN PALVELIJOIDEN RAAMATULLISET VAATIMUKSET

Avustavien palvelijoiden odotetaan viettävän tervettä kristillistä elämää, olevan vastuuntuntoisia miehiä ja antavan todisteen siitä, että he pystyvät asianmukaisesti huolehtimaan tehtävistään. Tämä käy ilmeiseksi, kun tarkastelemme, mitä Paavalilla oli sanottavaa avustavien palvelijoiden pätevyysvaatimuksista kirjeessään Timoteukselle: "Avustavien palvelijoiden tulee samoin olla vakavia, ei vilpillisiä puheissaan, ei paljon viiniä nauttivia, ei epärehellistä voittoa ahnehtivia, vaan sellaisia jotka säilyttävät uskon pyhän salaisuuden puhtaalla omallatunnolla. Mutta näidenkin soveliaisuutta koeteltakoon ensin, sitten toimikoot palvelijoina, kun ovat vapaat syytöksestä. Olkoot avustavat palvelijat yhden vaimon miehiä, jotka johtavat hyvin lapsia ja omaa huonekuntaansa. Sillä miehet, jotka palvelevat hyvin, hankkivat itselleen hyvän aseman ja kyvyn puhua hyvin vapaasti Kristukseen Jeesukseen liittyvässä uskossa." – 1. Tim. 3:8–10, 12, 13.

Vaikka siis avustavien palvelijoiden työ seurakunnassa liittyy yleensä vastuutehtäviin, jotka eivät sisällä opettamista, he ovat siitä huolimatta hengellisiä miehiä, jotka kovalla työllään ja esimerkillisellä kristillisellä elämällään suorittavat seurakunnalle tärkeitä palveluksia ja antavat myös esimerkin toisten jäljiteltäväksi. – Vrt. 1. Tim. 4:11, 12.

Paavalin ensimmäisessä kirjeessään Timoteukselle mainitsevat avustavien palvelijoiden nimenomaiset raamatulliset vaatimukset osoittavat, että tässä tehtävässä käytettäviltä miehiltä vaaditaan paljon. Kun tällaisista vaatimuksista pidetään kiinni, niin se suojelee seurakuntaa kaikilta muutoin aiheellisilta syytöksiltä, joita voitaisiin esittää niitä miehiä vastaan, joille se uskoo erikoisvastuita. Olkootpa avustavat palvelijat nuoria tai iäkkäitä, heidän odotetaan olevan toimeliaita palveluksessa joka kuussa ja antavan hyvän esimerkin. Heidän pukeutumisensa, siisteytensä, puheensa, asenteensa ja käytöksensä tulisi olla esimerkillistä. Tällainen elämäntapa ja siihen liittyvä tervemielisyys saa osakseen muiden kunnioituksen ja heijastaa sitä, miten vakavasti avustavat palvelijat asennoituvat suhteeseensa Jehovaan ja palvelusetuihinsa seurakunnassa. – Vrt. Tiit. 2:2, 6–8.

Nämä ovat miehiä, joiden 'soveliaisuutta on koeteltu'. Jo ennen nimitystään he ovat osoittautuneet todella vihkiytyneiksi miehiksi, joiden usko on käynyt ilmeiseksi innokkaassa Valtakunnan palveluksessa ja heidän auttaessaan muita tulemaan uskossaan lujiksi. Ilmaistessaan vastakaikua hyvälle uutiselle he ovat osoittaneet, että he panevat Valtakunnan edut ensimmäisiksi elämässään ja tavoittelevat mitä tahansa palvelusetuja, mitä heille avautuukin. He ovat todella esimerkkejä, joita toiset seurakunnassa voivat jäljitellä. – 1. Tim. 3:10.

MITEN HEITÄ KÄYTETÄÄN

Avustavat palvelijat suorittavat hyvin monia käytännöllisiä palveluksia veljiensä ja sisartensa hyväksi. He ovat näin suureksi hyödyksi valvojille vapauttaessaan heidät monien tehtävien yksityiskohtien hoitamisesta huolehtimaan tärkeistä opetus- ja paimennusvastuista. Tällaisia palvelustehtäviä antaessaan vanhimmat ottavat huomioon seurakunnan avustavien palvelijoiden lukumäärän sekä heidän yksilölliset kykynsä.

Ajattellehan vain joitakin palveluksia, joita he tekevät. Joku avustava palvelija voidaan määrätä huolehtimaan seurakunnan kirjallisuudesta, niin että me voimme kaikki mukavasti hankkia tarvitsemaamme kirjallisuutta henkilökohtaiseen käyttöömme ja kenttäpalvelukseen. Joku toinen seurakunnassa voi huolehtia lehdistä. Toiset määrätään hoitamaan kirjanpitoa tai kortistoja, kuten seurakunnan tilejä tai

aluemääräyksiä, tai heitä käytetään mikrofonien tai muiden äänilaitteiden hoitamisessa, lavasta huolehtimisessa tai auttamaan vanhimpia muilla tavoin. Valtakunnansalin kunnossa ja puhtaana pitämisessä riittää paljon työtä, joten avustavia palvelijoita pyydetään usein auttamaan sellaisissa vastuutehtävissä. Avustavia palvelijoita määrätään myös yleisönpalvelijoiksi, lausumaan uusia tervetulleiksi ja auttamaan järjestyksen säilyttämisessä seurakunnankokouksissa.

Joissakin seurakunnissa saattaa olla riittävästi avustavia palvelijoita, niin että eri henkilö voidaan määrätä kuhunkin näistä tehtävistä. Muualla yksi avustava palvelija voi huolehtia useista tehtävistä. Joissakin tapauksissa saattaa olla hyödyllistä, että useampi kuin yksi henkilö määrätään johonkin työhön. (Jos avustavia palvelijoita ei ole riittävästi huolehtimaan jostakin näistä vastuutehtävistä, niin vanhimisto voi sellaisissa tapauksissa järjestää muita vihkiytyneitä esimerkillisiä veljiä auttamaan tästä tarpeellisesta työstä huolehtimisessa. Näin he saisivat kokemusta, joka olisi hyödyllistä myöhemmin, kun he vuorostaan pätevöityvät avustaviksi palvelijoiksi. Tai jos veljiä ei ole saatavilla, niin joitakuita sisaria, jotka ilmaisevat jumalista nöyryyttä ja antaumusta Jehovaa kohtaan, voitaisiin pyytää auttamaan joissakin asioissa, vaikkei heitä tietenkään nimitettäisi avustaviksi palvelijoiksi.)

Aika ajoin vanhimmat saattaisivat havaita hyödylliseksi siirtää joitakuita avustavia palvelijoita tehtävästä toiseen, jos siihen on hyviä syitä. Jos kuitenkin veljien annetaan jatkaa samojen tehtävien hoitamista, jotta he tulisivat siinä taitavammiksi ja saisivat kokemusta, niin siitä on suurta etua. Se miten vanhimmat järjestävät nämä avustavien palvelijoiden hoitamat tehtävät, riippuu suuresti paikallisista tarpeista.

Kunkin seurakunnan paikallisten olosuhteiden mukaisesti voi olla muitakin palveluksia, joita määrätään avustaville palvelijoille, jotka 'tekevät hengellisen edistymisensä ilmeiseksi', mihin apostoli Paavali kehotti nuorta Timoteusta. (1. Tim. 4:15) Ellei seurakunnan kirjan tutkistelujen johtamiseen riitä vanhimpia, niin joitakuita pätevimmistä avustavista palvelijoista käytetään tutkistelunjohtajina huolehtimaan heille määrätystä ryhmistä. Heille voidaan määrätä osia palveluskokouksessa ja teokraattisessa palveluskoulussa ja yleisöesitelmiä paikallisessa seurakunnassa. Muitakin etuja voidaan antaa joillekuille avustaville palvelijoille, kun erityistä tarvetta on ja kun he täyttävät tehtävän asettamat vaatimukset. –Vrt. 1. Piet. 4:10.

Vanhimpia avustaessaan heidän tulisi palvella halukkaasti osoittaen, että heillä on vastuuntuntoa ja että he työskentelevät Valtakunnan etujen edistämiseksi ja jokaisen seurakunnassa olevan hyödyksi. Ottamalla johdon kenttäpalveluksessa avustavat palvelijat voivat antaa hyvän esimerkin toisille ja saada itse suurta tyydytystä hyvin tehdystä työstä.

Vaikka heidän työnsä eroaakin vanhinten työstä, se on yhtä lailla osa heidän Jumalalle suorittamastaan pyhästä palveluksesta ja tärkeää seurakunnan sujuvalle toiminnalle. Jos avustavat palvelijat hoitavat velvollisuuksiaan hyvin ja tulevat myös päteviksi palvelemaan paimenina ja opettajina, niin heitä voidaan aikanaan suositella vanhimmiksi seurakuntaan.

Miksi et siis todella yrittäisi tutustua seurakuntasi avustaviin palvelijoihin, ellet ole vielä tutustunut heihin? Voit osoittaa arvostavasi heidän kovaa työtään olemalla heidän kanssaan yhteistoiminnassa, kun he huolehtivat heille määrätystä tehtävistä. Tällä tavoin osoitat arvostavasi myös sitä, että Jehova näin pitää huonekuntansa järjestyksessä. (Gal. 6:10) Pyhä henki on nimittänyt avustavat palvelijat sinun parhaaksesi.

7. LUKU JÄRJESTELYT SÄÄNNÖLLISTÄ KOKOONTUMISTA VARTEN

JUMALAN seurakuntaa sanotaan Raamatussa hänen huonekunnakseen. (1. Tim. 3:15) Miten sopivaa onkaan, että sen jäsenet ja heidän toverinsa voivat tehtyjen järjestelyjen ansiosta kokoontua säännöllisesti palvomaan ja saamaan hengellistä ravintoa! Meidän kaikkien on tärkeää kokoontua kuulemaan Jumalan sanaa, jotta oppisimme hänen vaatimuksensa ja sen, miten voimme palvella häntä. Tämä soveltuu sekä nuoriin että .iäkkäämpiin. Näin oli myös Jumalan muinaisessa liittokansassa Israelissa. Hänen Moosekselle antamansa käsky kuului: "Kokoa kansa, miehet, naiset ja lapset sekä muukalaiset, jotka asuvat porttiesi sisäpuolella, että he kuulisivat sen ja oppisivat pelkäämään Herraa, teidän Jumalaanne, ja tarkoin pitämään kaikki tämän lain sanat." (5. Moos. 31:12) Kaikkia kristittyjä kehoitetaan samoin kokoontumaan säännöllisesti, mikä ilmenee heille annetusta samankaltaisesta käskystä. –Hepr. 10:23–25.

Kokoontumisen tarkoitus nykyään samoin kuin silloin on selvästikin kuunnella ja oppia ja olla "Jehovan opettamia". (Jes. 54:13, *UM*) Palvomaan kokoontuminen oli muinaisessa Israelissa aina iloinen tapahtuma, mikä ilmenee Daavidin kirjoittamista sanoista: "Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: 'Menkäämme Herran huoneeseen.' " (Ps. 122:1) Tämä pitää paikkansa myös Jehovan todistajista nykyään, kun he kokoontuvat palvomaan Jehovaa.

VALTAKUNNANSALI

Raamattu ja maallinen historia kertovat meille, että ensimmäisen vuosisadan kristityt kokoontuivat yksityiskoteihin sekä julkisiin paikkoihin. (Room. 16:3, 5; Kor. 4:15; Apt. 19:8, 9) Toisinaan heidän oli tarpeellista kokoontua syrjäisissä paikoissa välttääkseen vainoojiaan. Nykyäänkin kristillisiin kokouksiin käytetään yksityiskoteja ja julkisia paikkoja, mutta pääasiallisin Jehovan todistajien seurakuntien käyttämä kokoontumispaikka on valtakunnansali.

Joillakin paikkakunnilla on tarkoituksenmukaisempaa vuokrata sali kuin ostaa tai rakentaa se. Monet seurakunnat ovat kuitenkin mieluummin ostaneet tontin ja rakentaneet sille tarpeisiinsa soveltuvan oman valtakunnansalin. Tai he ovat ostaneet ja uusineet jo valmiita rakennuksia. Sellaisissa tapauksissa on sopivaa pitää vihkiäisohjelma. Vanhimmat ovat tavallisesti perillä valtakunnansalien omistussuhteita ja toimintaa koskevista tiedoista, joita on esitetty *Valtakunnan Palveluksessamme* sekä Seuran lähettämissä muistioissa ja kirjeissä. Valtakunnansalin ei palvontapaikkana tulisi olla mikään mahtava rakennus, jonka tarkoitus on tehdä vaikutus toisiin. Vaikka sen arkkitehtuuri voikin vaihdella eri paikoissa, sen tarkoitus on olla käytännöllinen. (Vrt. Apt. 17:24.) Sen tulisi olla mukava ja sopiva paikka johtaa kristillisiä kokouksia, jotka auttavat meitä kasvamaan hengellisesti ja oppimaan Jehovasta ja jotka rohkaisevat meitä osallistumaan hänen Valtakuntansa palvelukseen.

Jokainen valtakunnansali on Jehovan todistajien yhden tai useamman paikallisseurakunnan rahoittama ja ylläpitämä, ja se on suunniteltu niitä varten. Veljien tulisi pitää etunaan sekä tukea valtakunnansalia rahallisesti että myös tarjota vapaaehtoisesti palveluksiaan sen pitämiseksi puhtaana, edustavana ja hyvässä kunnossa. Valtakunnansalin pitäisi sekä sisältä että ulkoa edustaa asianmukaisesti Jehovan järjestöä. Joku vanhin tai avustava palvelija määrätään tavallisesti pitämään huolta siitä, että tarpeellisista töistä huolehditaan kohtuullisen ja sopivan aikataulun mukaisesti. Kirjantutkisteluryhmät voivat vuorotella salin puhdistamisessa noudattaen

luetteloa tehtävistä, jotka on suoritettava joka viikko. Toisinaan useat seurakunnat voivat käyttää samaa valtakunnansalia. Tämä vaatii kaikkien veljien välistä läheistä yhteistoimintaa valtakunnansalin rahoittamisessa ja ylläpitämisessä. Kun kahden tai useamman seurakunnan on tarpeellista käyttää samaa valtakunnansalia, näiden seurakuntien vanhimmat asettavat komitean, jonka vastuulla on suunnitella sopivat ja käytännölliset järjestelyt rakennuksen ja tontin asianmukaista huolenpitoa varten.

Kokousajat järjestetään kutakin seurakuntaa varten pitämällä mielessä se, mikä sopii julistajien enemmistölle. Myös alueen kiinnostuneet on otettava huomioon, koska me haluamme heidänkin olevan läsnä. Vanhimmat voivat suunnitella tämän keskinäisen huolenpidon ja veljellisen rakkauden hengessä. – Fil. 2:2–4; 1. Piet. 3:8.

Sen lisäksi että valtakunnansalia käytetään säännöllisiin seurakunnankokouksiin ja kenttäpalveluskokousten paikkana, sitä voidaan käyttää vihkiäis- ja hautajaistilaisuuksiin niiden vanhimmiston jäsenten luvalla, jotka ovat läsnä silloin, kun päätös asiasta tehdään. He harkitsevat huolellisesti, mitä halutaan ja ovatko kyseiset henkilöt seurakunnassa hyvämaineisia ja muuten vaatimukset täyttäviä. Niiden, joiden annetaan käyttää valtakunnansalia tällaisiin tarkoituksiin, odotetaan käyttäytyvän tällaiseen palvontapaikkaan sopivalla tavalla. Kaikkien asianomaisten tulisi pitää huolta siitä, ettei mitään sellaista tehdä, joka loukkaisi veljiä tai aiheuttaisi häpeää Jehovalle ja seurakunnan hyvälle nimelle. (Fil. 2:14, 15) Toisinaan valtakunnansali voidaan antaa käytettäväksi muihinkin hengellisiin toimintoihin Seuran ohjauksessa, kuten vanhimmille tarkoitetun Valtakunnan palveluskoulun ja Tienraivaajien palveluskoulun pitämiseen.

Myös veljien yksityiskodit voivat palvella kokouspaikkoina. Niiden, jotka voivat tarjota kotinsa sopivaksi paikaksi joitakin tai kaikkia seurakunnankokouksia varten, sikäli kuin olosuhteet niin vaativat, tulisi pitää tätä etuna.

Seurakunnan jäsenten tulisi aina suhtautua kunnioittavasti seurakunnan kokouspaikkoihin. Pukumme, siisteytemme ja hyvän käytöksemme pitäisi todistaa siitä arvokkuudesta, joka liittyy Jehovan palvontaan hänen huoneessaan. (Saarn. 5:alkujae; 1. Tim. 2:9, 10) Tällaisten neuvojen jättäminen huomioon ottamatta osoittaisi arvostuksen puutetta kristillisiä kokouksiamme kohtaan.

Valtakunnansalin kokouksiin tulisi määrätä päteviä veljiä yleisönpalvelijoiksi. Heidän tulisi olla valppaita, persoonallisuudeltaan ystävällisiä ja sellaisia, jotka käyttävät hyvää arvostelukykä. Heidän vastuullaan on muun muassa tervehtiä uusia tulijoita ja saada heidät tuntemaan itsensä tervetulleiksi, auttaa myöhästyneitä saamaan itselleen istumapaikat ja kiinnittää tarpeellista huomiota salin asianmukaiseen lämmitykseen ja ilmanvaihtoon. Järjestyksen ylläpito kokousten aikana on välttämätöntä. On suositeltavaa, että lapset istuvat vanhempiensa vieressä. Kun joku lapsi tulee häiritsevän levottomaksi, yleisönpalvelija voisi ystävällisellä ja tahdikkaalla tavalla pyytää hänen vanhempiaan viemään lapsen pois salista, jottei yleisö häiriintyisi asiattomasti. Jo ennen kokousta voidaan niitä vanhempia, joilla on pikkulapsia, kehottaa istumaan paikkaan, jossa he aiheuttavat mahdollisimman vähän häiriöitä, jos heidän on tarpeellista viedä lapsensa pois salista kurittaakseen heitä tai huolehtiakseen muista tarpeista. Koska lasten käytös valtakunnansalin sisä- ja ulkopuolella voi antaa suotuisan tai epäsuotuisan kuvan seurakunnasta, yleisönpalvelijat voivat tarpeen tullen muistuttaa vanhempia asianmukaisesti valvomaan lapsiaan, jotteivät nämä juoksentelisi rakennuksessa tai ympäri tonttia varsinkaan silloin, kun läsnäolijat seurustelevat toistensa kanssa kokouksen päätyttyä. On selvää, että yleisönpalvelijoiden toiminta vaikuttaa suuresti jokaisen kokouksista saamaan nautintoon. Toivottavaa olisi, että yleisönpalvelijoina käytettäisiin avustavia palvelijoita, varsinkin sellaisia joilla itsellään on kokemusta perhe-elämässä

syntyvien tilanteiden käsittelystä. – 1. Tim. 3:12.

SEURAKUNNAN KOKOUKSET

Raamattu korostaa sitä, miten tarpeellista ja suuriarvoista on tulla yhteen palvomaan ja ylistämään Jehovaa. (Ps. 26:8, 12; Matt. 18:20) Uskollinen Nehemia tunnusti tämän, ja niin hän kehotti israelilaistovereitaan: "Meidän ei tule laiminlyödä Jumalamme huonetta." (Neh. 10:39b, *UM*) Ne jotka omaksuivat totuuden helluntaina vuonna 33, eivät suhtautuneet tähän asiaan kevyesti. He omistautuivat jatkuvasti apostolien opetukseen, "ja he olivat päivän toisensa jälkeen alati läsnä temppelissä yksimielisesti". (Apt. 2:42, 46) Myöhemmin kun kristityt tulivat yhteen palvomaan, me tiedämme heidän lukeneen Raamatun kirjoituksia, joihin sisältyi apostolien ja muiden kristittyjen opetuslasten kirjoittamia henkeytettyjä kirjeitä. (Kor. 4:16; 1. Kor. 1:1, 2; 1. Tess. 1:1; Jaak. 1:1) Seurakunnassa pidettiin rukouksia. (Apt. 4:24–29; 20:36) He kertoivat myös kokemuksia lähetyskentältä. (Apt. 11:5–18; 14:27, 28)

He tarkastelivat Raamatun oppeja ja henkeytettyjen ennustusten täyttymistä. Hyväksytyn kristillisen käytöksen ja jumalaisen antaumuksen asioissa annettiin opetusta. Heitä rohkaistiin olemaan innokkaita hyvän uutisen julistajia. – 1. Kor. 11:23–26; Ef. 5:1–33; Room. 10:9, 10; 1. Kor. 15:58.

Meidän aikanamme kristilliset kokoukset noudattavat monissa suhteissa apostolien päivinä asetettua mallia. Me otamme vaarin Heprealaiskirjeen 10:25:n henkeytetystä kehotuksesta olemalla jättämättä yhteen kokoontumistamme, niin kuin muutamilla on tapana, vaan rohkaisten toisiamme, ja sitä enemmän, kuta enemmän näemme sen päivän lähestyvän'. Näinä jumalattoman asiainjärjestelmän vaikeina viimeisinä päivinä me tarvitsemme lisärohkaista, jota me saamme kokoontumalla säännöllisesti yhteen säilyttääksemme hengellisen vahvuuden ja kristillisen nuhteettomuuden. (Room. 1:11, 12) Me elämme nurjan ja kieroutuneen sukupolven keskuudessa, jollainen oli Paavalin päivinäkin, asiainjärjestelmässä jonka jumalattomuuden ja maailmallisen hengen me olemme hylänneet. (Fil. 2:15, 16; Tiit. 2:12–14) Missä me olisimmekaan mieluummin kuin Jehovan kansan yhteydessä? (Vrt. Ps. 84:11.) Ja mikä olisikaan hyödyllisempää kuin kuulla keskusteltavan Jumalan sanasta?

Jehova on runsaan ja tyydyttävän hengellisen ravinnon lähde. (Ps. 145:14, 15) Hänen Poikansa ja maallisen kanavan, "uskollisen ja ymmärtäväisen orjan", kautta jaetaan ruokaa oikeaan aikaan. Miten sitä tarjoillaan järjestön yksityisille jäsenille? Muun muassa erilaisten kokousten välityksellä, joita järjestetään seurakunnassa joka viikko. Tarkastelkaamme kutakin näistä tilaisuuksista ja sitä hyötyä joka saadaan, kun veljemme kokoontuvat säännöllisesti yhteen.

VARTIOTORNIN TUTKISTELU

Jo yli 100 vuoden ajan on *Vartiotorni–Jehovan valtakunnan julistaja* ollut se päälehti, joka on runsain määrin tarjonnut Jehovan kansalle ajankohtaista hengellistä ravintoa. Eräät *Vartiotornissa* julkaistut artikkelit on valmistettu erityisesti seurakunnan viikkotutkistelua varten, jossa tarkastellaan Jumalan kirjoitettuun sanaan perustuvaa opetusta. *Vartiotornin* tutkistelussa huolellisesti tutkittu tieto virkistää seurakuntaan kuuluvien sydäntä ja mieltä ja vahvistaa heitä hengellisesti.

Tutkittavien kirjoitusten aiheet vaihtelevat. Ne käsittelevät Raamatun ennustuksia, jumalista käytöstä, kristillistä moraalia, Raamatun oppeja, rohkaisua kristillisessä palveluksessa, kehotuksia pitää puoliamme hengellisiä vaaroja vastaan ja raamatullisia neuvoja monista muista asioista. Myös monia yleisiä jatkuvalla hengelliselle kasvulle tärkeitä raamatullisia tietoja tarkastellaan.

Miten kaikki seurakunnan yhteydessä olevat hyötyvät näin monipuolisesta ja ajankohtaisesta hengellisestä ravinnosta? Tutkisteluaineisto käsittelee usein Raamatun periaatteiden soveltamista jokapäiväiseen elämään ja vahvistaa meitä "maailman henkeä" ja epäpuhdasta käytöstä vastaan. (1. Kor. 2:12) *Vartiotornin* palstat luovat yhä kirkastuvaa valoa Raamatun oppeihin ja käsittelevät ennustusten täyttymistä sitä mukaa kuin Jehova tekee tätä tunnetuksi auttaen meitä kaikkia siten pysymään totuuden tasalla ja vanhurskaiden polulla. (Ps. 97:11; Sanani. 4:18) *Vartiotornin* tutkisteluun saapuminen ja osallistuminen auttaa meitä aina iloitsemaan Jehovan vanhurskaan uuden asiainjärjestelmän toivossa. (Room. 12:12; 2. Piet. 3:13) Se auttaa meitä ilmaisemaan hengen hedelmää elämässämme ja säilyttämään voimakkaana halumme palvella Jehovaa innokkaasti. (Gal. 5:22, 23) Se vahvistaa uskoamme kestääksemme edessä olevat koettelemukset ja rakentaaksemme 'hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, jotta saisimme lujan otteen todelliseen elämään'. – 1. Tim. 6:19; 1. Piet. 1:6, 7.

On selvää, että *Vartiotornin* tutkistelussa viikoittain käsitelty aineisto on elintärkeää. Se auttaa meitä kasvamaan hengellisesti, omaksumaan Jumalan sanan totuuden, saattamaan elämämme Raamatun opetusten mukaiseksi ja olemaan hengellisesti yhtä veljiemme kanssa kautta maailman. Mitä kukin voi tehdä hyötyäkseen enemmän näin tarjotusta hengellisestä ravinnosta? Valmistaudu tutkittavaan aineistoon etukäteen ja katso kaikki mainitut raamatunkohdat. Osallistu vastaamiseen kokouksen aikana. Tällaisen osallistumisen johdosta keskusteltavat kohdat vaikuttavat syvemmin ja totuus painuu sydämeemme ja mieleemme. Samalla toiset hyötyvät kuullessaan meidän ilmaisevan uskoamme ja toivoamme. Heidän vastaustensa ja varsinkin *Vartiotornin* tutkistelun johtajan tähdentämien kohtien huolellinen kuunteleminen varmistaa sen, että me saamme mahdollisimman suuren hyödyn kunkin viikon aineistosta.

Vartiotornin tutkistelua ei tulisi pitää vain rutiinimaisena kokouksena. Jos aiomme säilyttää hengellisen voimamme ja lujuutemme uskossa, on välttämätöntä olla läsnä joka viikko. Kenenkään ei tulisi jäädä vaille tätä kaikkien uskon huonekunnan yhteydessä olevien vahvistamiseksi tarkoitettua huolenpitoa.

YLEISÖKOKOUS

Yleisökokous pidetään tavallisesti jokaviikkoisen *Vartiotornin* tutkistelun yhteydessä. Tavalliset seurakunnan esitelmät ovat 45 minuutin pituisia. *Vartiotornin* tutkistelu kestää tunnin. Näiden kahden kokouksen lauluineen sekä alku- ja loppurukouksineen ei pitäisi kestää yhteensä kahta tuntia kauempaa. Yleisökokoukset täydentävät *Vartiotornin* tutkistelua ja eroavat siitä käytetyn tietojenesittämismenetelmän suhteen. Kun *Vartiotornin* tutkistelu käsitellään keskusteluna, johon yleisö osallistuu vastaamalla valmistettuihin kysymyksiin, niin yleisökokouksessa on esitelmä jostakin raamatullisesta aiheesta. Tällaisilla kokouksilla, joiden luonteenomaisena piirteenä on puhuttu sana, on tärkeä osuus uusien ja seurakunnanjäsenten hengellisen tarpeen tyydyttämisessä. – Ks. Apt. 18:4; 19:9,10.

Kutsumalla kiinnostuneita henkilöitä ja myös muuta yleisöä me voimme saada paljon aikaan ihmisten perehdyttämisessä Raamatun perustietoihin. Yleisökokousten tulisi auttaa kaikkia olemaan jatkuvasti selvillä kristillisistä opetuksista ja myös edistää järkkymättömyyttä Valtakunnan palveluksessa.

Aiheet, joita yleisökokouksessa voidaan tarkastella, ovat erilaisia. Puheet voivat käsitellä Raamatun oppeja ja ennustuksia, perhe-elämää koskevia Raamatun periaatteita ja neuvoja, avio-ongelmia, niitä vaikeita tilanteita, joihin nuoret joutuvat

tässä pahassa maailmassa, kristillisiä moraalivaatimuksia sekä Jehovan ihmeellisiä luomistekoja ja sitä, miten tiede vahvistaa Raamatun tosiasiat ja lausunnot. Muut puheet voivat lisätä arvostustamme Raamatun eri henkilöitä koskevia kertomuksia ja heidän toimintaansa kohtaan ja selvittää näiden kertomusten merkitystä meidän ajallemme. Yleisökokous on todellakin tilaisuus, jossa saadaan vahvistavaa ja virkistävää hengellistä ravintoa.

Saadaksemme yleisökokouksesta täyden hyödyn meidän on välttämätöntä olla säännöllisesti läsnä, olla tarkkaavaisia, etsiä raamatunkohdat, joihin puhuja viittaa, ja seurata mukana, kun hän lukee ja selittää ne. (Luuk. 8:18) Tämä auttaa meitä tutustumaan paremmin Raamatun kirjojen sijaintiin ja lisää raamatuntuntemustamme. Kun me näin varmistaudumme käsiteltävistä asioista, meidän tulisi päättää pitää kiinni oppimastamme ja henkilökohtaisesti soveltaa sitä. – 1. Tess. 5:21.

Jos saatavilla on riittävästi puhujia, seurakunnassa pidetään epäilemättä esitelmä joka viikko. Tämä käy usein mahdolliseksi järjestämällä lähiseurakuntien puhujia vierailemaan. Mutta vaikka alueella olisi puhujista pulaa, esitelmiä järjestetään tavallisesti niin usein kuin mahdollista.

Kristus Jeesus, hänen apostolinsa ja heihin liittyneet pitivät samanlaisia yleisökokouksia, mistä Jehovan todistajien seurakunnat nykyään nauttivat. Jeesus oli epäilemättä suurin puhuja, mitä koskaan on ollut maan päällä. Virkailijat sanoivat hänestä: "Koskaan ei kukaan toinen ihminen ole puhunut sillä tavoin." (Joh. 7:46) Jeesus puhui arvovaltaisesti hämmästyttäen kuulijansa perin pohjin. (Matt. 7:28, 29) Ne jotka ottivat hänen sanomansa sydämenasiakseen, hyötyivät suuresti. (Matt. 13:16, 17) Apostolit seurasivat hänen esimerkkiään. Apostolien tekojen 2:22–36:sta luemme Pietarin voimakkaasta puheesta, jonka hän piti helluntaina vuonna 33. Se kannusti monia toimimaan kuulemansa mukaisesti. Myöhemmin jotkut hyötyivät Paavalin Ateenassa pitämästä puheesta. (Apt. 17:22–34) Samoin meidän aikanamme miljoonat ovat saaneet hyötyä yleisökokouksista, joita on pidetty seurakunnissa ja kierros- ja piirikonventeissa sekä kansallisissa ja kansainvälisissä konventeissa. Meidän tulisi antaa täysi tukemme yleisökokous järjestelylle.

PALVELUSKOKOUS

Tämä kokous tähdentää palvelusta, jota toimintamme todellisuudessa on. Se varustaa meidät osallistumaan täysin määrin Valtakunnan hyvän uutisen saarnaamiseen, opetuslasten tekemiseen ja lähestyvän Jumalan tuomion toimeenpanon julistamiseen. (Mark. 13:10; Matt. 28:20; 2. Piet. 3:7) Tätä työtä tehdään suureksi osaksi puhumalla toisille ihmisille ja tarjoamalla heille raamatullista kirjallisuutta. Mutta kun sovellamme Jehovan vanhurskaita periaatteita omaan elämäämme, sillä on suuri vaikutus kenttäpalveluksemme tehokkuuteen ja tuottamaamme hedelmään. (Matt. 13:23; Joh. 15:8) Sillä tavoin me osoitamme Raamatun soveltamisen saavan aikaan hyviä tuloksia. Palveluskokous kiinnittääkin sopivasti huomion kaikkiin näihin Jumalan palveluksemme puoliin.

Seura julkaisee joka kuussa *Valtakunnan Palveluksemme*, jossa hahmotellaan jokaviikkoiset palveluskokoukset. Saat oman kappaleesi seurakunnasta. *Valtakunnan Palveluksemme* uuden numeron saavuttua esivalvoja voi huolellisesti eritellä, mitä se sisältää, ja joko itse määrää kokousten eri osat päteville veljille tai järjestää jonkun muun vanhimman antamaan sellaiset tehtävät.

Vanhimmat ja pätevimmat avustavat palvelijat määrätään hoitamaan palveluskokouksen ohjelman eri osia. Heidän tulee tutkia heille määrätty aineisto huolellisesti saadaksesen selville, mitkä ovat opetuksen pääkohdat ja miten he käsittelevät ne niin, että veljet ymmärtäisivät ja muistaisivat ne. Aineiston

soveltamista paikallisen seurakunnan olosuhteisiin tulee myös harkita huolellisesti.

Vaikka aineistoa voidaan esittää tehokkaasti monellakin tavalla, esitystavan ei pitäisi antaa missään tapauksessa saattaa varjoon esitettävää aineistoa. Näytteiden tarkoituksena ei ole suuren dramaattisen esityksen järjestäminen runsaine näyttämötarvikkeineen. Käyttäkää luonnollisia lavastuksia, kuten välähdystä ansiotyöstä, ovelta-ovelle-työstä, Raamatun kotitutkistelusta tai perhekeskustelusta. Lavastusten tulisi sopia siihen, mitä paikallisesti tapahtuu, niin että julistajat voivat nähdä aineiston käytännöllisen arvon.

Jos kukin ohjelmansuorittaja pysyy hänelle annetussa ajassa, niin palveluskokous päättyy 45 minuutissa lauluja ja loppurukousta lukuun ottamatta. Jokaisen ohjelmaan osallistuvan tulisi toimia tämän päämäärän hyväksi.

Esimerkillisiä vihkiytyneitä julistajia ja heidän hyvin kasvatettuja lapsiaan voidaan pyytää osallistumaan joihinkin osiin, kuten näytteisiin. Heitä voidaan haastatella tai pyytää kertomaan kokemuksiaan vastuunalaisten veljien ohjauksessa. Jos sinulla on tilaisuus osallistua, niin ole iloitin ja tunnollisesti yhteistoiminnassa samalla ymmärtäen, että tämä kuuluu osana Jehovalle suorittamaasi palvelukseen.

Jokaisen kristityn sydäimestä lähtevänä haluna pitäisi olla elää tavalla, joka saa muita seuraamaan Jeesusta Kristusta Jehovan vihkiytyneinä todistajina. Palveluskokousten ohjelmat on tässä tarkoituksessa suunniteltu siten, että ne auttavat meitä lukuisin tavoin: 1) ne rohkaisevat meitä osallistumaan mahdollisimman täydessä määrin talosta-taloon-työhön ja katutyöhön sekä parantamaan hyvän uutisen esittämistämme; 2) ne auttavat meitä näkemään, miten tarpeellista on tehdä uusintakäyntejä kiinnostusta osoittaneiden tai raamatullista kirjallisuutta ottaneiden luo (tähän sisältyy hyvien muistiinpanojen pitäminen ja kykymme parantaminen sellaisten ihmisten opettamisessa); 3) ne saavat meidät varaamaan aikaa säännöllistä Raamatun kotitutkistelujen johtamista ja tutkijoiden järjestöön ohjaamista varten; 4) ne antavat meille ajatuksia siitä, miten voimme todistaa satunnaisesti, ja valpastuttavat meitä puhumaan totuudesta aina kun meillä on siihen tilaisuus; 5) ne auttavat meitä parantamaan ponnistelujamme auttaessamme uusia, lapsiamme ja muita nuoria tulemaan vihkiytyneiksi opetuslapsiksi.

Etukäteen valmistautuminen auttaa saamaan suurimman hyödyn palveluskokouksesta. Hyödyt kokouksesta enemmän, jos käyt sitä ennen läpi *Valtakunnan Palveluksessamme* hahmotellun ohjelman. Toisinaan tarkastellaan Seuran eri julkaisuissa olevia kirjoituksia. Ennakkotutkimus ei ole vain valistavaa, vaan se varustaa sinut myös osallistumaan, kun ohjelmanosissa pyydetään yleisöä ottamaan osaa. Mitä enemmän omaksut itsellesi palveluskokouksesta, sitä tehokkaampi sinusta tulee palveluksessasi.

Säännöllisyys palveluskokouksessa käymisessä auttaa koko seurakuntaa yhtenäiseen toimintaan. Koska jokainen kastettu todistaja on Jumalan palvelija, tämä kokous on meille välttämätön apu tehtävämme toteuttamisessa. Se on myös erittäin hyödyllinen jokaiselle muulle, joka haluaa tulla vihkiytyneeksi Jumalan palvelijaksi. Sisällytässä kokouksessa läsnä oleminen j okaviikkoiseen toimintaohjelmaan elmaasi.

Tällaiset kokoukset eivät ole mitään uutta. Ne perustuvat terveelle raamatulliselle pohjalle. Ennen kuin Jeesus lähetti opetuslapsensa saarnaamaan, hän antoi heille yksityiskohtaisia ohjeita siitä mitä sanoa ja tehdä. (Matt. 10:5-11:1; Luuk. 10:1-16) Myöhemmin hänen opetuslapsensa pitivät edelleen tällaisia kokouksia, joissa he keskustelivat palveluskokemuksistaan, ja se vahvisti heitä innokkaaseen toimintaan Valtakunnan puolesta. (Apt. 4:23-31) Me jatkamme samaa tapaa nykyään.

TEOKRAATTINEN PALVELUSKOULU

Teokraattinen palveluskoulu, joka myös pidetään valtakunnansalissa, on koko seurakunnan opetuksiksi tarkoitettu jatkuva järjestely. Sen opetusohjelma käsittää raamatullisia puheita, oppilaiden esityksiä ja muuta valmennusta, joka on hyödyksi kenttäpalveluksessa. Oppilaille annetaan neuvoja, jotka auttavat heitä edistytvästi parantamaan esityksiään. Samalla kun teokraattisessa palveluskoulussa esitetään moninaista tietoa, joka on kiinnostavaa ja hyödyllistä koko seurakunnalle, siinä annetaan myös kouluun osallistuville sekä koko yleisölle tilaisuus parantaa henkilökohtaisen palveluksensa eri puolia. Ajoittaiset kirjalliset kertaukset tarjoavat kullekin keinon tutkia omaa edistymistään palvelusvalmennuksessa.

Joka vuosi Seura julkaisee noudatettavaksi Teokraattisen palveluskoulun ohjelman. Siinä esitetään, mitä aineistoa käytetään ja miten tehtävät on määrää käsitellä. Teokraattinen palveluskoulu on monien vuosien ajan osoittautunut arvokkaaksi, koska se valmentaa Jehovan todistajia tehokkaiksi Valtakunnan julistajiksi. Kouluun voivat ilmoittautua kaikki, jotka ovat mukana seurakunnan toiminnassa, nekin jotka ovat äskettäin alkaneet käydä kokouksissa, mikäli he elävät tavalla, joka on sopusoinnussa kristillisten periaatteitten kanssa.

Ilmoittautumalla teokraattiseen palveluskouluun me osoitamme haluamme edistyä. Saamamme opetus voi auttaa meitä olemaan parempia Jehovan julkisia ylistäjiä. Se voi auttaa meitä saamaan enemmän aikaan kenttäpalvelukseen käytettävänämmä olevana aikana sekä antamaan hyviä vastauksia seurakunnankokouksissa. Tällä opetuksella on suuri merkitys veljille, sillä se auttaa heitä pätevoitymään avustaviksi palvelijoiksi tai vanhimmiksi ja lopulta hoitamaan tärkeitä palveluskokouksen osia ja pitämään esitelmää.

Ilmoittautuneille annetaan hyvissä ajoin etukäteen tieto heidän harjoitustehtävästään, niin että he voivat valmistautua perusteellisesti. Kun meille on määrätty tehtävä koulussa, on erityisen tärkeitä olla läsnä ennen kokouksen alkua. Jos meille tulee voittamaton este emmekä mitenkään voi olla läsnä suorittamassa tehtäväämme, niin meidän tulisi muistaa ilmoittaa siitä koulunvalvojalle niin ajoissa kuin mahdollista, jotta hän voisi järjestää jonkun muun tilallemme.

Hengellisen ravitsemisohjelmamme säännöllisenä osana teokraattinen palveluskoulu tarjoaa monenlaista hyötyä. Jesaja sanoi: "Suvereeni Herra Jehova itse on antanut minulle opettujen kielen, jotta minä tietäisin, kuinka vastata uupuneelle sanalla." (Jes. 50:4, *UM*) Koululla on epäilemättä ollut tärkeä osuutensa, sillä kirjaimellisesti kymmeniä tuhansia on autettu kehittämään Jehovan opettamien kieli. Ohjelma on vuosien ajan suunniteltu auttamaan ilmoittautuneita edistymään hengellisesti ja oppimaan, miten he voivat ilmaista paremmin ajatuksensa esittäessään Valtakunnan hyvää uutista. Pyhän hengen ohjauksessa sellainen valmennus on auttanut Jumalan kansaa antamaan vastauksen jokaiselle, joka on vaatinut perustetta heidän toivoonsa. Kun joku on opetettu käyttämään Jumalan sanaa tällä tavoin, se on hänelle siunaus.

Seurakunnalla on tavallisesti teokraattisen palveluskoulun kirjasto valtakunnansalissa. Se voi sisältää Seuran saatavilla olevat julkaisut, kenties joukon raamatunkäännöksiä, Raamatun hakemiston ja muita hyödyllisiä hakuteoksia. Me voimme vapaasti käyttää näitä julkaisuja valtakunnansalissa ennen kokouksia tai niiden jälkeen.

SEURAKUNNAN KIRJANTUTKISTELU

Seurakunnan jäsenet ja muut sen yhteydessä olevat saavat suurta henkilökohtaista hyötyä seurakunnan kirjantutkistelusta, jota tavallisesti johdetaan pienemmälle joukolle kuin muita kokouksia. Läsnä on vain muutamia perheitä tai yksilöitä, jotka kokoontuvat kuhunkin näistä tutkisteluista. Sen sijaan että koko seurakunta tulisi koolle yhteen paikkaan, tutkisteluryhmät on järjestetty kokoontumaan sopiviin paikkoihin eri puolille seurakunnan aluetta. Yksi ryhmä voi kokoontua valtakunnansaliin. Muut kokoontuvat yksityiskoteihin.

Joissakin suhteissa nämä ryhmätutkistelut tarjoavat hyötyä, jota ei suoranaisesti saada seurakunnan muista järjestelyistä. Kuinka niin? Koska seurakunnan kirjantutkistelussa ei ainoastaan tutkita raamatullisia aineita huolellisesti ja yksityiskohtaisesti, vaan lisäksi näissä pikkuryhmissä on mahdollista kiinnittää henkilökohtaisempaa huomiota kunkin yksilön hengelliseen kasvuun. Tällainen henkilökohtainen apu voi sisältää sopivia raamatullisia neuvoja, rohkaisua ja ohjausta palveluksemme suorittamiseen sekä muuta tärkeitä kunkin tarpeisiin soveltuvaa hengellistä apua. Tämä heijastaa Jehovan rakkaudellista huomaavaisuutta ja sitä miten hellästi hän huolehtii kansastaan. – Jes. 40:11.

Tämä kokous on tunnin mittainen ryhmätutkistelu, jossa käytetään Raamattua ja Vartiotorni-seuran antamaa oppikirjaa. Tutkistelunjohtajaksi määrätty veli on tavallisesti vanhin. Hän itse on Jumalan sanan tutkija ja pätevä auttamaan jokaista sekä lisäämään Raamatun tuntemustaan että myös soveltamaan tätä tietoaan käytännöllisillä tavoilla. Kokous johdetaan pääpiirteissään samalla tavalla kuin *Vartiotornin* tutkistelukin. Se aloitetaan ja lopetetaan rukouksella. Kappaleet luetaan. Kappaleisiin esitetään kysymyksiä. Vastauksia pyydetään. Raamatunkohtia luetaan. Pääajatuksen painamiseksi jokaisen mieleen voidaan tutkistelun lopussa pitää lyhyt suullinen kertaus. Kun olemme läsnä joka viikko, me saamme paitsi tietoa myös ymmärrystä. Me opimme syyt esitettyihin lausuntoihin ja sen, miten tukea niitä Raamatulla sekä miten johtaa keskusteluja samasta aineistosta toisten kanssa, joita voimme auttaa kenttäpalveluksessamme. (2. Tim. 2:15) Siten tämä kokous auttaa meitä suuresti tulemaan paremmiksi Jumalan sanan opettajiksi.

Tällaisessa pienessä ryhmässä meillä kaikilla on enemmän tilaisuuksia vastaamiseen. Tähän kokoukseen on helppo osallistua, ja siten meillä on tilaisuus tottua julistamaan julkisesti uskoamme toisten edessä. (Hepr.13:15) On hyvä oppia esittämään vastauksemme omin sanoin sen sijaan että lukisimme ne kirjasta.

Vaikka jokaista läsnä olevaa kehoitetaan osallistumaan raamatunkohtien lukemiseen, niin vain yksi henkilö lukee kappaleet kussakin tutkistelussa. Kappaleiden lukeminen annetaan mikäli mahdollista viikkoa etukäteen jonkun sellaisen kastetun veljen tehtäväksi, joka on hyvä lukija.

Koska nämä tutkisteluryhmät sijaitsevat eri puolilla seurakunnan aluetta, niin meidän ja lähellämme asuvien vastakiinnostuneiden on helppo käydä niissä. Meidän tulisi tehdä voitavamme tuodaksemme muita mukanaamme tähän kokoukseen, jotta hekin voisivat päästä osalliseksi niistä hengellisesti rakentavista keskusteluista ja siitä lämpimästä toveruudesta, mistä me saamme nauttia.

Sen lisäksi että paikka, missä seurakunnan kirjantutkistelu pidetään, antaa mahdollisuuden ryhmätutkisteluun, se voi myös olla kokoontumispaikka kenttäpalvelusta varten. Ryhmä voi kokoontua siellä sopivina aikoina ennen kentälle lähtöä. Yhteistoiminta kaikissa näissä järjestelyissä saa aikaan ryhmiä, jotka ovat läheisesti yhteen liittyneitä sekä tutkimista että palvelusta varten.

Jehovan todistajien ryhmät voivat eri aikoina viikon kuluessa kokoontua hetkeksi yhteen valmistautuakseen lähtemään kenttäpalvelukseen. Näissä kokouksissa

keskustellaan tavallisesti jostakin Raamatun tekstistä, esitetään ehdotuksia kentällä todennäköisesti sattuvien tilanteiden käsittelystä tai tarkastellaan muita kohtia *Valtakunnan Palveluksestamme*. Kenttäpalvelus järjestelyt tehdään, ja joku ryhmästä johtaa rukouksessa. Sitten kaikki ovat valmiit lähtemään kentälle. Tällaiset kokoukset antavat todistustyöhön lähteville sekä käytännöllistä opetusta että myös todellista rohkaisua. Tässä kokouksessa voidaan järjestää apua uusille tai muille, jotka voivat sitä saarnaamistyössä tarvita. Nämä kokoukset kestävät 10–15 minuuttia.

UUDET TAI PIENET SEURAKUNNAT

Sitä mukaa kuin tehdään lisää opetuslapsia, myös seurakuntien luku lisääntyy. Olkoonpa kysymyksessä jo olemassa olevasta seurakunnasta muodostettava tai vapaan alueen julistajista muodostettava uusi seurakunta, sen täytyy olla ryhmä, joka koostuu kastetuista julistajista ja muista, jotka tunnustavat "uskollisen ja ymmärtäväisen orja" -luokan ja haluavat työskennellä sen ohjauksessa. Uutta seurakuntaa koskevan anomuksen lähettää tavallisesti kierrosvalvoja. Joissakin tapauksissa pienet ryhmät voivat havaita edullisimmaksi liittyä lähimpään seurakuntaan.

Toisinaan pienet seurakunnat voivat koostua yksinomaan sisarista. Tällaisessa tapauksessa sisar pitää rukoillessaan tai kokouksia johtaessaan päänsä asianmukaisesti peitettynä sopusoinnussa raamatullisen järjestelyn kanssa. (1. Kor. 11:3–16) Useimmissa tapauksissa he tällöin istuvat, kasvot ryhmään päin. Ketkään sisarista eivät pidä kokouksissa varsinaisia puheita, vaan he lukevat Vartiotorni-seuran julkaisemaa aineistoa ja esittävät siitä selittäviä huomautuksia, tai vaihtelun vuoksi he voivat käsitellä sitä keskustelujen tai näytteiden muodossa.

Niitä veljiä vastamuodostetussa seurakunnassa, jotka ovat päteviä saamaan nimityksen vanhimmiksi tai avustaviksi palvelijoiksi, suositellaan Seuran haaratoi-mistolle. Ellei ole keitaakaan päteviä, kuten on laita yksinomaan sisarista muodostuvassa ryhmässä, niin haaratoimisto antaa yhdelle heistä tehtäväksi hoitaa kirjeenvaihtoa toimiston kanssa ja pitää kokouksia. Aikanaan kun ilmaantuu veljiä, jotka ovat päteviä nimitettäväksi, he ryhtyvät huolehtimaan näistä vastuutehtävistä.

KIERROSKONVENTIT

Jehovan palvelijoiden kokousten suuruus voi vaihdella vain kahdesta tai kolmesta ihmisestä suuriin monia tuhansia ihmisiä käsittäviin konventteihin. Aika ajoin järjestetään niin, että samaan kierrokseen määrätty seurakunnat kokoontuvat kierroskonventtiin. "Uskollinen ja ymmärtäväinen orja" valmistaa raamatullisen teeman ja ohjelman eri osat määrätarkoituksessa. Aineiston esittämisessä käytetään eri menetelmiä, kuten puheita, keskusteluja, näytteitä ja haastatteluja. Osa ohjelmasta käsittelee tavallisesti lisäksi paikallisia tilanteita tai neuvoja, jotka soveltuvat erityisesti kyseiseen kierrokseen. Tällainen ajankohtainen opetus rakentaa kaikkia läsnä olevia.

Kierroskon ventissä järjestetään uusille opetuslapsille tilaisuus tulla kastetuksi heidän Jehovalle vihkiytymisensä vertauskuvaksi. Kierroskonventit ovat aina iloisia tapahtumia, ja ne tarjoavat veljille tilaisuuden 'avartua' kristillisessä kanssakäymisessään. (2. Kor. 6:11–13) Kaikki saavat rohkaisua uutisista ja kokemuksista, joita hyvän uutisen saarnaamistyöstä kerrotaan.

PIIRIKONVENTIT

Kerran vuodessa Jehovan todistajat pitävät suurempia konventteja. Tavallisesti järjestetään piirikonventtejä, joihin kuuluu seurakuntia useista kierroksista. Pienten haaratoimistojen voi kuitenkin olla käytännöllisempää ja mukavampaa järjestää niin, että kaikki todistajat kokoontuvat samaan paikkaan. Järjestelyt voivat vaihdella joissakin maissa vallitsevien olosuhteiden tai hallintoelimeltä tulevien ohjeiden mukaisesti. Kansallisia ja kansainvälisiä konventteja järjestetään myös aika ajoin ympäri maailman. Näihin konventteihin voi saapua kymmeniä tuhansia todistajia monista eri maista. Vuosien kuluessa monet ihmiset ovat saaneet kuulla hyvästä uutisesta sen julkisuuden vuoksi, jota nämä Jehovan todistajien suuret kokoukset ovat saaneet osakseen.

Kansainväliset, kansalliset ja piirikonventit ovat Jehovan vihkiytyneelle kansalle yksimielisen palvonnan iloisia tilaisuuksia. Tällaiset konventit ovat antaneet puitteet lisääntyneen totuuden valon paljastuksille, uusien painotuotteiden julkaisemiselle, jotka on tarkoitettu henkilökohtaiseen ja seurakuntatutkisteluun ja kenttäpalveluksessa käytettäväksi, sekä joukkokasteelle. Jehovan todistajat pitävät piirikonventteja erityisen tärkeinä lisätäkseen hengellistä kasvuaan ja tarkastellakseen sitä edistystä, mitä heidän kristillisen tehtävänsä täyttämässä on tapahtunut. Suuret konventit todistavat, että Jehovan kansa todella muodostaa sellaisten vihkiytyneiden kristittyjen kansainvälisen veljesseuran, jolla on Jeesuksen Kristuksen opetuslasten tunnusmerkki. – Joh. 13:35.

Osallistumalla paikallisen seurakunnan kokouksiin sekä Jehovan kansan suuriin konventteihin me vahvistumme tekemään Jehovan tahdon ja saamme suojan ulkopuolisia maailmallisia vaikutuksia vastaan, jotka jäytäisivät kristillistä uskoamme. Voimme kaikki olla kiitollisia siitä, että Jehova on suonut vihkiytyneelle kansalleen tällaiset hengellisen virvoituksen hetket tänä lopun aikana.

HERRAN ILLALLINEN

Kerran vuodessa, Jeesuksen Kristuksen kuoleman vuosipäivänä, viettävät kaikki Jehovan todistajien seurakunnat Kristuksen kuoleman muistoa eli Herran illallista. (1. Kor. 11:20, 23, 24) Tämä on Jehovan kansalle vuoden tärkein kokous. Meitä nimenomaan käsketään viettämään tätä muistoa. – Luuk. 22:19.

Muistonvieron päivä on esitetty Raamatussa selvästi raamatullisen pääsiäisen vuosipäiväksi. (Matt. 26:17, 20, 26) Pääsiäistä vietettiin joka vuosi israelilaisten vuonna 1513 eaa. tapahtuneen Egyptin vankeudesta lähdön muistoksi. Jehova merkitsi tuolloin heidän ensimmäisen kuukautensa 14. päivän ajankohdaksi, jolloin heidän piti syödä pääsiäislammas ja lähteä vankeudestaan Egyptistä. (2. Moos. 12:1–50) Tämä päivä saadaan selville laskemalla eteenpäin 14 päivää siitä uudestakuusta, joka ilmaantuisi lähinnä 21.–22. maaliskuuta olevaa kevätpäiväntasausta Jerusalemissa katsottuna. Tämän mukaisesti muistonvietto sattuu vuosittain tavallisesti kevätpäiväntasausten jälkeisen ensimmäisen täydenkuun päiväksi.

Matteuksen 26:26–28 hahmottelee muistonviettotavan Jeesuksen omin sanoin. Se ei ole mikään mystinen rituaali vaan vertauskuvallinen ateria, johon osallistuvat kaikki ne, jotka on kutsuttu Jeesuksen Kristuksen perijätovereiksi hänen taivaalliseen Valtakuntaansa. (Luuk. 22:28–30) Kaikkia muita vihkiytyneitä kristittyjä ja kiinnostuneita kehoitetaan saapumaan Herran illalliselle huomioitsijoiksi ja *osoittamaan tällä tavoin* arvostustaan sitä järjestelyä kohtaan, jonka Jehova Jumala on tehnyt Poikansa Jeesuksen Kristuksen välityksellä koko ihmiskunnan hyväksi. Jehovan todistajat pyrkivät nykyään tekemään muistonvietosta erikoistapahtuman

elämässään joka vuosi.

Tavallisesti keväällä, lähellä muiston viettoja, pidetään kaikissa seurakunnissa erikoisesitelmä. Jehovan todistajat pyrkivät kutsumaan siihen kaikkia kiinnostuneita. Puheessa on ajankohtainen sanoma kaikille niille, jotka haluavat miellyttää Jumalaa, ja se on tarkoitettu lisäämään kiinnostusta Raamatun tutkimista kohtaan.

Jehovan todistajat odottavat innokkaasti tilaisuuksia kokoontua rakentuakseen ja rohkaistuakseen hengellisesti. Hallintoelin järjestää valppaasti kokoontumistilaisuuksia hengellisten tarpeittemme mukaisesti. Kaikkia Jehovan palvelijoita ja muita kiinnostuneita kehoitetaan käyttämään täysin määrin hyväkseen kaikkia järjestelyjä, joita on tehty säännöllistä kokoontumista varten, ja osoittamaan asianmukaista arvostusta tätä Jehovan maallisen järjestönsä kautta osoittamaa huolenpitoa kohtaan.

8. LUKU HYVÄN UUTISEN PALVELIJAT

LÄHETTÄESSÄÄN Poikansa Jehova antoi meille täydellisen mallin seurattavaksi. (1. Piet. 2:21) Kun joku tulee Jeesuksen seuraajaksi, Jeesus auttaa häntä saarnaamaan hyvää uutista yhtenä Jumalan palvelijoista. Osoittaen tämän olevan hengellisesti virvoittavaa hän sanoi: "Tulkaa minun luokseni kaikki, jotka uurastatte ja olette kuormitettuja, niin minä virvoitan teidät. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja tulkaa minun *opetuslapsikseni* [*oppikaa minusta, v:n 1981 engl. painos*], sillä minä olen lempeämielinen ja nöyrä sydämeltä, niin te saatte virvoituksen sielulenne." (Matt. 11:28, 29) Hänen lupauksensa ei ole pettänyt ketään, joka on vastannut tähän kutsuun!

Jumalan Pääpalvelijana Jeesus kutsui eräitä yksilöitä tulemaan hänen seuraajikseen. (Matt. 9:9; Joh. 1:43) Hän valmensi heitä palveluksessa ja lähetti heidät tekemään samaa työtä mitä hänkin teki. (Matt. 10:1–11:1; 20:28; Luuk. 4:43) Myöhemmin hän lähetti 70 muuta julistamaan hyvää uutista Jumalan valtakunnasta. (Luuk. 10:1, 8–11) Lähettäessään opetuslapsensa Jeesus sanoi heille: "Joka kuuntelee teitä, kuuntelee myös minua. Ja joka hylkää teidät, hylkää myös minut. Mutta joka hylkää minut, hylkää myös hänet, joka on minut lähettänyt." (Luuk. 10:16) Hän korosti näin sitä vakavaa vastuuta, joka annettiin hänen opetuslapsilleen. Heidän piti edustaa Korkeinta Jumalaa! Sama pitäisi paikkansa aina tähän päivään asti kaikista muistakin, jotka vastaavat Jeesuksen kutsuun: "Tule minun seuraajakseni." (Luuk. 18:22) Kaikilla tähän kutsuun vastaavilla on jumalallinen valtuutus saarnata Valtakunnan hyvää uutista ja tehdä opetuslapsia. – Matt. 24:14; 28:19, 20.

Kun siis olemme tulleet Jeesuksen luo vastattuamme hänen kutsuunsa seurata häntä, meitä on siunattu Jehova Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen tuntemuksella. (Joh. 17:3) Meille on opetettu Jehovan tiet. Me olemme hänen avullaan kenneet uudistamaan mielemme, muuttamaan persoonallisuutemme ja saattamaan jokapäiväisen käytöksemme sopusointuun Jehovan vanhurskaiden vaatimusten kanssa. (Room. 12:1, 2; Ef. 4:22–24; Kor. 3:9, 10) Sydäimestä lähtevä arvostuksemme on myös saanut meidät seuraamaan Esimerkkiämme ja tarjoutumaan Jumalalle niin kuin psalmista ilmaisi: "Katso, minä tulen – – Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni." (Ps. 40:8, 9; Hepr.10:7–9) Vesikasteemme on vertauskuva vihkiytymisestämme Jehovalle ja muodostaa virkaan asettamisemme Jumalan palvelijoiksi.

Pidä aina mielessäsi, että Jumalan palvelemista on suoritettava puhtain käsin ja puhtaasta sydäimestä. (2. Kor. 6:14–7:1; Jes. 52:11; Ps. 24:3, 4) Uskomalla Jeesukseen Kristukseen me olemme saaneet puhtaan omantunnon ja puhumisen vapauden. (Hepr. 10:19–23, 35, 36; Ilm. 7:9, 10, 14) Apostoli Paavali kehotti

kristittyjä tekemään kaiken Jumalan kunniaksi, jotteivät he kompastuttaisi toisia. Myös apostoli Pietari korosti esimerkillisen jumalisen käytöksen arvoa epäuskoisten voittamisessa totuuden puolelle. – 1. Kor. 10:31, 33; 1. Piet. 3:1.

Jeesus Kristus suhtautui hyvin vakavasti valtuutukseensa Jehovan Lähettämänä, ja hän antoi esimerkin kaikille seuraajilleen julistamalla tarmokkaasti Jumalan valtakunnan hyvää uutista. Hän otti aloitteen, meni ihmisten keskuuteen ja puhui ja opetti heidän kodeissaan ja julkisilla paikoilla. (Matt. 9:35; Luuk. 8:1) Hän puhui henkilökohtaisesti yksilöille, opetti yksityisesti opetuslapsiaan ja piti puheita joukoille, jotka käsittivät tuhansia kuulijoita. (Joh. 3:2–21; Matt. 13:36; Mark. 4:10–13; 6:35–44) Hän käytti hyväkseen jokaisen sopivan tilaisuuden puhuakseen rohkaisun ja toivon sanoja. (Luuk. 4:16–19) Hän ei päästänyt todistamistilaisuuksia käsistään edes silloin, kun hän itse oli levon ja virkistykseen tarpeessa. (Mark. 6:30–34; Joh. 4:4–34) Kun olemme lukeneet henkeytettyjä kertomuksia hänen palveluksestaan, eikö meillä olekin pakottava halu seurata hänen askeleitaan ja jäljitellä tarkoin hänen esimerkkiään? Totisesti meillä on, niin kuin apostoleillakin oli. – Matt. 4:19, 20; Luuk. 5:27, 28; Joh. 1:43–45.

Katsokaamme, millä eri tavoilla kristityt voivat nykyään osallistua siihen työhön, jonka Jeesus Kristus aloitti lähes 2000 vuotta sitten.

SAARNAAMINEN TALOSTA TALOON

Jehovan nykyiset todistajat tunnustavat hyvän uutisen järjestelmällisen talosta–taloon–saarnaamisen arvon. He ovat käyttäneet tätä menetelmää Valtakunnan sanoman viemiseksi ihmisille niin laajalti, että siitä on monissa maissa tullut miltei heidän tunnusmerkkinsä. Saavutetut hyvät tulokset ovat todisteena Jehovan hyväksynnästä ja siunauksesta. Mitä ilahduttavimmat tulokset ovat vahvistaneet tämän menetelmän käyttämisen myös viisaaksi, kun hyvä uutinen on pitänyt tehokkaasti viedä miljoonille ihmisille lyhyessä ajassa. (Matt. 11:19; 24:14) Kenttäpalveluksemme on osoittautunut meille erittäin käytännölliseksi tavaksi osoittaa rakkautta Jehovaa ja lähimmäisiämme kohtaan. –Matt. 22:34–40.

Saarnaaminen talosta taloon ei ole Jehovan todistajien nykyaikainen keksintö. Se vakiintui teokraattiseen historiaan jo kauan sitten apostolien päivinä. On merkille pantavaa, että apostoli Paavali sanoo opettaneensa ihmisten kodeissa. Puolustaessaan palvelustaan Efesoksen valvojien edessä hän sanoi: "Ensimmäisestä päivästä lähtien, jona astuin Aasian piirikuntaan, – en pidänyt kertomasta teille mitään siitä, mikä oli hyödyllistä, enkä opettamasta teitä julkisesti ja talosta taloon." Tällä ja muilla tavoilla hän 'todisti perusteellisesti sekä juutalaisille että kreikkalaisille katumuksesta Jumalaa kohtaan ja uskosta Herraamme Jeesukseen'. (Apt. 20:18, 20, 21) Siihen aikaan hyvän uutisen vieminen kaikille ihmisille oli kiireellisen tärkeätä, koska Rooman keisarit suosivat epäjumalanpalvelusta ja monet kansat olivat 'taipuvaisia jumaluuksien pelkoon'. Oli pakottava tarve etsiä "Jumalaa, joka teki maailman ja kaiken siinä olevan", häntä joka silloin 'ilmoitti ihmisille, että heidän kaikkien tulisi kaikkialla katua'. –Apt. 17:22–31.

Hyvän uutisen vieminen ihmisille on nyt vielä kiireellisemmän tärkeää. Nykyisen jumalattoman asiainjärjestelmän loppu on lähestymässä nopeaa vauhtia. Koko ihmiskunnan elämä on vaakalaudalla. Meidän on siksi tarpeen ponnistella voimakkaasti nyt, ennen kuin suuri ahdistus iskee. Kun näemme suuren tarpeen, se saa meidät lisäämään ponnisteluja talosta–taloon–palveluksessa, koska tajuamme, ettei mitään parempaa tapaa ole keksitty korvaamaan tätä koeteltua menetelmää totuudennälkäisten löytämiseksi. Se on nykyään yhtä tehokas kuin Jeesuksen ja apostolienkin päivinä. Se on meille kaikille mitä tyydyttävintä tapa

palvelukseen osallistumiseksi. – Mark. 13:10.

Osallistutko sinä talosta–taloön–palvelukseen täysin määrin henkilökohtaisten olosuhteitasi mukaisesti? Jos käytät hyväksesi jokaisen tilaisuuden siihen osallistumiseksi, niin tiedämme että sinäkin saat runsaan palkinnon suuren ilon ja henkilökohtaisen tyydytyksen muodossa palvellessasi Jumalaa. (Apt. 20:35; vrt. Hes. 9:11.) Talosta–taloön–palvelus ei ehkä ole sinulle helppoa. Ruumiilliset rajoitukset saattavat haitata sinua, tai sinut on voitu määrätä työskentelemään alueella, jossa monet ihmiset eivät halua kuunnella. Saattaa olla valtionkin asettamia rajoituksia, joiden alaisuudessa täytyy työskennellä. Persoonallisuutesi vuoksi sinusta saattaa myös olla hyvin vaikeata aloittaa keskusteluja täysin vieraitten ihmisten kanssa, ja siksi sinun on jossain määrin taisteltava hermostuneisuuttasi vastaan joka kerta, kun ryhdyt talosta–taloön–palvelukseen.

Älä masennu. (Vrt. 2. Moos. 4:10–12.) Olosuhteesi eivät eroa monien muualla asuvien veljiesi olosuhteista.

Muistatko Jeesuksen lupauksen, että hän olisi niiden kanssa, jotka hän on lähettänyt saarnaamaan ja tekemään opetuslapsia? Ja muistatko, että Jehova on antanut henkensä niille, jotka vievät hänen sanomaansa ihmisille? (Matt. 28:20; Jes. 61:1, 2) Voit siis rohkaistua ja omata saman luottamuksen, jota Paavali ilmaisi Filippiäiskirjeen 4:13:ssa. Hän sanoi: "Kaikkeen minulla on voimaa hänen ansiostaan, joka voimistaa minua." Käytä täysin määrin hyväksesi niitä seurakunnan järjestelyjä, joita tehdään joka viikko talosta–taloön–todistamiseen osallistumiseksi. Kun työskentelet toisten kanssa kenttäpalveluksessa, saat tarvittavaa rohkaisua ja henkilökohtaista apua puhuaksesi tehokkaammin ihmisten kanssa ja tarjotaksesi raamatullista kirjallisuutta. Rukoile suurempaa uskoa voittaaksesi kaikki mahdolliset kohtaamasi esteet tai masennuksen, jota saatat tuntea, ja ponnistele tarmokkaasti hyvän uutisen saarnaajana. – Luuk. 17:5.

Olemalla innokas talosta–taloön–palveluksessa saat henkilökohtaisesti suurta hyötyä. Puhuessasi toisille hyvästä uutisesta tulee monia tilaisuuksia toivosi perusteen esittämiseen, ja oma toivosi lujittuu. (1. Piet. 3:15) Pysyt jatkuvasti tietoisena siitä jyrkästä vastakohtaisuudesta, joka vallitsee niiden välillä, joilla on varma Valtakunnan toivo, ja niiden jotka ovat maailmassa ilman toivoa. Löytäessäsi Valtakunnan sanoman arvoisia ja nähdessäsi niiden suhtautumisen, jotka eivät ole sen arvoisia, saat henkilökohtaisesti kokea sen, mistä Jeesus kertoi opetuslapsilleen Matteuksen 10:11–14:ssä. Olet iloinen ja tyytyväinen tietäessäsi, että olet totellut Jeesuksen käskyä: "Loistakoon teidän valonne", ja sinulla voi jopa olla etu auttaa jotakuta toista tulemaan ikuisen elämään johtavan totuuden tuntemukseen. – Matt. 5:16; Joh. 17:3; 1. Tim. 4:16.

Jotta julistajien olisi mukava osallistua talosta–taloön–toimintaan, on järjestetty mahdollisuuksia todistaa sekä viikonloppuina että viikon aikana. Joillakin alueilla tapaa nykyään hyvin harvoin ihmisiä kotoa päiväsaikaan. Tällaisessa tilanteessa on joillakin seurakunnilla ollut hyvä menestys, kun ne ovat järjestäneet alueillaan todistamista iltaisin. Jotkut ottavat vierailijoita mieluummin vastaan myöhään iltapäivällä tai varhain illalla kuin aamupäivällä. Jumalan palvelukseen kuuluu lisäksi seuraavia piirteitä, jotka voivat osoittautua erityisen tehokkaiksi sinun alueellasi.

TODISTAMINEN LIIKKEESTÄ LIIKKEESEEN JA KADUILLA

Apostolien tekojen 17:17 kertoo meille Paavalin palveluksesta Ateenassa: "Niinpä hän rupesi puhumaan perustelua käyttäen synagogassa juutalaisten ja toisten Jumalaa palvovien kanssa ja torilla joka päivä niiden kanssa, jotka sattuiivat olemaan paikalla." Sen lisäksi, että Paavali opetti talosta taloon, hän opetti siis myös ihmisiä, joita hän tapasi julkisilla paikoilla, joissa he olivat ostoksilla tai kävivät kauppaa.

Ny ky aikoina Jehovan todistajilla on ollut hyvä menestys, kun he ovat käyneet ihmisten luona heidän liike- tai työpaikoissaan. Tällä tavoin on ollut mahdollista todistaa joillekuille ensimmäistä kertaa, vaikka heidän koteihinsa olikin tehty säännöllisiä käyntejä. *Vartiotorni*- ja *Herätkää-lehtien* uusimpien numeroiden tarjoaminen on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi todistaa liikeväelle, mutta aika ajoin on sopivaa esittää muutakin kirjallisuutta käyttämällä *Valtakunnan Palveluksemme* ehdotettuja ja jäsenneltyjä esitystapoja tai keskustelunaiheita.

Kadulla todistetaan monissa maissa, ja tavallisesti se käsittää *Vartiotorni*- ja *Herätkää-lehtien* tarjoamista ohikulkijoille liikealueilla. Ystävällisellä ja tahdikkaalla tavalla voidaan ihmisille esittää lyhyitä huomautuksia jostakin näissä lehdissä käsitellystä ajankohtaisesta aiheesta. Kiinnostuneille voidaan tarjota muutakin kirjallisuutta, ja heidän kanssaan voidaan sitten sopia kotikäynnistä. *Valtakunnan Palveluksemme* esittää aika ajoin ehdotuksia ja rohkaisee meitä osallistumaan tähän tehokkaaseen palveluksen piirteeseen. Voit todeta, että todistaminen liikkeestä liikkeeseen ja kadulla tarjoaa sinulle tehokkaita ja nautittavia tapoja suorittaa palvelustasi.

Kristityille nykyään määrättyyn työhön ei kuitenkaan sisälly vain varoituksen kaiuttamista ja hyvän uutisen julistamista. Jos aiot menestyksellisesti auttaa toisia omaksumaan elämään johtavan totuuden, sinun on tarpeen tehdä toistuvia käyntejä auttaaksesi kiinnostuneita tulemaan kypsi kristityiksi.

UUSINTAKÄYNTIEN TEKEMINEN

Jeesus sanoi seuraajilleen: "Te tulette olemaan todistajiani – – maan ääriin asti." (Apt. 1:8) Mutta hän käski heitä myös: "Menkää sen tähden ja tehkää opetuslapsia kaikkien kansojen ihmisistä – – ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä olen käskennyt teidän noudattaa." (Matt. 28:19, 20) Kun totuuden siemenet on kylvetty, tarvitaan uusintakäyntejä. Ne jotka osoittavat kiinnostusta Valtakunnan sanomaan, tarvitsevat lisäapua voidakseen kasvaa kristilliseen kypsytyteen. –Hepr. 6:1, 2.

Myös uusintakäyntien tekeminen voi olla sinulle suuren ilon lähde Jehovan palveluksessa. Ne jotka ilmaisivat kiinnostusta hyvään uutiseen, kun ensi kerran kävit heidän luonaan, ottavat todennäköisesti sinut iloiten vastaan jälleen. Antamalla heille Raamatusta lisää tietoa voit ehkä vahvistaa heidän uskoaan Jumalaan ja auttaa heitä tulemaan paremmin tietoisiksi hengellisestä tarpeestaan. (Matt. 5:3) Jos suunnittelet etukäteen, valmistaudut hyvin ja järjestät uusintakäynnin sopivaksi ajankohdaksi, voit kenties aloittaa säännöllisen Raamatun kotitutkistelun. Tämä onkin tavallisesti päämääräsi tehdessäsi uusintakäyntejä.

Uusintakäyntien tekeminen voi tarjota joillekuille haasteen. Olet kenties oppinut pitämään varsin tehokkaita hyvän uutisen esityksiä käydessäsi talosta taloon ja nautit nimenomaan tästä palveluksen piirteestä. Mutta kun sitten ajattelet palaamista käsitelläksesi ovenavaajan kanssa yksityiskohtaisemmin jotakin raamatullista aihetta, haaste tuntuu ylivoimaiselta. Sinun ei tarvitse ajatella siten. Todennäköisesti jätit ensimmäisellä käynnilläsi kiinnostuneelle raamatullista kirjallisuutta. Miksi et käsittelet jotakin kohtaa jättämästäsi julkaisusta? Voit valmistautua käyntiin etukäteen. Ja jos et tunne itseäsi riittävän päteväksi, niin ota joku kokeneempi

julistaja mukaasi auttamaan sinua uusintakäynnin tekemisessä.

Jehovan järjestö antaa tarvitsemaasi henkilökohtaista apua oppiaksesi tehokkaaksi uusintakäyntien tekijäksi. Muista käyttää täysin hyödyksesi tilaisuuksia parantaa omaa Raamatun tuntemustasi ja ymmärtämistäsi. Luota Jehovaan ja ota vastaan kokeneempien veljiesi ja sisartesi apu. Jos teet niin, sinäkin voit parantaa kykyäsi tehdä tehokkaita uusintakäyntejä ja ilosi palveluksessa lisääntyä vastaavasti.

RAAMATUN KOTITUTKISTELUT

Puhuessaan eräälle miehelle, joka oli kiinnostunut Jumalan sanassa olevasta sanomasta, evankelista Filippus kysyi: "Ymmärrätkö todella mitä luet?" Mies vastasi: "Niin, kuinka voisinkaan, ellei joku opastaisi minua?" Raamattu kertoo sitten Apostolien tekojen 8. luvussa, että Filippus aloitti miehen lukemasta raamatunkohdasta ja "julisti hänelle hyvää uutista Jeesuksesta". (Apt. 8:26–36) Emme tiedä kauanko Filippus oli miehen seurassa, mutta hän selitti hyvää uutista perusteellisesti, niin että mies uskoi ja pyysi vesikastetta. Hänestä tuli Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi.

Joku kiinnostunut, jonka löydämme nykyään, ei ehkä aluksi tunne Raamattua lainkaan, ja siksi saatetaan tarvita useita uusintakäyntejä ja yksityiskohtaista Raamatun tutkimista pitkähkön (viikkojen, kuukausien tai jopa vuoden tai pitemmänkin) ajan, ennen kuin hän pystyy ilmaisemaan uskoa siinä määrin, että hän pyytää kastetta. Mutta kun kärsivällisesti ja rakkaudellisesti autat vilpittönsydämisiä tulemaan opetuslapsiksi, sillä on palkkansa, kuten Jeesus sanoi: "Onnellisempaa on antaa kuin saada." – Apt. 20:35.

Havaitset epäilemättä mukavimmaksi johtaa Raamatun kotitutkistelua käyttämällä jotakin Seuran julkaisua, joka on erityisesti suunniteltu siihen tarkoitukseen. Noudattamalla sen julistajan antamaa esimerkkiä, joka aikoinaan tutki sinun kanssasi, tai saamalla apua seurakunnan muilta kyvykkäiltä opettajilta voit oppia johtamaan tuottoisia tutkisteluja ja myötävaikuttamaan osaltasi Jeesuksen Kristuksen opetuslasten tekemiseen.

Jos tarvitset henkilökohtaista apua Raamatun kotitutkistelun aloittamisessa ja johtamisessa, voit vapaasti puhua tarpeestasi jonkun valvojan tai jonkun todistajatoverisi kanssa, jonka tiedetään olevan tehokas raamatuntutkistelutyössä. Voit saada henkilökohtaista apua toteuttaaksesi käytännössä *Valtakunnan Palveluksemme* ehdotukset, joista aika ajoin esitetään näytteitä palveluskokouksessa. Kun jälleen turvaudut Jehovaan ja teet halustasi rukousasian, se tuottaa tuloksia. (1. Joh. 3:22) Osallistu siis opetuslasten tekemiseen ja aseta mikäli mahdollista tavoitteeksesi johtaa säännöllisesti ainakin yhtä Raamatun kotitutkistelua sen tutkistelun lisäksi, jota mahdollisesti johdat oman perheesi lapsille. Johtamalla raamatuntutkisteluja lisäät yhä enemmän iloasi palveluksessa.

OHJAA KIINNOSTUNEITA JEHOVAN JÄRJESTÖÖN

Kun me johdamme raamatuntutkisteluja ja autamme ihmisiä tulemaan Jeesuksen Kristuksen opetuslapsiksi, heidän odotteenaan on tulla tuntemaan Jehova Jumala ja päästä hänen huonekuntaansa. Tämä huonekunta, Jumalan seurakunta, on järjestetty teokraattisesti toteuttamaan Jehovan tahdon. Raamatun tutkijamme edistyvät hengellisesti paremmin ja kasvavat kypsyyteen nopeammin, jos me autamme heitä tunnustamaan Jehovan järjestön ja olemaan yhteistoiminnassa sen kanssa. On tärkeätä opettaa se heille.

Toteuttaaksesi tämän voit käyttää *Valtakunnan Palveluksessamme* suositeltua aineistoa. Osa tämän kirjan 4. luvun aineistosta voi myös olla hyödyksi. Käydessäsi

raamatullisia keskusteluja kiinnostuneiden kanssa voit heti alusta asti auttaa heitä näkemään, että Jehova käyttää järjestöä saadakseen työnsä tehdyksi maan päällä nykyään. Osoita Jehovan todistajien käyttämien Raamatun tutkimisen apuvälineiden arvo ja selitä, miten Jehova Jumalalle vihkiytyneet vapaaehtoiset työntekijät valmistavat ja levittävät niitä kautta maailman. Kehota Raamatun tutkijoitasi tulemaan mukaasi seurakunnan kirjantutkisteluun. Esittele heidät sikäläisille veljille ja selitä, millaisia kokouksia valtakunnansalissa pidetään. Rohkaise heitä käymään siellä. Auta heitä tutustumaan useampiin Jehovan todistajiin kierros- ja piirikonventeissa. Anna uusien tarkkailla näissä ja muissa tilaisuuksissa itse, miten Jehovan palvelijat ilmaisevat tosi kristittyjen tunnusmerkkiä, rakkautta, keskuudessaan. – Joh. 13:35.

Jos kiinnostuneiden kanssa käymistäsi keskusteluista heijastuu oma syvä arvostuksesi Jehovan järjestöä kohtaan, heidänkin on helpompi kasvaa arvostuksessaan ja se saa heidät edistymään enemmän Jehovan tuntemisessa.

RAAMATULLISEN KIRJALLISUUDEN KÄYTTÖ

Varhaiskristityistä tuli Jumalan sanan innokkaita julistajia. He valmistivat Raamatun kirjoituksista jäljennöksiä omaan henkilökohtaiseen käyttöönsä ja seurakunnassa tapahtuvaa tutkimista varten. He suosittelivat totuuden sanaa toisille. Heillä oli näitä käsin kirjoitettuja jäljennöksiä vain vähän, ja niitä pidettiin suuressa arvossa. (Kor. 4:16; 2. Tim. 2:15; 3:14–17; 4:13; 1. Piet. 1:1) Nykyään Jehovan todistajat ovat uudenaikaisten painamismenetelmien avulla pystyneet julkaisemaan miljoonia Raamattuja ja satoja miljoonia Raamatun tutkimisen apuvälineitä, kuten kirjoja ja aikakauslehtiä kymmenillä kielillä, ja he ovat vieneet niitä ihmisten saataville kautta maailman.

Kertoessasi hyvää uutista toisille muista käyttää hyvin "uskollisen ja ymmärtäväisen orjan" tarjoamia ja Vartiotornin Raamattu- ja Traktaattiseuran julkaisemia lukuisia Raamatun tutkimisen apuvälineitä. Palvelusrynnistykset on hahmoteltu joka kuussa *Valtakunnan Palveluksessamme*, jossa on ehdotuksia julkisessa todistamisessa suositeltavista julkaisuista. Sinulla on myös tilaisuus osallistua säännöllisesti lehtien levittämiseen kuukausittain eri aikoina, kuten lehtipäivinä, varsinkin niinä lauantaipäivinä, jotka on erityisesti suunniteltu siihen tarkoitukseen.

Vaikka 'uskollisen orjan' päähuolena onkin ollut antaa hengellistä ravintoa oikeaan aikaan Jumalan huonekunnalle, niin tuo "orja" on heijastanut Jehova Jumalan itsensä anteliaisuutta antamalla runsain määrin hengellistä ravintoa kaikille ihmisille, jotka kaipaavat Jumalan tuntemusta. Tietäessäsi, kuinka paljon olet itse hyötynyt Seuran julkaisujen lukemisesta ja tutkimisesta, haluat epäilemättä jakaa oppimiasi asioita toisille. (Hepr. 13:15, 16) Seuran julkaisuja käyttämällä uudetkin voivat suorittaa paljon hyvää saarnatessaan hyvää uutista talosta taloon.

SATUNNAINEN TODISTAMINEN

Jeesus sanoi niille, jotka kiinnittivät huomiota hänen sanaansa: "Te olette maailman valo. – – loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja kirkastaisivat Isääne, joka on taivaissa." (Matt. 5:14–16) Näiden opetuslasten koko elämän pitäisi heijastaa Jumalan menettelytapoja, niin että he jäljittelevät Jeesusta Kristusta, joka myös sanoi: "Minä olen maailman valo." Jeesus antoi kaikille kristityille esimerkin antamalla "elämän valon" loistaa kaikkien niiden hyödyksi, jotka joutuivat kosketuksiin hänen kanssaan. – Joh. 8:12.

Apostoli Paavalista tuli samoin esimerkki meille noudatettavaksi. (1. Kor. 4:16;

11:1) Filippiin kristityt olivat noudattaneet hänen esimerkkiään, ja hän sanoi heitä 'nurjan ja kieroutuneen sukupolven keskuudessa loistaviksi valaisijoiksi maailmassa'. (Fil. 2:15) Meikin voimme nykyään antaa Valtakunnan totuuden loistaa sanoin ja teoin aina kun meillä on tilaisuus kertoa toisille hyvää uutista. Tosin hyvä esimerkkimme rehteinä ja rehellisinä ihmisinä voi jo itsessään kiinnittää huomion siihen, että olemme erilaisia kuin ihmiskunnan enemmistö nykyään. Ellemme kuitenkaan avaa suutamme puhuaksemme hyvää uutista niille, jotka näkevät hyvän esimerkkimme, he eivät ehkä milloinkaan saa tietää, *miksi* me olemme erilaisia kuin muut. – Matt. 5:15, 16.

Monilla Jehovan todistajilla on hyviä tilaisuuksia esittää hyvää uutista niille, joita he tapaavat päivittäin ansiotyössään, koulussa tai muulloin, kun he ovat tavanomaisissa toimissaan. Toisinaan meillä on matkustaessamme tilaisuus puhua matkatovereillemme. Tarjolla on monia tilaisuuksia, mutta yksilöinä meidän täytyy olla valppaita kääntämään tavallinen keskustelu todistukseksi ja olla valmistautuneita puhumaan toisille jokaisessa sopivassa tilanteessa.

Jos pidämme mielessä, että aina kun kerromme hyvää uutista, me viistämme Luojaamme ja tuotamme kunniaa hänen nimelleen, niin se rohkaisee meitä käyttämään hyväksemme jokaisen tilaisuuden. Samalla me voimme auttaa vilpittönsydämiä Jehovan tuntemukseen, niin että hekin voivat palvella häntä ja saada toivon elämästä, joka tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen. Kaikki tämä on pyhää palvelusta ja miellyttää Jumalaa. – Hepr. 12:28; Hm. 7:9, 10.

ALUE JOKA ANNETAAN TEHOKASTA TODISTAMISTA VARTEN

Jehovan tarkoituksena on saada Valtakunnan sanoma saarnatuksi maailmanlaajuisesti järjestyksellisellä tavalla. Tässä tarkoituksessa seurakunnat sekä vapailla alueilla todistavat yksilöt saavat maassaan työtä ohjaavalta haaratoimistolta sekä kaupunki- että maaseutualueita koskevat aluemääräykset. (1. Kor. 14:40) Tämä on sopusoinnussa sen Jumalan ohjaaman järjestelyn kanssa, joka oli voimassa ensimmäisellä vuosisadalla joidenkin apostoleiden keskuudessa. (2. Kor. 10:13; Gal. 2:9) Valtakunnan työn laajetessa nopeasti näinä viimeisinä päivinä vältetään toiminnassa monilta päällekkäisyyksiltä, jos aluemääräykset on järjestetty hyvin. Näin useammille ihmisille tarjoutuu tilaisuus hyvän uutisen kuulemiseen.

Seurakunnan alueella työskentelemisen yleisjärjestely on palvelusvalvojan johdossa. Joku avustavista palvelijoista voi varsinaisesti antaa alueet ja pitää aluekortiston ajan tasalla. Jos aluetta on vähän, niin seurakunnan kirjantutkistelunjohtajat pitävät tavallisesti alueen, jolla heidän ryhmänsä julistajat voivat osallistua kenttäpalvelukseen.

Jos kuitenkin olet seurakunnassa, jossa aluetta on runsaasti, voit haluta itsellesi oman alueen, kenties läheltä asuinpaikkaasi. Tällainen sopivan matkan päässä sijaitseva henkilökohtainen alue auttaisi sinua käyttämään tehokkaasti suurimman osan siitä ajasta, jonka voit omistaa kenttäpalvelukseen. Saatat myös haluta kutsua muitakin julistajia työskentelemään kanssasi henkilökohtaisella alueellasi.

Kun tällaista henkilökohtaista aluetta on saatavilla, voit kääntyä alueita seurakunnassasi hoitavan puoleen ja pyytää jotakin aluetta, jota ei vielä ole annettu kenellekään toiselle. Hänet tulisi pitää ajan tasalla alueen käymisen suhteen. Kun työskentele! henkilökohtaisella alueellasi, tutustut moniin ihmisiin, ja kun osoitat kärsivällisyyttä, sinulla voi olla ilo auttaa joitakuita heistä ymmärtämään Jumalan pelastusjärjestely.

Jos sinulla on henkilökohtainen alue, niin vastuunasi on tietenkin ottaa yhteys

niin moneen ihmiseen tuolla alueella kuin voit. Tämä vaatii palaamaan paikkoihin, joissa ei oltu kotona, ja antamaan jatkuvaa hengellistä apua niille, jotka osoittavat kiinnostusta Valtakunnan hyvään uutiseen. *Valtakunnan Palveluksemme* antaa aika ajoin nimenomaisia ehdotuksia siitä, miten alueella voidaan työskennellä perusteellisesti käyttämällä Raamattuja ja muita kirjoja sekä lehtiä, traktaatteja, jakeluilmoituksia ja muita Seuran painotuotteita. Saattaa olla, että osa alueesi ihmisistä, kuten lukituissa kerrostaloissa asuvat, on tavoitettava kirjeitse, puhelimitse tai muilla keinoin, esimerkiksi todistamalla kadulla. Palvelusvalvoja ja seurakunnan kirjantutkistelunjohtajasi voivat antaa sopivia ehdotuksia paikallisten tilanteiden ja yksilöllisten olosuhteittesi mukaisesti.

Kun kaikki seurakunnan yhteydessä olevat ovat yhteistoiminnassa, alue voidaan käydä perusteellisella ja tehokkaalla tavalla. Me vältämme myös aiheuttamasta hämminkiä sekä ärsyttämästä huoneenhaltijoita siksi, että useita todistajia kävisi samoihin aikoihin samaa aluetta. Tällä tavoin osoitetaan huomaavaisuutta sekä veljiämme että alueen asukkaita kohtaan.

JOUKOLLA TODISTAMINEN

Vihkiytyneiden kristittyjen henkilökohtaisena vastuuna on viedä hyvää uutista toisille. Tämä voidaan tehdä monilla tavoilla, mutta useimmat meistä arvostavat sitä, jos he voivat mennä kenttäpalvelukseen toisten seurassa. (Luuk. 10:1) Tästä syystä seurakunnilla on viikonloppuisin sekä viikolla kenttäpalveluskokouksia. Myös maailmalliset pyhäpäivät tarjoavat hyviä tilaisuuksia joukolla todistamiseen, koska monet veljet ovat noina päivinä vapaita ansiotyöstään. Kenttäpalveluskokoukset järjestetään julistajien mukavuudeksi. Niitä voidaan pitää valtakunnansalissa, kodeissa joissa johdetaan seurakunnan kirjantutkisteluja, tai muissa sopivissa paikoissa.

Kenttäpalveluskokouksissa voidaan järjestää apua uusille tai vähemmän kokeneille. Joillakin alueilla saattaa olla viisasta järjestää kaksi julistajaa tai useampia työskentelemään yhdessä muistakin syistä. Yhdessä työskentelevät voivat aina auttaa ja rohkaista toisiaan. Vaikka suunnittelisitkin työskenteleväsi alueella yksiksesi, ryhmän kanssa kokoontuminen voi osoittautua rohkaisevaksi kaikille osapuolille. Pelkkä tieto siitä, että muitakin on palvelemassa lähettyvillä, antaa luottamusta.

UUDET JULISTAJAT

Kun alat johtaa Raamatun kotitutkistelua kiinnostuneelle, niin rohkaise häntä alusta pitäen puhumaan toisille siitä, mitä hän oppii Raamatusta. Häntä voitaisiin kehottaa puhumaan aivan jokapäiväiseen tapaan sukulaisilleen, tuttavilleen, työtovereilleen ja muille. Kutsu hänet sitten sopivana ajankohtana ja hänen edistymi-sensä mukaisesti osallistumaan seurakunnan järjestettyyn kenttäpalvelukseen, mikäli hän täyttää siihen liittyvät vaatimukset. Tämä on tärkeä askel opetettaessa uusia olemaan Jeesuksen Kristuksen seuraajia. – Matt. 9:9; Luuk. 6:40.

VAATIMUSTEN TÄYTTÄMINEN

Ennen kuin pyydät ketään kanssasi kenttäpalvelukseen ensimmäistä kertaa tai ennen kuin ehdotat hänelle kenttäpalveluksen raportoimista seurakuntaan, hänen tulisi täyttää eräitä pätevyysvaatimuksia. Kun hän on kanssamme kenttäpalveluksessa, hän yhdistää itsensä julkisesti Jehovan kansan seurakuntaan, ja siksi häntä pidetään sellaisena, joka on jo saattanut elämänsä sopusointuun Jehovan vanhurskaitten vaatimusten kanssa ja joka voidaan hyväksyä seurakunnan yhteyteen. Sama pitäisi paikkansa hänen raportoidessaan satunnaiseen todistamiseen käytettyä aikaa. Vaikka siis tietenkin haluat auttaa Raamatun tutkijoitasi tulemaan hyvän uutisen julistajiksi ja raportoimaan kenttäpalveluksensa seurakuntaan jo ennen kastetta, meidän olisi noudatettava varovaisuutta siinä, milloin kutsumme heidät ensi kertaa kenttäpalvelukseen. Me haluamme tietää, ettei se aiheuta häpeää seurakunnalle eikä siten ole epämiellyttävää Jehovalle.

Kun tutkit kiinnostuneen kanssa ja keskustele hänen kanssaan Raamatun periaatteista, tulet varsin todennäköisesti tuntemaan hänen elämänsä olosuhteet. Sinulla voi myös olla tilaisuus havaita, eläkö hän sopusoinnussa niiden tietojen kanssa, jotka hän on oppinut tutkiessaan Raamattua. Mutta hänen elämässään on eräitä puolia, joita haluat erityisesti tarkkailla, ennen kuin pyydät häntä kanssasi kenttäpalvelukseen ja todistamaan julkisesti toisille.

Osoittavatko hänen ilmaisunsa, että hän uskoo Raamatun olevan Jumalan henkeytetty sana? (2. Tim. 3:16) Tunteeko hän Raamatun perusopetukset ja uskooko hän niihin, niin että kun hänelle tehdään kysymyksiä, hän vastaa Raamatun eikä omien ajatustensa tai väärin uskonnollisten opetusten mukaisesti? (2. Tim. 2:15; Matt. 7:21–23) Noudattaako hän Raamatun käskyä olla Jehovan kansan yhteydessä seurakunnan kokouksissa (mikäli hän ruumiillisesti ja olosuhteittensa puolesta voi)? (Hepr. 10:24, 25; Ps. 122:1) Tietääkö hän, mitä Raamattu sanoo haureudesta, aviorikoksesta, moniavioisuudesta ja homoseksuaalisuudesta, ja eläkö hän näiden opetusten mukaisesti? Jos hän elää vastakkaiseen sukupuoleen kuuluvan kanssa, niin ovatko he asianmukaisesti avioliitossa? (Matt. 19:9; 1. Kor. 6:9, 10; 1. Tim. 3:2, 12; Hepr. 13:4) Noudattaako hän Raamatun kieltoa juoppoudesta? (Ef. 5:18; 1. Piet. 4:3, 4) Karttaako hän tupakkaa ja muita ruumista saastuttavia aineita? Karttaako hän huumeita, jotka eivät kuulu lääkärinhoitoon? (2. Kor. 7:1) Onko hän katkaissut täydellisesti suhteensa kaikkiin vääriin uskonnollisiin järjestöihin, joiden jäsenenä hän on saattanut olla, ja onko hän lakannut käymästä niiden kokouksissa ja tukemasta niiden toimintoja ja osallistumasta niihin? (2. Kor. 6:14–18; Ilm. 18:4) Karttaako hän kaikkea sekaantumista maailman poliittisiin asioihin? (Joh. 6:15; 15:19; Jaak. 1:27) Uskooko hän siihen, mitä Raamattu sanoo kansoista Jesajan 2:4:ssä, ja eläkö hän sen mukaisesti? Haluaako hän todella olla yksi Jehovan todistajista? – Ps. 110:3.

Ellet ole varma kaikista näistä asioista, saattaa olla hyödyksi kehottaa häntä katsomaan tässä mainittuja raamatunkohtia ja pyytää häntä lausumaan ajatuksensa niistä. Varmistaudu siitä, että hän näkee sen merkityksen, mikä niiden sanoihin sisältyy, ja että hän ymmärtää, että niiden jotka osallistuvat Jehovan todistajien kanssa heidän toimintaansa, täytyy elää sopusoinnussa näiden Raamatun vaatimusten kanssa. Me haluamme olla varmoja siitä, että ne jotka alkavat osallistua kanssamme kenttäpalvelukseen, tietävät mitä heiltä odotetaan. Meidän tulisi olla riittävän varmoja siitä, että he ovat todella kelpollisia. Kun sitten tällainen henkilö haluaa yhdistää itsensä Jehovan todistajiin osallistumalla julkisesti kenttäpalvelukseen, me voimme kehottaa häntä antamaan kenttäpalvelusraportin.

Lapsetkin voivat pätevoityä hyvän uutisen julistajiksi. Jeesus otti lapsia luokseen ja siunasi heitä. (Matt. 19:13–15; 21:15, 16) Vaikkakin vanhemmat ovat pääasiassa

vastuussa omista lapsistaan, muut seurakunnassa voivat myös haluta auttaa nuoria, joilla on sydäimestä lähtevä halu osallistua Valtakunnasta saarnaamiseen. Jos olet isä tai äiti, niin hyvä esimerkkisi kenttäpalveluksessa rohkaisee suuresti lapsiasi olemaan innokkaita Jumalan palvelemisessaan. Kun lapsi on käytökseltään esimerkillinen ja pystyy itse ilmaisemaan uskoaan puhumalla toisille hyvästä uutisesta ja haluaa tehdä siten sydäimestään, niin mitä lisääpua voidaan antaa?

Isän tai äidin olisi sopivaa kääntyä jonkun seurakunnan palveluskomiteaan kuuluvan vanhimman puoleen ja keskustella siitä, voidaanko lapsi laskea julistajaksi. Jos lapsella on perustiedot Raamatun totuudesta ja hän ilmeisesti *haluaa* osallistua Valtakunnan palvelukseen, niin se osoittaisi että hyvää edistystä on tapahtunut. Harkittuaan näitä ja muita tekijöitä – samanlaisia kuin ne jotka soveltuvat aikuisiinkin – vanhin voi ratkaista, voidaanko lapsen kenttäpalvelusraportit hyväksyä, niin että hänet voidaan tunnustaa julistajaksi seurakunnassa. – Luuk. 6:45; Room. 10:10.

PALVELUKSEN EDISTYMISEN RAPORTOINTI

Edistystä ilmaisevat raportit puhtaan palveluksen laajenemisesta kautta maailman ovat jo vuosia olleet Jehovan kansalle aidon rohkaisun lähteenä. Siitä ajasta lähtien, kun Jeesus ensi kerran sanoi opetuslapsilleen, että hyvä uutinen täytyisi saarnata kautta koko maapallon, tosi kristityt ovat olleet erittäin kiinnostuneita tietämään, miten se suoritettaisiin. – Matt. 28:19, 20; Mark. 13:10; Apt. 1:8.

Jeesuksen Kristuksen varhaiset seuraajat olivat kiinnostuneita raporteista, jotka koskivat saarnaamistyön edistymistä. (Mark. 6:30) Työn menestyessä koottiin tilastotietoja sekä kertomuksia hyvän uutisen saarnaamiseen osallistuneiden huomattavista kokemuksista. Raamatun Apostolien tekojen kirja kertoo noin 120 hengen olleen läsnä, kun pyhä henki vuodatettiin opetuslapsiin helluntaina. Pian opetuslasten lukumäärä kohosi 3000:een ja sitten 5000:een. Esitettiin rohkaiseva raportti, että "Jehova liitti jatkuvasti heihin pelastuvia päivittäin" ja että "suuri joukko pappeja rupesi olemaan uskolle tottelevaisia". (Apt. 2:5–11, 41, 47; 6:7; 1:15; 4:4) Miten suuresti näiden kasvua koskevien uutisten onkaan täytynyt rohkaista opetuslapsia! Nämä kiihdyttävät raportit ovat varmasti innostaneet heitä menemään eteenpäin heidän Jumalan valtuuttamassa työssään juutalaisten uskonnollisten johtajien kiihottamasta ankarasta vainosta huolimatta.

Noin vuosina 60–61 Paavali raportoi Kolossalaiskirjeessään, että hyvä uutinen "kantaa hedelmää ja lisääntyy kaikessa maailmassa" ja että sitä "on saarnattu kaikessa luomakunnassa, joka taivaan alla on". (Kor. 1:6, 23) Kristityt olivat olleet Sanalle tottelevaisia, ja pyhä henki oli tehnyt heille mahdolliseksi maailmanlaajuisen saarnaamistyön suorittamisen, ennen kuin juutalainen asiain järjestelmä päättyi vuonna 70. Miten rohkaisevaa noille uskollisille kristityille työntekijöille olikaan kuulla raportteja siitä, mitä oli saatu aikaan! Mahdottomalta näyttänyt tehtävä oli suoritettu, ja epäilemättä työhön osallistuneet tunsivat saaneensa Herraltaan tunnustuksen: "Hyvin tehty!" – Matt. 25:21.

Samalla tavoin Jehovan nykyinen järjestö pyrkii pitämään tarkkaa tilastoa Matteuksen 24:14:n täyttymykseksi tehdystä työstä. Raamatunkohdassa sanotaan: "Ja tämä valtakunnan hyvä uutinen tullaan saarnaamaan koko asutussa maassa todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu." Jumalan vihkiytyneinä palvelijoina meillä on tehtävänä kiireellisen tärkeä työ. Etkö olekin henkilökohtaisesti kiinnostunut pitämään huolta siitä, että palvelus suoritetaan perusteellisesti ennen lopun tuloa? Tietenkin Jehova huolehtii siitä, että tämä työ saatetaan päätökseen, mutta onko meillä osuus siinä ja saammeko me osaksemme Jehovan hyväksymyksen

hymyn? Kuulemmeko hänen lausuvan: "Hyvin tehty"?

HENKILÖKOHTAINEN KENTTÄPALVELUSRAPORTTISI

Mitä meidän oikeastaan tulee raportoida? Seuran antama kenttäpalvelusraporttilipuke osoittaa, mitä tietoja siihen tulisi merkitä, mutta kenties seuraavat yleiset huomautukset sekä aika ajoin *Valtakunnan Palveluksessamme* esitetyt lisäselvitykset osoittautuvat hyödyllisiksi.

Merkitse sarakkeisiin, joissa on otsikot "Kirjoja", "Kirjasia" ja "Irtonumeroita", kuinka paljon olet yhteensä levittänyt näitä julkaisuja ihmisille, jotka eivät ole vihkiytyneitä ja kastettuja todistajia. Esitteet lasketaan kirjasiiksi.

Kastamattomilta henkilöiltä saadut uudet ja uudistetut tilaukset raportoidaan kenttäpalvelusraporttilipukkeesi sarakkeessa "Tilauksia". Ole hyvä ja anna ne ensi tilassa sille, joka seurakunnassasi hoitaa tilauksia. Seurakunnan tulisi postittaa tilaukset viipymättä Seuralle joka viikko, jotta tilaajille taattaisiin paras mahdollinen palvelu.

Raportoidessasi "uusin takäynte ja" laske kaikki uusintakäynnit, jotka tehdään niiden luokse, jotka eivät ole vihkiytyneitä, kastettuja todistajia, tarkoituksena lisätä aikaisemmin ilmennyttä kiinnostusta. (Poikkeuksena olisi Raamatun kotitutkistelu, jota johdat toimettomalle veljelle tai sisarelle jonkun seurakunnan palveluskomiteaan kuuluvan toimeksiannosta. Voit raportoida uusintakäynneiksi myös tutkistelut, joita johdat vastakastetulle henkilölle, joka ei ole vielä tutkinut loppuun kahta Seuran julkaisua.) Uusintakäynti voidaan tehdä paitsi käymällä jonkun kotona myös kirjeen, puhelinsoiton tai joidenkin painotuotteiden, kuten viimeisten irtonumeroiden, jättämisen välityksellä. Joka kerta, kun Raamatun kotitutkistelu johdetaan, se tulisi laskea uusintakäynniksi. Voidaksesi laskea uusintakäynnin sinun olisi tavattava se nimenomainen henkilö, joka aiemmin osoitti kiinnostusta.

Vaikka raamatuntutkisteluja tavallisesti johdetaan säännöllisesti ainakin kerran viikossa, ne raportoidaan vain kerran kuussa. Täytä joka kuun lopussa tutkisteluraporttilipuke jokaisesta Raamatun kotitutkistelusta, jota olet kuukauden aikana johtanut henkilöille, jotka eivät ole vihkiytyneitä, kastettuja todistajia. (Katso poikkeuksia seuraavasta kappaleesta.) Täytettyäsi kunkin lipukkeen täydellisesti ja täsmällisesti merkitse näiden raamatuntutkistelujen kokonaismäärä kenttäpalvelusraporttilipukkeesi oikeassa alakulmassa olevaan ruutuun. Tämän luvun pitäisi olla sama kuin antamiesi tutkisteluraporttilipukkeiden lukumäärä.

On tärkeätä merkitä oikea luku kohtaan "Kenttäpalvelustunteja". Pohjimmaltaan tämä on aika, jonka käytät talosta-taloon-palveluksessa, kadulla todistamisessa, uusintakäyntien tekemisessä, raamatuntutkistelujen johtamisessa tai todistaessasi muulla tavoin satunnaisesti tai julkisesti ihmisille, jotka eivät ole vihkiytyneitä ja kastettuja todistajia. (Poikkeuksena olisi Raamatun kotitutkistelu, jota johdat toimettomalle veljelle tai sisarelle jonkun seurakunnan palveluskomiteaan kuuluvan toimeksiannosta. Voit myös edelleen raportoida tutkistelun, jota johdetaan vastakastetulle henkilölle, joka ei ole vielä tutkinut loppuun kahta Seuran julkaisua.) Jos julistaja työskentelee alueilla tai tilanteissa, missä ei ole viisasta olla yksin ja toisen julistajan on siksi tarpeellista olla hänen mukanaan, niin molemmat voivat laskea ajan, jos molemmat osallistuvat todistuksen antamiseen. On muita tärkeitä toimia, joihin kulunutta aikaa ei lasketa, kuten kenttäpalvelukseen valmistautuminen, kenttäpalveluskouksissa läsnä oleminen sekä matkustaminen alueelle ja sieltä takaisin.

Kenttäpalvelusaikasi laskemisen tulisi alkaa, kun aloitat todistamistyösi, ja päättyä, kun lopetat viimeisen käyntisi kussakin todistamisjaksossa. Aikaa, joka

kenttäpalvelusjakson kuluessa käytetään virvokkeiden tai aterioiden nauttimiseen, ei pidä laskea. Osa-aikaisilla, vakituisilla ja erikoistienraivaajilla sekä lähetystyöntekijöillä on tuntitavoitteensa. Seurakunnan julistajia kehoitetaan samoin panemaan Valtakunnan edut ensi tilalle ja ponnistelemaan palveluksessa tehdäkseen kentällä kaiken voitavansa yksilöllisten olosuhteittensa mukaisesti. Kaikki Jehovan vihkiytyneet palvelijat pyrkivät olemaan kokosieluisia palveluksessa. (Kol. 3:23) Yleisesitelmien pitäjät voivat laskea niiden esittämiseen kuluvan ajan, ja isä tai äiti voi laskea korkeintaan yhden tunnin joka viikko siitä kun he tutkivat vihkiytymättömien lastensa kanssa.

SEURAKUNNAN JULISTAJAKORTISTO

Oman kenttäpalvelusraporttisi yhteistulokset joka kuulta merkitään Seurakunnan julistajakorttiin, jota säilytetään seurakunnan arkistossa. Nämä kortit eivät ole henkilökohtaista omaisuutta. Jos muutat toiseen seurakuntaan, voit pyytää uuden seurakuntasi sihteerin kirjoittamaan entisen seurakuntasi sihteerille ja pyytämään julistajakorttisi siirtoa. Tämä auttaa uuden seurakuntasi vanhimpia tutustumaan sinuun, ja he voivat silloin paremmin jatkaa tarvittavan hengellisen avun antamista. Jos joudut olemaan seurakunnastasi poissa vain lyhyen aikaa, vähemmän kuin kolme kuukautta, niin lähetä kenttäpalvelusraporttisi säännöllisesti edelleen kotiseurakuntaasi.

Kun henkilö, jolle on pidetty Raamatun kotitutkistelua, raportoi kenttäpalvelusta ensimmäisen kerran, niin se saa meidät iloitsemaan. Mutta ennen kuin hänen raporttinsa lasketaan mukaan, on viisasta varmistua siitä, että hän täyttää julistajalle asetetut vaatimukset ja että hän todella ymmärtää, mitä se merkitsee, että hänet yhdistetään julkisesti Jehovan todistajiin. Sihteerin keskustele siks asiasta sen veljen tai sisaren kanssa, joka tutkii kyseisen henkilön kanssa. (Sihteerin voi havaita viisaaksi järjestää jonkun toisen palveluskomitean jäsenen, kuten esivalvojan tai palvelusvalvojan, hoitamaan tämän asian.) Sen jälkeen julistajan olisi hyvä olla mukana, kun sihteerin tai joku toinen palveluskomitean jäsen keskustele kyseisen henkilön kanssa tutustuakseen häneen paremmin ja kiittääkseen häntä lämpimästi hänen edistymisestään.

Keskustelussaan valvoja voi mainita, että sihteerin pitää kirjata seurakunnan kenttäpalveluksesta. Hän ja muut vanhimmat ovat hyvin kiinnostuneita kaikista joka kuussa annetuista kenttäpalvelusraporteista. Henkilölle olisi sopivaa selittää, että kun Raamatun tutkija raportoi kenttäpalveluksensa ensimmäistä kertaa ja hänet hyväksytään seurakunnan yhteyteen, niin hänestä laaditaan Seurakunnan julistajakortti ja se liitetään seurakunnan arkistoon. Valvoja voi sitten lausua hänet lämpimästi tervetulleeksi sellaisena, joka haluaa aktiivisesti olla Jehovan todistajien yhteydessä. (Room. 15:7) Kun uuteen julistajaan tutustutaan tällä tavoin paremmin ja hänen aikaansaannoksistaan ollaan syvästi kiinnostuneita, sillä voi olla häneen erinomainen vaikutus. Se voi saada hänet ponnistelemaan vielä enemmän Jehovan palvelemisessa ja antamaan kenttäpalvelusraportin säännöllisesti joka kuussa. –Fil. 2:4; Hepr. 13:2.

MIKSI ME RAPORTOIMME KENTTÄPALVELUKSEMME

Unohdatko joskus antaa kenttäpalvelusraporttisi? Epäilemättä me kaikki tarvitsemme joskus muistutuksia. Mutta jos kehitämme oikeaa asennetta kenttäpalveluksemme raportointiin ja jos ymmärrämme, miksi raportointi on tärkeitä, niin meidän on ehkä helpompaa muistaa asianmukaisesti raportoida kenttäpalveluksemme.

Joku on kysynyt: "Koska Jehova tietää mitä teen hänen palveluksessaan, niin miksi minun tarvitsee antaa raportti seurakuntaan?" On totta, että Jehova tietää mitä kukin tekee, ja hän pystyy ratkaisemaan, onko palveluksemme kokosieluista vai onko se vain nimellistä verrattuna siihen, mitä me todella pystymme tekemään. Raamattu ilmaisee kuitenkin, että Jehova on aina antanut merkitä muistiin palvelijoittensa toimintaa. Hän antoi merkitä muistiin niiden päivien lukumäärän, jotka Nooa oli arkissa, ja niiden vuosien luvun, jonka israelilaiset vaeltelivat erämaassa. Jumala piti kirjaa uskollisten samoin kuin tottelemattomienkin lukumäärästä. Hän merkittyi muistiin Kanaanin maan asteittaisen valloittamisen ja Israelin uskollisten tuomareitten aikaansaannokset. Niin, hän antoi merkitä muistiin monia yksityiskohtia palveli-joittensa teoista ja suorituksista. Hän henkeytti näiden tapahtumien muistiin merkitsemisen ja osoittaa näin meille selvästi suhtautumisensa raporttien tekemiseen ja tarkkojen muistiinpanojen pitämiseen.*

Nykyään me raportoimme kenttäpalveluksemme useistakin syistä. Vaikka on selvää, etteivät nämä raportit sisällä kaikkea sitä, mitä me teemme palvellessamme Jehovaa, niin raportointi auttaa hyvin käytännöllisellä tavalla kaikkia järjestössä olevia ja varsinkin paikallisia vanhimpia ja Seuraa.

Toisinaan raportit osoittavat, että joihinkin palveluksemme puoliin on tarpeen kiinnittää erityistä huomiota. Numerot saattavat ilmaista, että joissakin toiminnan piirteissä on edistytty mutta että muilla alueilla julistaja- tai muu kasvu on hidastunut. Rohkaisua saatetaan tarvita, tai voi olla ongelmia, jotka on ratkaistava. Vastuussa olevat valvojat kiinnittävät raportteihin huomiota ja pyrkivät korjaamaan jokaisen tilanteen, joka saattaa estää yksilöiden tai koko seurakunnan edistymistä.

Raportit ovat hyödyllisiä järjestölle myös ratkaistaessa, missä kentän osassa työntekijöitä tarvitaan enemmän. Mitkä alueet ovat hedelmällisimpiä? Missä edistymistä on vain vähän? Mitä julkaisuja tarvitaan, jotta ihmisiä autettaisiin oppimaan totuus? Raportit auttavat Seuraa arvioimaan, kuinka paljon kirjallisuutta tarvitaan maailman eri alueilla, ja sitten ottamaan tämän tarpeen ennalta huomioon, jotta saarnaamistyössä ei tule puutetta Raamatuista tai raamatullisesta kirjallisuudesta.

Useimmille meistä raportit merkitsevät rohkaisua. Emmekö olekin riemuissamme, kun kuulemme siitä työstä, mitä veljemme tekevät saadakseen hyvän uutisen saarnatuksi maailmanlaajuisesti? Raportit julistajalukujen kasvusta auttavat meitä saamaan yleiskuvan Jehovan järjestön laajentumisesta. Yksittäiset kokemukset lämmittävät sydäntämme ja täyttävät meidät innolla pannen meidätkin osallistumaan saarnaamistyöhön täysin määrin. (Apt. 15:3) On siis tärkeätä, että me yksilöinä olemme kenttäpalvelusraporttien antamisessa yhteistoiminnassa seurakunnan kanssa. Se osoittaa kiinnostuksemme kaikkia veljiämme kohtaan, ja tällä pienellä tavalla me osoitamme alistuvamme Jehovan järjestelyihin hänen järjestössään. –Matt. 24:45–47.

* Monet Raamatussa kerrotut historialliset tapahtumat todistavat Jehovan nimikkokansan raporttien ja muistiinmerkintöjen tarkkuudesta. Monissakaan tapauksissa Raamatun kertomuksen täyttä vaikutusta ei voitaisi välittää raportoimatta nimenomaisia lukuja. Tarkastele seuraavia esimerkkejä: 1. Moos. 46:27 ja 2. Moos. 12:37; Tuom. 7:7; 2. Kun. 19:35; 2. Aikak. 14:9–13; Joh. 6:10; 21:11; Apt. 2:41; 19:19.

HENKILÖKOHTAISTEN TAVOITTEIDEN ASETTAMINEN

Meidän ei ole syytä tulla raportoidessamme kilpailuhenkisiksi ja vertailla palvelustamme jonkun toisen palvelukseen. Yksilölliset olosuhteet vaihtelevat suuresti, minkä vuoksi meidän olisi epäviisasta tehdä sellaisia vertailuja. Toisaalta voimme saada paljon hyötyä asettamalla itsellemme realistisia henkilökohtaisia tavoitteita. Ne voivat antaa meille arvokkaan lähtökohdan mitataksemme omaa edistymistämme palveluksessa. Lisäksi jos henkilökohtaiset tavoitteemme ovat realistisia ja asetetut yksilöllisten olosuhteittemme mukaisesti, niin näiden tavoitteiden saavuttaminen voi antaa meille aikaansaamisesta tulevaa tyydytystä.

OSALLISTU LOPULLISEEN RAPORTOIMISEEN

Kun se vertauskuvallinen työ, joka tavallaan ennakoi meidän nykyään suorittamaamme saarnaamistyötä, oli päättynyt, niin meille kerrotaan, että siitä annettiin raportti. Hesekiel näki profeetallisessa näyssä kuuden miehen tulevan murskaamisaseet kädessään panemaan luopio-Jerusalemille tuomion täytäntöön. Mutta sitten hän näki seitsemänkin miehen tulevan. Tällä oli kirjoitusneuvot mukanaan, ja häntä käskettiin: "Kierrä kaupungin, Jerusalemin, läpi ja tee merkki niitten miesten otsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, mitä sen keskuudessa tehdään." Päätettyään työnsä ja merkittyään ne, jotka oli määrä pelastaa murskaamisaseella varustettujen miesten suorittamalta teloitukselta, mies jolla oli kirjoitusneuvot palasi antamaan raportin ja sanoi: "Minä olen tehnyt, niin kuin sinä käskit minun tehdä." –Hes. 9:1–11.

Emme tiedä, minkä lopullisen raportin Jehova vaatii vihkiytyneeltä kansaltaan, kun tulee aika antaa lopullinen selostus siitä suuresta saarnaamistyöstä, joka on suoritettu lopun aikana Matteuksen 24:14:n täyttymykseksi. Me voimme kuitenkin henkilökohtaisesti osoittaa kunnioituksemme hänen järjestössään toimeenpantua nykyistä järjestelyä kohtaan ja osoittaa arvostavamme sitä pientä osaa, joka meille on palveluksessa annettu, raportoimalla tunnollisesti kenttäpalveluksemme säännöllisesti joka kuussa. Suosituksena on, että kaikki hyvän uutisen julistajat raportoivat palvelustoimintansa heti kuukauden päätyttyä. Jos näin tehdään, niin veljet, jotka on määrätty kokoamaan seurakunnan kenttäpalvelusraportti postittakseen sen Seuralle, arvostavat sitä suuresti.

On ilmeistä, että Jehova todella jouduttaa nyt niiden kokoamista, jotka hän suojelee "suuren ahdistuksen" läpi. Me elämme tässä suhteessa Jesajan ennustuksen täyttymisen aikaa: "Pienestä tulee tuhat ja vähäisestä väkevä kansa. Minä itse, Jehova, joudutan sen omana aikanaan." (Ilm. 7:9, 14; Jes. 60:22, *UM*) Sen maailmanlaajuisen veljesseuran yhtenä osana, jolle palvelus on uskottu, me haluamme kyetä raportoimaan niin kuin näyn mies, jolla oli kirjoitusneuvot: "Minä olen tehnyt, niin kuin sinä käskit minun tehdä." –Hes. 9:11.

9. LUKU MITEN VOIT LAAJENTAA PALVELUSTASI

KUN Jeesuksen oli aika lähettää opetuslapsensa saarnaamaan Valtakuntaa, hän sanoi heille: "Niin, eloa on paljon, mutta työntekijöitä on vähän." Työtä oli paljon tehtävänä, ja siksi hän lisäsi: "Anokaa sen tähden elonkorjuun Herralta, että hän lähettäisi työntekijöitä elonkorjuuseensa." (Matt. 9:37, 38) Kun Jeesus neuvoi opetuslapsiaan, miten heidän tuli menetellä palveluksessaan, hänen sanoissaan oli kiireellisyyden sävy. Hän sanoi: "Te ette missään tapauksessa käy loppuun Israelin kaupunkia, ennen kuin Ihmisen Poika saapuu." – Matt. 10:23.

Nykyäänkin kristillisen palveluksen kentällä on suuri tarve. Aika on kulumassa loppuun, ja tämä Valtakunnan hyvä uutinen on saarnattava, ennen kuin loppu tulee. (Mark. 13:10) Koska kenttä eli pelto on maailma, niin on selvää, että edessämme on varsin samanlainen tilanne kuin Jeesuksella ja hänen opetuslapsillaankin, mutta vain paljon laajemmassa mitassa. Meitäkin on vähän ihmismaailmaan verrattuna, mutta voimme olla varmat siitä, ettei Jehovan käsi ole lyhyt, kun ajatellaan hänen kykyään julistuttaa Valtakunnan hyvä uutinen kautta asutun maan. Hyvä uutinen *tullaan saarnaamaan*, ja loppu *tulee* juuri aikanaan Jehovan oman tarkoituksen mukaisesti. Mutta havaitaanko meidän kantaneen uskollisesti vastuumme osallistua käsillä olevaan palvelukseen? (Hes. 33:8, 9) Panemmeko Jumalan valtakunnan ensi sijalle elämässämme ja suoritammeko palveluksemme täydelleen? Mihin teokraattisiin tavoitteisiin me pyrimme tässä mielessä? Jeesus ilmaisi, mitä Jehova vaatii jokaiselta vihkiytyneeltä palvelijaltaan, kun hän sanoi: "Sinun tulee rakastaa Jehovaa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi ja koko sielustasi ja koko mielestäsi ja koko voimastasi." (Mark. 12:30) Meitä kaikkia vaaditaan olemaan kokosieluisia palvellessamme häntä. Tämä merkitsee sitä, että me voimme yksilöinä osoittaa antaumuksemme syvyyden ja vihkiytymisemme aitouden tekemällä kaikkemme palveluksessa. (2. Tim. 2:15) Kullekin on avoinna monia tilaisuuksia yksilöllisten olosuhteittemme ja kykyjemme mukaisesti. Tarkastelehan joitakin näistä tilaisuuksista ja päätä sitten, mihin teokraattisiin tavoitteisiin pyrit palveluksesi suorittamisessa.

PALVELEMINEN SEURAKUNNANJULISTAJANA

Kaikilla totuuden omaksuneilla on etu julistaa hyvää uutista. Tämä on se perustyö, jonka Jeesus antoi opetuslapsilleen tehtäväksi. (Matt. 24:14; 28:19, 20) Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi alkaa tavallisesti puhua hyvästä uutisesta toisille heti kun hän tajuaa sen arvon. Näin tekivät Andreas, Filippus, Kornelius ja muut. (Jori. 1:40, 41, 43–5; Apt. 10:1, 2, 24; 16:14, 15, 25–34) Merkitseekö tämä sitä, että ihminen voi kertoa hyvää uutista toisille jo ennen kasteelle menoaan? Merkitsee. Heti kun joku hyväksytään seurakunnan yhteyteen, hänelle avautuu tilaisuus osallistua hyvän uutisen saarnaamiseen talosta taloon. Kykyjensä ja olosuhteittensa mukaan hän voi osallistua säännöllisesti muihinkin Valtakunnan palveluksen piirteisiin.

Seurakunnan kastettuna jäsenenä haluat tietenkin tehdä kaiken voitavasi, jotta toiset saisivat kuulla hyvän uutisen. Miehillä ja naisilla on yhtäläinen etu osallistua Jumalan määräämään saarnaamistyöhön kentällä. Jokaisen tulisi antaa hyvä esimerkki siinä, miten hän huolehtii omasta osastaan seurakunnassa. (1. Tim. 2:9–15; Tiit. 2:1–10; 1. Piet. 5:5) Seurakunnan miespuoliset jäsenet, jotka edistyvät hengellisesti ja täyttävät vaatimukset, voidaan nimittää avustaviksi palvelijoiksi. (1. Tim. 3:8–10, 12, 13) Sellaiset jotka tavoittelevat valvojan vastuuta ja jotka täyttävät Raamatun asettamat vaatimukset, nimitetään vuorostaan tähän asemaan. Heitä käytetään seurakunnan opettamisessa, ja he palvelevat lauman paimenina. (1. Tim. 3:1–7; Tiit. 1:5–9) Pienikin osuus Jumalan valtakunnan etujen edistämisessä on varmasti etu. Joka voi laajentaa palvelustaan ja saada erikoisetuja palveluksessa, on todella onnellinen.

PALVELEMINEN SIELLÄ MISSÄ TARVE ON SUUREMPI

Kenties olet tullut tuntemaan totuuden seurakun nassa, jonka alue käydään usein ja jonka alueella annetaan jatkuvasti hyvää todistusta kaikkien niiden hyödyksi, jotka haluavat tulla tuntemaan Jehovan. Tällaisissa oloissa sinusta saattaa tuntua", että sinun pitäisi laajentaa palvelusetujasi muuttamalla toiselle alueelle tai joissakin tapauksissa jopa toiseen maahan, jossa kentällä on suurempi tarve. (Apt. 16:9) Jos olet veli ja palvelet seurakunnassa nykyisin vanhimpana tai avustavana palvelijana, lähistöllä tai kauempana saattaa olla jokin toinen seurakunta, joka olisi kiitollinen saadessaan sinut auttamaan seurakuntavastuista huolehtimisessa.

Jos ajatus palvelemisesta siellä, missä tarve on suurempi, miellyttää sinua, niin miksi et keskustelisi asiasta seurakuntasi vanhinten kanssa? He voivat ehkä auttaa sinua ratkaisemaan, miten tällainen muutto kävisi päinsä tai miten tulisit päteväksi sellaiseen työhön jolloinkin tulevaisuudessa.

OSA-AIKAISEN, VAKITUISEN JA ERIKOISTIENRAIVAAJAN PALVELUS

Kaikkien julistajien tulisi olla perillä osa-aikaisen, vakituisen ja erikoistienraivaajan yleisistä palvelus-vaatimuksista sekä muista kokoajanpalveluksen haaroista. *Valtakunnan Palveluksessamme* on aika ajoin lisätietoja. Hyvän uutisen tienraivaaja julistajan täytyy olla esimerkillinen kastettu mies- tai naispuolinen kristitty, jonka henkilökohtaiset olosuhteet sallivat hänen käyttäen tietyn tuntimäärän joka kuussa hyvän uutisen julkiseen saarnaamiseen. Osa-ajan tienraivaajan anomukset hyväksyy paikallisen seurakunnan palveluskomitea, kun taas Seura nimittää ja määrää vakituiset ja erikoistienraivaajat.

Osa-ajan tienraivaajat voidaan nimittää ainakin yhdeksi kuukaudeksi, tai he voivat olla tienraivaajina niin monta perättäistä kuukautta kuin haluavat yksilöllisten olosuhteittensa ja henkilökohtaisten edellytystensä mukaisesti. Monet Valtakunnan julistajat palvelevat mielellään osa-ajan tienraivaajina erikoiskausina, kuten muistonvieton aikaan tai siinä kuussa, jolloin kierrosvalvoja vierailee seurakunnassa. Jotkut pitävät sopivina lomakuukausia. Kastetut kouluikäiset julistajat haluavat ehkä olla osa-ajan tienraivaajina niinä kuukausina, jolloin heillä on vapaata koulusta lomien tai maailmallisten pyhäpäivien vuoksi. Mitkä tahansa henkilökohtaiset olosuhteet ovatkin, jos olet kastettu, jos olet moraaliltasi hyvämaineinen, jos voit järjestää niin, että saavutat vaaditut 60 tuntia kuussa kenttäpalveluksessa ja jos uskot voivasi palvella yhden tai useamman kuukauden osa-ajan tienraivaajana, niin seurakunnan vanhimmat harkitsevat mielellään anomustasi tähän palvelusetuun.

Ennen kuin sinut voidaan nimittää *vakituiseksi tienraivaajaksi*, sinun täytyy pystyä saavuttamaan 1000 tunnin kenttäpalvelustavoite vuodessa. Tämä on vaatimus. Päästäksesi tähän tavoitteeseen sinun on työskenneltävä 90 tunnin kuukausitavoitteen mukaisesti. Vakituiseina tienraivaajana sinä voit valita oman aluemääräyksesi, mutta sinun on aina työskenneltävä läheisessä yhteistoiminnassa sen seurakunnan kanssa, johon sinut määrätään. Innokkaat tienraivaajat voivat olla todellinen siunaus seurakunnalle kehittäessään innostusta kenttäpalvelusta kohtaan ja myös rohkaistessaan toisia ryhtymään tienraivauspalvelukseen. Ennen kuin vanhimmat kuitenkaan suosittelevat sinua vakituiseksi tienraivaajaksi, sinun on täytynyt olla kas tettuna vähintään puoli vuotta, sinulla tulee olla hyvä moraali ja sinun on pitänyt osoittautua esimerkilliseksi julistajaksi. Sinun on kyettävä noudattamaan käytännöllistä aikataulua, jonka avulla voit käyttää vaaditun tuntimäärän kenttäpalveluksessa.

Erikoistienraivaajat valitsee Seura niiden vakituisten tienraivaajien joukosta,

jotka ovat osoittautuneet tehokkaiksi palveluksessa ja jotka voivat palvella missä tahansa Seuran heille määräämässä paikassa. Tämä on usein vapaa eli seurakunnille määräämätön alue, jossa he voivat etsiä kiinnostuneita ja muodostaa uusia seurakuntia. Toisinaan erikoistienraivaajia määrätään seurakuntiin, jotka tarvitsevat apua alueensa säännöllisessä käymisessä. Jotkut erikoistienraivaajat, jotka ovat myös vanhimpia, on määrätty auttamaan pieniä seurakuntia, vaikkei kentällä erityisemmin tarvittaisikaan lisää työntekijöitä. Seura antaa erikoistienraivaajille hieman rahallista avustusta heille asetetun suuren tuntivaatimuksen vuoksi. s

LÄHETYSPALVELUS

Jotta Valtakunnan hyvä uutinen saataisiin saarnatuksi "maan ääriin asti" ennen lopun tuloa, Seuran on ollut tarpeellista lähettää moniin maihin lähetystyöntekijöitä. (Apt. 1:8; Matt. 24:14) Tämä on avannut tuhansille Jehovan todistajille ja varsinkin niille, jotka jo osallistuvat kokoajanpalvelukseen, tilaisuuden laajentaa suuresti palvelusetujaan.

Lähetystyöhön kutsutuille annetaan tavallisesti erikoisvalmennusta Gilead-koulussa. Tuhannet kokoajanpalvelijat ovat vuosien mittaan saaneet valmennusta lähetystyöhön. Heidät on valittu niistä, jotka ovat jo osoittautuneet innokkaiksi työntekijöiksi, kokosieluisiksi antaumuksessaan ja kyvykkäiksi Valtakunnan palveluksessa.

Lähetystyöhön pyrkivän vaatimuksiin kuuluu 21–40 vuoden ikä sekä hyvä ruumiillinen terveys ja kestävyys, koska monet lähetyskohteet sijaitsevat maissa, missä elinolot ovat vaikeat ja missä joutuu alttiiksi taudeille, joihin ei ole tottunut. Lähetystyöhön menevää vaaditaan kenties myös mukautumaan erilaiseen elintasoon ja täysin uuteen kulttuuriympäristöön.

Jos olet jo kokoajanpalveluksessa ja haluaisit tavoitella lisäetuja lähetystyöntekijänä, voit saada kuulla vaatimuksista lisää lähetyspalveluksesta kiinnostuneille järjestetyissä kokouksissa piirikonventeissa. Kierrosvalvojasi voi ehkä myös antaa sinulle hyviä neuvoja. Mikäli täytät vaatimukset, sinulla saattaa olla etu ryhtyä pyhään palvelukseen, joka on suurenmoisella tavalla myötävaikuttanut siihen, että tosi palvonta on laajentunut kaikkialle maailmaan.

BEETEL-PALVELUS

Palveleminen jossakin maailman monista Beetel-kodeista on hyvin erikoinen etu. Nimi Beetel merkitsee 'Jumalan huonetta', ja tämä nimitys on varmasti sopiva näille teokraattisen toiminnan keskuksille. Beetel-palveluksessa olevat veljet ja sisaret tekevät hyvin tärkeää työtä, joka liittyy sen kirjallisuuden valmistamiseen ja levittämiseen, jota Jehovan todistajat kaikkialla käyttävät. Brooklynin Beetelissä on lisäksi hallintoelin, joka valvoo ja ohjaa teokraattisesti seurakuntia kaikkialla maailmassa.

Suuri osa Beetel-kodeissa suoritetusta palveluksesta on kovaa ruumiillista työtä. Tästä syystä useimmat Beetel-palvelukseen kutsutuista ovat vihkiytyneitä ja kastettuja veljiä, jotka ovat nuoria, terveitä ja ruumiillisesti voimakkaita. Jos maassasi on tarvetta ja jos haluaisit palvella Beetelissä, voit saada kuulla enemmän vaatimuksista Beetel-palveluksesta kiinnostuneille järjestetyissä erikoiskokouksissa piirikonventeissa. Kierrosvalvojasi voi myös olla avuksi tässä asiassa.

MITKÄ OVAT HENGELLISET TULEVAISTJUDENTAVOITTEESI?

Jos olet vihkiytynyt varauksitta Jehovalle, niin lopullinen tavoitteesi on ikuisen elämän saaminen Jehovan vanhurskaassa uudessa järjestyksessä. Mutta mitkä ovat palvelustavoitteesi matkalla sinne? Kun sinulla on hengellisiä tavoitteita, niin on vähemmän todennäköistä, että suuntaat tarmosi ja muut voimavarasi väärin kohteisiin. (1. Kor. 9:26) Sinä pystyt tähtäämään johonkin arvokkaampaan. Tällaiset tavoitteet edistävät hengellistä kasvua ja auttavat sinua keskittymään tärkeämpiin asioihin käyttäessäsi tilaisuuksia tavoitella lisäetuja palveluksessa. – Fil. 1:10; 1. Tim. 4:15, 16.

Kuvauksessaan kylväjästä Jeesus korosti sitä, että hyvä vertauskuullinen maaperä tuottaa eri määriä hedelmää. Hän sanoi: "Mutta hyvään maahan kylvetty on se, joka kuulee sanan ja tajuaa sen merkityksen, joka todella kantaa hedelmää ja tuottaa, tämä satakertaisesti, tuo kuusikymmenkertaisesti, tuo kolmikymmenkertaisesti." (Matt. 13:23) Jos olemme tajunneet Sanan merkityksen sydämessämme, eikö meidän tulisi ponnistella pannaksemme tuon Sanan tuottamaan runsaasti hedelmää Jehovan ylistykseksi? Emmekö halua kantaa paljon Valtakunnan hedelmää osallistuessamme innokkaasti Valtakunnan palvelukseen? Ja emmekö halua tuottaa runsaasti Jumalan hengen hedelmää elämässämme joka päivä? (Joh. 15:2, 3) Hengelliset tavoitteet voivat auttaa meitä tekemään tämän kaiken.

Apostoli Paavali on meille Jumalan palvelemisessamme jäljiteltävä esimerkki. (1. Kor. 11:1) Hän ponnisteli tarmokkaasti palvellessaan Jehovaa aina voimiansa rajoille saakka. Hän tunnusti, että Jehovan palvelus antoi hänelle monia tilaisuuksia. Korinton veljille hän kirjoitti: "Minulle on avautunut suuri toimintaan johtava ovi." Pitääkö tämä paikkansa meistäkin? Eikö meillä olekin monia tilaisuuksia palvella Jehovaa seurakunnan yhteydessä, varsinkin Valtakunnan hyvän uutisen saarnaamisessa? Paavali tunnusti, ettei siitä ovesta meneminen olisi helppoa, sillä hän lisäsi: "Mutta on monia, jotka vastustavat." (1. Kor. 16:9) Ottaessaan tämän palveluksen vastaan Paavali oli halukas kurittamaan itseään ankarasti niin kuin urheilija, jonka sydämen haluna oli kuitenkin vain turmeltuvan kruunun voittaminen kilpailuissa. Huomaa mitä hän sanoo 1. Korinttolaiskirjeen 9:24–27:ssä, esimerkiksi: "Minä kuritan lyönnein ruumistani ja johdatan sitä kuin orjaa." Onko meillä tämä sama mieli?

Monet ulkomailla olevat lähetystyöntekijät ovat nykyään näissä maissa siksi, että he vanhempiensa ja muiden rohkaisemina asettivat Gilead-koulutuksen ja lähetystyön teokraattiseksi tavoitteekseen jo varhain elämässään, jopa koululapsina. Samoin monet veljet, jotka nyt palvelevat Beetelissä, asettivat Beetel-palveluksen tavoitteekseen joko ollessaan vasta pieniä lapsia tai tullessaan ensi kertaa tuntemaan hyvän uutisen ja saadessaan kuulla tästä erikoisesta palvelusedusta. Henkilökohtaiset olosuhteemme vaihtelevat elämässä, mutta jokaista kehoitetaan työskentelemään kohti teokraattisia määrätavoitteita olosuhteittensa mukaisesti. Näitä tavoitteita saattavat olla jokaviikkoiseen kenttäpalvelukseen osallistumisen lisääminen, Raamatun kotitutkistelun aloittaminen ja johtaminen, lisääjän varaaminen seurakunnan kokouksiin valmistautumiseen, osa-aikaiseksi tai vakituiseksi tienraivaajaksi ryhtyminen, palveleminen siellä missä on suurempi tarve sekä palveleminen Beetelissä tai lähetyskentällä. Tietenkin seurakunnan kokouksissa, konventeissa ja Seuran julkaisuissa saatetaan kiinnittää huomio muihinkin teokraattisiin tavoitteisiin, joita omien henkilökohtaisten olosuhteittesi mukaisesti voit haluta harkita tai pyrkiä tavoittelemaan. Tärkeätä on, että pysyt järkkymättömänä ja suoritat palveluksesi täydelleen. Jos niin teet, sinä saavutat myös lopullisen ikuisen elämän tavoitteesi

Jehovan palveluksessa. –Luuk. 13:24; 1. Tim. 4:7b, 8.

10. LUKUPALVELUKSEN TALOUDELLINEN TUKEMINEN

KUN Jeesus lähetti opetuslapsensa saarnaamaan, hän sanoi: "Ilmaiseksi olette saaneet, ilmaiseksi antakaa. Älkää hankkiko kultaa tai hopeaa tai kuparia vyökukkaroihinne tai eväslaukkua matkalle tai kahta aluspukinetta tai sandaaleja tai sauvaa, sillä työntekijä ansaitsee ruokansa." (Matt. 10:8b–10) Heidän piti luottaa siihen, että Jehova tukisi heitä palveluksessa. Valtakunnan hyvää uutista ei pitänyt kaupallistaa eikä sitä pitänyt käyttää itsekkään henkilökohtaisen hyödyn hankkimiseen. Opetuslapset pitivät kiinni Jeesuksen ohjeesta, ja heidän palveluksensa tuli täydelleen suoritetuksi. – Kor. 1:6, 23.

Viimeisiä päiviä koskevan Jeesuksen ennustuksen täyttymykseksi Jehovan todistajat ovat nyt laajentaneet hyvän uutisen palveluksen "maan ääriin asti". (Apt. 1:8; Matt. 24:14) He ovat näin tehdessään uhranneet ilmaiseksi aikaansa ja voimiaan hengellisen hyvän jakamiseen totellen siten Jeesuksen sanoja: "Ilmaiseksi olette saaneet, ilmaiseksi antakaa." Luottaen siihen, että Jehova pitää huolen työtovereistaan, he eivät ole tulleet huolestuneiksi vaan panevat edelleenkin Jumalan valtakunnan ensimmäiseksi elämässään. (1. Kor. 3:5–9; Matt. 6:25–34) Tulokset todistavat selvästi Jehovan hyväksymyksestä ja siunauksesta.

Mutta kun tarkastelee Jehovan todistajien hyvän uutisen saarnaamisessa nykyään käyttämiä menetelmiä, kuten painetun sanan käyttöä, ja kun tajuaa heidän raamatullisen kirjallisuutensa ilmiömäisen levikin, joku saattaa kysyä: 'Miten tämä kaikki on mahdollista?' On totta, että painolaitokset, jotka tuottavat ja joista lähetetään Raamattuja ja raamatullista kirjallisuutta suunnattomia määriä, vaativat rahaa toimiakseen. Suuria kustannuksia aiheutuu myös Beetel-kotien ylläpitämisestä niitä Jumalan palvelijoita varten, jotka käyttävät painokoneita, valvovat maailmanlaajuista saarnaamistyötä ja muilla tavoin palvelevat koko ajallaan hyvän uutisen edistämiseksi. Lähetystyöntekijöitä koulutetaan ja lähetetään moniin maihin, ja muita sananpalvelijoita määrätään erikoistienraivaajiksi, jotka käyttävät aikansa työskennellen vapailla alueilla tai pienten seurakuntien yhteydessä. Myös matkavalvojille, jotka palvelevat maailman tuhansia seurakuntia, annetaan hieman aineellista avustusta, jotta heitä autettaisiin jatkamaan tärkeätä työtään. On päivän selvää, että saarnaamistyö meidän aikanamme nielee suuria rahasummia. Mistä kaikki tämä raha tulee?

Niiden korvausten lisäksi, joita ihmiset antavat saamansa kirjallisuuden kustannusten peittämiseksi, Jehovan todistajat itse lähettävät vapaaehtoisia lahjoituksia Vartiotornin Raamattu- ja Traktaattiseuran paikallisiin haaratoimistoihin. Nähdessään tarpeen he osoittavat samaa halukasta henkeä, mikä vaikutti niihin Jumalan palvelijoihin, jotka muinoin auliilla antamisellaan täyttivät Jumalan palvontapaikan rakentamisen luomat tarpeet. (2. Moos. 35:20–29; 1. Aikak. 29:9) Vaikka joitakin lahjoituksia saadaan jäämistöistä Jehovan todistajien testamenttien välityksellä, niin yksilöiden, seurakuntien ja kierrosten avustukset Seuralle lähetetään tavallisesti pienissä erissä. Tällaiset lahjoitukset, suuret ja pienet, tunnustetaan arvostaen vastaanotetuiksi. Kun ne lasketaan yhteen, ne riittävät pitämään työn käynnissä.

Samalla kun Jehovan todistajat osallistuvat henkilökohtaisesti hyvän uutisen palvelukseen saarnaten julkisesti ja talosta taloon, he siis myös pitävät etuna käyttäen rahaansa ja muuta aineellista omaisuuttaan edistääkseen kristillistä palvelusta. Meitä

muistutetaan siitä, miten Jeesuksella ja hänen opetuslapsillaan oli yhteinen kukkaro tai kassalipas, josta otettiin rahaa köyhien auttamiseen ja muista tarpeellisista kuluista huolehtimiseen. (Joh. 12:6; 13:28, 29) Raamattu kertoo naisista, jotka tukivat aineellisesti Jeesuksen ja hänen opetuslastensa palvelusta. (Mark. 15:40, 41; Luuk. 8:3) Apostoli Paavali otti kiitollisena vastaan rakkaudellista aineellista avustusta toisilta, jotka olivat kiinnostuneita hyvän uutisen edistämisestä ja jotka halusivat tukea hänen palvelustaan. (1. Tess. 2:9; Fil. 4:14–16) Jehovan todistajat noudattavat yhä näitä kovan työn ja anteliaan lahjoittamisen muinaisia malleja. Näin on mahdollista tarjota kaikille vilpittönsydämisille "elämän vettä ilmaiseksi". – Ilm. 22:17.

PAIKALLISTEN SEURAKUNTIEN TARPEISTAHUOLEHTIMINEN

Myös paikallisten seurakuntien kulut peitetään vapaaehtoisin lahjoituksin. Koleheteja ei kerätä eikä mitään verotusjärjestelmää ole, vaan kokouspaikkoihin on järjestetty lahjalaatikkoja, niin että kukin voi osaltaan antaa "niin kuin hän on sydämessään päättänyt". – 2. Kor. 9:7.

Koska seurakuntien valvojat palvelevat saamatta palkkaa palveluksistaan, lahjoitettu raha kuluu pääasiassa sen valtakunnansalin ylläpitoon ja käyttökustannuksiin, jossa seurakunta kokoontuu. Jos rahaa jää enemmän kuin näihin kuluihin tarvitaan, vanhimmistot voi keskustella siitä, miten nämä varat voidaan parhaiten käyttää Valtakunnan palveluksen edistämiseen. Päätöksenä saattaa olla, että osa rahasta lähetetään Vartiotorniseurain paikalliseen haaratoimistoon käytettäväksi Valtakunnan työn edistämiseen. Jos näin on, niin tällainen päätös tulisi alistaa seurakunnan hyväksyttäväksi. Tällä tavoin monet seurakunnat antavat säännöllisiä lahjoituksia Valtakunnan työn edistämiseen. Aika ajoin voi tulla ylimääräisiä menoja, mutta kun jokainen yrittää valppaasti huolehtia paikallisen seurakunnan tarpeista, ei lahjoituksista pitäisi tarvita toistuvasti muistutusta.

KÖYHISTÄ HUOLEHTIMINEN

Jeesuksella ja hänen opetuslapsillaan olleen kassalippaan käytön yhtenä tarkoituksena oli köyhien auttaminen. (Mark. 14:3–5; Joh. 13:29) Tämä kristillinen vas tuu on yhä olemassa, niin kuin Jeesus sanoikin: "Köyhät teillä on aina parissanne." (Mark. 14:7) Miten Jehovan todistajat huolehtivat nykyään vastuustaan tässä suhteessa?

Toisinaan uskolliset seurakunnassa saattavat tarvita aineellista apua korkean iän, raihnaisuuden tai jonkin heistä riippumattoman vastoinikäymisen vuoksi. Seurakuntalaiset, jotka saavat tietää tällaisesta tarpeesta, saattavat tuntee, että heidän tulisi toimia apostoli Johanneksen sanojen mukaisesti: "Jos jollakulla on tämän maailman varoja elämän ylläpidoksi ja hän näkee veljensä olevan puutteessa ja kuitenkin sulkee häneltä hellän sääliväisyytensä oven, niin niillä tavalla Jumalan rakkaus pysyy hänessä? Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanoin tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa." (1. Joh. 3:17, 18; vrt. 2. Tess. 3:6–12.) Tosi palvontaan kuuluu niistä uskollisista huolehtiminen, jotka saattavat olla aineellisen avun tarpeessa. – Jaak. 1:27; 2:14–17.

Apostoli Paavali selitti ensimmäisessä kirjeessään Timoteukselle, miten aineellista apua voidaan antaa sitä ansaitseville. Voit lukea hänen neuvonsa 1. Timoteuksen kirjeen 5:3–21 :stä. Jokaisen kristityn vastuuna on huolehtia ensiksikin oman huonekuntansa tarpeista. Iäkkäiden tai raihnaiusten tulisi saada apua lapsiltaan, lapsenlapsikaan tai muilta lähisukulaisilta. (Toisinaan aineellista apua on saatavilla

sosiaaliturvan tai muiden valtion toimenpiteiden välityksellä, joten sukulaiset tai muut voivat osoittaa huomaavaisuutta auttamalla tarpeessa olevaa asianmukaisesti anomaan tällaista avustusta.) Saattaa syntyä tilanne, jolloin koko seurakunnan olisi syytä harkita jonkinlaisen avustuksen antamista joillekin tarpeessa oleville veljille ja sisarille, joilla on takanaan pitkä uskollinen palvelus. Ellei ole keitaakaan perheenjäseniä tai muita sukulaisia, jotka voivat avustaa heitä, vanhimmista voi tehdä avun antamisesta sopivat suositukset ja ehdotukset. Uskolliset kristityt pitävät etunaan lujittaa rakkauttaan toisiaan kohtaan antamalla tarvittaessa aineellista omaisuuttaan niille, jotka ovat arvollisia.

Monet veljemme saattavat jollakin alueella joutua puutteeseen vainojen, sotien, maanjäristysten, tulvien, nälänhädän tai muiden onnettomuuksien vuoksi, jotka ovat yleisiä tänä kriittisenä lopun aikana. (Matt. 24:7–9) Tällaisissa tilanteissa paikallisilla seurakunnilla ei kenties ole mitään, mistä jakaa toisilleen, ja siksi Seura ottaa johtakseen muualla olevien veljien ponnisteluja tarvittavan avun antamiseksi. Tämä muistuttaa sitä tapaa, jolla Vähän-Aasian kristityt hankkivat elintarpeita Palestiinassa oleville veljilleen erään nälänhädän aikana. (1. Kor. 16:1–4; 2. Kor. 9:1–5) Noudattamalla heidän esimerkkiään me vahvistamme rakkauttamme veljiimme ja osoittaudumme Jeesuksen Kristuksen aidoiksi opetuslapsiksi. – Joh. 13:35.

KIRJALLISUUDEN LEVITTÄMISEN RAHOITUS

Raamattujen ja raamatullisen kirjallisuuden, kuten lehtien, kirjojen, kirjasten ja traktaattien, levittämisen on tärkeä osuus Valtakunnan sanoman viemisessä kaikkialle. Vanhimmisto määrää tavallisesti jonkun avustavan palvelijan huolehtimaan seurakunnan kirjallisuusvarastosta, ja joku toinen avustava palvelija määrätään huolehtimaan lehdistä. Kaikki tällainen kirjallisuus on julistajien saatavissa nimellishintaan, ja he vuorostaan tarjoavat sitä yleisölle tavallisesti korvausta vastaan.

Veljet, jotka on määrätty huolehtimaan tällaisesta kirjallisuus- ja lehtivarastosta, suhtautuvat vastuuseensa vakavasti. He pitävät kirjaa kaikista siirroista, kuten saadun kirjallisuuden saapumispäivistä ja määristä, sekä varastonselvityslomakkeen merkinnöistä ja kaikesta saadusta rahasta. Pysymällä selvillä varastossa olevasta kirjallisuudesta ja tarkkailemalla sen menekkiä he voivat aina pitää huolen siitä, että varastoa on riittävästi seurakunnan tarpeita varten. Koska raamatullinen kirjallisuus on osoittautunut niin tehokkaaksi hyvän uutisen levittämisessä, julistajia kehoitetaan suosittelemaan sitä palveluksessaan. *Valtakunnan Palveluksemme* ilmoittaa joka kuulle oman kirjallisuustarjouksensa varmistaakseen siten järjestelmällisen ja perusteellisen todistuksen antamisen koko alueella.

Joku avustava palvelija voidaan määrätä ottamaan vastaan kaikki *Vartiotorni*- ja *Herätkää-lehdille* saadut tilaukset ja käsittelemään ne, minkä jälkeen ne postitetaan Seuralle säännöllisesti joka viikko.

Kerran viikossa kirjallisuudesta, lehdistä ja tilauksista saatu raha annetaan vanhimmalle tai avustavalle palvelijalle, jonka vanhimmista on määrännyt huolehtimaan seurakunnan tileistä. Kunkin kokouksen jälkeen tämä veli ottaa myös kaiken lahjalaatikkoon kertyneen rahan ja tekee siitä merkinnät kirjanpitoonsa. Vanhimmisto tekee järjestelyt kaikkien näiden varojen säilyttämiseksi turvallisesti, kunnes ne voidaan lähettää edelleen Seuralle tai käyttää muuten seurakunnan tarpeista huolehtimiseen. Tämä voi merkitä tilin avaamista seurakunnalle rahalaitoksessa. Seurakunnan tilejä hoitava veli laatii seurakunnan tiedoksi kuukausittaisen tiliraportin, ja joka kolmas kuukausi esivalvoja järjestää tilintarkastuksen. Tästä muistutetaan säännöllisesti *Valtakunnan Palveluksemme* ilmoituksissa.

KIERROSKONVENTTIEMME RAHOITTAMINEN

Kierroskonventtien kuluista vastaavat kierrokseen pyhiä, koska minä olen pyhä.' " (1. Piet. 1:14–16) Kuten muinaista Israelia, myös kristillisen seurakunnan jäseniä vaaditaan säilyttämään pyhyys. Tämä merkitsee sitä, että heidän tulee pysyä tahrattomina, puhtaina syntisestä saastutuksesta ja maailmallisuudesta. Heidät on siten erotettu Jehovan yksinomaiseen palvelukseen. – 2. Moos. 20:5, *UM*.

Pyhyys säilytetään pitämällä kiinni Jehovan laeista ja periaatteista. Ne on selvästi esitetty Pyhässä Raamatussa. (2. Tim. 3:16) Tutkimalla Raamattua me olemme saaneet opetusta Jehovan teistä ja olemme tulleet vedetyiksi hänen luokseen. Kun tulimme osaksi hänen kansaansa, se ei merkinnyt vain muutamien perusoppien hyväksymistä ja sitten vesikasteelle menoa. Me tulimme Raamattua tutkiessamme vakuuttuneiksi siitä, että on tarpeellista etsiä ensin Jumalan valtakuntaa ja muovata elämämme hänen vanhurskaiden vaatimustensa mukaiseksi. (Matt. 6:33; Room. 12:2) Tämä johtaa itse asiassa siihen, että puemme yllemme Jeesuksen Kristuksen mallin mukaisen uuden persoonallisuuden. – Ef. 4:22–24.

Ei ole aina helppoa elää vihkiytymisemme mukaisesti ja pitää kiinni Jehovan vanhurskaista vaatimuksista. Vastustajamme Saatana Panettelija yrittää kääntää meidät pois totuudesta. Ympärillämme olevan maailman pahat vaikutukset ja omat syntiset taipumuksemme vaikeuttavat toisinaan tilannetta. Tämä kaikki vaatii meiltä hengellistä taistelua. Raamattu käskää meitä olemaan oudoksumatta, kun kohtaamme vastustusta tai koettelemuksia. Meidän on ehkä kärsittävä vanhurskauden vuoksi. Me voimme olla onnellisia ollessamme koettelemuksissa, koska tiedämme tällaisten koettelemusten olevan todisteena siitä, että me teemme Jumalan tahdon. – 1. Piet. 3:14–16; 4:14–16. Vaikka Jeesus oli täydellinen, hän oppi tottelevaisuuden siitä mitä hän kärsi. Hän ei koskaan antanut perään Saatanan kiusauksille tai maailmallisille haluille. (Matt. 4:1–11; Joh. 6:15) Jeesus ei koskaan edes ajatellut totuudessa sovittelemista. Vaikka hänen uskollinen vaelluksensa saikin osakseen maailman vihan, hän piti aina kiinni Jehovan vanhurskaista vaatimuksista. Vähän ennen kuolemaansa hän varoitti opetuslapsiaan siitä, että maailma tulisi vihaamaan heitä niin kuin se vihasi häntäkin, koska hän ei ollut osa siitä. (Joh. 15:19; 17:16) Jeesuksen Kristuksen seuraajat ovat siitä pitäen kokeneet ahdistusta, mutta he ovat saaneet rohkeutta tietäessään, että Jumalan Poika voitti maailman. – Joh. 16:33.

Voittaaksemme maailman meidän tulee kannattaa Jehovan vanhurskaita vaatimuksia niin kuin Herrammekin. Sen lisäksi että me vältämme sekaantumasta maailman poliittisiin ja yhteiskunnallisiin asioihin, meidän on vastustettava maailman rappeuttavaa moraalista ilmapiiriä. Meidän tulisi sen vuoksi suhtautua vakavasti Jaakobin 1:21:n neuvoon: "Pankaa siksi pois kaikki saastaisuus ja tuo mikä on liiallista, pahuus, ja ottakaa lempeästi vastaan sen sanan juurruttaminen, joka kykenee pelastamaan sielunne." Kun juurrutamme säännöllisesti totuuden sanaa mieleemme ja sydämeemme tutkimalla ja olemalla läsnä kokouksissa, me pysymme lujina uskossa kohdatessamme kiusauksia ja koettelemuksia. Vaikka maailma vetää voimakkaasti puoleensa, me emme saa koskaan edes alkaa haluta sitä, mitä maailma tarjoaa. Miksi emme? Opetuslapsi Jaakob varoittaa terävästi: "Avionrikkajat, ettekö tiedä, että ystävyys maailman kanssa on vihollisuutta Jumalan kanssa? Joka siis haluaa olla maailman ystävä, se asettuu Jumalan viholliseksi." (Jaak. 4:4) Ymmärrätkö nyt, miksi Raamattu niin voimakkaasti kehottaa meitä pitämään kiinni Jehovan vanhurskaista vaatimuksista ja pysymään erossa maailmasta?

Jumalan sanan henkeytetyt neuvot varoittavat meitä osallistumasta häpeälliseen ja moraalittomaan käytökseen. Se sanoo meille, että 'haureutta ja minkäänlaista epäpuhtautta tai ahneutta ei pitäisi edes mainita teidän keskuudessanne, niin kuin

pyhille sopii'. Me emme siis saa sallia mieleemme askarrella asioissa, jotka ovat rivoja, häpeällisiä tai alhaisia, eikä meidän tulisi tarpeettomasti keskustella sellaisista asioista. Meidän on vältettävä sitä moraalitonta vaikutusta, minkä erilaisina viihdemuotoina julkisesti näyteltävän epäpuhtauden katseleminen saa aikaan. (Ef. 5:3–5) Siten me todistamme haluavamme pitää kiinni Jehovan puhtaista ja vanhurskaista moraalivaatimuksista.

RUUMIILLINEN PUHTAUS TUOTTAÄ KUNNIAA JEHOVALLE

Hengellisen ja moraalisen puhtauden ohella kristityt tunnustavat myös ruumiillisen puhtauden tärkeyden. Muinaisessa Israelissa pyhyiden Jumala vaati leirin pitämistä puhtaana. (5. Moos. 23:14) Silloinen elämäntapa oli saatettava sopusointuun Jehovan puhtausvaatimuksen kanssa. Meidänkin on pidettävä elämäntapamme puhtaana, jottei Jehova 'näki keskuudessamme mitään häpeällistä'.

Julkisen todistamisemme vuoksi me olemme tavallisesti hyvin tunnettuja siinä yhdyskunnassa jossa elämme. Koti, joka on sisältä ja ulkoa siisti ja järjestyksessä, on itsessään todistus naapureille. Koko perheen pitäisi olla tässä mukana. Aviomiesten ja isien tulisi erityisesti olla kiinnostuneita kodista ja sen ympäristöstä tietoisina siitä, että siisti piha ja hyvin hoidettu koti saavat ulkopuoliset antamaan hyvän todistuksen. Perheenpää tajuavat, että tämä – hengellisissä asioissa johdon ottamisen ohella – on yhtenä osoituksena siitä, että he johtavat hyvin omaa huonekuntaansa. (1. Tim. 3:4, 12) Vaimoillakin on vastuu huolehtia eri asioista, varsinkin kodin sisäpuolella. (Tiit. 2:4, 5) Hyvin kasvatetut lapset tekevät oman osansa pitäessään itsensä sekä huoneensa puhtaina ja siisteinä. Näin koko perhe toimii yhdessä kehittäessään puhtauteen liittyviä esimerkillisiä tapoja, jotka sopivat yhteen Jumalan valtakunnan alaisen uuden järjestyksen kanssa.

Ulkoisen olemuksemme ja pukeutumisemme tulisi olla sopusoinnussa jumalisten periaatteiden kanssa. Meille ei tulisi mieleenkään astua huomattavien viranomaisen eteen epäsiististi ja huolimattomasti pukeutuneina. Miten paljon kiinnostuneempia meidän pitäisikään olla ulkoasustamme palvellessamme Jehovaa, edustaessamme häntä kenttäpalveluksessa tai lavalla! Vaatetuksemme ja ulkoinen olemuksemme voi vaikuttaa siihen, miten muut suhtautuvat Jehovan tosi palvontaan. Ei varmasti olisi sopivaa olla säädytön eikä toisista piittaamaton. (Miika 6:8; 1. Kor. 10:31–33; 1. Tim. 2:9, 10) Kun siis osallistumme kenttäpalvelukseen tai kokoonnumme palvomaan seurakunnankokouksiin, kierroskonventteihin tai suurempiin konventteihin, meidän tulisi pitää mielessä, mitä Raamattu sanoo ruumiillisesta puhtaudesta ja säädyllisestä ulkoasusta, tuottaaksemme siten aina Jehovalle kunniaa.

Sama pitää paikkansa, kun vierailemme päätoimisten tai Seuran haaratoimistojen Beetel-kodeissa. Muista, että nimi Beetel merkitsee 'Jumalan huonetta'. Pukeutumisemme ja ulkoisen olemuksemme sekä käytöksemme tulisi siksi olla samanlaista kuin meiltä odo tetaan ollessamme läsnä palvontakokouksissa valtakunnansalissa.

VIRKISTÄYTYMINEN

Yleisesti tunnustetaan, että on sopivaa varata aikaa lepoon ja virkistykseen. Jeesus kutsui kerran opetuslapsensa syrjäiseen paikkaan 'levähtämään vähän'. (Mark. 6:31) Terveellinen virkistäytyminen voi antaa miellyttävää vaihtelua. Se voi virvoittaa meitä, niin että jaksamme ponnistella eteenpäin jokapäiväisessä työssämme. Yksilöt ja perheet voivat tehdä monenlaista hyödyllistä nauttiakseen tahdin muutoksesta ja saadakseen takaisin ruumiilliset ja henkiset voimavaransa. Monet ovat hyötäneet noudattamalla niitä raamatullisia neuvoja ja tasapainoisia ehdotuksia, joita Seuran julkaisuissa on ollut tästä asiasta.

Koska virkistäytymismuotoja on niin monenlaisia, kristittyjen tulisi olla valikoivia ja noudattaa jumalista viisautta siinä, mitä he tekevät. Vaikka virkistäytymisellä on paikkansa, se ei ole elämässä pääasia. Meitä varoitetaan, että "viimeisinä päivinä" ihmiset tulisivat olemaan "nautintoja enemmän kuin Jumalaa rakastavia". (2. Tim. 3:1, 4) Suuri osa siitä, mitä nykyään sanotaan virkistäytymiseksi ja viihteeksi, on vastenmielistä sille, joka haluaa pitää kiinni Jehovan vanhurskaista vaatimuksista.

Varhaiskristittyjen oli vastustettava nautinnonhaluisen roomalaismaailman epävertvettä ilmapiiriä. Sirkuksessa viihdytettiin katselijoita näyttämällä toisten kärsimyksiä. Väkivalta, verenvuodatus ja sukupuolinen moraalittomuus olivat pääaineiksina väestön virkistäytymisessä. Varhaiskristityt pysyivät erossa sellaisesta. Suuri osa nykymaailman viihteestä käyttää vetonumeroina samoja seikkoja ja ruokkii ihmisen alhaisempia tunteita. Meidän täytyy 'pitää tarkoin silmällä, miten vaellamme' ja kääntyä pois turmelevasta viihteestä. (Ef. 5:15, 16) Ja vaikka viihde itsessään saattaisikin olla hyväksyttävää, niin usein maailmallisten ihmisten läsnäolo ja vaikutus voi olla vahingollista. – Ks. 1. Piet. 4:1–4.

TOIMINTA KOULUSSA

Jehovan todistajien lapset hyötyvät maallisen peruskoulutuksen saamisesta. Koulussa ollessaan heidän tulisi olla kiinnostuneita siitä, että he oppisivat lukemaan ja kirjoittamaan hyvin. Muistakin peruskoulussa ja lukiossa opetetusta aineista voi olla hyötyä nuorille, kun he pyrkivät hengellisiin tavoitteisiinsa. Heidän tulisi kouluvuosiinsa pyrkiä päättäväisesti muistamaan Luojaansa panemalla hengelliset asiat ensi tilalle. – Saarn. 12:1.

Jos olet koulua käyvä nuori kristitty, niin vanhempasi ovat epäilemättä kehottaneet sinua noudattamaan erityistä varovaisuutta. Vaikka maailmalliset nuoret ovatkin hillittömiä kapinallisessa käytöksessään, sinun ei tarvitse olla heidän puolellaan. (2. Tim. 3:1, 2) Sinä voit näissä olosuhteissa torjua maailmallisia vaikutuksia monin tavoin. Jehova ei ole jättänyt ketään meistä vaaroille alttiiksi antamatta tarpeellista suojaa. (Ps. 23:4; 91:1, 2) Käytä siis hyväksesi kaikkea sitä huolenpitoa, minkä Jehova seurakunnan puitteissa tarjoaa; se koituu sinulle suojaksi. – Ps. 23:5.

Pysyäkseen erossa maailmasta koulussa ollessaan nuorten todistajien tulisi ajatella oppilaiden vapaa-ajan toimintaan osallistumisesta aiheutuvia vaaroja. Vaikka luokkatoverit ja opettajat eivät ehkä aina ymmärtäisikään sitä, miksi olet päättänyt olla osallistumatta, niin Jumalan miellyttäminen on tärkeintä. Tämä vaatii Raamatun valmentaman omantunnon ohjauksen noudatta mistä ja lujaa päättäväisyyttä olla sekaantumatta maailmalliseen kilpailuhenkeen tai kansallismielisiin tapoihin, jotka ovat vastoin Raamatun periaatteita. (Gal. 5:19, 26) Kun keskuudessamme olevat nuoret kuuntelevat jumalisten vanhempiensa raamatullisia neuvoja ja hyötävät seurakunnassa saatavasta hyvästä seurasta ja opetuksesta, he voivat pitää paremmin

kiinni Jehovan vanhurskaista vaatimuksista.

ANSIOTYÖ JA LIIKEASIA

Perheenpäillä on raamatullinen velvollisuus pitää huolta oman huonekuntansa tarpeista. (1. Tim. 5:8) Jumalan palvelijoina he kuitenkin tunnustavat, että heidän ansiotyönsä on elintärkeisiin Valtakunnan etuihin nähden toisella sijalla. (Matt. 6:33; Room. 13:11) Ilmaisemalla jumalista antaumusta ja olemalla tyytyväisiä elatukseen ja vaatteisiin he välttyvät maailmassa niin yleisen materialistisen elämäntavan huolilta ja ansoilta. – 1. Tim. 6:6–10.

Ei ainoastaan perheenpäillä vaan muillakin vihkiytyneillä kristityillä, jotka katsovat tarpeelliseksi olla ansiotyössä, tulisi olla tällaiset raamatulliset periaatteet mielessään. Kun he hankkivat itselleen rehellisen ylläpidon, niin se merkitsee, että he eivät halua käyttää hyväkseen menetelmiä, jotka ovat Jumalan lain vastaisia tai keisarin näkökannalta katsoen laittomia. (1. Kor. 6:9, 10; Room. 13:1, 2) On myös tarpeellista olla jatkuvasti varuillaan huonon seuran vaaroja vastaan. Kristuksen sotilaina veljemme kieltäytyvät osallistumasta kaupallisiin yrityksiin, jotka ovat vastoin kristillisiä vaatimuksia tai jotka vaarantavat heidän hengellisyytensä. (2. Tim. 2:4) He eivät myöskään halua olla epäraamatullisessa yhteydessä Jumalan uskonnollisen vihollisen, Suuren Babylonin, kanssa. – 2. Kor. 6:14–17; Ilm. 18:2, 4. Jumalan vanhurskaitten vaatimusten noudattaminen estää meitä käyttämästä hyväksemme toistemme teokraattista seuraa henkilökohtaisten tai muiden liike-etujen edistämiseksi. Kun olemme toistemme seurassa paikallisen seurakunnan kristillisessä kokouksessa ja kun olemme läsnä kierroskonventeissa ja suuremmissa konventeissa, niin tarkoituksena on yksinomaan palvoa Jehovaa, ravita itseämme hänen hengellisessä pöydässään ja iloita keskinäisestä rohkaisusta. (Room. 1:11, 12; Hepr. 10:24, 25) Tällainen seura tulisi aina pitää korkealla hengellisellä tasolla.

"TEHKÄÄ KAIKKI JUMALAN KUNNIAKSI"

Edellä olevan lisäksi pitäisi jokapäiväisen elämämme muidenkin puolten todistaa selvästi, että kristillisyyden tunnustamisemme on aitoa. (Room. 2:21–24) Esimerkiksi henkilökohtaiset tapamme saattavat näyttää suhteellisen vähämerkityksisiltä. Mutta juuri näistä asioista meitä neuvotaan: "Syöttepä tai juotte tai teette mitä muuta tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi. Pitäkää jatkuvasti vaari siitä, ettei teistä tule kompastuksen aiheita." (1. Kor. 10:31–33) Tällaiset neuvot soveltuvat kaikkina aikoina: yksityiselämässämme, ollessamme kristittyjen veljiemme joukossa tai ollessamme maailmallisten ihmisten tarkkailtavina.

On hyvä olla vieraanvarainen. (1. Piet. 4:9) Kun kutsumme toisia kotiimme aterialle, nauttimaan virvokkeita, tutkimaan hetkeksi tai rentoutumaan ja seurustelemaan, meidän tulisi pitää mielessämme ne seurakuntaan kuuluvat, jotka saattavat olla puutteenalaisia tai vähäosaisia. (Luuk. 14:12–14) Jos olemme vieraina tällaisissa tilaisuuksissa, niin käytöksemme tulisi olla sopusoinnussa Markuksen 12:31:ssä annetun neuvon kanssa. On aina hyvä osoittaa arvostusta toisten huomaavaisuutta ja ystävällisyyttä kohtaan.

Toisinaan useita perheitä on saatettu kutsua johonkin kotiin nauttimaan kristillisestä seurasta. Tai veljiä on saatettu kutsua häihin tai muuhun samantapaiseen seurustelutilaisuuteen. (Joh. 2:2) On kohtuullista odottaa, että niiden jotka ovat isäntiä tällaisissa tapauksissa, pitäisi tuntea olevansa henkilökohtaisesti vastuussa siitä mitä tapahtuu. Arvostelukykyiset kristityt ovat tämän vuoksi nähneet viisaaksi rajoittaa tällaisten ryhmien kokoa ja tilaisuuksien kestoja. Alkoholijuomia, mikäli niitä ensinkään tarjoillaan, tulisi käyttää kohtuullisesti. (Fil. 4:5) Jos tällaiset kristilliset

seurustelutilaisuudet yritetään saada hengellisesti rakentaviksi ja ne suunnitellaan sen mukaisesti, niin ruoka ja juoma eivät ole tärkeimpiä asioita. Suurten ryhmien kokoontuessa seurustelemaan on tarpeellista noudattaa varovaisuutta. Tällaisten tilaisuuksien rentouttava ilmapiiri on saanut jotkut ylittämään sopivan kristillisen käytöksen rajat ja syylistymään liialliseen syömiseen ja juomiseen, jopa vakaviin väärintekoihin.

Kristityt todellakin iloitsevat Jumalan runsaista lahjoista ja havaitsevat, että he voivat 'syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaiken vaivannäkönsä ohessa'. (Saarn. 3:12, 13) Kun sekä isännät että vieraat tajuaavat, että seurustelutilaisuuksien ja muun toiminnan tulisi aina koitua Jumalan kunniaksi, heidän ei tarvitse muistella niitä syyllisin omintunnon, vaan hengellisestä virkistymisestä tyytyväisinä.

KRISTILLISESSÄ YKSEYDESSÄ ELÄMINEN

Jehovan kansalleen antamat vanhurskaat vaatimukset edellyttävät myös, että tähän kansaan kuuluvat noudattavat "hengen ykseyttä rauhan yhdistävässä siteessä". (Ef. 4:1–3) Sen sijaan että he yrittäisivät miellyttää itseään, he pyrkivät kukin siihen mikä on hyvää toisille. Tämä on se henki, jonka olet epäilemättä havainnut seurustellessasi veljien kanssa omassa seurakunnassasi. Kaikki ovat samojen vanhurskaitten vaatimusten alaisia riippumatta siitä, mitä rotua tai kansallisuutta joku on tai millainen yhteiskunnallinen tai taloudellinen asema tai koulutus jollakulla on. Ulkopuolisetkin ovat todenneet tämän Jehovan kansan huomattavaksi piirteeksi. – 1. Piet. 2:12.

Korostaen edelleen sitä, mihin ykseys perustuu, apostoli kirjoittaa: "On yksi ruumis ja yksi henki, samoin kuin teidät kutsuttiin yhdessä toivossakin, johon teidät kutsuttiin; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa." (Ef. 4:4–6) Miten voimakkaasti tämä vaatiikaan yksimielisyyttä Raamatun . perusoppien ymmärtämisessä sekä edistyneempää raamatullista opetusta siitä, miksi meidän on viisasta tunnustaa Jehovan suvereeni tahto ja valta! Jehova on totisesti antanut kansaansa kuuluville puhtaan totuuden kielen, jonka avulla he voivat palvella häntä yksimielisesti. – Sef. 3:9.

Nykyisen kristillisen seurakunnan ykseys ja rauha on varmasti ollut virkistuksen lähteenä meille kaikille, jotka palvomme Jehovaa. Me olemme kokeneet Jehovan lupauksen täyttymyksen: "Minä saatan heidät ykseyteen niin kuin katraan tarhaan." (Miika 2:12, *UM*) Meidän kaikkien asiana on ylläpitää tätä rauhaa ykseyttä elämällä joka päivä pyhänä kansana, pitämällä aina kiinni Jehovan vanhurskaista vaatimuksista. Onnellisia ovat kaikki ne, jotka on hyväksytty Jehovan puhtaisiin seurakuntiin! Pelkästään se, että meitä kutsutaan Jehovan nimellä, on kaikkien mahdollisten uhrausten arvoista. Samalla kun me pidämme yllä kallisarvoista suhdettamme häneen, me pyrimme itse pitämään ahkerasti kiinni Jehovan vanhurskaista vaatimuksista ja suosittelemaan niitä toisillekin.

12. LUKU KUN VAIKEUKSIA SYNTYY

VALTAKUNNAN palveluksemme välityksellä annetaan epäilemättä suunnatonta maailmanlaajuista todistusta. Miljoonat ihmiset ovat siitä hämmästyksissään. Sellaisetkin tarkkailijat, jotka eivät suhtaudu suopeasti Valtakunnan hyvään uutiseen, ovat kiitelleet intoamme, yksimielisyyttämme ja yhteishenkeämme. Kaikki kunnia kuuluu Jehova Jumalalle, koska se mitä palveluksemme saa aikaan, on hänen henkensä ja siunauksensa ansiota. – Sak. 4:6.

Soveltamalla Raamatun periaatteita me voimme pukeutua uuteen kristilliseen

persoonallisuuteen. (Kor. 3:10) Me yritämme parhaamme mukaan mukauttaa elämäntapamme Jehovan vanhurskaisuun vaatimuksiin. Tästä syystä me hylkäämme vähäpätöiset kiistelyt ja henkilökohtaiset erimielisyydet. Hyväksymällä asioista Jehovan näkökannan me voitamme jakavat maailmalliset peruspiirteet, ja tämän ansiosta me voimme työskennellä yksimielisesti rakkaudessa kansainvälisenä veljeskuntana. – Apt. 10:34, 35.

Silloin tällöin saattaa kuitenkin syntyä vaikeuksia, jotka vaikuttavat seurakunnan rauhaan ja ykseyteen. Mistä ne johtuvat? Useimmissa tapauksissa siitä, ettei ole otettu vaarin Raamatun neuvoista eikä sovellettu niitä. Meidän on yhä taisteltava epätäydellisiä inhimillisiä taipumuksia vastaan. Joku saattaa, jopa täysin tajuamatta sitä, ottaa väärän askeleen, joka voisi tuoda seurakuntaan moraalista tai hengellistä epäpuhtautta. Kukaan meistä ei ole synnitön. Me voimme loukata toista ajattelemattomalla toiminnalla tai hillitsemättömällä kielellä, tai kenties me tunnemme loukkaantuneemme jonkun toisen sanoista tai teoista. (Room. 3:23) Kun tällaisia vaikeuksia syntyy, niin mitä voidaan tehdä tilanteen korjaamiseksi?

Voimme olla kiitollisia siitä, että Jehova on rakkaudellisesti ottanut huomioon tämän kaiken. Hänen Sanansa antaa neuvoja siitä mitä tehdä, kun vaikeuksia syntyy perittyjen inhimillisten epätäydellisyyksiemme ja rajoitustemme vuoksi tai kun seurakuntaan muuten ilmaantuu vääryyttä. Rakkaudellisilta vanhimmilta on saatavissa henkilökohtaista apua. Kun otamme vastaan heidän kypsän apunsa ja noudatamme Raamatun neuvoja, me voimme jatkuvasti nauttia hyvistä suhteista kaikkien seurakunnassa olevien kanssa ja säilyttää hyvän aseman Jehovan edessä. Jos jokin oma väärintekomme vaatii kuritusta tai ojennusta, niin voit olla varma siitä, että sellainen oikaisu on ilmaus taivaallisen Isämme rakkaudesta. – Sananl. 3:11, 12; Hepr. 12:6.

HENKILÖKOHTAISET VAIKEUDET

Toisinaan saattaa seurakunnan yksityisten jäsenten välillä syntyä henkilökohtaisia kiistoja tai muita luonteeltaan vähäisiä vaikeuksia. Nämä tulisi nopeasti selvittää veljellisen rakkauden hengessä. (Ef. 4:26; Fil. 2:2–4; Kor. 3:12–14) Todennäköisesti huomaat, että useimmat henkilökohtaisia laatua olevat ongelmat, jotka koskevat suhdettasi johonkuhun toiseen seurakunnan jäseneseen, voidaan ratkaista yksinkertaisesti soveltamalla Pietarin neuvoa: "Olkoon teillä ennen kaikkea hellittämättömän harras rakkaus toisianne kohtaan, koska rakkaus peittää paljon syntejä." (1. Piet. 4:8) Tällaiset vähäiset vaikeudet juontuvat inhimillisistä epätäydellisyyksistä. Me kaikki kompastumme monta kertaa. (Jaak. 3:2) Kun tunnustamme nämä tosiasiat ja sovellamme kultaista sääntöä tekemällä toisille niin kuin haluaisimme heidän tekevän itsellemme, me voimme tavallisesti selviytyä kristittyjen veljiemme taholta tulleista vähäisistä loukkauksista yksinkertaisesti antamalla ne anteeksi ja unohtamalla ne. – Matt. 7:12.

Mutta jos jokin on häirinnyt suhdettasi johonkuhun toiseen seurakunnan jäseneseen siinä määrin, että toinen menettely on tarpeen, niin on viisasta selvittää asia viivyttämättä, koska tiedät että suhteesi Jehovaan on myös kyseessä. Jeesus neuvoi: "Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, jätä lahjasi siihen alttarin eteen ja mene pois; tee ensin sovinto veljesi kanssa ja sitten takaisin tultuasi uhraa lahjasi." (Matt. 5:23, 24) Kysymyksessähän on voinut olla väärinkäsitys. Jos näin on, sen tulisi selvitä hyvin helposti, kun pidetään mielessä miten tarpeellista ykseys on seurakuntayhteisössä ja kun viestintäkanavat pidetään avoinna. Tämä ajatus ilmaistaan Efesolaiskirjeen 4:25:ssä, josta luemme: "Siksi, nyt kun olette panneet pois valheen, puhukaa totta, kukin teistä lähimmäisensä kanssa,

koska olemme toinen toisellemme kuuluvia jäseniä. " Hyvä viestintä eli kanssakäyminen kaikkien seurakunnanjäsenten välillä auttaa suuresti välttämään väärinkäsityksiä ja ratkaisemaan pulmia, jotka syntyvät inhimillisten epätäydellisyyksiemme vuoksi.

VANHINTEN VASTUU

Toisinaan valvojat voivat havaita tarpeelliseksi neuvoa tai oikaista jotakuta yrittäessään palauttaa hänen ajatteluansa kohdalleen. Tämä ei ole aina helppoa. Paavali kirjoitti Galatian kristityille: "Veljet, vaikka joku ihminen ottaakin jonkin harha-askeleen, ennen kuin hän on tietoinen siitä, niin yrittäkää te, joilla on hengellisiä edellytyksiä, palauttaa kohdalleen sellainen ihminen lempeyden hengessä." – Gal. 6:1.

Koska me kaikki olemme joka päivä maailmallisten vaikutusten ympäröimiä ja kohtaamme kiusauksia, joi denkuiden syntinen liha voi saada heidät sekaantumaan kyseenalaiseen käytökseen tai jopa ottamaan harha-askeleen syntiin, ennenkuin he ovat tietoisia siitä. Kun paimenet kiinnittävät valppaasti ja tarkkaavaisesti huomiota lauman tarpeisiin, he voivat kenties estää jotakuta ottamasta vielä vakavampaa askelta, joka saattaisi tehdä hänen suhteensa Jehovaan kyseenalaiseksi. Tämä on heidän päämääränsä, kun he antavat neuvoja sellaiselle, joka on saattanut tehdä syntiä. – Hepr. 13:17.

Koska apostoli tiesi, miten salakavalasti synti voi vähitellen hiipiä ihmiseen, hän varoitti veljiä siitä, että hekin ovat kiusaukselle alttiita. Hän kirjoitti heille: 'Pidä silmällä itseäsi, ettei sinuakin kiusataisi.' (Gal. 6: Ib) Tämä muistutus on nykyään erityisen sopiva valvojille. Heidänkin on tarpeen valvoa tarkoin omaa henkilökohtaista käytöstään varjeltuakseen lankeamasta kiusaukseen.

Valvojien odotetaan olevan esimerkillisiä. Heidän esimerkkinsä jokapäiväisessä elämässä tulisi antaa pontta niille neuvonnan ja opetuksen sanoille, joita he esittävät seurakunnalle. (Room. 2:21–23) Jos joku veli, joka on ollut täysin pätevä nimityksensä aikaan, ei myöhemmin säilyttäisi oikeaa suhdettaan Jehovaan, niin sama pyhä henki, joka johti hänen nimitykseensä, ohjaa hänen virasta poistamiseensa Jehovan omana aikana ja omalla tavalla. Paavali kehotti kaikkia kristittyjä nimitetyt valvojat mukaan luettuina: "Varokoon siis se, joka luulee seisovansa, ettei hän kaadu." – 1. Kor. 10:12.

Kun valvojat pitävät itsensä täysin vapaina syytöksestä huolehtiessaan valppaasti laumasta, he voivat suojella seurakuntaa monilta mahdollisilta hengellisiltä vaaroilta ja välttää tilanteen, jossa olisi tarpeen käsitellä vakavampia ongelmia, jotka voisivat kehittyä heidän laiminlyöntinsä vuoksi. Lauman paimenten tulisi aina pyrkiä siihen, että heidän seurakunnalle suorittamansa palvelus täyttäisi Jehovan Jesajan välityksellä antaman lupauksen: "Silloin on jokainen heistä oleva turvana tuulelta ja suojana rankkasateelta, oleva kuin vesipurot kuivassa maassa, kuin korkean kallion varjo nääntyvässä maassa." – Jes. 32:2.

SIVUUTTAMATTA VAKAVIA VÄÄRINTEKOJA

Halukkuus sivuuttaa loukkaukset ja antaa anteeksi ei merkitse sitä, ettemme välittäisi väärin tekemisestä tai että hyväksyisimme sen. Kaikista väärinteosta ei voida vain syyttää perittyä epätäydellisyyttä, eikä niiden sivuuttaminen koidu veljemme hyväksi eikä seurakunnan hyväksi, jos hän syyllistyy väärintekoihin, jotka eivät ole vain vähäisiä rikkomuksia. (3. Moos. 19:17; Ps. 141:5) Mooseksen välityksellä annetun lakiliiton alaisuudessa tunnustettiin olevan vakavuudeltaan eri asteisia syntejä ja rikkomuksia. Tämä pitää paikkansa myös uuden liiton alaisuudessa olevista kristityistä. – Vrt. 1. Joh. 5:16, 17.

Antaessaan neuvoja Jeesus hahmotteli eräitä erikois-menettelyjä kristittyjen välille mahdollisesti syntyviä vakavia väärinteitä, kuten petosta tai panettelua, koskevien pulmien ratkaisemiseksi. Huomaa askeleet, jotka hän esitti: "Mutta jos veljesi tekee synnin, [1] mene ja paljasta hänen virheensä kahden kesken. Jos hän kuuntelee sinua, olet voittanut veljesi. Mutta jos hän ei kuuntele, [2] ota mukaasi yksi tai kaksi muuta, jotta jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla. Jos hän ei kuuntele heitä, [3] puhu seurakunnalle. Jos hän ei kuuntele seurakuntaakaan, olkoon hän sinulle niin kuin kansojen ihminen ja kuin veronkantaja." – Matt. 18:15–17.

Jos joku seurakunnassa on tehnyt näin vakavan synnin sinua vastaan henkilökohtaisesti, niin älä käänny hätäisesti valvojien äläkä kenenkään muunkaan puoleen pyytääksesi heitä puuttumaan asiaan sinun puolestasi. Kuten Jeesus neuvoa, puhu kaikkein ensiksi sille, jota vastaan sinulla on valittamisen aihe. Yritä selvittää asia pelkästään kahden kesken antamatta kenenkään muun sotkeutua koko asiaan. Jos asia voidaan oikaista tällä tavoin, niin syntiä tehnyt arvostaa varmasti sitä, ettet ole kertonut hänen synnistään kenellekään muulle etkä ole tahrannut hänen hyvää mainettaan muiden seurakuntaan kuuluvien silmissä. Sinä olet "voittanut veljesi".

Kun synnintekijä ottaa ojennuksen vastaan, etsii anteeksiantoa ja oikaisee asian, niin Jeesuksen sanojen mukaan ei ole tarpeen viedä asiaa pitemmälle. Tämä osoittaa, että vaikka tässä käsitelty rikkomukset olivatkin vakavia, ne olivat kuitenkin luonteeltaan sellaisia, jotka voitiin selvittää asianomaisten yksilöiden kesken. Tämä ei sisältäisi sellaisia rikkomuksia kuin haureutta, aviorikosta, homoseksuaalisuutta, jumalanpilkkaa, luopumusta, epäjumalanpalvelusta eikä muita samanlaisia räikeitä syntejä, jotka pitäisi ilmoittaa vanhimmille heidän käsiteltäväkseen. Kun lakiliitto oli voimassa, nämä synnit vaativat enemmän kuin loukatun yksilön anteeksiantoa. – 1. Kor. 6:9, 10; Gal. 5:19–21.

Tämän ja sen kuvauksen valossa, jonka Jeesus Matteuksen 18:23–35:n mukaan heti seuraavaksi kertoi, Matteuksen 18:15–17:ssä käsitelty synnit olivat ilmeisesti sellaisia, jotka koskivat esimerkiksi raha- tai omaisuusasioita, kuten asianmukaisen maksun jättämistä maksamatta tai jossain määrin petollista toimintaa. Synti saattaisi vahingoittaa toisen mainetta, kuten todellisen panettelun yhteydessä. Jos rikkoja näissä tapauksissa tunnusti väärintekonsa, ilmaisi haluavansa oikaista asian siinä määrin kuin se oli mahdollista ja etsiä anteeksiantoa, niin asia saatettiin sopia siten, että loukattu antoi anteeksi. – Vrt. Matt. 5:25, 26.

Ellet kahdenkeskisessä keskustelussasi voi saada sinua vastaan syntiä tehnyttä vakuuttuneeksi, niin tee kuten Jeesus sanoi ja ota mukaasi yksi tai kaksi muuta ja puhu uudelleen hänen kanssaan. Näillä yhdellä tai kahdella muulla, jotka otat mukaasi, tulisi olla sama päämäärä: veljesi voittaminen. Heidän tulisi mieluummin olla väitetyn väärinteon todistajia, mutta ellei silminnäkijöitä ole, voit ottaa mukaasi vastuuntuntoisia veljiä, joista tulee keskustelussa esitetyn todistusaineiston todistajia. Kuunneltuaan mitä sinulla ja tuolla toisella henkilöllä on

sanottavaa, he voivat myös auttaa teitä molempia keskustelemaan asiasta järkevästi ja etsimään ongelmaan ratkaisua. Pidä kuitenkin mielessäsi, että jos kerran et yksin kyennyt saamaan veljeäsi vakuuttuneeksi siitä, että väärinteko oli tapahtunut, niin on aina olemassa mahdollisuus, ettei hän olekaan tehnyt syntiä sinua vastaan ja että näitä muita, jotka olet ottanut mukaasi, vaaditaankin ehkä saamaan sinut vakuuttuneeksi siitä, ettei sinulla ole mitään syytä valitukseen veljeäsi vastaan. (Sanani. 18:17) Muista, että päämääränä on rauhan rakentaminen sinun ja veljesi välille, Veljesi voittaminen'.

Mutta jos olet vakuuttunut siitä, että veljesi on tehnyt syntiä sinua vastaan, eikä asia ole ratkennut enempää kahdenkeskisessä keskustelussanne kuin silloinkaan, kun menit hänen luokseen yhden tai kahden muun kanssa, ja jos kyseessä on vakava synti, niin että olisi väärin antaa asian vain olla, siinä tapauksessa sinun tulisi ilmoittaa asiasta seurakunnan valvojille. Tämän tehtyäsi olet vienyt asian niin pitkälle kuin voit. Jätä ongelma seurakunnan vastuussa olevien jäsenten käsiin ja luota Jehovaan siinä, että asia selvitetään. Sinun ei tulisi koskaan sallia kenenkään muun väärän käytöksen muodostua kompastumisen aiheeksi tai riistää sinulta iloasi Jehovan palveluksessa. – Ps. 119:165.

Jos lauman paimenille käy tutkimuksissa selväksi, että kyseinen veli on todellakin tehnyt sinua vastaan vakavan synnin eikä kuitenkaan ole halunnut katua eikä asianmukaisesti korjata tilannetta, niin valvojien on ehkä välttämätöntä erottaa katumaton väärintekijä ja suojella sillä tavoin laumaa sekä turvata seurakunnan puhtaus. – Matt. 18:17.

MUIDEN OIKEUDELLISTEN ASIOIDEN KÄSITTELY

Jotkin väärintekotapaukset, joihin vanhinten huomio kiinnitetään, voivat olla niitä ratkaisemattomia henkilökohtaisia valituksen aiheita, joita yksittäiset veljet tai sisaret ilmoittavat. (Matt. 18:17) Toisaalta vanhinten puoleen voivat kääntyä sellaiset, jotka joko tunnustavat omia syntejään tai ilmoittavat, mitä he tietävät muiden väärinteista. (Jaak. 5:16; 3. Moos. 5:1) Joka tapauksessa alkututkimus tehdään riippumatta siitä, millä nimenomaisella tavalla vanhimmat saavat ensi kertaa tietää seurakunnan jonkun kastetun jäsenen vakavasta väärinteosta. Jos voidaan näyttää toteen, että asiassa on perää, ja jos esille tulee todisteita, jotka osoittavat että vakava synti on todellakin saatettu tehdä, niin seurakunnan vanhimmistoa määrää ainakin kolmesta veljestä koostuvan oikeuskomitean käsittelemään asiaa. Jos kyseessä on ilmoitus seurakunnan yhteydessä säännöllisesti olevan, mutta ei vielä kastetun henkilön, vakavasta väärinteosta, niin asiassa ryhdytään samanlaisiin toimiin.

Samalla kun vanhimmat valppaasti huolehtivat laumasta yrittäen suojella sitä kaikilta hengellisesti vahingollisilta aineksilta, he pyrkivät myös käyttämään hengellisiä edellytyksiään palauttaakseen kaikki hairahtuneet kohdalleen tai ojentaakseen heitä. (Juud. 21–23) Tämä olisi sopusoinnussa apostoli Paavalin Timoteukselle antamien ohjeiden kanssa. Hän kirjoitti: "Velvoitan sinua vakavasti Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, jonka on määrä tuomita elävät ja kuolleet, ja hänen ilmeiseksi tulonsa ja valtakuntansa kautta: saarnaa sanaa, pysy siinä hellittämättä suotuissaan aikaan, tukalaan aikaan, ojenna, nuhtelee, kehoita kaikella pitkämielisyydellä ja opetustaidolla." (2. Tim. 4:1, 2) Tämä voi vaatia paljon aikaa ja vaivaa, mutta se kuuluu osana siihen vanhinten kovaan työhön, jota seurakunta arvostaa ja jonka vuoksi he antavat vanhimmille kaksinkertaisen kunnian. – 1. Tim. 5:17.

Aina kun syyllisyys on näytetty toteen, valvojien pääpyrkimyksenä on palauttaa väärintekijä kohdalleen, jos hän on aidosti katuva, mikä ilmenee esimerkiksi siitä, että

hän tekee "katumukseen sopivia tekoja". (Apt. 26:20) Jos he voivat auttaa häntä ja hän katuu, niin heidän joko yksityisesti tai tähän tapaukseen liittyvien katselijoiden edessä antamansa ojennus koituu hänelle kuritukseksi ja juurruttaa terveellistä pelkoa kaikkiin sellaisiin katselijoihin. (1. Tim. 5:20; vrt. 2. Sam. 12:13.) Näin väärintekijää voidaan auttaa 'tekemään suoria polkuja jaloilleen' sen jälkeen. –Hepr. 12:13.

Väärintekijä on kuitenkin saattanut paatua väärässä käytöksessään ilmaisematta vastakaikua veljiensä auttamisyrityksille. Katumukseen sopivia hedelmiä eli tekoja ei ehkä ole todettu, eikä kuulustelun aikana ilmene aitoa katumusta. Mitä silloin on tehtävä? Vastuunalaisten vanhinten olisi sellaisessa tapauksessa välttämätöntä poistaa katumaton väärintekijä seurakunnasta ja evätä häneltä siten yhteys Jehovan puhtaaseen seurakuntaan. Täten seurakunnan muita jäseniä suojeltaisiin väärintekijän huonolta vaikutukselta, seurakunnan moraalinen ja hengellinen puhtaus turvattaisiin ja sen hyvää nimeä suojeltaisiin. (5. Moos. 17:6; 1. Tim. 5:19) Apostoli Paavali teki juuri näin saatuaan kuulla erään Korinton seurakunnan jäsenen häpeällisestä käytöksestä. (1. Kor. 5:11–13) Sama apostoli kertoo myös muiden sellaisten erottamisesta, jotka kapinoivat totuutta vastaan ensimmäisellä vuosisadalla. – 1. Tim. 1:20.

JOS PÄÄTÖKSENÄ ON EROTTAMINEN

Kun väärintekotapausta käsittelevä oikeuskomitea tulee siihen johtopäätökseen, että katumaton henkilö tulisi erottaa, miten sen tulisi menetellä hänen suhteensa?

Komitean on sopivaa puhua hänen kanssaan ja ilmoittaa hänelle, että se on päättänyt erottaa hänet seurakunnasta. Se esittää selvästi erottamistoimenpiteen raamatulliset syyt. Kun oikeuskomitea ilmoittaa väärintekijälle päätöksestään, sen tulisi kertoa hänelle, että jos hänen mielestään ratkaisussa on tehty vakava erehdys ja hän haluaa valittaa komitean päätöksestä, hän voi tehdä sen kirjoittamalla kirjeen, jossa hän selvästi esittää valituksensa syyt. Tähän hänelle annetaan aikaa yksi viikko. Jos tällainen kirjallinen valitus saadaan, niin vanhimmiston tulisi järjestää valituskomitea kuulemaan juttu uudelleen. Se voi käyttää paikallisia tai lähiseurakuntien vanhimpia; näiden tulisi olla kokeneita ja päteviä miehiä. Vanhimmiston tulisi pyytää jotakuta matkavalvojaa ehdottamaan, ketkä voisivat palvella valituskomiteassa. Valituskomitean istunto tulisi mikäli mahdollista pitää viikon kuluessa siitä, kun kirjallinen valitus on saatu. Jos valitus saadaan, niin erottamisilmoituksen esittäminen siirretään odottamaan valituskomitean ratkaisua. Sitä ennen syytetyn ei sallita vastata eikä pitää rukouksia kokouksissa eikä nauttia palveluksen erikoiseduista. Jos väärintekijä ei ilmaise haluavansa valittaa, oikeuskomitean tulisi selittää hänelle katumuksen tarve ja ne askeleet, jotka hän voi ottaa tullakseen aikanaan takaisin otetuksi. Tämä olisi sekä hyödyllistä että huomaavaista siinä toivossa, että hän muuttaisi menettelynsä ja täyttäisi aikanaan vaatimukset palatakseen Jehovan järjestöön. – 2. Kor. 2:6, 7.

ILMOITUS EROTTAMISESTA

Kun käy välttämättömäksi poistaa katumaton väärintekijä seurakunnasta, niin siitä tehdään lyhyt ilmoitus, jossa vain mainitaan, että hänet on erotettu. Ei ole tarpeen sanoa enempää. Tämä saa seurakunnan uskolliset jäsenet huomaamaan, että heidän on lakattava seurustelemasta hänen kanssaan. – 1. Kor. 5:11.

SEURAKUNNAN YHTEYDESSÄ OLEVAT KASTAMATTOMAT VÄÄRINTEKIJÄT

Mitä on sanottava niistä kastamattomista henkilöistä, jotka on hyväksytty seurakunnan yhteyteen ja jotka ovat osallistuneet kenttäpalvelukseen seurakunnan kanssa tai jopa ilmoittautuneet teokraattiseen palveluskouluun, mutta jotka nyt ovat syyllistyneet vakavaan väärintekoon? Heitä tulisi kohdella samaan tapaan kuin kastettujakin todistajia. Koska he eivät kuitenkaan ole seurakunnan tunnustettuja jäseniä, heitä ei voitaisi muodollisesti erottaa siitä. Saattaa olla, että he eivät täysin ymmärrä Raamatun vaatimuksia, ja ystävällinen neuvonta voi auttaa heitä tekemään suoria polkuja jaloilleen.

Jos kastamaton väärintekijä on edelleen katumaton sen jälkeen, kun oikeuskomitea on tavannut hänet ja yrittänyt auttaa häntä, niin on tarpeellista ilmoittaa seurakunnalle lyhyesti, että häntä ei enää tunnusteta seura kunnan yhteyteen hyväksytyksi. (1. Kor. 15:33) Seurakunta suhtautuu sitten tähän väärintekijään niin kuin erotettuunkin. Häneltä ei otettaisi vastaan mitään kenttäpalvelusraportteja.

TAKAISIN OTTAMINEN

Erotettu henkilö voidaan ottaa takaisin seurakuntaan, kun hän antaa selviä todisteita katumuksesta ja osoittaa, että hän on hylännyt syntisen käytöstapansa ja haluaa saada hyvän suhteen Jehovaan ja hänen järjestöönsä. Vanhimmat pitävät tarkoin huolen siitä, että erotetulla on ollut riittävästi aikaa – kenties useita kuukausia, vuosi tai vielä pitempikin aika – todistaa, että hänen vakuuttamansa katumus on aito. Kun vanhimmisto saa kirjallisen takaisinottoanomuksen, niin kyseisen henkilön erottaneen alkuperäisen oikeuskomitean tulisi mikäli mahdollista olla se komitea, joka puhuu hänen kanssaan, arvioi hänen jumaliseen katumukseensa liittyviä todisteita ja tekoja ja päättää, otetaanko hänet silloin takaisin vai ei.

Jos jokin toinen seurakunta erotti takaisinottamista anovan, niin paikallinen oikeuskomitea voi harkita hänen anomustaan. Sen jälkeen paikallinen oikeuskomitea ottaa yhteyttä hänet erottaneen seurakunnan vanhimmistoon ja antaa sille suosituksensa. Päätöksen takaisin ottamisesta antaa kuitenkin sen seurakunnan oikeuskomitea, joka suoritti erottamisen.

Kun oikeuskomitea on vakuuttunut siitä, että erotettu katu aidosti ja että hänet tulisi ottaa takaisin, niin takaisin ottamisesta annetaan ilmoitus, jossa mainitaan myös kaikki mahdolliset rajoitukset, jotka soveltuvat siihen asti, kun kyseinen henkilö on hengellisesti jälleen riittävästi vahvistunut.

Vanhimmat ovat perillä siitä menettelystä, jota noudatetaan käsiteltäessä seurakunnasta erotettujen takaisinottoanomuksia. Ennen kuin mitään päätöstä voidaan tehdä tällaisissa tapauksissa, heidän on punnittava monia asiaan vaikuttavia tekijöitä. Samanlaista menettelyä noudatetaan niiden aikuisten tai alaikäisten kastamattomien, katuviien väärintekijöitten suhteen, jotka haluavat jälleen tulla seurakunnan yhteyteen. Tällaisissa tapauksissa voitaisiin antaa lyhyt ilmoitus siitä, että olisi sopivaa pitää heitä jälleen seurakunnan yhteyteen hyväksytyinä.

EROAMINEN

Sana *eroaminen* soveltuu sellaisen henkilön toimenpiteeseen joka, vaikka hän on seurakunnan kastettu jäsen, harkitusti kieltää kristillisen asemansa, hylkää seurakunnan ja sanoo, ettei hän enää halua, että hänet tunnustetaan Jehovan todistajaksi tai tunnetaan sellaisena. *Eronneena* hänen asemansa Jehovan edessä on täysin erilainen kuin sellaisen *toimettoman* kristityn, joka hengellisesti heikennyttyään ei enää osallistu kenttäpalvelukseen. Tällainen *toimeton* henkilö on kenties laiminlyönyt Jumalan sanan säännöllisen tutkimisen, tai hänen intonsa Jehovan palvelemisessa on saattanut viiletä, koska hän on joutunut kokemaan henkilökohtaisia vaikeuksia tai vainoa. (1. Kor. 11:30; Room. 14:1) Vanhimmat sekä muut hänestä huolissaan olevat seurakunnan jäsenet antavat *toimettomalle* veljelle jatkuvasti sopivaa hengellistä apua. (1. Tess. 5:14; Room. 15:1; Hepr. 12:12) Sen sijaan sellaiseen henkilöön, joka on *eronnut* kieltämällä uskon ja hylkäämällä harkitusti Jehovan palvonnan, suhtaudutaan samalla tavoin kuin erotettuun. Seurakunnalle annettaisiin lyhyt ilmoitus siitä, että kyseinen henkilö on omasta tahdostaan eronnut seurakunnasta.

Apostoli Johannes kirjoitti niistä, jotka hänen aikanaan luopuivat kristillisestä uskosta: "He lähtivät meistä, mutta he eivät olleet meidän kaltaisiamme, sillä jos he olisivat olleet meidän kaltaisiamme, he olisivat pysyneet meidän kanssamme." (1. Joh. 2:19) Joku saattaisi myös luopua asemastaan kristillisessä seurakunnassa toimintansa perusteella, kuten liittymällä maalliseen järjestöön, jonka päämäärät ovat Raamatun vastaiset ja joka siksi on Jehova Jumalan tuomion alainen. (Vrt. Ilm. 19:17–21; Jes. 2:4.) Jos siis kristitty vapaaehtoisesti liittyy niihin, joita Jumala ei hyväksy, seurakunnan olisi sopivaa esittää lyhyt ilmoitus siitä, että hän on *eronnut* eikä enää ole yksi Jehovan todistajista. Häneen suhtauduttaisiin samalla tavoin kuin erotettuun.

ALAIKÄISIÄ KOSKEVAT TAPAUKSET

Sellaisten alaikäisten vakavat väärinteot, jotka ovat seurakunnan kastettuja jäseniä, tulisi ilmoittaa vanhimmille. Kun vanhimmat tutkivat ja käsittelevät vakavia syntejä koskevia tapauksia, joihin on sekaantunut joku alaikäinen, olisi hyvä, jos hänen vihkiytyneet vanhempansa olisivat läsnä ja olisivat yhteistoiminnassa oikeuskomitean vanhinten kanssa yrittämättä suojella hairahtunutta lasta tarpeellisilta kuritoimilta. Samoin kuin aikuisten rikkojien tapauksessa myös alaikäisten asiaa käsittelevän oikeuskomitean vanhimmat pyrkisivät palauttamaan väärintekijän kohdalleen. Jos alaikäinen on kuitenkin katumaton, hänet erotettaisiin.

HÄIRITSEVIEN MERKITSEMINEN

Toisessa Tessalonikalaiskirjeessään Paavali varoitti niistä, jotka vaeltavat häiritsevästi ja joilla saattaisi olla epäterve vaikutus toisiin, mikäli heidät hyväksyttäisiin seurakunnassa täysin hyvässä asemassa oleviksi. Paavali kehotti Tessalonikan kristittyjä "vetäytymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa häiritsevästi eikä sen perinteen mukaan, jonka saitte meiltä". (2. Tess. 3:6) Hän selvensi edelleen tätä lausuntoaan kirjoittamalla: "Mutta jos joku ei tottele tämän kirjeen välittämää sanaamme, niin pitäkää häntä merkittynä ja lakatkaa seurustelemasta hänen kanssaan, jotta hän häpeäisi. Älkää kuitenkaan pitkö häntä vihollisena, vaan neuvokaa yhä häntä vakavasti niin kuin veljeä." – 2. Tess. 3:14, 15.

Joskus seurakunnassa saattaa nykyään olla sellaisia, jotka ovat jatkuvasti räikeän piittaamattomia teokraattisesta järjestyksestä, vaikkei heidän tiedetäkään syyllistyneen minkään sellaisen vakavan synnin harjoittamiseen, jonka vuoksi heidät

voitaisiin erottaa.

Annettuaan vakavia neuvoja tällaisille henkilöille ja havaittuaan, että he suhtautuvat itsepintaisen piittaamattomasti Raamatun selviin periaatteisiin, vanhimmat voivat päättää puhua seurakunnalle ja antaa sopivia varoittavia neuvoja tällaisesta häiritsevästä käytöksestä. Vaikkei mitään nimiä olekaan mainittu, yksityisten seurakunnan jäsenten täytyisi silloin 'merkitä' tällaiset henkilöt, niin kuin Paavali neuvoi Tessalonikan veljiä. Jos häiritsevästi vaeltava yhä jatkaisi itsepäistä käytöstään, hän olisi suuressa vaarassa syyllistyä lopulta vakavaan syntiin, joka voisi johtaa hänen erottamiseensa. Toisaalta seurakunnan uskollisten jäsenten osoittama rakkaudellinen huoli ja luja asenne voisivat hyvinkin saada hänet häpeämään ja katumaan. Kun on täysin selvää, että hän on luopunut häiritsevästä menettelystään, häntä ei olisi enää tarpeen kohdella "merkittynä".

JEHOVA SIUNAA YKSIMIELISTÄ PUHDASTA PALVONTAA

Kaikki jotka ovat Jumalan seurakunnan yhteydessä nykyään, voivat varmasti iloita siitä runsaasta hengellisestä omaisuudesta, jonka Jehova on antanut kansalleen. Hengelliset laitumemme on todellakin tehty hedelmällisiksi, ja meille on annettu runsain määrin virkistäviä totuuden vesiä. Me olemme kokeneet Jehovan suojelevaa huolenpitoa hänen Kristuksen johdossa olevan teokraattisen järjestelynsä välityksellä. (Ps. 23; Jes. 32:1, 2) Se hengellinen paratiisi, jossa me havaitsemme olevamme, on antanut meille turvallisuudentunteen näinä levottomina viimeisinä päivinä.

Kun me Jumalan hyvän uutisen palvelijoina säilytämme käytöksemme moitteettomana ja annamme esimerkin kristillisestä ykseydestä, Valtakunnan totuus loistaa edelleenkin meidän kauttamme. Jehovan siunauksen alaisuudessa meillä on ilo nähdä yhä useampien ihmisten tulevan tuntemaan Jehovan ja liittyvän meihin palveluksen suorittamiseksi täydelleen.

13. LUKU MAAILMANLAAJUINEN VELJESSEURA

OLTUAAN tekemisissä yksinomaan yhden miehen, Aabrahamin, ja hänen jälkeläistensä israelilaisten kanssa 2000 vuoden ajan Jehova Jumala "käänsi huomionsa kansojen ihmisiin ottaakseen heistä kansan nimelleen". (Apt. 15:14) Tämä Jehovan nimelle otettu kansa muodostuisi hänen todistajistaan, jotka olisi koottu ajatuksen ja toiminnan ykseyteen riippumatta heidän olinpaikastaan maan päällä. Tämä kaikkien kansojen ihmisistä muodostuvan kansan yhdistäminen Jumalan palvelukseen olisi seuraus Jee suksen opetuslapsilleen antaman käskyn täyttämisestä. Hänhän sanoi: "Menkää sen tähden ja tehkää opetuslapsia kaikkien kansojen ihmisistä, kastakaa heidät Isän ja Pojan ja pyhän hengen nimessä ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä olen käkenyt teidän noudattaa." – Matt. 28:19, 20.

Kääntyessäsi Jehovan puoleen vihkiytyessäsi sinusta on tullut Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi ja olet tullut nykyiseen maailmanlaajuiseen kristilliseen veljesseuraan. (1. Piet. 2:17) Olet oppinut rakastamaan ja kunnioittamaan paikallisessa seurakunnassa olevia kristittyjä tovereitasi, vaikka jotkut heistä saattavatkin olla eri rotua tai kansallisuutta. Kenties jotkut lähimmistä tovereistasi seurakunnassa ovat sellaisia, joiden seuraa olisit aikaisemmin väitellyt välilläne vallitsevien rotu-, sivistys-, koulutus- tai varallisuuserojen vuoksi. Mutta tässä me kaikki olemme sellaisen yhteisön läheisten siteiden yhdistäminä, jossa ulkokultailematon veljellinen rakkaus on luonut katkeamattoman yhteenkuuluvuuden siteen, joka on monin verroin lujempi kuin mitkään muut suhteet, joita meillä on

aiemmin ollut yhteiskunnallisesti, uskonnollisesti tai sukulaistemme keskuudessa. – Mark. 10:29, 30; Kor. 3:14; 1. Piet. 1:22.

TARKISTUKSIA AJATTELUSSA

Jos joidenkuiden on ollut vaikeata vapautua rodullisista, poliittisista, yhteiskunnallisista tai muista syvään juurtuneista ennakkoluuloista, niin heidän sopii vain ajatella varhaisia juutalaiskristittyjä, joiden oli vapauduttava uskonnollisista ennakkoluuloistaan, joita he tunsivat kaikkien muiden kansojen ihmisiä kohtaan. Palauta mieleesi, että kun Pietaria neuvottiin menemään roomalaisen sadanpäämiehen Korneliuksen kohtiin, niin Jehova huomaavaisesti valmisti häntä tähän tehtävään. Ole hyvä ja lue koko kertomus Apostolien tekojen 10. luvusta.

Näyssä Pietarin käskettiin seurastaa ja syödä eräitä eläimiä, jotka juutalaisille olivat palvontamenojen mukaan epäpuhtaita; niitä ei saanut edes koskettaa. Kun Pietari vastusteli, ääni taivaasta käski häntä: "Älä sinä enää kutsu saastuneeksi sitä, minkä Jumala on puhdistanut." (Apt. 10:15) Tarvittiin siis tämä Jumalan väliintulo, jotta Pietarin mieli olisi sopeutunut siihen tehtävään, jonka hän oli saamaisillaan. Hänen piti nimittäin mennä käymään kansoihin kuuluvan miehen luona. Mutta toteltuaan Jehovan ohjausta hän selitti: "Te tiedätte hyvin, kuinka lainvastaista juutalaisen on liittyä toisheimoisien miehen seuraan tai lähestyä häntä, ja kuitenkin Jumala on näyttänyt minulle, ettei minun tulisi kutsua ketään ihmistä saastuneeksi tai epäpuhtaaksi. Siksi tulinkin vastaan sanomatta, kun minua lähetettiin hakemaan." (Apt. 10:28, 29) Sen jälkeen Pietari sai nähdä todisteen siitä, että Jehova oli hyväksynyt Korneliuksen ja hänen huonekuntansa. Vaikka jonkin aikaa myöhemmin Pietari epäjohtamukaisesti pidätti syömästä ja seurustelemasta pakanauskovien kanssa, kun joitakuita vierailevia juutalaiskristittyjä oli läsnä, niin hän ja muut uskolliset juutalaiskristityt toimivat ykseyden säilyttämiseksi kristillisen seurakuntayhteisön keskuudessa. – Gal. 2:11–14; 1. Piet. 3:10–12. Saulus Tarsolaisen täytyi samoin nöyrytyä seurustelemaan kristittyjen valvojen kanssa, joiden aiemmin oli katsottu olevan yhteiskunnallisesti paljon hänen, korkeasti oppineen fariseuksen, alapuolella, ja jopa ottaa heiltä ohjeita vastaan. (Apt. 4:13; Gal. 1:13–20; Fil. 3:4–11) Me voimme edelleen vain kuvitella niitä tarkistuksia, joita sellaisten ihmisten kuin Sergius Pauluksen, Dionysiuksen, Damariksen, Filemonin, Onesimuksen ja muiden oli tehtävä ajattelussaan, kun he ottivat vastaan hyvän uutisen ja tulivat Jeesuksen Kristuksen opetuslapsiksi. – Apt. 13:6–12; 17:22, 33, 34; Filem. 8–20.

KANSAINVÄLISEN YKSEYTEMME SÄILYTTÄMINEN

Epäilemättä paikallisen seurakuntasi veljien ja sisarten rakkaus osaltaan veti sinua Jehovan puoleen. Todennäköisesti et ollut kokenut sellaista aikaisemmin seurustellessasi muiden ihmisryhmien kanssa. Sinä havaitsit Jeesuksen Kristuksen tosi opetuslapsille tunnusomaisen rakkauden merkin, josta ei voi erehtyä. (Joh. 13:35) Mutta miten paljon enemmän aloitkaan arvostaa Jehovan nykyisiä toimenpiteitä ihmiskunnan suhteen, kun sitten havaitsit, että tämä Jumalan kansan paikallisen ryhmän keskuudessa ilmenevä rakkaus oli vain esimakua siitä rakkaudesta, joka tulee koko kansainvälisen Jehovan kansan taholta! Sinusta tuli sen Raamatun ennustuksen täyttymyksen todistaja, jonka mukaan viimeisinä päivinä koottaisiin ihmisiä palvomaan Jehovaa rauhassa ja ykseydessä. Voit etsiä ja lukea tuon ennustuksen Miikan 4:1–5:stä.

Kun otamme huomioon kaikki ne jakavat tekijät, jotka erottavat ihmisiä maan päällä nykyään, kuka olisi ikinä edes ajatellut mahdolliseksi yhdistää "kaikista

kansakunnista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä" tulevia ihmisiä? (Ilm. 7:9; Matt. 24:31) Ajattelehan niitä koulutuseroja, jotka vallitsevat nykyaikaisen pitkälle teknistyneen yhteiskunnan jäsenten ja niiden välillä, jotka ovat pitäneet kiinni vanhoista heimotavoista ja taikauskaisista käsityksistä aina nykyaikaan saakka. Katso samaa rotua ja kansallisuutta olevien ihmisten keskuudessa vallitsevaa uskonnollista kilpailuhenkeä. Kansallismielisyyden tullessa yhä ilmeisemmäksi ihmiset ovat jakaantuneet poliittisesti enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Ja jos sitten ajatlet eri ihmisryhmien välillä joka puolella vallitsevia suunnattomia varallisuuseroja sekä lukemattomia muita jakavia tekijöitä, niin kaikista näistä kansoista, puolueista, ryhmistä ja luokista tulevien ihmisyksilöitten yhdistäminen katkeamattomilla rakkauden ja rauhan siteillä on totisesti ihme, jonka ainoastaan Kaikkivaltias Jumala voi saada aikaan. – Sak. 4:6.

Se on kuitenkin todellisuutta, ja kun sinusta tulee vihkiytynyt Jumalan palvelija seurakunnassa, sinä saat olla osallinen siitä. Uskosi on tuonut sinut siunattuun asemaan, jota voidaan kuvailla hengelliseksi paratiisiksi. Hyötyessäsi tästä paratiisista sinulla on myös vastuu auttaa sen säilyttämisessä. Tämä tapahtuu noudattamalla apostolin Galatalaiskirjeen 6:10:ssä olevia sanoja: "Todellakin siis, niin kauan kuin meillä on siihen suotuisaa aikaa, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin niille, jotka ovat meille sukua uskossa." Hengellisen paratiisin rakentaminen ja säilyttäminen merkitsee myös sitä, 'etemme tee mitään riidanhalusta tai itsekkeskeisyydestä, vaan katsomme vaatimattomin mielin, että toiset ovat meitä parempia, emmekä pidä silmällä henkilökohtaisesti kiinnostuneina vain omia asioitamme, vaan myös henkilökohtaisesti kiinnostuneina toisten asioita'. (Fil. 2:3,4) Kun valmennamme itseämme suhtautumaan kristittyihin veljiimme ja sisariimme niin kuin Jehova suhtautuu heihin eikä sen mukaisesti mitä he ovat lihassa – kiinnittämättä huomiota inhimillisiin epätäydellisyyksiin, jotka lopulta katoavat, kun me kaikki jatkamme uuteen persoonallisuuteen pukeutumista – me voimme nauttia siitä, että meillä on rauhaisat ja onnelliset suhteet veljiimme ja sisariimme.

HUOLI TOISISTAMME

Toinen toisilleen kuuluvat ruumiinjäsenet pitävät samaa huolta toisistaan, kuten apostoli Paavali niin hyvin valaisi 1. Korinttolaiskirjeen 12:14–26:ssa. Mikä siis vaikuttaa järjestön yhteen osaan, vaikuttaa kaikkiin Jumalan kansaan kuuluihin. Vaikka pitkät välimatkat erottaisivat meidät joistakuista maailmanlaajuisen veljesseuramme jäsenistä, se ei merkitse sitä, että me välittäisimme vähemmän heidän hyvinvoinnistaan. Jos joitakuista vainotaan, niin muut ovat hyvin huolissaan, ja jos jotkut veljistämme kärsivät puutetta tai ovat joutuneet onnettomuuden tai sodan tai kansalaislevottomuuksien seurausten uhreiksi, muut etsivät ututterasti keinoja voidakseen auttaa heitä hengellisellä ja aineellisella tavalla. – Vrt. 2. Kor. 1:8–11.

Meidän kaikkien tulisi rukoilla veljiemme puolesta joka päivä. On veljiä, joita heidän eteensä tulevissa koettelemuksissa kiusataan ja houkutellaan tekemään pahaa. Joidenkin veljiemme kärsimykset voivat tulla julkisesti tunnetuiksi, kun taas toisten työpaikoilla ja jakautuneissa huonekunnissa kokema vastustus on suhteellisen tuntematonta. (1. Tess. 2:14; Matt. 10:35, 36) Tämä on kaikkien huolena, koska me muodostamme yhden maailmanlaajuisen veljesseuran. (1. Piet. 5:9) On myös niitä, jotka työskentelevät kovasti Jehovan palveluksessa sekä ottavat johdon saarnaamistyössä ja seurakuntien valvomisessa. Ja on niitä, joille on uskottu veljien maailmanlaajuisen työn valvonta. He kaikki tarvitsevat rukouksiamme, ja rukouksin me osoitamme aidon kiinnostuksemme ja rakkautemme veljiämme kohtaan silloinkin, kun emme ehkä henkilökohtaisesti voi auttaa heitä millään muulla tavalla. –Ef. 1:16;

1. Tess. 1:2, 3; 5:25.

Näinä viimeisinä päivinä maan päällä vallitsevan kuohunnan aikana, jolloin tämän tästä sattuu hätätapauksia sekä onnettomuuksia, kuten maanjäristyksiä, tulvia tai nälänhätää, kristittyjen Jehovan todistajien täytyy olla valmiita tulemaan toistensa avuksi. Tämä voi merkitä toisinaan sitä, että on johdettava laajoja avustusrynnistyksiä ja järjestettävä suuria määriä aineellista apua. Ensimmäisen vuosisadan kristityt antoivat tässä suhteessa esimerkin. Muistaen Jeesuksen omaa neuvoa muissa kansoissa olevat opetuslapset lähettivät iloiten aineellisia lahjoja Juudeassa oleville veljille erään nälänhädän aikana. (Apt. 11:27–30; 20:35) Apostoli Paavali saattoi järjestää avustuslahjan valmistamisen, niin että kaikki suoritettiin järjestyksellisellä tavalla. (2. Kor. 9:1–15) Kun veljemme nykyään joutuvat olosuhteitten uhreiksi ja tarvitsevat aineellista avustusta, niin järjestö ja yksityiset kristityt toimittavat nopeasti sitä mitä tarvitaan.

ERILLEEN OTETUT JEHOVAN TAHDON TEKEMISTÄ VARTEN

Maailmanlaajuinen veljesseura on järjestetty siksi, että se suorittaisi täydelleen palveluksensa Jehovan tahdon tekemisessä. Tänä nimenomaisena aikana hänen tahtonsa on, että Valtakunnan hyvä uutinen saarnataan kaikessa maassa todistukseksi kaikille kansoille. (Matt. 24:14) Tehdessämme tätä työtä Jehova tahtoo meidän aina käyttäytyvän hänen korkeiden moraalivaatimustensa mukaisesti. (1. Piet. 1:14–16) Saadaksemme Jehovan työn tehdyksi meidän kaikkien tulisi halukkaasti olla alamaisia toinen toisellemme ja työskennellä hyvän uutisen edistämiseksi. (Ef. 5:21) Nyt ei ole aika etsiä omia henkilökohtaisia etujamme, vaan nyt, enemmän kuin koskaan ennen, on aika panna Jumalan valtakunta ensi sijalle elämässämme. (Matt. 6:33) Kun pidämme tämän yhden ajatuksen mielessämme ja työskentelemme ykseydessä toinen toistemme kanssa hyvän uutisen edistämiseksi, niin se tuo meille nyt iloista tyydytystä ja varman toivon tulevista ikuisista siunauksista.

Jehovan todistajat ovat todella erillinen kansa, joka on erotettu muusta ihmiskunnasta puhtaaksi kansaksi, joka on innokas Jumalamme palveluksessa. (Tiit. 2:14) Me emme erotu toisista tai ole erillisiä siinä mielessä, että kiinnittäisimme huomion itseemme. Kaikille on pikemminkin käynyt ilmeiseksi, että Jehovan palvontamme on tehnyt meidät erilaisiksi. Me emme ainoastaan työskentele yksimielisesti veljiemme kanssa ympäri maailman, vaan me jopa puhumme yhtä totuuden kieltä ja toimimme yhteisvoimin puhumamme totuuden mukaisesti. Jehovan profeetta Sefanja ennusti tämän kirjoittaessaan: "Silloin minä muutan puhtaiksi kansain huulet [muutan kansoille puhtaan kielen, *UM*], niin että ne kaikki rukoilevat Herran [Jehovan, *UM*] nimeä, palvelevat häntä yksimielisesti." – Sef. 3:9.

Sitten Sefanja jatkaa kuvaillen sitä yksimielistä, puhdasta ja maailmanlaajuista veljeyttä, josta on tullut todellisuutta nykyään: "Israelin jäännökset eivät tee väärin, eivät puhu valhetta, eikä heidän suussaan tavata vilpillistä kieltä. Sillä he kaitsevat kaittaviansa ja makaavat kenenkään peloittelematta." (Sef. 3:13) Saatuaan Jehovan totuudensanan tuntemuksen ja uudistettuaan mielensä sekä mukautettuaan elämäntapansa Jehovan vaatimukseen Jehovan todistajat pystyvät työskentelemään ykseydessä ja suorittamaan sellaista, mikä näyttää mahdottomalta niiden silmissä, jotka katselevat asioita epätäydelliseltä, inhimilliseltä näkökannalta. Maailmanlaajuinen kristillinen veljesseura on todellakin erillinen kansa, Jumalan kansa, joka tuottaa hänelle kunniaa kaikessa maassa.

Jehovan todistajien maailmanlaajuinen veljesseura on esimerkkinä siitä, mihin Jeesus käski opetuslapsiaan ja minkä hän osoitti olevan tosi opetuslastensa varma

tunnusmerkki. Jeesus sanoi: "Minä annan teille uuden käskyn, että rakastatte toisianne; että niin kuin minä olen rakastanut teitä, tekin rakastatte toisianne. Tästä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on rakkaus keskuudessanne." (Joh. 13:34, 35) Jehovan tuntemusta etsivillä on tämä vakuuttava todiste edessään, kun he tarkkailevat mitä hänen kansansa keskuudessa tapahtuu. Miten onnellisia me kaikki olemmekaan saadessamme kuulua Jehovan järjestettyyn kansaan, jonka etuna on suorittaa loistoisaa palvelusta tänä lopun aikana! Pukeutumalla edelleenkin rakkauteen ja antamalla tämän tunnusmerkin ilmaista itsemme voimme olla varmat siitä, että meillä tulee olemaan monia iloisia palvelusetuja nykyisessä maailmanlaajuisessa veljesseurassa.

14. LUKU KESTÄEN ELÄMÄ PÄÄMÄÄRÄNÄ

KUN apostoli Paavali palveli Lystrassa ensimmäisellä lähetysmatkallaan, juutalaiset karkasivat hänen kimppuunsa, kivittivät häntä ja raahasivat hänet puolikuolleena kaupungin ulkopuolelle. Mutta hän toipui ja jatkoi lähetystyötään lannistumatta tästä tuskallisesta ja koettelevasta kokemuksestaan. Myöhemmin hän palasi Lystraan ja rohkaisi veljiä pysymään lujina uskossa. Viitaten aikaisempaan kokemukseensa Lystrassa sekä muihin kestämiinsä koettelemuksiin hän sanoi: "Meidän täytyy mennä Jumalan valtakuntaan monien ahdistusten kautta." (Apt. 14:19–22) Hän säilytti myönteisen asenteen. Mikä erinomainen esimerkki meille nykyään!

Miten Paavali saattoi ajatella ankarien vainojen kärsimisestä tällä tavoin? Se johtui siitä, että hänen kestävyydellään oli tarkoitus. Hän kesti elämä päämääränä. Tullessaan kristityksi hän tiesi, ettei se merkitsisi helppoa elämäntapaa. Hän itse oli aikaisemmin vainonnut kristittyjä ja luovuttanut muutamia heistä kuolemaan. (Apt. 22:4; Gal. 1:13) Hän tunsikin Jeesuksen omat sanat, joiden mukaan hänen opetuslapsiaan vihattaisiin ja vainottaisiin. (Matt. 10:22; Joh. 15:20) Mutta hän tiesi myös, minkä Jeesus oli sanonut olevan seurauksena niille, jotka menestyksellisesti kestäisivät koettelemukset. Jeesus sanoi: "Joka on kestänyt loppuun asti, se pelastuu." Tai Luukkaan kertomuksen mukaan: "Kestävyydellänne te hankitte omaksenne sielunne [tulevan elämänne, v:n 1971 engl. laitoksen alaviite]." – Matt. 24:13; Luuk. 21:19.

Niin, Paavali oli päättänyt osoittautua uskolliseksi Hänelle, joka oli kutsunut hänet apostoliksi. Hän tiesi, että häntä odotti palkka ja että Jehova tukisi häntä kaikissa koettelemuksissa joita hän kohtaisi elämän tavoittelussaan, niin kauan kuin hän pysyisi uskollisena. (Gal. 1:15, 16; 2. Tim. 4:6, 7; Room. 8:35–39) Hänen elämänvaelluksensa ja sen tulokset rohkaisevat voimakkaasti meitä nykyään pysymään uskollisina palveluksemme suorittamisessa. Tulokset voivat olla meille samat kuin Paavalillekin.

MIKSI KOETTELEMUKSET OVAT LISÄÄNTYMÄSSÄ

Olet ehkä ollut totuudessa jo monia vuosia, ja jos olet, niin tiedät varmasti, mitä nuhteettomuutesi koetusten kestäminen merkitsee. Mutta vaikka olisit vasta äskettäin tullut tuntemaan Jehovan ja olisit palvellut häntä vain lyhyen aikaa, niin sinäkin voit jo todistaa, että Saatana Panettelija on päättänyt vastustaa jokaista, joka alistuu Jehovan suvereenisuuteen Hänen vihkiytyneenä todistajanaan. (2. Tim. 3:12) Mutta oletpa kestänyt paljon tai vähän Jehovan palveluksessa, sinulla ei ole mitään syytä tulla pelokkaaksi tai lannistua, koska Jehova on varmasti luvannut tukea sinua ja palkita kestävyytesi pelastamalla sinut tulevaan elämään. – Hepr. 13:5, 6; Ilm. 2:10.

Me kaikki voimme vielä odottaa joutuvamme erityisen vaikeisiin koettelemuksiin näinä Saatanan vanhan järjestyksen jäljellä olevina viimeisinä

päivinä. Syy siihen on ilmaistu Ilmestyksen 12:12:ssa, jossa sanotaan: "Tämän vuoksi iloitkaa, taivaat ja te niissä asuvat! Voi maata ja merta, koska Panettelija on tullut alas teidän luoksenne suuren vihan vallassa tietäessään, että hänellä on lyhyt aika." Niin, taivaassa käydyn sodan jälkeen, joka seurasi Jumalan valtakunnan perustamista vuonna 1914, Saatanan ei ole enää sallittu päästä Jehovan taivaisiin. Hänet syöstiin alas maahan, johon hänen pahat tekonsa on siitä pitäen rajoitettu. Vuoden 1914 jälkeen maan päällä lisääntynyt ahdinko, johon sisältyy Jehovan vihkiytyneiden palvelijoiden voimistunut vainoaminen, johtuu Saatanan vihasta ja todistaa meidän elävän hänen ihmiskuntaan kohdistuvan jumalattoman hallintonsa viimeisiä päiviä. – Ilm. 12:1–12.

Koska Saatana on raivoissaan alennetusta tilastaan ja tietää aikansa olevan lyhyt, hän yrittää demoniensa avulla kaikin voimin häiritä Jehovan kansan saarnaamis- ja opettamistyötä. Tämä tuo Jehovan palvelijat sen hengellisen sodankäynnin taistelurintamaan, joka Efesolaiskirjeen 6:12:n mukaan "ei ole kamppailua verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tämän pimeyden maailmanhallitsijoita vastaan, taivaallisissa olevia pahoja henkivoimia vastaan". Tämä sodankäynti saavuttaa huippukohtansa nyt lähellä olevan suuren ahdistuksen aikana. Mikäli aiomme selviytyä voittoisina Jehovan puolella, me emme saa antaa periksi taistelussa, vaan meidän on pidettävä hengellinen sota–asumme hyvässä kunnossa ja ponnisteltava eteenpäin tässä kaikenkäsittävässä sodassa kaikkia Panettelijan pahoja vehkeilyjä vastaan. (Ef. 6:10–17) Tämä vaatii meiltä suurta kestävyyttä jatkaessamme meille uskottua palvelusta. Mutta mitä tähän oikeastaan sisältyy ja miten me voimme kestää?

KESTÄVYYDEN KEHITTÄMINEN

Kestävyys merkitsee 'kykyä pitää puoliaan vaikeuksia, vastoinikäymisiä tai painostusta vastaan'. Hengellisessä mielessä se viittaa siihen, että on lujasti päättänyt tehdä sitä, mikä on oikein, huolimatta vaikeuksista, vastustuksesta, vainosta tai muista tekijöistä, joiden tarkoituksena on kääntää meidät pois siltä tieltä, jolla me olemme päättäneet säilyttää nuhteettomuutemme Jumalaa kohtaan. Kristillistä kestävyyttä täytyy kehittää. Se vie aikaa. Kestävyyskykymme lisääntyy, kun me edistymme hengellisesti. Kun kestämmme uskomme vähäisiä koetuksia heti kristillisen uramme alusta saakka ja kun pysymme vihkiytymisessämme lujina, me vahvistumme kestämaan vaikeampia koettelemuksia, joita varmasti tulee myöhemmin. Meillä ei ole varaa lykätä päätöstämme pysyä lujina uskossa siihen asti kun suuret koettelemukset tulevat. Luja päätöksemme on tehtävä ennen kuin koetus tulee. Osoittaen, että kestävyyttä on kehitettävä muiden jumalisten ominaisuuksien ohella, Pietari kirjoitti: "Niin, juuri tästä syystä, ryhtymällä vastaukseksi kaikkiin hartaisiin ponnistuksiin, lisätkaa uskoonne hyvettä, hyveeseenne tietoa, tietoonne itsehillintää, itsehillintäänne kestävyyttä, kestävyyyteenne jumalista antaumusta, jumaliseen antaumukseenne veljellistä kiintymystä, veljelliseen kiintymykseenne rakkautta." – 2. Piet. 1:5–7; 1. Tim. 6:11.

Jaakob kiinnitti huomionamme kestävyyskehittämisen tärkeyteen kirjoittaessaan: "Pitäkää sitä kaikkea ilona, veljeni, kun kohtaatte monenlaisia koettelemuksia, koska tiedätte, että tämä uskonne koeteltu laatu saa aikaan kestävyyttä. Mutta antakaa kestävyys saada työnsä täydelliseksi, jotta olisitte täydelliset ja joka suhteessa terveet ettekä minkään puutteessa." (Jaak. 1:2–4) Jaakob sanoo, että meidän tulisi pitää niitä koettelemuksia, jotka panevat uskomme koetukselle, tervetulleina ja olla iloisia niistä, koska ne auttavat meitä saamaan aikaan kestävyyttä. Oletko tarkastellut asiaa tältä kannalta? Sitten Jaakob osoittaa, että

kestävyydelläkin on työnsä suoritettavana, sillä se täydellistää kristillisen persoonallisuutemme ja tekee meistä täysin hyväksyttäviä Jumalalle. Ja kun me kohtaamme ja voitamme suuria ja pieniä koettelemuksia, niin kestävyys vahvistuu päivä päivältä. Kestävyys vuorostaan tuottaa muita haluttavia ominaisuuksia, joita me tarvitsemme. Jos me välttelemme eteemme tulevien vähäisten koettelemusten kestämistä, niin me emme koskaan pysty selviytymään suuremmista, tärkeämmistä uskomme koetuksista. – Luuk. 16:10.

Vasta kun kestävyys on täydellistynyt, se voi suorittaa loppuun työnsä niiden jumalisten ominaisuuksien tuottamisessa, jotka tekevät meistä Jumalaa miellyttäviä ja saavat hänet suomaan meille ikuisen elämän palkan. Siksi Jaakob lausui edelleen: "Onnellinen on se mies, joka kestää jatkuvasti koettelemuksen, koska hän saa hyväksytyksi tultuaan elämän kruunun, jonka Jehova lupasi niille, jotka alati rakastavat häntä." (Jaak. 1:12) Me kestämmme todellakin elämä päämääränä. Ilman kestävyttä me emme voi pysyä totuudessa. Jos me annamme myöten maailman painostukselle, meidät pakotetaan takaisin maailmaan. Ilman kestävyttä me emme saisi Jehovan henkeä emmekä siksi voisi tuottaa sen hedelmää elämässämme.

Mikäli aiomme edelleenkin kestää näinä vaikeina aikoina, meidän on kristittyinä kehitettävä oikeaa asennetta kärsimyksiä kohtaan. Muista, että Jaakob kirjoitti: "Pitäkää sitä kaikkea [pelkkänä] ilona." (Jaak. 1:2) Se ei ehkä ole niin helppoa, koska kyseessä saattaa olla ruumiillinen tai henkinen kärsimys eri muodoissaan. Mutta muista, että tuleva elämä on vaakalaudalla. Apostolien kokemus auttaa meitä näkemään, miten voimme iloita nykyisissä kärsimyksissä. Kertomus on Apostolien teoissa ja kuuluu: "He kutsuivat apostolit luokseen, pieksivät heitä ja käskivät heidän lakata puhumasta Jeesuksen nimen perusteella ja päästivät heidät menemään. Nämä lähtivät siis sanhedrinin edestä iloiten siitä, että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään häpäisyä hänen nimensä puolesta." (Apt. 5:40, 41) He käsittivät, että heidän kärsimyksensä oli todisteena siitä, että he olivat olleet tottelevaisia Jeesuksen käskylle ja että heillä oli Jehovan hyväksymys. Vuosia myöhemmin, kirjoittaessaan ensimmäisen kirjeensä, Pietari mainitsi, miten arvokasta tällainen kärsiminen vanhurskauden tähden on. Luehan hänen sanansa Pietarin 1. kirjeen 4:12–16:sta.

Toinen kokemus koskee Paavalia ja Silasta. Kun he suorittivat lähetystyötään Filippiissä, heidät pidätettiin ja heitä syytettiin kaupungin häiritsemisestä ja luvattomien tapojen julistamisesta. Seurauksena oli, että heitä piestiin ankarasti ja heidät heitettiin vankilaan. Raamattu kertoo meille, että kun he olivat vielä vankilassa ja heidän haavansa olivat hoitamatta, niin "keskiyön vaiheilla Paavali ja Silas rukoilivat ja ylistivät Jumalaa lauluin; niin, vangit kuuntelivat heitä". (Apt. 16:16–25) Paavali ja hänen toverinsa katsoivat aivan oikein, että heidän Kristuksen tähden kokemansa kärsimykset eivät olleet todisteena ainoastaan heidän omasta nuhteettomuudestaan Jumalan ja ihmisten edessä, vaan että ne olivat myös keino antaa lisätodistusta niille, jotka saattaisivat olla taipuvaisia kuuntelemaan hyvää uutista. Muiden tuleva elämä oli myös kysymyksessä. Myöhemmin vanginvartija ja hänen huonekuntansa kuuntelivat ja tulivat opetuslapsiksi. (Apt. 16:26–34) Paavali ja Silas luottivat Jehovan voimaan ja hänen halukkuuteensa tukea heitä heidän kärsimyksissään. He eivät pettyneet. Nykyäänkin Jehova on antanut kaikkea, mitä me tarvitsemme, tukeakseen meitä koettelemuksen aikoina. Hän haluaa meidän kestävän. Hän on antanut meille henkeytetyn Sanansa, jotta me saisimme hänen tarkoituksensa täsmällistä tuntemusta. Tämä rakentaa meidän uskoamme. Meillä on tilaisuus olla yhdessä uskonveljemme kanssa tutkiessamme Jumalan sanaa sekä suorittaessamme pyhää palvelustamme. Meillä on myös etu pitää läheistä yhteyttä itse Jehovaan

rukouksen välityksellä. Hän kuuntelee kiitoksen ilmauksiamme ja hartaita avunpyyntöjämme, niin että voimme säilyttää puhtaan aseman hänen edessään. (Fil. 4:13) Eikä tule myöskään väheksyä sitä voimaa, jota saadaan eteemme asetetun toivon mietiskelemisestä. – Matt. 24:13; Ilm. 21:1–4.

ERILAISTEN KOETTELEMUSTEN KESTÄMINEN

Ne koettelemukset, joita meidän täytyy nykyään kestää, ovat hyvin samankaltaisia kuin nekin, joita Jeesuksen Kristuksen varhaiset opetuslapset kohtasivat. Nykyisinä aikoina Jehovan todistajat ovat saaneet kärsiä solvauksia ja pahoinpitelyä vääriä tietoja saaneiden tai harhaanjohdettujen vastustajien taholta. Suuri osa vastustuksesta johtuu, kuten apostolien päivinäkin, niiden fanaattisten uskonnollisten aineiden kiihotustyöstä, joiden väärät uskonnolliset opetukset ja tavat Valtakunnan hyvä uutinen on paljastanut. (Apt. 17:5–9,13) Toisinaan Jehovan kansa on saanut helpotusta vetoamalla poliittisten hallitusten takaamiin laillisiin oikeuksiin. (Apt. 22:25; 25:11) Mutta hallitsijat itsekkin ovat antaneet virallisia kieltoja hyvän uutisen julistamiselle ja pyrkineet lopettamaan kristillisen palveluksemme. (Ps. 2:1–3) Tällaisissa olosuhteissa me noudatamme rohkeasti uskollisten apostolien esimerkkiä ja tottelemme jatkuvasti "Jumalaa hallitsijana ennemmin kuin ihmisiä". – Apt. 5:29.

Sitä mukaa kuin kansallismielisyys on jatkuvasti lisääntynyt kautta maapallon viime vuosina, hyvän uutisen saarnaajat ovat joutuneet kestämaan yhä suurempaa painostusta, jotta heidät saataisiin luopumaan Jumalan heille antamasta palveluksesta. Kaikki Jumalan palvelijat ovat oppineet arvostamaan yhä paremmin Ilmestyskirjan 14:9–12:ssa annettua varoitusta "pedon ja sen kuvan" palvonnasta. He tajuavat, miten merkityksellisiä ovat Johanneksen sanat: "Tässä tarvitaan pyhien kestävyyttä, niiden jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja Jeesuksen uskoa."

Sotien, vallankumousten tai suoranaisten vainon ja virallisten kieltojen vuoksi tulevat koetukset saattavat tehdä sinulle mahdottomaksi jatkaa kristillistä palvontaa täysin järjestelmällisellä tavalla. Olosuhteet voivat kehittyä sellaisiksi, että suurten seurakunnankokousten pitäminen käy mahdottomaksi. Yhteydet haaratoimistoon saattavat tilapäisesti katketa. Kierrosvalvojien vierailut saattavat keskeytyä. Uusia julkaisuja ei ehkä tule. Jos jotain tällaista sattuu sinun kohdallesi, niin mitä sinun pitäisi tehdä?

Vastaus on: tee mitä voit ja niin paljon kuin voit puhtaan palvonnan hyväksi niissä olosuhteissa. Henkilökohtaisen tutkimisen pitäisi olla mahdollista. Tavallisesti pienet veljien ryhmät voivat kokoontua tutkimaan koteihin. Aikaisemmin tutkittuja julkaisuja ja itse Raamattua voidaan käyttää kokousten perustana. Älä hermostu äläkä huolestu. Tavallisesti lyhyen ajan kuluessa saadaan jonkinlainen yhteys vastuunalaisiin veljiin. Hallintoelin yrittää etsiä keinoja päästäkseen kosketuksiin veljien kanssa.

Mutta vaikka toteaisitkin olevasi eristettynä kaikista kristityistä veljistäsi, pidä mielessäsi, että sinä et ole eristettynä Jehovasta etkä hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta. Toivosi voi pysyä lujana. Jehova voi yhä kuulla rukouksesi, ja hän voi vahvistaa sinua hengellään. Odota häneltä opastusta. Muista, että sinä olet Jehovan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi, ja sikäli kuin todistamistilaisuuksia avautuu, käytä niitä hyvin hyödyksesi. Jehova siunaa ponnistelusi, ja toisia voi pian liittyä kanssasi palvomaan häntä. – Fil. 1:27–30; 4:6, 7; 2. Tim. 4:16–18; Apt. 4:13–31; 5:27–42.

Vaikka apostolien ja muiden tavoin joutuisit jopa kuolemanuhan eteen, niin turvaa voimakkaasti "Jumalaan, joka kuolleet herättää". (2. Kor. 1:8–10) Uskosi

hänen antamaansa ylösnousemukseen voi auttaa sinua kestämaan ankarintakin vastustusta. (Luuk. 21:19) Kristus Jeesus antoi esimerkin; hän tiesi, että hänen uskollisuutensa koetuksessa vahvistaisi toisia kestämaan. Sinäkin voit olla voiman lähteenä veljillesi samalla tavoin. – Joh. 16:33; Hepr. 12:2, 3; 1. Piet. 2:21.

Vainon tai palveluksemme suoranaisten vastustamisen lisäksi on monia muita vaikeita tilanteita, joita täytyy ehkä kestää. Vaikka joillakuilla on vapaus puhua avoimesti, he ovat masentuneet ja lakanneet palvelemasta Jehovaa heidän alueellaan olevien ihmisten välinpitämättömyyden vuoksi. Toisten on pitänyt tulla toimeen omien ruumiillisten sairauksiensa kanssa tai muulla tavoin kestää heikon elimistönsä asettamia rajoituksia. Ilmeisesti apostoli Paavalinkin oli kestävä erästä lihassaan ollutta heikkoutta, joka toisinaan häiritsi hänen palvelustaan tai vaikeutti sitä. (2. Kor. 12:7) Inhimilliset epätäydellisyydet, joita on meillä niin kuin muillakin, voivat asettaa erityisen vaikeita olosuhteita kestäviksi. Epätäydellisyydet voivat ilmetä kristittyjen tovereitten persoonallisuuksien välisissä ristiriidoissa. Mutta ne, jotka pitävät kiinni Jehovan sanan neuvoista, voivat voittaa ja menestyksellisesti kestää myös esteet. – Hes. 2:3–5; 1. Kor. 9:27; 13:8; Kor. 3:12–14; 1. Piet. 4:8.

VAKAINA PALVELUKSEMME SUORITTAMISESSA

Meidän on aina pysyttävä Juinni hänessä, jonka Jehova on asettanut seurakunnan Pääksi, Kristuksessa Jeesuksessa. (Vrt. Kor. 2:18, 19) Meidän on tarpeen työskennellä läheisesti "uskollisen ja ymmärtäväisen orjan", hallintoelimen ja valvojiksi nimitettyjen kanssa. Kristus Jeesus käyttää kaikkia näitä Isänsä tahdon toteuttamisessa. Meidän on käytettävä täysin määrin hyväksemme rukousetua. Muista, etteivät edes vankilan muurit tai eristyssellit voi katkaista yhteyttämme koko maan Ylimpään Tuomariin.

Suorittakaamme palveluksemme täydelleen päättäväisinä ja kestävinä jatkaen hellittämättä sitä työtä, jonka kuolleista herätetty Jeesus Kristus antoi kaikille opetuslapsilleen: "Menkää sen tähden ja tehkää opetuslapsia kaikkien kansojen ihmisistä, kastakaa heidät Isän ja Pojan ja pyhän hengen nimessä ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä olen käskennyt teidän noudattaa." (Matt. 28:19, 20) Pitäkäämme hänen tavallaan Valtakunnan toivo ja ikuisen elämän odote selvästi edessämme ja kestäkäämme. (Hepr. 12:2) Etunamme Kristuksen kastettuina opetuslapsina on osaltamme toteuttaa hänen ennustustaan, jolla on suuri täyttymyksensä tässä "asiainjärjestelmän päättymisessä" ja joka kuuluu: "Tämä valtakunnan hyvä uutinen tullaan saarnaamaan koko asutussa maassa todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu." (Matt. 24:3, 14) Kun olemme kokosydärnaisesti omistautuneet tähän työhön tänä aikakautena, mikä ilo onkaan astua ikuiseen elämään palvelemaan Jehovaa hänen vanhurskaassa uudessa järjestyksessään!

LIITE

"Katukaa, ja kastettakoon kukin teistä Jeesuksen Kristuksen nimessä syntienne anteeksi antamiseksi." Tämän neuvon Pietari antoi lukuisille tunnonvaivoissa oleville juutalaisille ja ympärileikatuille käännyttämisille, kun he kysyivät: "Miehet, veljet, mitä meidän on tehtävä?" Oli helluntai vuonna 33, ja suuri joukko oli kokoontunut tutkimaan sitä uskomatonta kokemusta, joka pienellä ryhmällä Jeesuksen opetuslapsia oli juuri ollut, kun heihin oli vuodatettu pyhä henki. Pietari selitti kyselijöille heidän näkemänsä ja kuulemansa merkityksen, ja kun he tajusivat syyllisyytensä suuruuden tosi Messiaan murhan yhteydessä, "he saivat piston sydämeensä" ja alkoivat etsiä keinoja Jumalan anteeksiannon saamiseksi. – Apt. 2:1–40.

Ne joille Pietari puhui tuona päivänä, olivat jo Jehova Jumalan palvojiksi tunnustautuvia. He väittivät, että heillä luonnollisen Israelin kansan jäsenenä ja Mooseksen lain noudattajina oli suhde häneen. Jotkut heistä ovat saattaneet olla niitä, jotka ilmaisivat aikaisemmin vastakaikua Johannes Kastajan saarnaamista kohtaan ja jotka oli kastettu lakiliittoa vastaan tehtyjen syntien katumisen vertauskuvaksi. (Matt. 21:23–26) Mutta myöhemmin juutalaiset uskonnolliset johtajat olivat saattaneet vaikuttaa heihin niin, että he hylkäsivät tosi Messiaan, Jeesuksen, ja liittyivät hänen surmaamiseensa tähdänneeseen salaliittoon. (Matt. 27:15–23; Apt. 2:36; 3:13–18) Kun he nyt katuivat sen johdosta, mitä he olivat nähneet ja kuulleet tuona merkityksellisenä päivänä, he turvautuivat Jumalan armoon. He vastasivat Pietarin kehotukseen, katuivat Jehovan Voideltua vastaan tekemiään syntejä, ja heidät kastettiin Jeesuksen Kristuksen nimessä. (Apt. 2:41) Sen jälkeen "he omistautuivat jatkuvasti apostolien opetukseen". – Apt. 2:42.

Nykyään tilanne on useimpien ihmisten kohdalla täysin erilainen. Edes kristikunnan uskontojen kannattajat eivät ole tulleet tuntemaan Jehovaa ainoana elävänä tosi Jumalana. (Ps. 83:19, VM; Mark. 12:29) Monet nimikristityt palvovat sen sijaan kolmiyhteistä jumalaa, joten he eivät sanottavasti eroa niistä ensimmäisen vuosisadan ihmisistä, joille Paavali kirjoitti: "Te olitte juuri tuohon aikaan [ennen totuuteen tulemista] ilman Kristusta, vieraantuneita Israelin valtiosta ja vieraita lupauksen liitoille, eikä teillä ollut toivoa, ja te olitte ilman Jumalaa maailmassa." (Ef. 2:12) Siitä syystä useimmat ihmiset havaitsivat tutkittuaan huolellisesti Raamatun opetuksia, että heidän aiempi uskonnollinen valmennuksensa ei auttanut heitä saamaan suhdetta tosi Jumalaan. Oikeastaan se ei ollut opettanut heitä palvelemaan Jehovaa lainkaan.

Kenties sinäkin olet kokenut tällaista. Nyt sinä olet kuitenkin hankkinut täsmällistä tietoa ja olet tullut tuntemaan Jehovan ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, ja oppinut rakastamaan heitä. (Joh. 17:3) Sinut on vedetty Jehovan puoleen, ja koska sinä arvostat sitä, mitä hän on hyväksesi tehnyt, sinä haluat palvella häntä, tuottaa kunniaa hänen nimelleen ja auttaa toisiakin tulemaan tuntemaan hänet ja rakastamaan häntä.

Tutkistelussasi sinulle on opetettu Jehovasta itsestään ja Jeesuksesta Kristuksesta. Olet oppinut lukuisia Raamatun perusopetuksia ja olet nähnyt tarpeelliseksi hylätä Jumalaa häpäisevät opit, jotka eivät perustu Raamattuun vaan ovat sen sijaan lähtöisin Suuren Babylonin saatanallisesta väärästä uskonnosta. Sinua on opetettu tunnustamaan Jehovan kaikille tosi palvelijoilleen asettamat vanhurskaat moraalivaatimukset ja noudattamaan niitä. Olet tullut tuntemaan Jehovan vertaansa vailla olevan yleisjärjestön ja olet tullut sen näkyvän osan yhteyteen.

Seuraavassa esitettävät tiedot ovat sinulle kertaukseksi, ja auttavat sinua tutkimaan itseäsi nähdäksesi, ymmärrätkö Jehovan tarkoitukset ja ne tilaisuudet, jotka on asetettu eteesi palvellaksesi häntä. Seurakunnan vanhimmat voivat esitettyjen kysymysten pohjalla käydä hyödyllisiä keskusteluja kanssasi. Kerratessaan kanssasi näitä kysymyksiä vanhimmat auttavat sinua päättämään, täytävätkö jo vaatimukset, niin että sinut voidaan kastaa vedessä Jumalalle vihkiytymisesi vertauskuvaksi. Jos on kohtia, jotka eivät ole sinulle selviä, tai jos todetaan, ettet ole vielä saattanut elämäsi sopusointuun Jehovan vanhurskaiden vaatimusten kanssa, niin vanhimmat antavat erittäin mielellään tarvittavaa henkilökohtaista apua, niin että voit olla kelvollinen kastettavaksi jonakin myöhempänä ajankohtana.

Kun kertaat näitä tietoja, niin varaa aikaa jokaisen raamatunkohdan miettimiseen, niin että pystyt esittämään omin sanoin, miten kyseinen raamatunkohta soveltuu tarkasteltavaan aiheeseen. Katso myös ne raamatunkohdat, jotka on mainittu

mutta joita ei ole lainattu, jotta voit hyötyä näistä lisätiedoista. Jehova on varmasti siunaava hartaat ponnistelusi, kun pyrit täysin perehtymään hänen rakkaudellisiin vaatimuksiinsa voidaksesi hyväksyttävällä tavalla vihkiä elämäsi hänelle.

[HUOMAUTUS SEURAKUNNAN VANHIMMILLE: Vanhimmat voivat tehdä paljon auttaakseen vastakiinnostunutta edistymään totuudessa. Pyrkikää tutustumaan häneen niin pian kuin mahdollista sen jälkeen, kun hänen kanssaan on alettu pitää säännöllistä Raamatun kotitutkistelua. Läheinen yhteistoiminta vanhinten ja tutkistelua johtavan välillä auttaa uutta tulemaan aidoksi Jeesuksen Kristuksen opetuslapseksi. Kun Raamatun tutkija edistyy hyvin, hän mukauttaa elämäntapansa Jehovan vanhurskaisiin vaatimuksiin ja on henkilökohtaisten olosuhteillaan mukaisesti säännöllisesti läsnä seurakunnan kokouksissa sekä alkaa merkitsevästi osallistua kenttäpalvelukseen. Se joka tällä tavalla osoittaa, että hän todella haluaa tulla yhdeksi Jehovan todistajista, voi kääntyä jonkun vanhimman puoleen ja ilmaista haluavansa tulla kasteluksi.

Hän voi tällöin hankkia itselleen kirjan *Järjestetyt suorittamaan palveluksemme* ja alkaa kerrata Liitteen aineistoa sivulta 175 lähtien. Hänelle tulisi osoittaa, että kaikkiin kysymyksiin voidaan vastata lainattujen raamatunkohtien pohjalla. Muissa kohdissa esitetään lisää raamatullisia todisteita laia muuta asiaan liittyvää taustatietoa. Kehota Raamatun lukijaa etsimään ja lukemaan niin monta mainittua raamatunkohtaa kuin hän voi, koska ne auttavat häntä ymmärtämään paremmin vastaukset, niin että hän pystyy ilmaisemaan nämä omin sanoin.

Kun kastetta haluavalla on ollut aikaa tutkia määrätty aineisto, esivalvoja järjestää niin, että jotkut vanhimmist käyvät kysymykset ja vastaukset läpi hänen kanssaan. Kaikki neljä osaa voidaan käsitellä kolmessa noin lunnin mittaisessa jaksossa, jolloin 3. ja 4. osa käsitellään yhdessä kolmannen keskustelujakson aikana. Kaikki kolme keskustelujaksoa tulisi mikäli mahdollista määrätä eri vanhimmille. Kukin keskustelu olisi hyvä aloittaa ja lopettaa rukouksella.

Vanhimmat varmistautuvat siitä, että kastettava ymmärtää Raamatun perusopetukset *kohtuullisen hyvin*. He haluavat lisäksi ottaa selvälle, täyttääkö tämä tuleva Jumalan palvelija muissakin suhteissa vaatimukset, niin että hänet voidaan hyväksyä kristilliseen seurakuntaan Jehovalle täysin vihkiytyneenä. Ellei hän ymmärrä Raamatun perusopetuksia tai ellei hän ole vielä mukauttanut elämänsä Raamatun periaatteisiin, niin vanhimmat järjestävät hänelle tarpeellista henkilökohtaista apua, niin että hän voi olla kasteekelpoinen jonakin myöhäisempänä ajankohtana. Toiset saattavat tarvita aikaa saadakseen lisää kokemusta kenttäpalveluksessa. Vanhimmat voivat oman harkintansa mukaan jakaa kuhunkin keskusteluun varatun noin tunnin mittaisen ajan niin, että he voivat nähdä selvästi, onko kasteelle aikova valmis ottamaan tämän lärkeän askeleen. Vaikka toisiin kysymyksiin voidaankin käyttää enemmän aikaa kuin toisiin, niin *kaikki* kysymykset tulisi käydä läpi.

Kasteelle aikovaa auttamaan määrätty vanhimmat kokoontuvat kolmannen keskustelun jälkeen ja päättävät, tulisiko hänet hyväksyä kasteelle vai ei. Jos syystä tai toisesta päädytään siihen, että hän ei ole valmis kasteelle, niin hänelle tulee järjestää tarvittavaa apua, jolla hän voisi olla kasteekelpoinen myöhemmin.

Vanhimmat ottavat huomioon kunkin kasteelle aikovan taustan, kyvyt ja muut olosuhteet. Me olemme kiinnostuneita niistä, joiden sydän on kääntynyt Jehovan puoleen ja jotka ovat käsitäneet Raamatun perustotuusien ajatuksen. Teidän rakkaudellisella avullanne kastettavia rohkaistaan ja autetaan astumaan kristilliseen palvelukseen riittävästi valmistautuneina tämän tärkeän tehtävän suorittamiseen.]

KYSYMYKSIÄ KASTETTA HALUAVILLE

1. OSA RAAMATUN PERUSOPETUKSET – Hepr. 5:11–6:3

Kun olet tutkinut Raamattua Jehovan todistajien kanssa, olet tutustunut totuuden koko kuvaan ja olet todennäköisesti havainnut sen varsin erilaiseksi kuin mihin olet aikaisemmin uskonut. Oppimasi on antanut sinulle suurta hengellistä virvoitusta ja on epäilemättä asettanut eteesi toivon tulevasta elämästä ja siunauksista paratiisimaassa Jumalan valtakunnan alaisuudessa. Uskosi Jumalan sanaan on vahvistunut, ja olemalla hänen järjestetyn kansansa yhteydessä olet jo kokenut monia siunauksia. Olet tullut ymmärtämään, miten Jehova on tekemisissä valitun kansansa kanssa nykyään. – Sak. 8:23.

Kun nyt valmistaudut vesikasteelle vertauskuvataksesi sillä henkilökohtaisen

vihkiytymisesi Jehova Jumalalle, sinä saat suurta hyötyä kertaamalla Raamatun perusopetukset seurakunnan vanhinten johdolla. Ellet ymmärrä joitakin asioita, niin että voisit antaa järkevän vastauksen niitä mahdollisesti kysyville tai kenttäpalveluksessa tapaamillesi henkilöille, niin vanhimmat auttavat sinua ystävällisesti näiden asioiden ymmärtämisessä. – 1. Piet. 3:15.

Halusi tulisi olla sopusoinnussa apostoli Paavalin sanojen kanssa, jotka voimme lukea Heprealaiskirjeen 6:1–3:sta: "Siksi, nyt kun olemme jättäneet Kristusta koskevan alkeisopin, pyrkikäämme kypsytyteen laskematta jälleen perustusta, nimittäin kuolleiden tekojen katumista ja uskoa Jumalaan, opetusta kasteista ja käsien päälle panemisesta, kuolleiden ylösnousemuksesta ja ikuisesta tuomiosta. Ja tämän me teemme, jos Jumala tosiaan sallii."

Siunatkoon Jehova jatkuvasti kaikkia pyrkimyksiäsi hänen tuntemuksensa hankkimisessa, ja antakoon hän sinulle luvattun palkan. – Joh. 17:3.

Tosi Jumala

1) Kuka on tosi Jumala?

Tiedä siis tänä päivänä ja paina se sydämeesi, että Herra [Jehova, *UM*] on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä, eikä muuta jumalaa ole. – 5. Moos. 4:39.

Nämä asiat Jeesus puhui ja kohotti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, – - tämä merkitsee ikuista elämää, että he hankkivat sinun tuntemustasi, ainoan tosi Jumalan." – Joh. 17:1–3.

Näin on sanonut tosi Jumala Jehova, -- "Minä olen Jehova. Se on minun nimeni." – Jes. 42:5, 8, *UM*.

Sillä vaikka onkin niitä, joita sanotaan "jumaliksi", joko taivaassa tai maan päällä, niin kuin on monia "jumalia" ja monia "herroja", niin todellisuudessa on meillä yksi Jumala, Isä, josta kaikki on, ja me häntä varten, ja on yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka välityksellä kaikki on, ja me hänen välityksellään. – 1. Kor. 8:5, 6. Muita kohtia: 5. Mooseksen kirja 4:35; Psalmi 83:19; Jesaja 43:10–12; ("Herra" = "Jehova", *UM*).

2) Millaisia huomattavia ominaisuuksia Jehovalla on?

Jumala on *rakkaus*. – 1. Joh. 4:8.

Hän on kallio; täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat *oikeat*. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on. – 5. Moos. 32:4.

Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovatkaan hänen tuomionsa ja jäljittämättömät hänen tiensä! – Room. 11:33.

"Oi Herra, Herra! Katso, sinä olet tehnyt taivaan ja maan suurella *voimallasi* ja ojennetulla käsivarrellasi: ei mikään ole sinulle mahdotonta. – Jer. 32:17.

Muita kohtia: 2. Mooseksen kirja 34:6; 2. Pietari 3:9; Jeremia 3:12; Psalmi 90:2.

3) Mitä se merkitsee, että Jehovalle tulee osoittaa yksinomaista antaumusta? Miksi yksin hän ansaitsee sen?

Jeesus sanoi hänelle [Saatanalle]: "On kirjoitettu: 'Jehovaa, Jumalaasi, sinun tulee palvoa, ja yksin hänelle sinun tulee suorittaa pyhää palvelusta.'" – Luuk. 4:8.

Kukaan ei voi olla kahden isännän orja, sillä hän on joko vihaava toista ja rakastava toista tai liittyvä toiseen ja halveksiva toista. Ette voi olla Jumalan ja rikkauden orjia. – Matt. 6:24.

Sinä, Jehova, niin, meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan kirkkauden ja kunnian ja voiman, koska sinä loit kaikki ja sinun tahdostasi ne olivat olemassa ja luotiin. – Hm. 4:11. Muita kohtia: 2. Mooseksen kirja 20:4, 5, *UM*; Jesaja 33:22, *UM*; 42:8, *UM*; Apostolien teot 17:28.

4) Miksi meidän on tärkeää käyttää palvonnassa Jumalan persoona-nimeä?

Jokainen, joka huutaa avukseen Jehovan nimeä, pelastuu. – Room. 10:13.

Sillä kaikki kansat vaeltavat jumalansa nimessä kukin, mutta me vaellamme Herran [Jehovan, *UM*], meidän Jumalamme, nimessä aina ja iankaikkisesti. – Miika 4:5.

Muita kohtia: 2. Mooseksen kirja 20:7, *UM*; Psalmi 91:14; Jesaja 12:4, 5, *UM*; Joel 2:32, *UM*; Apostolien teot 15:14.

5) Miten Jehova Jumala pyhittää nimensä? Miten meillä voi olla osuus siinä?

Minä osoitan suuruuteni ja pyhyiteni sekä teen itseni tunnetuksi lukuisain pakanakansain silmien edessä. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra [Jehova, *UM*]. – Hes. 38:23.

Joutukoot häpeään ja kauhistukoot ikuisesti, tulkoot häpeään ja hukkukoot. Ja tulkoot tuntemaan, että sinun ainoan nimi on Herra [Jehova, *UM*], että sinä olet Korkein kaikessa maassa. – Ps. 83:18,19.

Viisastu, poikani, ja ilahuta minun sydämeni, niin minä voin antaa herjaajalleni vastauksen. – Sanani. 27:11.

Muita kohtia: 2. Mooseksen kirja 5:2, *UM*; Psalmi 2:2, 9, *UM*; Hese-kiel 36:16–24, *UM*; 1. Pietari 2:12.

6) Miksi meidän olisi väärin tehdä Jumalasta kuvaa tai yrittää palvoa häntä kuvien avulla?

Älä tee itsellesi jumalankuvaa, älä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkään niistä, jotka ovat vesissä maan alla. Älä kumarru niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas [yksinomaista antaumusta vaativa, *UM*] Jumala. – 5. Moos. 5:8, 9.

Te ette sinä päivänä, jona Herra puhui teille tulen keskeltä Hoore-bilta, nähneet hänestä minkäänkaltaista muotoa. – 5. Moos. 4:15.

Jumala on Henki, ja häntä palvovien täytyy palvoa hengessä ja totuudessa. – Joh. 4:24.

Me vaellamme uskon emmekä näkemisen avulla. – 2. Kor. 5:7. Muita kohtia: Psalmi 115:4–8; Jesaja 42:8; Apostolien teot 17:29.

7) Miksi meidän tulisi pyrkiä edelleen saamaan Jehovahsta mahdollisimman paljon tietoa? Miten me voimme saada sitä?

Tulkaa – Jumalan jäljittelijöiksi niin kuin rakkaat lapset. – Ef. 5:1.

Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi. – 1. Moos. 1:27.

Jos olisitte tunteneet minut, olisitte tunteneet Isänikin; tästä lähin te tunnette hänet ja olette nähneet hänet. – Joka on nähnyt minut, on nähnyt myös Isän. – Joh. 14:7–9.

Hänen näkymättömät ominaisuutensa – havaitaan siitä, mikä on tehty. – Room. 1:20.

Muita kohtia: Johannes 1:18; 2. Mooseksen kirja 33:13; Jeremia 22:15, 16; 1. Johannes 4:8; vrt. 1. Johannes 2:3–6.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Oletko Raamattua tutkiessasi oppinut sellaista, mikä on saanut sinut hylkäämään joitakin Jumalaa koskevia väärä opetuksia? Mitä opetuksia? b) Haluatko sen tiedon perusteella, mitä sinulla nyt on Jumalasta, palvella häntä? Mitä parhailaan teet ilmaistaksesi halusi palvella Jehovaha? c) Mitä sinun on tarpeellista tehdä oppiaksesi arvostamaan Jehovaha yhä enemmän?

Jeesus Kristus ja lunastus

1) Kuka on Jeesus Kristus?

Pietari sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika." – Matt. 16:16.

Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli jumala. Tämä oli alussa Jumalan luona. Niin Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskuudessamme, ja me näimme hänen kirkkautensa, sellaisen kirkkauden kuin ainosyntyiselle pojalle kuuluu isältä. – Joh. 1:1, 2, 14. Muita kohtia: Luukas 1:30–33; Kolossalaisille 1:15–17; Apostolien teot 2:36; 3:15; 5:31.

2) Mikä on hänen asemansa suhteessa Jehova Jumalaan?

Menen Isän luo, koska Isä on minua suurempi. – Joh. 14:28.

On yksi Jumala ja yksi välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen, Kristus Jeesus. – 1. Tim. 2:5.

Muita kohtia: Filippiläisille 2:5–11; Johannes 14:10,11; 1. Korinttolaisille 11:3.

3) Miksi Jeesus tuli maan päälle ja kuoli uhrikuoleman?

Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan sielunsa lunnaina monien korvaukseksi. – Matt. 20:28.

Hän näki Jeesuksen tulevan häntä kohti, ja hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!" – Joh. 1:29. Muita kohtia: Heprealaisille 2:9, 14, 15; Johannes 3:16; 18:37.

4) Miksi me tarvitsemme lunastusta? Mitä se merkitsee sinulle henkilökohtaisesti?

Yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, ja näin kuolema levisi kaikkiin ihmisiin, koska he kaikki olivat syntiä tehneet. – Room. 5:12.

Hänen välityksellään meillä on vapautus lunnaiden perusteella hänen verensä kautta, niin, hairahdustemme anteeksianto. – Ef. 1:7.

Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tullaan tekemään eläviksi Kristuksessa. – 1. Kor. 15:22.

Sillä rakkaus, joka Kristuksella on, pakottaa meitä, koska olemme päätelleet näin, että yksi kuoli kaikkien puolesta; niinpä siis kaikki olivat kuolleet; ja hän kuoli kaikkien puolesta, jotta ne, jotka

elävät, eivät eläisi enää itselleen, vaan hänelle, joka kuoli heidän puolestaan ja herätettiin. – 2. Kor. 5:14, 15.

Muita kohtia: Roomalaisille 3:23; Psalmi 51:7; Galatalaisille 1:4; 1. Johannes 4:11.

5) Miten Kristus palaa ja mitä tarkoitusta varten?

Ihmisen Pojan on määrä tulla Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen käyttäytymisensä mukaan. – Matt. 16:27.

Kun Ihmisen Poika saapuu kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu loistoisalle valtaistuimelleen. – Matt. 25:31.

Herra [Jehova, *UM*] sanoi minun herralleni: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astin laudaksi". Herra [Jehova, *UM*] ojentaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesi keskellä. – Ps. 110:1, 2.

Muita kohtia: 1. Pietari 3:18; Daniel 7:13, 14; 2. Tessalonikalaisille 1:7–10; Luukas 23:42, 43.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miten lunnaat ovat osoitus Jumalan rakkaudesta ihmiskuntaa kohtaan? b) Miten sinä voit osoittaa arvostavasi lunnaita?

Pyhän hengen toiminta

1) Mikä pyhä henki on ja mitä se on saanut aikaan seuraavien raamatunkohtien mukaan?

Jumalan henki liikkuu vetten päällä. – 1. Moos. 1:2; vrt. Ps. 33:6 ja 104:30.

Herran henki on puhunut minulle, ja hänen sanansa on minun kielelläni. – 2. Sam. 23:2; vrt. 2. Tim. 3:16 ja 2. Piet. 1:20, 21.

Mutta jos minä Jumalan hengellä ajan demonit ulos, niin Jumalan valtakunta on todellakin tavoittanut teidät. – Matt. 12:28.

He kaikki täyttyivät pyhällä hengellä ja alkoivat puhua eri kielillä, sen mukaan kuin henki soi heidän puhua. – Apt. 2:4. Muita kohtia: Jesaja 61:1, 2; Apostolien teot 1:8; Ilmestys 1:10.

2) Miten pyhä henki toimii hyödyksemme nykyään?

Jos siis te, vaikka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän Isä, joka on taivaassa, antaakaan pyhää henkeä niille, jotka pyytävät häneltä! – Luuk. 11:13.

Opeta minut tekemään sitä, mikä sinulle kelpaa [sinun tahtosi, *UM*], sillä sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista maata. – Ps. 143:10.

Koko Raamattu on Jumalan henkeyttämä ja hyödyllinen opettamiseen, ojentamiseen, oikaisemiseen, kurittamiseen vanhurskaudessa. – 2. Tim. 3:16.

Kiinnittäkää huomiota itseenne ja koko laumaan, jonka keskuuteen pyhä henki on nimittänyt teidät valvojiksi, paimentamaan Jumalan seurakuntaa. – Apt. 20:28.

Muita kohtia: Johannes 14:26; Matteus 10:19, 20; Filippiläisille 4:13; Joël 2:28, 29.

3) Kenen ajatuksia Raamattuun on kirjoitettu? Miksi sinun tulisi tutkia Jumalan sanaa säännöllisesti?

Sen vuoksi me myös kiitämme Jumalaa lakkaamatta, että kun saitte meiltäkuulemanne Jumalan sanan, te otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan niin kuin se todella on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä uskovissa. – 1. Tess. 2:13.

Mutta nämä olivat jalomielisempiä kuin Tessalonikassa olevat, sillä he ottivat sanan vastaan erittäin alttiisti ja tutkivat huolellisesti päivittäin Raamatun kirjoituksista, olivatko nämä asiat niin. – Apt. 17:11. Muita kohtia: Psalmi 1:1–3; 119:105; 1. Timoteukselle 4:13–16; Johannes 17:17.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Onko tavoitteenasi lukea koko Raamattu läpi? Miksi sinun olisi hyvä päästä tähän tavoitteeseen? b) Kun olet pyytänyt Jehovalta apua ja hänen henkensä ohjausta, niin miksi sinun tulisi sen jälkeen pyrkiä kiinnittämään tarkkaa huomiota Raamattuun perustuviin neuvoihin?

Rukous

1) Kenelle meidän tulisi esittää rukouksemme?

Teidän tulee siis rukoilla näin: "Meidän Isämme taivaissa - -" – Matt. 6:9.

Antakaa anomustenne tulla kaikessa rukouksen ja nöyrän pyynnön avulla kiitoksen ohella Jumalalle tunnetuiksi. – Fil. 4:6. Muita kohtia: Psalmi 5:2, 3; 65:2, 3; 69:14.

2) Kuunteleeko Jehova kaikkia rukouksia? Miksi vastaat siten?

Jos pyydätte Isältä mitä tahansa, niin hän antaa sen teille minun nimessäni. – Joh. 16:23.

Kun rukoilette, ette saa olla niin kuin ulkokullatut, koska he rukoilevat mielellään – – ihmisten nähtävillä. – Matt. 6:5.

Jehovan silmät ovat kohdistettuina vanhurskaksiin ja hänen korvansa heidän rukoukseensa. - 1. Piet. 3:12.

Muita kohtia: Apostolien teot 10:30, 34, 35; Miika 3:4; Sananlaskut 28:9; Matteus 6:6-8.

3) Millaisia asioita voit rukoilla?

Olkkoon sinun nimesi pyhitetty. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänään leipämme täksi päiväksi, ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin olemme antaneet anteeksi velallisillemme.

Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan vapauta meidät paholaisesta. - Matt. 6:9-13.

Mitä pyydämmekin hänen tahtonsa mukaan, hän kuulee meitä. - 1. Joh. 5:14.

Muita kohtia: Filippiiläisille 1:9; Apostolien teot 12:5; Jaakob 5:16.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Milloin varaat aikaa rukoillaksesi? b) Miten voit estää sen, ettei rukouksistasi tule muodollisia? c) Mitä sellaista rukousta koskevaa opit Raamattua tutkiessasi, mitä et tiennyt aikaisemmin? Mikä vaikutus sillä on ollut Jumalalle esittämiisi henkilökohtaisiin rukouksiin?

Jumalan valtakunta

1) Millä oikeudella Jehova on Kaikkeuden Suvereeni?

Tämän kuultuaan he korottivat yksimielisesti äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Suvereeni Herra, sinä olet Se, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on." - Apt. 4:24.

Sinä, Jehova, niin, meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan kirkkauden ja kunnian ja voiman, koska sinä loit kaikki ja sinun tahdostasi ne olivat olemassa ja luotiin. - Hm. 4:11. Muita kohtia: Psalmi 90:2; 100:3; Hebrealaisille 3:4.

2) Keiden kanssa hän on jakanut luomakuntansa halluusemisvallan?

Tuli Ihmisen Pojan kaltainen; ja hän saapui Vanhaikäisen tykö, ja hänet saatettiin tämän eteen. Ja hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta. - Dan. 7:13, 14.

Herra [Jehova, UM] sanoi minun herralleni: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi". Herra ojentaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesi keskellä. - Ps. 110:1, 2.

Kuitenkin juuri te olette pysyneet kanssani minun koettelemuksis-sani, ja minä teen liiton teidän kanssanne, niin kuin Isäni on tehnyt liiton minun kanssani, valtakunnasta, jotta saisitte syödä ja juoda pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla tuomitsemassa Israelin kahtatoista sukukuntaa. - Luuk. 22:28-30. Muita kohtia: Ilmestys 5:9, 10; 14:1.

3) Onko Jumalan valtakunta jokin tila vai hallitus?

Niiden kuningasten päivinä on taivaan Jumala pystyttävä valtakunnan, joka on kukistumaton iankaikkisesti ja jonka valtaa ei toiselle kansalle anneta. Se on musertava kaikki ne muut valtakunnat ja tekevä niistä lopun, mutta se itse on pysyvä iankaikkisesti. - Dan. 2:44.

Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä. Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan: "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni". - Ps. 2:4-6.

Minun valtakuntani ei ole osa tästä maailmasta. Jos minun valtakuntani olisi osa tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, jottei minua luovutettaisi juutalaisille. Mutta näin ollen minun valtakuntani ei ole täältä. - Joh. 18:36. Muita kohtia: Jesaja 9:6; Luukas 1:32, 33; Ilmestys 20:6.

4) Millaisia siunauksia Valtakunnan hallinto tuo maalle ja ihmiskunnalle?

Ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä surua eikä parkua eikä kipua ole enää oleva. Entiset ovat kadonneet. - Ilm. 21:4.

Imeväinen leikittelee kyykäärmeen kololla, ja vieroitettu kurottaa kätensä myrkkyliskon luolaan. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa. - Jes. 11:8, 9. Muita kohtia: Jesaja 26:9; 65:21, 22; Luukas 23:43.

5) Mitä Valtakunnan etsiminen ensin merkitsee?

Lakatkaa keräämästä itsellenne aarteita maan päälle - -. Kerätkää sen sijaan itsellenne aarteita taivaaseen - -. Kukaan ei voi olla kahden isännän orja - -. Ette voi olla Jumalan ja rikkauden orjia. - - Älkää siis koskaan olko huolissanne ja sanoko: 'Mitä me syömme?' tai: 'Mitä me juomme?' tai: 'Mitä me puemme yllemme?' Sillä kaikkia näitä kansat tavoittelevat kiihkeästi. - Matt. 6:19-32.

Pankaamme mekin pois jokainen paino ja meidät helposti kietova synty ja juoskaamme kestävinä eteemme asetettu kilpajuoksu katsoessamme kiinteästi uskomme Pääedustajaan ja Täydellistäjään, Jeesukseen. - Hepr. 12:1, 2. Muita kohtia: Matteus 13:44-46; 16:24; 19:27-29.

6) Mistä me tiedämme, että olemme tulleet lopun aikaan ja että Jumalan valtakunta hallitsee?

Hänen istuessaan Öljyvuorella opetuslapset tulivat hänen luokseen yksityisesti ja sanoivat: "Sano meille: milloin nämä tapahtuvat, ja mikä tulee olemaan sinun läsnäolosi ja asiainjärjestelmän päättymisen tunnusmerkki?" – Matt. 24:3.

Oppikaa nyt viikunapuusta kuvauksena tämä: Niin pian kuin sen nuori oksa mehevöityy ja työntää esiin lehtiä, te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin myös te, kun näette kaikki nämä, tietäkää, että hän on lähellä, ovilla. Totisesti minä sanon teille, että tämä sukupolvi ei missään tapauksessa katoa, ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat. – Matt. 24:32–34.

Herra ojentaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesi keskellä. – Ps. 110:2.

Muita kohtia: Ilmestys 6:1–6; 12:1–12; Matteus 24:1–25:46; 2. Timo–teukselle 3:1–5.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miten pyrit henkilökohtaisesti asettamaan Jumalan valtakunnan ensimmäiselle sijalle elämässäsi? b) Millä käytännöllisillä tavoilla voit osoittaa kannattäväsi uskollisesti Jumalan valtakuntaa? c) Miten Jumalan valtakunnan uskollisena kannattajana suhtaudut kansojen politiikkaan sekaantumiseen?

Saatana ja demonit**1) Kuka on Saatana Panettelija? Mistä hän ja hänen demoninsa ovat tulleet?**

Niinpä suuri lohikäärme heitettiin alas, se alkuperäinen käärme, jota kutsutaan Panettelijaksi ja Saatanaksi, joka eksyttää koko asuttua maata. – Ilm. 12:9; vrt. 1. Moos. 3:1–5.

Hän oli tappaja alusta asti, eikä hän pysynyt lujana totuudessa, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, hän puhuu oman taipumuksensa mukaan, koska hän on valehtelija ja valheen isä. – Joh. 8:44.

Ja ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet alkuperäistä asemaansa, vaan hylkäsivät oman oikean asuinpaikkansa, hän on säilyttänyt iankaikkisin kahlein sakeassa pimeydessä suuren päivän tuomiota varten. – Juud. 6.

Muita kohtia: Job 1:6; 2:1; Jaakob 1:14, 15; Efesolaisille 6:11,12; vrt. Hesekiel 28:12–15.

2) Mitkä Raamatussa olevat varoitukset auttavat meitä karttamaan spiritistisiä tapoja?

Ikään keskuudessasi olko ketään, joka – tekee taikoja, ennustelee merkeistä, harjoittaa noituutta tai velhoutta, joka lukee loitsuja, kysyy vainaja- tai tietäjähengiltä [meedioilta tai ammattimaiselta tapahtumien ennustajalta, *UM*] tahi kääntyy vainajien puoleen. – 5. Moos. 18:10, 11.

Mutta - - spiritismiä harjoittavien - - osa on oleva siinä järvessä, joka palaa tulesta ja rikistä. Tämä tarkoittaa toista kuolemaa. – Ilm. 21:8.

Muita kohtia: Apostolien teot 16:16–18; Galatalaisille 5:19, 20.

3) Miten me voimme suojella itseämme Saatanan ja demoneitten vaikutuksilta?

Alistukaa sen tähden Jumalan alaisuuteen, mutta vastustakaa Panettelijaa, niin hän pakenee teistä. – Jaak. 4:7.

Pukekaa yllenne Jumalalta oleva täydellinen sota-asu voidaksenne pysyä lujina Panettelijan vehkeilyjä vastaan; – Ef. 6:11. Muita kohtia: Matteus 6:13; Sananlaskut 18:10; Apostolien teot 19:19, 20.

4) Mitä Jumalan faraolle esittämät sanat osoittavat siitä, miksi Hän on sallinut Saatanan ja hänen demoneillensa elää näin kauan?

Sillä minä olisin jo ojentanut käteni ja lyönyt sinua ja sinun kansaasi ruttotaudilla, niin että olisit kokonaan hävinnyt maan päältä, mutta juuri sitä varten minä olen antanut sinun säilyä, että näyttäisin sinulle voimani ja että minun nimeni julistettaisiin kaiken maan päällä. – 2. Moos. 9:15, 16.

Muita kohtia: Roomalaisille 9:14–18; Job 1:9–12; 2:4–6; 2. Pietari 3:9, 15.

5) Mitä Saatanalle ja hänen demoneillensa tapahtuu Jehovan heille langettaman tuomion mukaan?

Minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän. – 1. Moos. 3:15.

Koska siis "lapsukaiset" ovat verestä ja lihasta osallisia, hankin tuli samoin niistä osalliseksi, jotta hän kuolemallaan tekisi tyhjäksi sen, jolla on kuoleman aiheuttamiskeinot, se on Panettelijan. – Hepr. 2:14.

Ja Panettelija, joka heitä eksytti, heitettiin tuli- ja rikkijärveen, jossa sekä peto että väärä profeetta jo olivat. – Ilm. 20:10. Muita kohtia: Roomalaisille 16:20; Ilmestys 12:7–9; 20:1–3, 7–10.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miten Saatana vaikuttaa ihmisiin nykyään? b) Millaisia spiritistisiä tapoja ihmisillä on nykyään, ja miksi meidän tulisi karttaa niitä?

Sielu, synti ja kuolema

1) Mikä on ihmissielu? Voiko se kuolla?

Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sierai miinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu. – 1. Moos.

2:7.

Katso, kaikki sielut ovat minun: niinkuin isän sielu, niin pojankin sielu – ne ovat minun. Se sielu, joka syntii tekee – sen on kuoltava. – Hes. 18:4, 20.

Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 15:45; Apostolien teot 3:23; Matteus 10:28.

2) Mitä on synti? Miten meistä kaikista tuli syntisiä?

Jokainen, joka harjoittaa syntiä, harjoittaa myös laittomuutta, ja niin synti on laittomuutta. – 1. Joh. 3:4.

Yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, ja näin kuolema levisi kaikkiin ihmisiin, koska he kaikki olivat syntii tehneet. – Room. 5:12.

Muita kohtia: Roomalaisille 3:23; 1. Johannes 1:8; 1. Kuningasten kirja 8:46; Psalmit 51:7.

3) Mitä sinun tulisi tehdä, jos teet synnin?

Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni". – Ps. 32:5.

Onko joku keskuudessanne sairas? Hän kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään voidellen häntä öljyllä Jehovan nimessä. Ja uskon rukous tekee huonovointisen terveeksi, ja Jehova nostaa Känet ylös. Ja jos hän on tehnyt syntejä, niin hänelle annetaan anteeksi. Tunnustakaa sen tähden avoimesti syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta paranisitte. Vanhurskaan rukouksessa, kun se on vaikuttamassa, on paljon voimaa. – Jaak. 5:14–16.

Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon. – Sanani. 28:13. Muita kohtia: Daniel 9:20; 1. Johannes 1:9.

4) Miten meidän tulisi suhtautua syntien tekemiseen?

Iköön sen tähden synti enää hallitko kuninkaana kuolevaisessa ruumiissanne, niin että teidän tulisi totella sen haluja. Älkää liioin enää antako jäseniänne epävanhurskauden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne kuolleista eläviksi tullessa Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Sillä synnin ei tule olla teidän herranne, koska te ette ole lain alaisuudessa, vaan ansaitsemattoman hyvyyden alaisuudessa. – Room. 6:12–14. Muita kohtia: Roomalaisille 7:14–25.

5) Mitä on kuolema?

Elävät tietävät, että heidän on kuoltava, mutta kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä ole paikkaa [palkkaa], vaan heidän muistonsa on unhotettu. – Saarn. 9:5, 10.

Hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus on vaipunut uneen, mutta minä menen sinne herättämään hänet unesta." Sen tähden opetuslapset sanoivat hänelle: "Herra, jos hän on vaipunut uneen, niin hän tulee terveeksi." Jeesus oli kuitenkin puhunut hänen kuolemastaan. Mutta he luulivat hänen puhuneen unessa nukkumisesta. Niinpä Jeesus sanoi heille silloin suoraan: "Lasarus on kuollut." – Joh. 11:11–14. Muita kohtia: 1. Mooseksen kirja 3:19; Psalmit 6:6; 146:4; Saarnaaja 3:19, 20; Jesaja 38:18.

6) Miksi ihmiset kuolevat?

Synnin maksama palkka on kuolema. – Room. 6:23.

Kaikki kuolevat Aadamissa. – 1. Kor. 15:22. Muita kohtia: Roomalaisille 5:12, 17, 19; Job 14:1, 4.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miten olet hyötynyt saadessasi tietää, mitä Raamattu opettaa sielusta, synnistä ja kuolemasta? b) Muun muassa mitkä uskonnolliset opit ovat osoittautuneet vääriksi sen perusteella, mitä olet oppinut? c) Miten sielua koskevat väärät uskonnolliset opetukset häpäisevät Jumalaa?

Ylösousemus

1) Mikä toivo kuolleilla on?

Minulla on Jumalaan kohdistuva toivo, joka näilläkin miehillä on, että on oleva ylösousemus, sekä vanhurskaiden että epävanhurskaiden. – Apt. 24:15.

Älkää ihmetelkö tätä, koska tulee hetki, jolloin kaikki muistohaudoissa olevat kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin, hyvää tehneet elämän ylösousemukseen, inhottavuuksia harjoittaneet tuomion ylösousemukseen. – Joh. 5:28, 29. Muita kohtia: Apostolien teot 17:31; Ilmestys 20:13; Jesaja 25:8.

2) Kuinka moni ihmiskuntaan kuuluva herätetään elämään taivaassa Jeesuksen Kristuksen kanssa?

Minä näin, ja katso, Karitsa seisoi Siioninvuorella ja hänen kanssaan sataneljäkymmentäneljätuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. Ja he laulavat ikään kuin uutta laulua valtaistuimen edessä ja niiden neljän elävän luomuksen ja vanhinten edessä, eikä kukaan kyennyt oppimaan sitä laulua paitsi ne sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka on ostettu maasta. - Ilm. 14:1, 3.

Muita kohtia: Ilmestys 7:4–8, vrt. Luukas 12:32.

3) Mitä he tekevät siellä?

Sinä teit heidät valtakunnaksi ja papeiksi meidän Jumalallemme, ja heidän on määrä hallita kuninkaina maata. - Ilm. 5:10.

Minä näin valtaistuimia, ja oli niitä, jotka istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta. – – Ja he tulivat elämään ja hallitsivat kuninkaina Kristuksen kanssa tuhat vuotta. Onnellinen ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja tulevat hallitsemaan kuninkaina hänen kanssaan ne tuhat vuotta. - Ilm. 20:4, 6.

Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 6:3.

4) Mikä toivo on muilla ihmiskuntaan kuuluvilla, jotka myös saavat ylösnousemuksen?

Ja hän sanoi vielä: "Jeesus, muista minua, kun pääset valtakuntaasi." Ja hän sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle tänään: sinä tulet olemaan minun kanssani paratiisissa." – Luuk. 23:42, 43.

Minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjakääröt avattiin. Mutta avattiin toinenkin kirjakäärö; se on elämän kirjakäärö. Ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjakääröihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. Ja meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja kuolema ja Haades antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin kukin tekojensa mukaan. - Ilm. 20:12, 13.

Muita kohtia: Jesaja 65:17, 20; Ilmestys 21:1–4.

5) Keitä ei herätetä kuolleista ja miksi ei?

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, ulkokullatut, koska te kuljette meret ja mantereet ristiin rastiin tehdäksenne yhden käännynnäisen, ja kun hänestä se tulee, niin teette hänet Gehennan alaiseksi kaksin verroin enemmän kuin itsenne! Käärmeet, kyykäärmeitten jälkeläiset, kuinka te pakenisitte Gehennan tuomiota? - Matt. 23:15, 33.

Kun Ihmisen Poika saapuu kirkkaudessaan – –, hän erottaa ihmiset toisistaan niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle. – – Sitten hän sanoo vuorostaan vasemmalla puolellaan oleville: "Menkää tiehenne minun luotani, te kirotut, siihen ikuisen tuleen, joka on valmistettu Panettelijalle ja hänen enkeleilleen." – – Ja nämä menevät ikuisen pois karsimiseen. - Matt. 25:31/6. Muita kohtia: 2. Pietari 3:5–7; Juudas 8–13.

6) Miksi meidän tulisi pitää lujasti kiinni kuolleitten ylösnousemusta koskevasta toivostamme?

Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tässä elämässä, olemme kaikista ihmisistä sääliävimpiä. Jos olen ihmisten tavoin taistellut petojen kanssa Efesoksessa, mitä hyötyä minulle siitä on? Jos kuolleita ei herätetä, niin "syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme". - 1. Kor. 15:19, 32.

Ja älkää ruvetko pelkäämään niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua, vaan pelatkaa ennemmin häntä, joka voi tuhota sekä sielun että ruumiin Gehennassa. - Matt. 10:28. Muita kohtia: Heprealaisille 2:14, 15; 11:17–19.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Onko ylösnouse–mustoivosta saamasi tieto lisännyt arvostustasi Jehovan rakkautta kohtaan? Miten? b) Miksi sinun tulisi haluta kertoa toisille ylösnousemustoivosta?

Avioliitto ja avioero

1) Mikä on avioliittoa koskeva kristillinen vaatimus?

Vastaukseksi hän sanoi: "Ettekö ole lukeneet, että hän, joka loi heidät, teki heidät alusta pitäen mieheksi ja naiseksi ja sanoi: 'Tästä syystä mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat olemaan yhtä lihaa'? He eivät siis ole enää kaksi, vaan yhtä lihaa. Sen tähden, minkä Jumala on sitonut yhteen, sitä älköön ihminen erottako." - Matt. 19:4–6.

Muita kohtia: 1. Timoteukselle 3:2, 12; 1. Mooseksen kirja 2:24; 1. Korinttolaisille 7:2.

2) Mikä on ainoa raamatullinen avioeron peruste, joka vapauttaa avioitumaan uudelleen?

Minä sanon teille, että joka eroaa vaimostaan muun kuin haureuden perusteella ja menee naimisiin toisen kanssa, se tekee aviorikoksen. – Matt. 19:9. Muita kohtia: Markus 10:11, 12; Matteus 5:32; Luukas 16:18.

3) Mitä Raamattu sanoo naimisissa olevien asumuserosta?

Minkä siis Jumala on sitonut yhteen, sitä älköön ihminen erottako. – Mark. 10:9.

Naimisissa oleville annan ohjeeksi, en kuitenkaan minä, vaan Herra, että vaimon ei tule lähteä pois miehensä luota, --eikä miehen tule jättää vaimoaan. – 1. Kor. 7:10, 11. Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 7:4, 5, 12–16.

4) Miksi niiden, jotka elävät yhdessä kuin mies ja vaimo, tulisi olla asianmukaisesti vihittyjä?

Muistuta jatkuvasti heitä olemaan alamaisia ja tottelevaisia hallituksille ja valloille, jotka ovat hallitsijoina. – Tiit. 3:1. Muita kohtia: Matteus 22:21; Luukas 2:1–5; Heprealaisille 13:4.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Mitä hyötyä Jehovan avioliittoa koskevien vaatimusten noudattamisesta koituu 1) aviomiehelle, 2) vaimolle, 3) lapsille, 4) yhteiskunnalle? b) Jos olet naimisissa, onko avioliittosi asianmukaisesti rekisteröity?

Elämän pyhyys**1) Miksi kaikkea elämää tulee pitää pyhänä?**

Jumala, joka teki maailman – –, antaa kaikille elämän ja hengityksen ja kaiken. Sillä hänessä meillä on elämä ja me liikumme ja olemme olemassa. – Apt. 17:24, 25, 28.

Kristus Jeesus – – antoi itsensä vastaaviksi lunnaiksi kaikkien puolesta. – 1. Tim. 2:5, 6.

Muita kohtia: Psalmi 36:10.

2) Mikä on Jehovan näkemys a) laittomasta verenvuodattuksesta, b) abortista, c) itsemurhasta?

Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava. – 1. Moos. 9:6.

Mutta – – murhaajien – – osa on oleva siinä järvestä, joka palaa tulesta ja rikistä. Tämä tarkoittaa toista kuolemaa. – Ilm. 21:8.

Jos miehet tappelevat keskenänsä ja loukkaavat raskasta vaimoa, niin että hän synnyttää kesken, mutta vahinkoa ei tapahdu, niin sakotettakoon syyllistä – –. Mutta jos vahinko tapahtuu, niin annettakoon henki hengestä. – 2. Moos. 21:22, 23.

Katso, kaikki sielut ovat minun: niinkuin isän sielu, niin pojankin sielu – ne ovat minun. – Hes. 18:4.

Muita kohtia: 4. Mooseksen kirja 35:31; 2. Samuelin kirja 17:23; Matteus 27:3–5.

3) Miten seuraavat raamatunkohdat osoittavat, että Jehova pitää verta pyhänä?

Ikää vain syökö lihaa, jossa sen sielu, sen veri, vielä on. – 1. Moos. 9:4.

Saat – – teurastaa mielinmäärin ja syödä lihaa, sen mukaan kuin Herra, sinun Jumalasi, sinulle siunaa. – Vain verta älkää syökö, vuodattakaa se maahan niinkuin vesi. – 5. Moos. 12:15, 16.

Jokainen, joka syö verta, minkälaista hyvänsä, hävitettäköön kansastansa. – 3. Moos. 7:27.

[Karttakaa] epäjumalille uhrattua ja verta ja sitä, mikä on kuristettua. – Apt. 15:29.

Muita kohtia: 3. Mooseksen kirja 17:11; 1. Aikakirja 11:18, 19; 1. Samuelin kirja 14:31–34; Roomalaisille 5:9.

4) Mitä seuraavat raamatunkohdat paljastavat siitä, millä eri tavoilla ihminen voi tulla verivelkaiseksi?

Jos minä sanon jumalattomalle: sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et häntä varoita – – hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. – Hes. 3:18, 19.

Kun rakennat uuden talon, tee kaide kattosi ympärille, ettet saattaisi verenvikaa taloosi, jos joku sieltä putoaisi. – 5. Moos. 22:8. Muita kohtia: Apostolien teot 20:26, 27; 1. Korinttolaisille 9:16.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miten Raamatun näkemys verestä on vaikuttanut omaan näkemykseen siitä? b) Mitä paikallisia ruokia tai lääketieteellisiä hoitomenetelmiä sinä kristittyinä näin ollen kartat? c) Miten Raamatun opetus elämän pyhydestä vaikuttaa näkemykseen joistakin vaarallisista urheilulajeista tai rentoutumismuodoista? d) Onko Jumalan näkemys elämästä ja verestä mielestäsi järkevä? e) Millainen asenne kristityn tulisi omaksua, jos hänelle kerrottaisiin, että hänen elämänsä tai hänen omaisensa elämän pelastamiseksi täytyisi suorittaa verensiirto?

2. OSA JEHOVAN VANHURSKAAT VAATIMUKSET – Miika 6:8

Tutkiessasi Raamattua olet oppinut, että sinun on tärkeätä saattaa elämäsi sopusointuun Jehovan vanhurskaitten vaatimusten kanssa. Oppimasi mukaan toimiminen on ehkä vaatinut sinua monessa kohdin tarkistamaan käytöstäsi ja asennettasi itse elämään. Kun Raamattu puhuu pyhästä palveluksesta, se ei kuitenkaan tarkoita sillä tällaisten muutosten tekemistä. On pikemminkin niin, että Jehova Jumala hyväksyy vain sellaisten ihmisten pyhän palveluksen, jotka ovat saattaneet elämänsä heijastamaan hänen vanhurskauttaan. – 1. Piet. 1:14–16; Jes. 52:11.

Saatettuasi nyt elämäsi sopusointuun Jehovan vanhurskaitten vaatimusten kanssa olet sellaisessa asemassa, että voit suorittaa hyväksyttävää pyhää palvelusta hyvän uutisen palvelijana. Sinun on hyvä kerrata seuraavat kysymykset sekä ne raamatunkohdat, jotka on lainattu ja joihin on viitattu, koska se auttaa sinua painamaan selvästi mieleesi Jehovan vanhurskaat vaatimukset ja muistuttaa sinua sellaisesta, mitä voit tehdä tullaksesi Jehovan hyväksytyksi palvelijaksi. Tämä aineisto tähdentää sitä, miten tärkeätä sinun on tehdä kaikki hyvällä omallatunnolla ja Jehovan kunniaksi. – 2. Kor. 1:12; 1. Tim. 1:19; 1. Piet. 3:16, 21.

Kristillinen laki

1) Mitkä ovat Jeesuksen mukaan Mooseksen lain kaksi suurinta käskyä?

"Sinun tulee rakastaa Jehovaa, Jumalaasi, koko sydämelläsi ja koko sielullasi ja koko mielelläsi." Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, sen kaltainen, on tämä: "Sinun tulee rakastaa lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." – Matt. 22:37–39.

2) Ovatko kristityt Mooseksen välityksellä tehdyn lakiliiton alaisuudessa, jonka vaatimuksiin sisältyivät sapatin viettäminen ja uhrit?

Kristus on Lain loppu, jotta jokaisella, joka uskoo, olisi vanhurskaus. – Room. 10:4.

Älköön – kukaan tuomitko teitä syömisestä ja juomisesta tai minkään juhlan tai uudenkuun vieton tai sapatin johdosta, sillä ne ovat tulevaisten varjo, mutta todellisuus kuuluu Kristukselle. – Kor. 2:16,17. Muita kohtia: Galatalaisille 3:24, 25; Kolossalaisille 2:13,14; Heprealaisille 8:6, 13.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miten osoitat rakastavasi Jehovaa koko sydämelläsi, mielelläsi, sielullasi ja voimallasi? b) Millaisin käytännöllisin tavoin osoitat rakastavasi lähimmäistäsi niin kuin itseäsi?

Henkilökohtaiset suhteet toisiin

1) Minkä kristillisen ominaisuuden tulisi olla leimaa antava suhteellemme hengellisiin veljiimme ja sisariimme?

Minä annan teille uuden käskyn, että rakastatte toisianne; että niin kuin minä olen rakastanut teitä, tekin rakastatte toisianne. Tästä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on rakkaus keskuudessanne. – Joh 13:34, 35.

Pukeutukaa rakkauteen, sillä se on täydellinen yhdysside. – Kor. 3:14.

Muita kohtia: Jaakob 2:8; 1. Korinttolaisille 13:4–7.

2) Millaisten kristillisten periaatteitten tulisi hallita meitä, kun olemme tekemisissä niiden ihmisten kanssa, jotka eivät ole Jehovan todistajia?

Niin kuin tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää samalla tavoin heille. – Luuk. 6:31.

Niin kauan kuin meillä on siihen suotuisaa aikaa, tehkäämme hyvää kaikille. – Gal. 6:10.

Muita kohtia: Matteus 5:43–48; Roomalaisille 12:17, 18; Luukas 10:29–37.

3) Miten kristittyjen tulisi suhtautua toisten uskovien puutteisiin?

Kestäkää jatkuvasti toisianne ja antakaa jatkuvasti toisillenne auliisti anteeksi, jos jollakulla on

valituksen syytä toista vastaan. Niin kuin Jehova on antanut teille auliisti anteeksi, niin antakaa tekin. – Kor. 3:13.

Olkoon teillä ennen kaikkea hellittämättömän harras rakkaus toisianne kohtaan, koska rakkaus peittää paljon syntejä. – 1. Piet. 4:8. Muita kohtia: Matteus 7:1–5; Sananlaskut 17:9; 19:11; Matteus 6:12,

4) Mitä sinun tulisi tehdä, jos veljesi rikkoo sinua vastaan ja sinusta on vaikea vain sivuuttaa tuota väärintekoa tai jos hänen sinua vastaan tekemänsä synti on niin vakava, ettei sitä tulisi sivuuttaa?

Mutta jos veljesi tekee synnin, mene ja paljasta hänen virheensä kahden kesken. Jos hän kuuntelee sinua, olet voittanut veljesi. Mutta jos hän ei kuuntele, ota mukaasi yksi tai kaksi muuta, jotta jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla. Jos hän ei kuuntele heitä, puhu seurakunnalle. Jos hän ei kuuntele seurakuntaa kaan, olkoon hän sinulle niin kuin kansojen ihminen ja kuin veronkantaja. – Matt. 18:15–17. Muita kohtia: Matteus 5:23, 24; Efesolaisille 4:25.

5) Mikä on hengen hedelmä ja miten sen kehittäminen auttaa meitä pitämään yllä hyviä suhteita toisiin?

Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, huomaavaisuus, hyvyys, usko, lempeys, itsehillintä. – Gal. 5:22, 23. Muita kohtia: Jaakob 3:17, 18.

Korkea kristillinen moraal

1) Miksi meille kaikille on tärkeätä, että jokainen Jehovan kansaan kuuluva säilyttää moraalisen puhtautensa?

Monet tulevat seuraamaan heidän irstaita tekojaan, ja heidän takiaan totuuden tietä tullaan pilkkaamaan. – 2. Piet. 2:2.

Rakkaat, vaikka yrittelin kaikin tavoin kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, niin havaitsin tarpeelliseksi kirjoittaa teille kehot–taakseni teitä ryhtymään ankaraan taisteluun sen uskon puolesta, joka on kerran kaikiksi ajoiksi pyhille annettu. Syynä on se, että joukkoon on pujahtanut eräitä ihmisiä, jotka Raamattu on kauan sitten määrännyt tähän tuomioon, jumalattomia, jotka vääntävät Jumalamme ansaitsemattoman hyvyyden irstauden puolusteluksi ja osoittautuvat pettymykseksi ainoalle Omistajallemme ja Herrallemme, Jeesukselle Kristukselle. – Juud.3, 4. Muita kohtia: Roomalaisille 1:32; 1. Pietari 1:16; Joosua 7:1–26.

2) Miksi valehtelemista täytyy karttaa?

Panetteli – ei – ei – pysynyt lujana totuudessa, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, hän puhuu oman taipumuksensa mukaan, koska hän on valehtelija ja valheen isä. – Joh. 8:44.

Mutta – kaikkien valehtelijoiden osa on oleva siinä järvestä, joka palaa tulesta ja rikistä. – Ilm. 21:8.

Muita kohtia: 2. Mooseksen kirja 20:16; Sananlaskut 6:12–19; 2. Korinttolaisille 6:4, 7.

3) Mikä on kristillinen näkemys varastamisesta?

Iköön – kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana. – 1. Piet. 4:15.

Älköön varastaja enää varastako, vaan tehköön ennemmin kovasti työtä suorittaen käsillään sitä, mikä on hyvää, jotta hänellä olisi jotakin annettavaa tarpeessa olevalle. – Ef. 4:28. Muita kohtia: 2. Mooseksen kirja 20:15.

4) Kieltäkö Raamattu alkoholijuomien kohtuullisen käytön?

Tule siis, syö leipäsi ilolla ja juo viinisi hyvillä mielin, sillä jo aikaa on Jumala hyväksynyt nuotekosi. – Saarn. 9:7. Muita kohtia: Psalmi 104:15; 1. Timoteukselle 5:23.

5) Mikä on kristillinen näkemys juoppoudesta?

Mitä! Ettekö tiedä, etteivät epävanhurskaat peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset, eivät epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikkojat, – eivät ahneet, eivät juopot – peri Jumalan valtakuntaa. – 1. Kor. 6:9, 10.

Avustavien palvelijoiden tulee samoin olla vakavia, – ei paljon viiniä nauttivia. – 1. Tim. 3:8.

Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 5:11; 1. Pietari 4:3; 1. Timoteukselle 3:2, 3, 8.

6) Miksi kristittyjen tulee karttaa riippuvuutta aiheuttavien tai mielentilaa muuttavien lääkeaineitten sellaista käyttöä, joka ei ole lääkärin valvonnassa?

Näin ollen minä Jumalan sääliväisyyden kautta hartaasti pyydän teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi, mikä on pyhää palvelusta järjenkykyinenne. Ja älkää

enää muovautuko tämän asiainjärjestelmän mukaan, vaan muuttukaa uudistamalla mielenne voidaksenne koettelemalla todeta Jumalan hyvän ja otollisen ja täydellisen tahdon. – Room. 12:1, 2. Muita kohtia: Ilmestys 21:8; 1. Korinttolaisille 16:13; Sananlaskut 3:21–23; 5:1,2 [”taidollisuus” = ”ajattelukyky”, *UM*]; 1. Pietari 4:7.

7) Mistä muista syistä ei tule käyttää tupakkaa tms. riippuvuutta aiheuttavia aineita, joiden tiedetään olevan vahingollisia fyysiselle ja henkiselle terveydelle?

Sen tähden, rakkaat, koska meillä on nämä lupaukset, puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta täydellistämällä pyhyys Jumalan pelossa. – 2. Kor. 7:1. Muita kohtia: Jaakob 1:21; 1. Pietari 1:16.

8) Mitä Raamattu sanoo haureudesta, aviorikoksesta, sukupuolisuhteista jonkun samaan sukupuoleen kuuluvan kanssa (homoseksuaalisuudesta) ja muusta sopimattomasta sukupuolisesta käyttäytymisestä?

Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat haureus, epäpuhtaus, irstaus – ne, jotka harjoittavat sellaisia, eivät peri Jumalan valtakuntaa. – Gal. 5:19–21.

Mitä! Ettekö tiedä, etteivät epävanhurskaat peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset, eivät epäjumalanpalvelijat, eivät aviorikkoajat, eivät luonnottomia tarkoituksia varten pidetyt miehet, eivät miehet, jotka makaavat miesten kanssa – peri Jumalan valtakuntaa. – 1. Kor. 6:9–11.

Jumala jätti heidät häpeällisten sukupuolisten himojen valtaan, sillä sekä heidän naisensa vaihtoivat luonnollisen käyttönsä luonnonvastaiseen että myös miehet jättivät samoin naisen luonnollisen käytön ja syttyivät kiihkeästi himossaan toisiinsa, miespuoliset miespuolisiin, suorittaen sitä, mikä on rivoa, ja saaden itseensä vastineeksi täyden palkan, joka heidän erheestään oli tuleva. – Room. 1:26, 27.

Olkoon avioliitto kunniallinen kaikkien keskuudessa ja aviovuode saastuttamaton, sillä Jumala tulee tuomitsemaan haureelliset ja aviorikkoajat. – Hepr. 13:4.

Muita kohtia: Efesolaisille 5:5; 1. Pietari 4:3; Markus 7:20–23; Ilmestys 21:8.

9) Mitä Raamatun neuvoja noudattamalla voit torjua kiusaukset ja painostuksen, jotka voisivat saada sinut lankeamaan sukupuoliseen moraalittomuuteen, mm. sukupuoliin luonnottomuuksiin?

Pitäkää mielenne kohdistettuna siihen, mikä on ylhäällä, älkää siihen, mikä on maan päällä. Kuolettakaa sen tähden maan päällä olevat ruumiinjäsenenne haureuteen, epäpuhtauteen, sukupuoliseen himoon, vahingolliseen haluun ja ahneuteen katsoen, joka on epäjumalanpalvelusta. – Kor. 3:2, 5.

Lopuksi, veljet, mikä on totta, mikä ansaitsee vakavaa huomiota, mikä on vanhurskasta, mikä on siveellisesti puhdasta, mikä on rakastettavaa, mistä puhutaan hyvää, jos on jotakin hyvettä ja jos on jotakin ylistettävää, sitä kaikkea ajatelkaa jatkuvasti. – Fil. 4:8. Muita kohtia: Roomalaisille 12:2; Efesolaisille 4:22–24; Kolossalaisille 3:9, 10.

10) Mitä tarkoitetaan uhkapeleillä? Miksi kristitty karttaa sekaantumasta minkäänlaiseen uhkapeliin?

Mutta te, jotka hylkääte Herran ja unhotatte minun pyhän vuoreni, jotka valmistatte Gadille [Hyvän onnen jumalalle, *UM*] pöydän ja vuodatatte uhrijuomaa Menille [Kohtalon jumalalle, *UM*]. – Jes. 65:11.

Ettekö tiedä, etteivät epävanhurskaat peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät – varkaat, eivät ahneet – peri Jumalan valtakuntaa. – 1. Kor. 6:9, 10. Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 5:11; 15:33.

11) Jos joku heikkoudessaan tekee vakavan synnin, mutta haluaa apua päästäkseen jälleen Jehovan suosioon, niin millaisiin toimiin hänen tulisi heti ryhtyä?

Minä tunnustin sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: ”Minä tunnustan Herralle [Jehovalle, *UM*] rikokseni”. – Ps. 32:5.

Kärsiikö joku keskuudessanne pahaa? Hän jatkakoon rukoilemista. Onko joku hyvällä mielellä? Hän laulakoon psalmeja. Onko joku keskuudessanne sairas? Hän kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään voidellen häntä öljyllä Jehovan nimessä. Ja uskon rukous tekee huonovointisen terveeksi, ja Jehova nostaa hänet ylös. Ja jos hän on tehnyt syntejä, niin hänelle annetaan anteeksi. – Jaak. 5:13–15.

Muita kohtia: Sananlaskut 28:13; 1. Johannes 2:1, 2; Galatalaisille 6:1.

12) Sen lisäksi että kristitty tunnustaa omat syntinsä, mikä henkilökohtainen vastuu jokaisella kristityllä on ilmoittaa jonkun toisen vakavasta väärinteosta, joka voisi vaarantaa seurakunnan hengellisen tai moraalisen puhtauden?

Jos joku rikkoo siten, että hän, vaikka kuulee vannotuksen ja voisi olla todistajana, joko hän on

ollut silminnäkijänä tai muuten saanut asiasta tietää, ei kuitenkaan ilmoita sitä ja niin joutuu syynalaiseksi. – 3. Moos. 5:1.

Joka käy osille varkaan kanssa, se sieluansa vihaa; hän kuulee vannotuksen, mutta ei ilmaise mitään. – Sanani. 29:24. Muita kohtia: 5. Mooseksen kirja 13:6–8; 1. Korinttolaisille 1:11; 5:1.

13) Miten tulisi suhtautua raamatullisen ojennuksen saamiseen?

Poikani, älä pidä Herran kuritusta halpana äläkä kyllästy hänen rangaistukseensa. – Sanani. 3:11.

Sillä käsky on lamppu, opetus on valo, ja kurittava nuhde on elämän tie. – Sanani. 6:23. Muita kohtia: Sananlaskut 15:32; Ilmestys 3:19; Heprealaisille 12:5–11.

14) Mihin toimiin seurakunta ryhtyy, kun joku sen keskuudessa oleva osoittautuu itsepintaiseksi ja katumattomaksi Jumalan käskyjen rikkojaksi?

Kirjoitin teille kirjeessäni, että lakkaisitte seurustelemasta haureellisten kanssa. En tarkoittanut kokonaan tämän maailman haureellisten tai ahneiden ja kiristäjien tai epäjumalanpalvelijoiden kanssa. Muutoinhan teidän pitäisi lähteä pois maailmasta. Mutta nyt kirjoitan kanssa, joka on haureellinen tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai herjaaja tai juoppo tai kiristäjä, älkääkä edes syökö sellaisen kanssa. Sillä mitä tekemistä minulla on ulkopuolella olevien tuomitsemisen kanssa? Ettekö te tuomitse sisäpuolella olevia, kun taas Jumala tuomitsee ulkopuolella olevat? "Poistakaa paha ihminen keskuudestanne." – 1. Kor. 5:9–13.

Hylkää lahkoo edistävä ihminen ensimmäisen ja toisen vakavan neuvon jälkeen, koska tiedät, että sellainen on kääntynyt pois tieltä ja tekee syntiä, hän kun on itse tuominnut itsensä. – Tiit. 3:10, 11. Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 5:5, 6; Joosua 7:1–26.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Ovatko Jehovan palvelijoilleen asettamat moraalivaatimukset sinun mielestäsi järkeviä? b) Miten olet henkilökohtaisesti hyötynyt siitä, mitä olet oppinut korkeasta kristillisestä moraalista? c) Miksi ihmisen on saatettava elämäntapansa sopusointuun Jehovan vaatimusten kanssa, ennen kuin hänet voidaan hyväksyä kristilliselle kasteelle?

Epäjumalanpalvelus

1) Mitä epäjumalanpalvelus on? Mitä varoituksia Raamattu esittää epäjumalanpalveluksesta?

Varjelkaa itseänne epäjumalilta. – 1. Joh. 5:21.

Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla. Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas [yksinomaista antaumusta vaativa, UM] Jumala. – 2. Moos. 20:4, 5. Muita kohtia: Jeremia 10:14, 15; Psalmi 115:4–8; Jesaja 42:8; 48:11.

2) Millaisia eri epäjumalanpalveluksen muotoja kristittyjen täytyy varoa nykyisessä maailmassa?

Kun nyt Paavali odotteli heitä Ateenassa, hänen henkensä hänessä kiusaantui hänen nähdessään kaupungin olevan täynnä epäjumalia. Paavali seisoi nyt keskellä Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, näen, että te kaikessa näytätte olevan muita taipuvaisempia jumaluuksien pelkoon." – Apt. 17:16, 22.

Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan – . Ja kuuluttaja huusi voimallisesti: "Teille, kansat, – julistetaan: – langetkaa maahan ja kumartaen rukoilkaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt." – Dan. 3:1–5.

Määräpäivänä Herodes pukeutui kuninkaalliseen asuun, istui tuomarinistuimelle ja rupesi pitämään heille julkista puhetta. Kokoontu nut yleisö rupesi vuorostaan huutamaan: "Jumalan ääni eikä ihmisen!" Samassa Jehovan enkeli löi häntä, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle, ja madot söivät hänet, ja hän kuoli. – Apt. 12:21–23.

Jos joku palvoo petoa ja sen kuvaa ja saa otsaansa tai käteensä merkin, niin hänkin tulee juomaan Jumalan vihan viiniä. – Ilm. 14:9,10. Muita kohtia: 1. Samuelin kirja 15:22, 23; Kolossalaisille 3:5.

Erossa maailmasta

1) Kuka on Raamatun mukaan "maailman hallitsija" ja "tämän asiainjärjestelmän jumala"?

En puhu enää paljon teidän kanssanne, sillä maailman hallitsija on tulossa. Ja hänellä ei ole mitään otetta minuun [Jeesukseen Kristukseen]. – Joh. 14:30.

Tämän asiainjärjestelmän jumala on sokaissut epäuskoisten mielet, jotta Kristusta – joka on Jumalan kuva – koskevan loistoisin hyvän uutisen valaistus ei säteilisi läpi. – 2. Kor. 4:4. Muita kohtia: 1. Johannes 5:19; Ilmestys 12:9.

2) Mikä on kristittyjen asema tähän Jumalasta vieraantuneeseen maailmaan nähden?

He eivät ole osa maailmasta, niin kuin en minäkään ole osa maailmasta. – Joh. 17:16.

Ettekö tiedä, että ystävyys maailman kanssa on vihollisuutta Jumalan kanssa? Joka siis haluaa olla

maailman ystävä, se asettuu Jumalan viholliseksi. – Jaak. 4:4. Muita kohtia: Johannes 15:19–21.

3) Miten Jeesus suhtautui maailman politiikkaan osallistumiseen?

Panettelija otti hänet mukaansa tavallista korkeammalle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi hänelle: "Nämä kaikki minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja teet palvontateon minulle." Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, Saatana! Sillä on kirjoitettu: 'Jehovaa, Jumalaasi, sinun tulee palvoa, ja yksin hänelle sinun tulee suorittaa pyhää palvelusta.'" – Matt. 4:8–10.

Jeesus, tietäessään että he aikoivat tulla ja tarttua häneen tehdäkseen hänestä kuninkaan, poistui jälleen vuorelle yksinäisyyteen. – Joh. 6:15. Muita kohtia: Johannes 18:36.

4) Kun joku erottautuu maailmasta ja tulee kristityksi, niin millaista kohtelua hän voi odottaa niiltä, jotka kuuluvat yhä maailmaan?

Kaikkia, jotka haluavat elää jumalista antaumusta osoittaen Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, tullaan myös vainoamaan. – 2. Tim. 3:12.

Jos olisitte osa maailmasta, niin maailma olisi mieltynyt omaansa. Mutta koska ette ole osa maailmasta, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, tämän vuoksi maailma teitä vihaa. – Jos ihmiset ovat vainonneet minua, niin he vainoavat teitäkin. – Joh. 15:19–21. Muita kohtia: Luukas 21:12, 13.

5) Miten maailmasta erossa pysyminen vaikuttaa kristityn ansiotyöhön?

Ikään varastaja enää varastako, vaan tehköön enemmän kovasti työtä suorittaen käsillään sitä, mikä on hyvää, jotta hänellä olisi jotakin annettavaa tarpeessa olevalle. – Ef. 4:28.

Panettelija – on valehtelija ja valheen isä. – Joh. 8:44.

Mitä! Ettekö tiedä, etteivät epävanhurskaat peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset, eivät epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikkoajat, eivät luonnottomia tarkoituksia varten pidetyt miehet, eivät miehet, jotka makaavat miesten kanssa, eivät varkaat, eivät ahneet, eivät juopot, eivät herjaajat eivätkä kiristäjät peri Jumalan valtakuntaa. – 1. Kor. 6:9, 10.

Hän tuomitsee monien kansojen kesken, säätää oikeutta väkeville pakanakansoille, kaukaisiin maihin saakka. Niin he takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan. – Miika 4:2, 3.

Heille tulee kirjoittaa, että he karttavat – – verta. – Apt. 15:20.

Jeesus, tietäessään että he aikoivat tulla ja tarttua häneen tehdäkseen hänestä kuninkaan, poistui jälleen vuorelle yksinäisyyteen. – Joh. 6:15.

Minä kuulin erään toisen äänen sanovan taivaasta: "Lähtekää siitä [Suuresta Babylonista] ulos, minun kansani, ellette tahdo osallistua hänen kanssaan hänen synteihinsä ja ellette tahdo saada osaa hänen vitsauksistaan." – Ilm. 18:4.

Muita kohtia: Jesaja 2:2–4; Johannes 17:16; Roomalaisille 13:8–10; 1. Korinttolaisille 7:23.

6) Minkä muiden Raamatun periaatteiden noudattaminen auttaa kristittyä pysymään erossa maailmasta, kun on kysymys hänen valitsemastaan viihteestä ja virkistäytymisestä?

Ikää eksykö. Huono seura turmelee hyödylliset tavat. – 1. Kor. 15:33.

Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä; sillä mikään maailmassa – lihan halu ja silmien halu ja elämän varallisuuden komeileva näyttäminen – ei ole Isästä, vaan on maailmasta. Lisäksi maailma on häviämässä ja samoin sen halu, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy ikuisesti. – 1. Joh. 2:15–17.

Pitäkää siis tarkoin silmällä, ettette vaella niin kuin epäviisaat, vaan niin kuin viisaat ostaen sopivan ajan itsellenne, koska päivät ovat pahat. Älkää sen vuoksi enää tulko mielettömiksi, vaan tajutkaa jatkuvasti, mikä Jehovan tahto on. Älkää myöskään juopuko viinistä, missä on irstailua, vaan täytytkää alati hengellä puhuen toisillenne psalmein ja Jumalan–ylistysin sekä hengellisin lauluin? laulaen ja soittaen sydämessänne Jehovalle, kiittäen aina kaikesta Jumalaamme ja Isäämme Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. – Ef. 5:15–20.

Haureutta ja minkäänlaista epäpuhtautta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne, niin kuin pyhille sopii. – Ef. 5:3. Muita kohtia: Filippiäisille 4:8; Efesolaisille 5:4; Kolossalaisille 3:5, 6; Sananlaskut 26:18, 19.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miten Raamatun tutkimisesi on auttanut sinua pysymään erossa maailmasta? b) Millaista painostusta tai millaisia houkutuksia sinun on täytynyt vastustaa voidaksesi saada hyvän suhteen Jehovaan ja säilyttää sen? c) Minkä Raamatun neuvojen olet havainnut aivan erityisesti auttavan sinua pysymään erossa maailmasta?

Ekumenia

Olisiko tosi kristittyjen sopivaa osallistua palvontaan toisten uskonnollisten ryhmien kanssa?

Minä kuulin erään toisen äänen sanovan taivaasta: "Lähtekää siitä ulos, minun kansani, ellette tahdo osallistua hänen kanssaan hänen synteihinsä ja ellette tahdo saada osaa hänen vitsauksistaan. Sillä hänen syntinsä ovat kasaantuneet aina taivaaseen saakka, ja Jumala on palauttanut mieleensä

hänen epäoikeudenmukaiset tekonsa." – Ilm. 18:4, 5.

Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 10:20; 2. Korinttolaisille 6:14–18; Matteus 7:13, 14, 21–23; 2. Timoteukselle 3:2, 5; 4. Mooseksen kirja 25:1,2.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Mainitse esimerkkejä ekumeenisesta toiminnasta, jota tosi kristittyjen tulisi karttaa, b) Miksi kasteelle aikovan pitäisi ehdottomasti katkaista kaikki yhteydet väärin uskonnollisiin järjestöihin, ennen kuin hän tarjoutuu kastettavaksi yhtenä Jehovan todistajista? c) Mitä tähän sisältyy?

Pyhäpäivät ja juhlat

1) Ovatko kristityt velvollisia pitämään määrättyjä päiviä pyhinä?

Nyt kun olette tulleet tuntemaan Jumalan, tai pikemminkin, nyt kun Jumala on tullut tuntemaan teidät, niin kuinka te käännytte jälleen heikkojen ja vaivaisten alkeisasioiden puoleen ja tahdotte uudelleen olla niiden orjina? Te vietätte tunnontarkasti päiviä ja kuukausia ja ajanjaksoja ja vuosia. Pelkään teidän puolestanne, että olen jotenkin suotta uurastanut teidän hyväksenne. – Gal. 4:9–11.

Muita kohtia: Kolossalaisille 2:16, 17.

2) Mikä on ainoa uskonnollinen juhla, jota kristittyjä on käsketty viettämään?

Ja hän otti leivän, esitti kiitoksen, taittoi sen ja antoi heille sanoen: "Tämä tarkoittaa minun ruumistani, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä toistuvasti minun muistokseni." – Luuk. 22:19.

Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 11:23–26.

3) Mainitse joitakin Raamatun periaatteita, jotka auttavat sinua ratkaisemaan, pitäisikö sinun viettää paikkakunnallasi suosittuja juhlia tai osallistua niihin?

He eivät ole osa maailmasta, niin kuin en minäkään ole osa maailmasta. – Joh. 17:16.

Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä; sillä mikään maailmassa – lihan halu ja silmien halu ja elämän varallisuuden komeileva näyttäminen – ei ole Isästä, vaan on maailmasta. Lisäksi maailma on häviämässä ja samoin sen halu, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy ikuisesti. – 1. Joh. 2:15–17.

Riittää, että kuluneen ajan olette toteuttaneet kansojen tahtoa kul-kiessanne irstaissa teoissa, himoissa, liiallisessa viininkäytössä, mäs-säilyissä, juomingeissa ja lainvastaisissa epäjumalanpalveluksissa. – 1. Piet. 4:3.

Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 15:33; 2. Korinttolaisille 6:14–17; Galatalaisille 5:19–21; Roomalaisille 13:13.

4) Mitä Raamattu mainitsee syntymäpäivien vietosta? Miten tämä vaikuttaa sinun nakemykseesi niiden vietosta?

Mutta kun Herodeksen syntymäpäiväjuhlia vietettiin, Herodiaan tytär tanssi niissä ja miellytti Herodesta niin suuresti, että hän lupasi valalla vannon antaa hänelle, mitä tahansa hän pyytäisi. Niin hän äitinsä yllyttämänä sanoi: "Anna minulle tänne lautasella Johannes Kastajan pää." Vaikka kuningas olikin murheellinen, niin ottaen huomioon valansa ja ne, jotka olivat pilkallaan hänen kanssaan, hän käski antaa sen, ja hän lähetti mestauttamaan Johanneksen vankilassa. Ja hänen päänsä tuotiin lautasella ja annettiin neitoselle, ja hän toi sen äidilleen. – Matt. 14:6–11. Muita kohtia: 1. Mooseksen kirja 40:20–22; Saarnaaja 7:2, 9.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Mainitse joitakin pyhäpäiviä tai juhlia, jotka ovat paikkakunnallasi suosittuja ja joita tosi kristityt karttavat, b) Mitä sinun on tarpeellista tehdä välttyäksesi sekaantumasta sellaisten maailmallisten pyhäpäivien tai juhlien viettoon, jotka ovat vastoin kristillisiä periaatteita? c) Jos sinulla on pieniä lapsia, miten voit auttaa heitä karttamaan maailmallisiin pyhäpäiviin liittyviä epäkristillisiä tapoja?

Kaste

1) Miksi Jehovan todistajat kastavat vedessä ne, jotka omaksuvat kristillisen uskon?

Menkää sen tähden ja tehkää opetuslapsia kaikkien kansojen ihmisistä, kastakaa heidät Isän ja Pojan ja pyhän hengen nimessä. – Matt. 28:19.

Hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimessä. – Apt. 10:48.

Muita kohtia: Matteus 3:13–17; 1. Pietari 2:21; Apostolien teot 8:12, 35–38.

2) Ketkä tulisi kastaa? Milloin?

Ne, jotka omaksuivat hänen sanansa halukkaasti, kastettiin. – Apt. 2:41.

Kun he uskoivat Filippusta, joka julisti hyvää uutista Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, heitä ryhdyttiin kastamaan. – Apt. 8:12.

Katukaa, ja kastettakoon kukin teistä Jeesuksen Kristuksen nimessä. – Apt. 2:38. Muita kohtia: Heprealaisille 10:5–7; Luukas 3:21,23; 1. Pietari 3:21.

3) Mitä merkitsee tulla kastetuksi a) Isän b) pojan c) pyhän hengen nimessä?

Sinun ainoan nimi on Herra [Jehova, UM], – – sinä olet Korkein kaikessa maassa. – Ps. 83:19.

Jumala [korotti] hänet ylempään asemaan ja antoi huomaavaisesti hänelle nimen, joka on jokaisen muun nimen yläpuolella, niin että Jeesuksen nimessä jokainen polvi notkistuisi, niiden, jotka ovat taivaassa, ja niiden, jotka ovat maan päällä, ja niiden, jotka ovat maan alla, ja jokainen kieli tunnustaisi avoimesti Jumalan, Isän, kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra. – Fil. 2:9–11.

Minä pyydän Isältä, ja hän antaa teille toisen auttajan olemaan kanssanne ikuisesti, totuuden hengen. – Joh. 14:16, 17. Muita kohtia: Ilmestys 1:5; Joël 2:28, 29.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miksi haluat tulla kastetuksi? b) Oletko jo saattanut elämäsi sopusointuun Jehovan van-hurskaitten vaatimusten kanssa sen mukaan, mitä olet oppinut tutkiessasi Raamattua? c) Kerrotko tällä hetkellä Valtakunnan hyvää uutista toisille osoittaen siten ymmärtäväsi, että se on Jehovan tahto sinun suhteesi tänä aikana? d) Oletko ilmaissut rukouksessa Jehovalle haluavasi tulla yhdeksi hänen vihkiytyneistä todistajistaan ja haluavasi palvella häntä yksimielisesti hänen järjestetyn kansansa kanssa?

3. OSA JEHOVAN JÄRJESTELYIHIN ALISTUMINEN

Kun ensimmäinen mies ja nainen olivat vielä Eede-nissä, he liittyivät "alkuperäisen käärmeen", Saatana Panettelijan, johtamaan kapinaan. (Ilm. 12:9) He lakkasivat alistumasta Jehovan järjestelyihin. Tutustuttuaan Jumalasta riippumattomuuden tiehen he alkoivat kulkea sitä. Aina siitä lähtien ihmiskunnan valitsema tie on vain vahvistanut niiden Jeremian sanojen totuudenmukaisuuden, jotka on merkitty muistiin Jeremian 10:23:een: "Minä tiedän, Herra, ettei ihmisen tie ole hänen vallassansa, eikä miehen vallassa, kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ohjaa."

Tutkiessasi Raamattua olet oppinut, että Jehovan tarkoitus on saattaa kaikki jälleen alaisuuteensa niin kuin oli alussa. (Ef. 1:8–10; 1. Kor. 15:24–28) Kun olet tutkiessasi tullut ymmärtämään tämän, haluat myös löytää oman paikkasi Jehovan järjestelyissä ja alistua hänen hallintoonsa. Seuraavat kysymykset ja niihin liittyvät raamatunkohdat auttavat sinua tarkastelemaan, ymmärrätkö mitä Jehovan järjestelyihin alistuminen merkitsee seurakuntajärjestössä, kristillisessä perhe-elämässä ja suhteessamme aikamme poliittisiin hallitsijoihin.

Alamaisuus seurakuntajärjestelyssä

1) Mihin perusperiaatteeseen Jehovan järjestelyt kristillisessä seurakunnassa pohjautuvat?

Mutta tahdon teidän tietävän, että Kristus on jokaisen miehen pää, mutta mies on naisen pää, kun taas Jumala on Kristuksen pää. – 1. Kor. 11:3.

Hän [Jeesus Kristus] on ruumiin, seurakunnan, pää. – Kor. 1:18. Muita kohtia: Efesolaisille 1:22, 23; Heprealaisille 12:9; Jaakob 4:7.

2) Miksi Jehovan järjestelyihin alistuminen kristillisessä seurakunnassa on nykyään hyvin tärkeää?

Sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala. – – Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestelyn mukaan. – 1. Kor. 14:33, 40.

Pysy sinä kuitenkin järkevänä kaikessa, – – tee evankelistan työ, suorita palveluksesi täydelleen. – 2. Tim. 4:5.

Muita kohtia: Efesolaisille 4:16; 1. Korinttolaisille 12:18, 28.

3) Mainitse joitakin esimerkkejä siitä, miten Jeesuksen opetuslapset alistuivat hänen ohjeisiinsa voidakseen suorittaa palvelustaan järjestyksellisellä tavalla?

Sitten hän kutsui luokseen ne kaksitoista, ja hän alkoi lähettää heitä kaksittain, ja hän rupesi antamaan heille valtaa epäpuhtaisiin henkiin. Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen eteen ja kertoivat hänelle kaikki, mitä he olivat tehneet ja opettaneet. – Mark. 6:7, 30.

Tämän jälkeen Herra määräsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellään jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne hän itse aikoi mennä. – Luuk. 10:1. Muita kohtia: Luukas 9:14–17; Matteus 10:1–23.

4) Miten Jeesus johtaa kristillistä seurakuntaa nykyään?

Kuka oikeastaan on se uskollinen ja ymmärtäväinen orja, jonka hänen isäntänsä on asettanut huolehtimaan palvelusväestään, antamaan näille ihmisille heidän ruokansa oikeaan aikaan? Onnellinen on tuo orja, jos hänen isäntänsä saapuessaan tapaa hänet näin tekemästä. Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi. – Matt. 24:45–47.

Mutta auttaja, pyhä henki, jonka Isä tulee lähettämään minun nimessäni, se opettaa teille kaikki ja palauttaa mieleenne kaiken, minkä minä olen teille sanonut. – Joh. 14:26. Muita kohtia: Luukas 12:42–44; Johannes 16:12–14.

5) Miten Kristuksen johtoasema on näkyvästi edustettuna seurakunnassa?

Miletoksesta hän lähetti kuitenkin sanan Efesokseen ja kutsui seurakunnan vanhimmat. Kun he tulivat hänen luokseen, hän sanoi heille: – – "Kiinnittäkää huomiota itseenne ja koko laumaan, jonka keskuuteen pyhä henki on nimittänyt teidät valvojiksi, paimentamaan Jumalan seurakuntaa." – Apt. 20:17, 18, 28.

Sen tähden annan keskuudessanne oleville vanhimille tämän kehotuksen – –: Paimentakaa huolenpidossanne olevaa Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan halukkaasti, eikä epärehellisen voiton rakkaudesta, vaan alttiisti, eikä herroina halliten niitä, jotka ovat Jumalan perintö, vaan tulemalla laumalle esimerkeiksi. – 1. Piet. 5:1–3. Muita kohtia: Tiitukselle 1:5; Jesaja 32:1, 2.

6) Miten seurakunnan jäsenet osoittavat alistuvansa Kristuksen johtoasemaan seurakunnassa?

Muistakaa niitä, jotka ottavat johdon teidän keskuudessanne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa, ja tarkastellessanne, millaiseksi heidän käytöksensä osoittautuu, jäljitelkää heidän uskoaan. – Hepr. 13:7. Olkaa tottelevaisia niille, jotka ottavat johdon teidän keskuudessanne, ja olkaa alistuvaisia, sillä he valvovat teidän sielujanne sellaisina, jotka tulevat tekemään tilin, jotta he voisivat tehdä sitä iloiten eikä huokaillen, sillä tämä olisi teille vahingollista. – Hepr. 13:17.

Muita kohtia: 1. Timoteukselle 5:17; 1. Tessalonikalaisille 5:12, 13; 1. Korinttolaisille 16:16.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Voitko tunnistaa meidän aikamme "uskollisen ja ymmärtävän orjan"? Miten? b) Mikä on kristillisen seurakunnan hallintoelin? Mitä tarkoitusta se palvelee? (Ks. Apt. 6:1–6; 8:14; 15:1–29; 16:4, 5.) c) Mitä laillisia yhdistyksiä hallintoelin nykyään käyttää hyvän uutisen julistamiseksi kautta maailman? d) Miksi Jehovan seurakuntajärjestelyyn alistumiseen sisältyisi seurakunnan työn aineellinen tukeminen mahdollisuuksiesi mukaan?

Alamaisuus kristillisessä perhe-elämässä**1) Kuka on Jumalan järjestelyn mukaan naimisissa olevan naisen pää?**

Te vaimot, olkaa alamaiset miehellenne, niin kuin on soveliaista Herrassa. – Kor. 3:18.

Olkoot vaimot alamaiset miehellenne niin kuin Herralle, koska mies on vaimonsa pää, niin kuin Kristuskin on seurakunnan pää, hän, tämän ruumiin pelastaja. – Ef. 5:22, 23. Muita kohtia: Tiitukselle 2:4, 5.

2) Miten aviomiehen tulisi käyttää johtoasemaansa vaimoonsa nähden? Kenen esimerkkiä hänen tulee pitää mallinaan?

Tällä tavoin miesten pitäisi rakastaa vaimoaan niin kuin omaa ruumistaan. Se, joka rakastaa vaimoaan, rakastaa itseään, sillä ei kukaan ole koskaan vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä, niin kuin Kristuskin seurakuntaa. – Ef. 5:28, 29.

Te miehet, rakastakaa jatkuvasti vaimoanne älkääkä olko hänelle katkeran vihaista. – Kor. 3:19. Muita kohtia: 1. Pietari 3:7.

3) Onko vaimo, jonka aviomies ei ole uskova, vapaa hänen johtoasemastaan?

Samalla tavoin te vaimot, olkaa alamaiset omalle miehellenne, jotta jos jotkut eivät tottele sanaa, heidän voitettaisiin sanatta vaimonsa käytöksellä, koska he ovat olleet teidän siveellisestä puhtaan käytöksenne sekä syvän kunnioituksenne silminnäkijöitä. – 1. Piet. 3:1, 2.

Muita kohtia: Roomalaisille 7:2; 1. Korinttolaisille 7:10.

4) Kuka on Jumalan edessä vastuussa lasten kasvattamisesta ja kurittamisesta?

Ja te isät, älkää ärsyttäkö lapsianne, vaan kasvattakaa heitä jatkuvasti Jehovan kurissa ja mielenohjauksessa. – Ef. 6:4.

Muita kohtia: Kolossalaisille 3:21; Sananlaskut 13:24; 29:15; 5. Mooseksen kirja 6:6, 7.

5) Mikä on lasten vastuu perhejärjestelyssä?

Lapset, olkaa tottelevaisia vanhemmillenne Herran yhteydessä, sillä tämä on vanhurskasta: "Kunnioita isääsi ja äitiäsi", mikä on ensimmäinen käsky, johon liittyy lupaus: "Jotta sinulle kävisi hyvin ja saisit olla kauan aikaa maan päällä." – Ef. 6:1–3.

Te lapset, olkaa tottelevaisia vanhemmillenne kaikessa, sillä se on hyvin mieluista Herrassa. – Kor. 3:20.

Muita kohtia: 5. Mooseksen kirja 5:16; Sananlaskut 1:8; 4:1; 6:20; 23:22.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Jos olet naimisissa oleva nainen, miten voit osoittaa olevasi alamainen aviomiehellesi?

b) Tuntuuko tämä sinusta vanhurskaalta ja oikeudenmukaiselta?

c) Jos aviomiehesi ei arvosta yhteistoimintaasi tässä suhteessa, niin miten silti itse hyödyt? d) Jos olet perheellinen mies, niin millaisia maailmallisia asenteita sinun täytyy karttaa käyttääksesi johtasemaasi Kristuksen tavoin? e) Jos olet alaikäinen lapsi, niin miten voit hyödyttää sekä itseäsi että koko perhettäsi olemalla alamainen vanhemillesi? f) Mitkä tekijät saattavat joskus vaikeuttaa alamaisuuden osoittamistasi?

Alamaisuus esivalloille

1) Miten kristittyjen tulee suhtautua maallisiin hallitsijoihin?

Olkon jokainen sielu alamainen esivalloille, sillä ei ole valtaa muutoin kuin Jumalalta; olemassa olevat vallat ovat suhteellisissa asemissaan Jumalan asettamina. – Room. 13:1.

Muistuta jatkuvasti heitä olemaan alamaisia ja tottelevaisia hallituksille ja valloille, jotka ovat hallitsijoina. – Tiit. 3:1.

Muita kohtia: 1. Pietari 2:13, 14; Daniel 6:5; Apostolien teot 26:2, 3; 1. Timoteukselle 2:1–3.

2) Täytyykö kristityn maksaa kaikki lain vaatimat verot?

Antakaa kaikille heille kuuluva: sille, joka vaatii veron, vero; sille, joka vaatii tullin, tulli; sille, joka vaatii pelkoa, sellainen pelko; sille, joka vaatii kunniaa, sellainen kunnia. – Room. 13:7. Muita kohtia: Luukas 20:21–25.

3) Kieltäytyisikö kristitty missään olosuhteissa tottelemasta maallisia hallitsijoita?

Sen jälkeen he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä puhumasta tai opettamasta missään mitään Jeesuksen nimen perusteella. Mutta Pietari ja Johannes sanoivat heille vastaukseksi: "Ratkaiskaa itse, onko vanhurskasta Jumalan nähden kuunnella enemmän teitä kuin Jumalaa. Mutta me emme voi lakata puhumasta siitä, mitä olemme nähneet ja kHulleet." – Apt. 4:18–20.

Vastaukseksi Pietari ja toiset apostolit sanoivat: "Meidän täytyy totella Jumalaa hallitsijana enemmän kuin ihmisiä." – Apt. 5:29. Muita kohtia: Jesaja 2:4; Daniel 3:16–18; 6:4–24; 2. Mooseksen kirja 1:15–20.

4) Tulisiko kristittyjen mukautua sellaisiin lain vaatimuksiin kuin avioliittojen ja vastasyntyneiden lasten rekisteröimiseen, väestönlaskentatiedusteluihin vastaamiseen tai vaadittujen lissensien ja muiden lupien hankkimiseen, jotka eivät ole ristiriidassa Jumalan lakien kanssa?

Mutta noina päivinä -- lähti säädös, että koko asuttu maa oli henkikirjoitettava-- . Tietysti Joosefin lähti Galileasta - henkikirjoitettavaksi Marian kanssa, joka oli annettu hänelle avioon. – Luuk. 2:1–5.

Muistuta jatkuvasti heitä olemaan alamaisia ja tottelevaisia hallituksille ja valloille, jotka ovat hallitsijoina. – Tiit. 3:1. Muita kohtia: 1. Timoteukselle 3:2, 9; vrt. Apostolien teot 18:1–3; Heprealaisille 13:4.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miksi sinun on tärkeää olla alamainen esivallalle silloinkin, kun sen vaatimukset tuntuvat sortavilta? b) Miten voit olla alamainen poliittisille hallitsijoille rikkomatta kristillistä puolueettomuutta?

4. OSA TEOT JOTKA NÄYTTÄVÄT TOTEEN KRISTILLISEN USKON – Jaak. 2:18

Ollessasi Jehovan todistajien yhteydessä olet jo havainnut heidän olevan toimeliaita ihmisiä, joilla on "aina runsaasti tehtävää Herran työssä". (1. Kor. 15:58) Jehovasta ja hänen tarkoituksistaan, todistaa Jehovan kansan vihkiytyneitten jäsenten ponnistelleen ahkerasti hyväksesi.

Siihen mennessä kun olet alkanut tarkastella paikallisen seurakunnan valvojien kanssa tätä kirjan *Järjestetyt suorittamaan palveluksemme* liitettä, sinun oppimaasi kohtaan tuntemasi sydämen arvostuksen tulisi olla jo hyvin ilmeinen. Sinä osoitat tällaista arvostusta käymällä kaikissa seurakunnan kokouksissa ja osallistumalla

niihin kykyjesi mukaan. Sinun tulisi myös jo osallistua säännöllisesti Valtakunnasta saarnaamiseen ja auttaa toisia Jehovan ja kaiken sen tuntemisessa, mitä hän aikoo tehdä ihmiskunnan suhteen. (Matt. 24:14; 28:19, 20) Ei riitä, että vain tietää mikä on oikein ja osaa vastata joihinkin kysymyksiin totuudenmukaisesti. Tiedosta ei ole paljoakaan hyötyä, ellei sitä sovelleta käytäntöön sekä toisten että omaksi hyödyksi. – Joh. 13:17; 1. Joh. 5:3.

Jehovan profeetta Miika osoitti sanansa vilpittömille tiedustelijoille kirjoittaessaan: " 'Mitä tuoden minä voisin käydä Herran eteen, kumartua korkeuden Jumalan eteen? Käynkö hänen eteensä tuoden polttouhreja, vuodenvanhoja vasikoita? Ovatko Herralle mieleen tuhannet oinaat, kymmenettuhannet öljyvir-rat? Annanko esikoiseni rikoksestani, ruumiini hedelmän sieluni syntiuhriksi?' – Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?" (Miika 6:6–8) Jehova todellakin haluaa sinun vaeltavan nöyrästi kanssaan, antavan sydämesi hänelle ja saavan mielihyvää hänen tahtonsa tekemisestä. – Sanani. 23:26.

Seuraavat kysymykset auttavat sinua tuntemaan selvästi ja painamaan mieleesi Jehovan kristillisiä tekoja koskevat vaatimukset. Ne auttavat sinua varmistautumaan siitä, että olet asianmukaisesti vihkinyt elämäsi Jehova Jumalalle, ennen kuin tarjoudut vesikasteelle. Voit olla varma siitä, että Jehova arvostaa vilpittöntä vastakaikuasi sille ansaitsemattomalle hyvyydelle, jota hän on osoittanut sinun hyväksesi.

Tekojen ja uskon välinen suhde

Miksi kristilliseen uskoomme täytyy liittyä hyväksytyt teot?

Uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut. Kuitenkin joku sanoo: "Sinulla on uskoa, ja minulla on tekoja. Näytä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä näytän uskoni sinulle teoillani." Tosiaan, niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut. – Jaak. 2:17, 18, 26.

Loppusana kaikesta, mitä on kuultu, on tämä: Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä. Sillä Jumala tuo kaikki teot tuomiolle, joka kohtaa kaikkea salassa olevaa, olkoon se hyvää tai pahaa. – Saarn. 12:13, 14.

Muita kohtia: Johannes 6:27–29; 13:17; Jaakob 1:27; 4:17; vrt. Matteus 7:15–27.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miten kristilliset teot eroavat Lain teoista? b) Miksi meidän ei olisi oikein verrata omia uskon tekojamme toisten uskovien tekoihin?

Kristilliset kokoukset

1) Miksi on hyödyllistä olla läsnä seurakunnan järjestämissä kokouksissa?

Ottakaamme huomioon toinen toisemme kannustaaksemme rakkauteen ja hyviin tekoihin, jättämättä yhteen kokoontumistamme, niin kuin muutamilla on tapana, vaan rohkaisten toisiamme, ja sitä enemmän, kuta enemmän näette sen päivän lähestyvän. – Hepr. 10:24, 25.

Muita kohtia: Sananlaskut 18:1; Roomalaisille 1:11, 12.

2) Miten meidän tulisi suhtautua tilaisuuksiin kokoontua yhteen hengellisten veljämme ja sisartemme kanssa?

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen". – Ps. 122:1. Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 16:19, 20; Roomalaisille 16:16; 1:11.

3) Millaista Jehovan kansalle hyödyllistä tietoa seurakunnan kokouksissa käsitellään?

Ja kun tämä kirje on luettu teidän keskuudessanne, järjestäkää niin, että se luetaan laodikealaistenkin seurakunnassa ja että myös te luette Laodikeasta tulevan kirjeen. – Kor. 4:16.

Kuka oikeastaan on se uskollinen taloudenhoitaja, se ymmärtäväinen, jonka hänen isäntänsä asettaa huolehtimaan palvelijoillensa jou-kosla, antamaan heille jatkuvasti heidän ruokamääränsä oikeaan aikaan? – Luuk. 12:42.

Muilla kohtia: Ilmestys 2:1; 3:1; Apostolien teot 13:1; 1. Timoteuk-selle 5:17.

4) Keneltä tulevaa opetusta seurakunnan kokouksissa esitetään?

Sinun lapsesi oval kaikki Herran opetuslapsia, ja suuri rauha on sinun lapsillasi oleva. – Jes. 54:13. Muilla kohlia: Job 36:22; Jesaja 30:20; Roomalaisille 15:4.

5) Miksi sinun tulisi tilaisuuden tullen pyrkiä osallistumaan seurakunnan kokouksiin vastaamalla tai muulla tavoin?

Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä. – Ps. 22:23.

Ottakaamme huomioon toinen toisemme kannuslaaksemme rakkauteen ja hyviin tekoihin. – Hepr. 10:24.

Muita kohlia: Roomalaisille 10:9, 10.

6) Keiden tulisi olla seurakunnan kokouksissa läsnä saamassa opetusta vanhurskaudessa?

Kokoa kansa, miehet, naiset ja lapsel – , elia he kuulisival sen ja oppisivat pelkäämään Herraa, leidän Jumalaanne, ja larkoin pilä-mään kaikki laman lain sanal. – 5. Moos. 31:12.

Muita kohtia: Nehemia 8:1–3; vrt. Apostolien tekojen 16:1, 2:ta 2. Timoleuksen kirjeen 3:14, 15:een.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Miten olet henkilökohtaisesti ponnistellut ollaksesi säännöllisesti läsnä seurakunnan kokouksissa? b) Milen olel hyölynyl siillä, että olel säännöllisesli ollut Jehovan lodiislajien kanssa seurakunnan kokouksissa? c) Miksi sinun on hyödyllisiä valmislautua hyvin kaikkiin seurakunnan kokouksiin? Mistä saal siihen aikaa?

Valtakunnan palveluksemme

1) Minkä kiireellisen tärkeän työn Raamattu esittää kaikkien kristittyjen tehtäväksi tänä aikana?

Tämä valtakunnan hyvä uutinen tullaan saarnaamaan koko asutussa maassa todistukseksi kaikille kansoille, ja silleen tulee loppu.

–Matt. 24:14.

Menkää sen lähden ja lehkää opetuslapsia kaikkien kansojen ihmisistä, kastakaa heidät Isän ja Pojan ja pyhän hengen nimessä ja opettakaa heitä noudatamaan kaikkea, milä olen käsenyt teidän noudattaa. –Mäti. 28:19, 20.

Muilla kohlia: Markus 13:10; Apostolien leol 1:8; 2:17, 18.

2) Muun muassa millaisin tavoin me voimme seuraavien raamatunkohtien mukaan suorittaa palvelustamme?

Hän lähti kulkemaan kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään saarnaten ja julislaen Jumalan valtakunnan hyvää uutisia. – Luuk. 8:1.

Eräs Marlla-niminen nainen olli hänel vieraakseen laloon. Tällä naisella oli myös Maria-niminen sisar, joka kuitenkin istui Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen sanaansa. – Luuk. 10:38, 39.

Kun nyl Jeesus oli maikasta väsynyl, hän istui lähteelle sellaisena kuin oli. – Eräs Samarian nainen tuli ammentamaan vellä. Jeesus sanoi hänelle: – "Jokaisen, joka juo lälä vellä, tulee jälleen jano. Joka juo sila vellä, jola minä annan hänelle, sen ei tule ikinä jano."

– Joh. 4:6–14.

Niinpä hän rupesi puhumaan perustelua käyttäen synagogassa juutalaisien ja loisien Jumalaa palvovien kanssa ja lorilla joka päivä niiden kanssa, jotka salluivat olemaan paikalla. – Apt. 17:17.

En pidätynyt kertomasta teille mitään siitä, mikä oli hyödyllistä, enkä opetlamasta teitä julkisesti ja talosla laloon. – Apt. 20:20.

Muita kohtia: Jaakob 1:27; 2. Korinttolaisille 9:1, 2; Sananlaskut 11:25.

5) Sen lisäksi että annamme aineellisia lahjoituksia hyvän uutisen edistämiseksi, mitä muuta vielä paljon tärkeämpää meidän tulisi antaa?

Näin ollen minä Jumalan sääliväisyyden kautta hartaasti pyydän teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi, mikä on pyhää palvelusta järjenkykyinenne. – Room. 12:1.

Uhratkaamme aina hänen kauttaan Jumalalle ylistysuhria, se on niiden huulten hedelmää, jotka julistavat julkisesti hänen nimeään. –Hepr. 13:15. Muita kohtia: Markus 12:30, 31; Matteus 28:19, 20.

6) Miten meidän tulisi suhtautua itsemme ja aineellisten varojemme antamiseen Jehovan palvelukseen?

Sillä mitä olen minä, ja mitä on minun kansani, kyetäksemme antamaan tällaisia vapaaehtoisia lahjoja? Vaan kaikki tulee sinulta, ja omasta kädestäsi olemme sen sinulle antaneet. – 1. Aikak. 29:14. Muita kohtia: 1. Korinttolaisille 4:7; 2. Korinttolaisille 9:6, 7; Luukas 17:10.

Valinnanvaraisia kysymyksiä keskusteltavaksi: a) Millaisista paikallisen seurakunnan tarpeista huolehditaan seurakunnanjäsenten vapaaehtoisten lahjoitusten avulla? b) Millä tavalla lahjoitukset,

jotka osoitetaan suoraan lähimpään Vartiotornin Raamattu- ja Traktaatti-seuran haaratoimistoon, auttavat hyvän uutisen edistämässä? c) Miksi kaikki lahjoitukset tulisi antaa vapaaehtoisuuden pohjalta eikä hellittämättömien pyyntöjen vaikutuksesta tai pakosta?

Vihkiytyminen ja kaste

1) Miten meidän tulisi aina suhtautua Jehovan tahdon tekemiseen?

Sinun tahtosi, minun Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun lakisi on minun sydämessäni. – Ps. 40:9.

Autuas se mies, joka Herraa pelkää ja suuresti halajaa hänen käskyjensä! – Ps. 112:1.

Minun ruokani on, että minä teen hänen tahtonsa, joka on lähettänyt minut, ja vien päätökseen hänen työnsä. – Joh. 4:34. Muita kohtia: Heprealaisille 10:9; Luukas 10:27.

2) Miksi meidän tulisi säilyttää tämä iloinen ja halukas asenne silloinkin, kun olemme vainottuja tai kohtaamme jonkinlaisia koetuksia?

Pitäkää sitä kaikkea ilona, veljeni, kun kohtaatte monenlaisia koettelemuksia, koska tiedätte, että tämä uskonne koeteltu laatu saa aikaan kestävyyttä. – Jaak. 1:2, 3.

Nämä lähtivät siis sanhedrinin edestä iloiten siitä, että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään häpäisyä hänen nimensä puolesta. – Apt. 5:41.

Muita kohtia: Matteus 5:10–12; 1. Pietari 2:20; 4:14.

3) Mitä Jehovalle vihkiytyminen merkitsee?

Katso! Olen tullut (kirjakääröön on kirjoitettu minusta) tekemään sinun tahtosi, oi Jumala. – Katso! Olen tullut tekemään sinun tahtosi. – Hepr. 10:7, 9.

Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Jos joku tahtoo tulla perässäni, hän kieltäytyköön omistamasta itseään ja ottakoon kidutuspaan-lunsa ja seuratkoon minua jatkuvasti." – Matt. 16:24.

Muita kohtia: Psalmit 143:10; Saarnaaja 12:13; vrt. 1. Kuningasten kirjan 18:21:tä ja Hoosean 9:10:tä.

4) Miksi henkilö, joka on vilpittömästi katunut, kääntynyt ja päättänyt seurata Kristusta, tulisi kastaa?

Menkää sen tähden ja tehkää opetuslapsia kaikkien kansojen ihmisistä, kastakaa heidät Isän ja Pojan ja pyhän hengen nimessä. – Matt. 28:19.

Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Jahanneksen luo hänen kastettavakseen. – Matt. 3:13.

Tähän vaellukseenhan teidät kutsuttiinkin, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne jättäen teille mallin seurataksenne tarkoin hänen askeleitaan. – 1. Piet. 2:21.

Muita kohtia: Apostolien teot 8:12, 35, 36; 19:5; 22:16; 1. Pietari 3:21.

5) Miksi vihkiytyneitä ja kastettuja kristittyjä on sopivaa kutsua Jehovan todistajiksi?

Te olette minun todistajani, sanoo Herra [Jehova, UM], minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, jotta te tuntisitte minut ja uskoi sitte minuun ja ymmärtäisitte, että minä se olen. Ennen minua ei ole luotu yhtäkään jumalaa, eikä minun jälkeeni toista tule. Minä, minä olen Herra [Jehova, UM], eikä ole muuta pelastajaa, kuin minä. Minä olen ilmoittanut, olen pelastanut ja julistanut, eikä ollut vierasta jumalaa teidän keskuudessanne. Te olette minun todistajani, sanoo Herra [Jehova, UM], ja minä olen Jumala. – Jes. 43:10–12.

Ja Jeesukselta Kristukselta, "Uskolliselta Todistajalta", "kuolleista nousseiden esikoiselta" ja "maan kuninkaiden Hallitsijalta". – Ilm. 1:5. Muita kohtia: Johannes 18:37; Ilmestys 3:14; 1. Pietari 2:9, 21.

LOPPUKYSYMYKSET KESKUSTELTAVAKSI

a) Miksi sinun on vesikasteesi jälkeen hyvin tärkeätä noudattaa hyvää aikataulua henkilökohtaisessa tutkimisessä ja osallistua säännöllisesti palvelukseen?

b) Miten se, että pysyt kiinteästi seurakunnan yhteydessä, auttaa sinua elämään Jehovalle vihkiytymisesi mukaisesti? c) Miten aiot todistaa Jehovalle, että olet vihkiytynyt vilpittömästi ja sydäimestäsi? d) Oletko nyt täysin vakuuttunut siitä, että sinut tulisi kastaa ensimmäisessä sopivassa tilaisuudessa?

ASIAHAKEMISTO

Tämä osuus on jätetty pois teknisistä syistä (ristiviitteet).